

A
000 706 116 1

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

BVCOLICI GRAECI

LIBRARY
UNIVERSITY OF
CALIFORNIA
SAN DIEGO

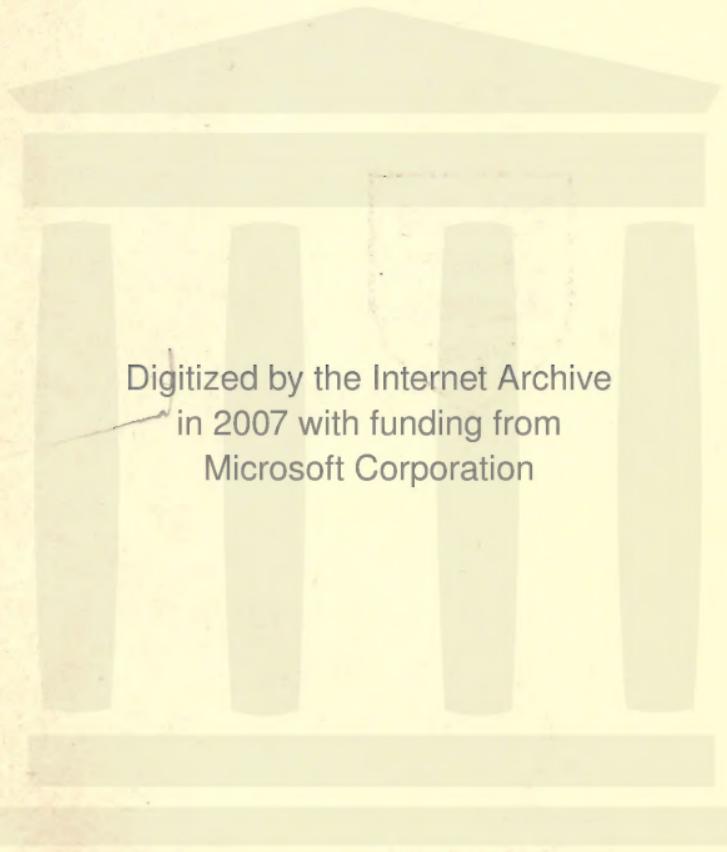
LIBRARY
UNIVERSITY OF
CALIFORNIA
SAN DIEGO

SCRIPTORUM CLASSICORUM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDOIANO
LONDINI ET NOVI EBORACI
APUD HENRICUM FROWDE

SCRIPIORVM CIVIZZIONIS
ANTICO ROMANA

Digitized by the Internet Archive
in 2007 with funding from
Microsoft Corporation

BVCOLICI GRAECI

RECENSVIT ET EMENDAVIT

VDALRICVS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF

EDITIO ALTERA CORRECTION

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDOIANO

OXONII

*Excudebat Horatius Hart
Typographus academicus*

PRAEFATIO

THEOCRITVS cum carmina sua collecta non edidisset, singula et in manibus hominum versabantur et in bibliothecarum laterculis recensebantur, quamvis exigua, tamen suo quodque nomine instructa: hoc est cur etiam nunc in codicibus appellantur idyllia, sicut singula Pindari carmina $\epsilon\delta\eta$ sunt. plerumque compluria uno volumine fuisse comprehensa, prout scribae libuerit, facile credimus, sed nec demonstrari hoc potest nec momentum facit. Sullana demum aetate Artemidorus Pseudaristophaneus, haud ignobilis grammaticus, Bucolicorum syllogam composuit gloriaturque hoc facto in epigrammate, quod in prolegomenis scholiorum Theocriteorum servatum locum sibi flagitavit etiam in huius editionis fronte. nam ad Artemidorum tantum non omnia redeunt quae edimus. qui Bucolicorum nomine, licet multis Theocriti potissimum carminibus parum conveniret, haud inepte usus est, siquidem Moschus Siculus, Aristarchi familiaris, et post eum Bio Smyrnaeus volumina sua $\beta\omega\kappa\omega\lambda\kappa\alpha$ appellaverant, in quibus praeter heroica multa $\beta\omega\tau\kappa\omega\lambda\kappa$ temperata etiam lusus amatorii inerant a Bione ipso $\epsilon\rho\omega\tau\kappa\lambda\alpha$ vocati. quorum exemplo ducti cum haud pauci poetae se in eadem area exerkuissent exercentque, larga Artemidoro suppeditebat materia, cum in unum stabulum Bucolica congregaret,

fuitque ille, ut solent qui aequalium poetarum flores colligunt, indulgentior quam posteritatis iudicium approbare potest. quaecumque Artemidori collectio praeter Theocritea continebat, et grammaticorum curae manebant expertia nec multum omnino legebantur ; tamen haud exigua pars eorum per aliquot codicum Theocriteorum familias (quas signis Π et Φ significavi) usque ad Byzantinos et per eos ad nos pervenit ; qua de causa Appendicem Bucolicorum eam nominavi. sunt autem haec carmina omnia anonyma, vel ea quae Moschi aut Bionis esse aliunde constat ; nam ultimis Byzantinorum fidem cautus homo habebit nullam.

Artemidorus cum Theocritea colligeret duobus saeculis interiectis, fieri non poterat quin nonnulla Theocriti carmina non iam reperiret, alia reciperet minime genuina. desideratur Berenice, cuius aliquot versus grammatico fere aequali Artemidori debemus, atque in operum tabula Suidiana, cuius haec quidem pars ad veteres bibliothecarum laterculos redire videatur, recensentur Ἐλπίδες Προτίδες Ἡρωῖναι Ἐπικήδεια, quae carmina sive genuina sive spuria penitus interiere. contra legimus inter Theocritea carmina octavum et nonum vulgo numerata a Theocrito alienissima ; plura etiam falso eidem tribuuntur epigrammata. nam horum quoque collectionem confecisse Artemidorus demum censendus est, quoniam Meleager Gadarenus in Corona sua texenda Theocriti virtutem in hoc quoque carminum genere spectatam omnino ignoravit. contextus verborum quantum inter Theocriti et Artemidori tempora perpessus sit, nullo pacto valemus aestimare ; quamquam intactus certe non

mansit. nobis necessario Theocritus is est quem Artemidorus edidit.

Theo Artemidori f. cum multos alios saeculi tertii poetas, tum Theocritum edendum curavit docto commentario illustratum. quae editio statim diripi coepta tantam Theocrito gloriam conciliavit, quanta ne vivus quidem floruerat, maxime per Vergilium rusticæ poeseos imitatorem. nam ex hoc demum tempore inter summos Graecorum poetas habetur Theocritus, legunturque vulgo carmina separata ab imitatoribus, quos Artemidorus addiderat, instructa argumentis et scholiis, ornata epigrammate ἄλλος ὁ Χῖος, quod servatum per prolegomena cum Artemidori epigrammate suo loco restituimus. succedebant, uti par erat, Theoni alii editores, inter quos Munatius, criticus Trallianus, et Amarantus excellunt, quem sub Marco fere eam cuius reliquias tenemus editionem comparasse satis certo colligitur. aut Amarantus aut Munatius Technopaegnia addidit; inest enim Ara Ionica Hadriano dedicata. venerunt deinde saecula quae artem non iam promoverent, mox thesauros litterarum hereditate acceptos dilapidarent. itaque bucolicorum studia, postquam saeculis quinto et sexto multa imitatorum conamina excitarunt, obmutescunt plane usque ad Tzetzae et Eustathii tempora. interim vero Technopaegnia, Epigrammata, Moschi Amor recepta sunt in Anthologiam Palatinam. quod factum Technopaegniis unum erat saluti: nam qualia in bucolicorum codicibus tradita sunt ad unum redeunt exemplum funditus corruptum. contra Moschi Amor longe corruptiorem bucolicis codicibus refert recensionem; videtur e Moschi ipsius libello ex-

cerptus esse, qui saec. v. certe superstes fuerat. ad eundem
redit Europa seorsim a bucolicis servata. inde a sae-
culo xii Byzantini grammatici bucolica carmina sedulo
conquirunt, describunt, emendant. horum demum nos
utimur libris, praeterquam quod Hylae pauca verba
Oxyrhynchi inventa sunt, scripta in papyro, sed
corruptionia nostris; quae suo loco subnotavi. scio
alias extare Theocriteae papyri lacinias; sed haec
a possessoribus officii sui neglegentibus abdita
tenentur.

Sunt sane permulti codices¹ quos quantumvis
studeam brevitati commemorare necesse habui. Am-
brosianus K ceteros omnes semper aequiparat aucto-
ritate unus coniunctos, sed incedere uno duce
nequaquam licet. in primis duodecim carminibus
proximum locum occupat M, nec laude sua fraudandi
aut P Q T coniuncti (P ipse proterve interpolatus) aut
H S; A E U fortasse praestabat omnino abicere.
B etiam in his primis carminibus eximius fuisse vi-
detur, sed per Call. et Iunt. editiones parum notus est.
bona etiam V et D praebent, per haec carmina fortasse
parum noti, et Triclinius, sed obruta erroribus. omnino
vero pluris aestimandus est consensus codicum quam
rarissima quae unus alterve contra reliquos conservavit
genuina, sive coniectura attigit verum. secuntur
carmina 14, 2, 15-18, ad quae in nonnullis libris se
applicat Epitaphius Bionis; sensim magis inter se
dissident familiae, codices modo pauciores, modo
plures iam in his carminibus praesto sunt. itaque
inde a 16 singulis subscrispsi, quibus codicibus

¹ Codicum signa explicata habes in siglorum conspectu huic praefationi subnexo.

usus essem. K eandem fere servat virtutem, nec minus B, sed magis magisque praevalet familia Φ=VL Tr.; HS vero exigua, MPTA EU vix ullam adferunt utilitatem. Φ familia, ad quam in Dioscuris et Hercule M referendus est, multa deinceps carmina ex Artemidori sylloga servavit, sive cum Π, sive cum S (Megaram et Moschi Amorem) sive sola. Bacchus et Oaristyn sola praebet familia Π=BCD, ad quam in Paedico 1 et Epigrammatis K, in Colo H accedit; sed Paedicon 2 in BD, Paedici 1 maior pars in B deest. memorabile quam diversam speciem offerant carmina in eodem libro servata, velut in Φ Piscatores et Amor fugitivus, in Π Bacchae et Oaristys. item diversa est virtus familiarum; modo Π, modo Φ praestat, quamquam Φ cum omnino plures praebet errores tum in dialecticis saepe Doridem proterva intrudit interpolatione. configimus enim in his omnibus cum incuria et cum fraude librariorum; multa vitia nos latere probabile est, saepe iudicium cohibendum. alia res in Theocrito, quem doctae grammaticorum curae debemus acceptum. hoc ne umquam obliviscamur longe gravius est quam codicum corraderet lectiones. tenendum est, a nobis demum scholia a textu secerni, varias lectiones in textu a grammaticis tractato semper fuisse traditas, nimirum eodem consilio quo nos apparatus criticus subscribimus. itaque memoriam archetypi ut ita dicam fuisse duplum, ac librarios modo utramque descriptsisse modo alteram utram lectionem; ergo in eis quidem quae ad antiquitatem pertinent lectionibus optionem nobis datam esse, contra ea quae singuli libri singularia contra scholia praebent plerumque erroris aut fraudis con-

vinci. haec multo multorum librorum scholiorumque usu didicerit necesse est qui artis criticae subsidia ad recensendos emendandosque poetas Graecos olim a grammaticis tractatos recte adhibere voluerit. apparatus criticus autem componimus, ut legentes ipsi recensionis documenta praesto habeant, minime vero ut ipsi eandem operam denuo impendant quam editor praestitit. huius est cavere, nequid boni metalli pereat, huic omnia quamvis sordida diligenter sunt examinanda: sed nefas est omnes promere scorias. · quas cum effunderet, ipse Ahrens effecit ut obscuraret quam egregie instituerat recensionem. ego igitur ne in dialecticis quidem nisi monito lectore quidquam novavi contra consentientem librorum memoriam, sed singulorum errores huius generis et quae similia sunt scitu omnino indigna constanter abieci. est sane ardua res, nec facile contingit ut aequis iudicibus satis facias, nedum tibi ipsi; spero tamen effectum esse ut legentibus ea praesto sint quae pro vere traditis haberi possunt. rationes autem quas in recensendis emendandisque Bucolicis sequendas esse didici, accurate exposui in libro qui prela iam exercet *Textgeschichte der griechischen Bukoliker*. Theocriti carmina quae proximo saeculo plerisque visa sunt pessime corrupta, ita ut emendaturo nihil non liceret, hodie intellegentes homines consentiunt grammaticorum curis semper fuisse defensa: itaque emendatoris officium plerumque eo continetur, ut recta eligat et scriptionis antiquae apices recte interpretetur. praeterea Theocritum satis habemus cognitum, ut et a linguae vitiis eum fuisse immunem sciamus et omnino recte cogitandi dicendique peritissimum; sed

pro mimico poeseos genere minime sibi constantem, ne in dialecto quidem. pleraque igitur aut intellegi aut cur non intellegantur intellegi aio, sive per corruptelam hoc accidit, sive quod aut rusticus aut docta imitatione obscuratus sermo explicatione extrinsecus petenda eget. longe alia res in Appendice. ibi nec larga nec constans suppetit memoria, defuerunt semper grammaticorum studia, multa igitur etiam ex eis quae toleramus vera non esse suspicandum est, alia penitus sunt corrupta, ex parte tantum ingenio emendantium sanata aut sanabilia. itaque philologi nova periclitari numquam desistent; ego vero sicubi ad verum perveniri posse desperavi, in traditis me cohibui, veluti in dialecticis non inconstantem solum, sed adeo falsam sciens conservavi memoriam.

Quandoquidem omnino a vulgatis ad tradita redire et debui et volui, in ordine carminum auctorumque nominibus conservare non poteram quae ad arbitrium constituta plerisque vel hodie pro traditis sunt. ac Theocritea quidem quamvis diverso loco tradita composui, sed hoc erat editionis antiquae ordinem restituere. cetera vero in Appendice proposui libros nobis servatos secutus. secuntur Moschi et Bionis fragmenta e Florilegiis excerpta; agmen claudunt Technopaegnia. quae quamvis rectius Theocrito subicerentur, e cuius editione sumpta sunt, tamen huc reicere malui, cum sine damno tantum quidem consuetudini condonari posse videretur. novos numeros Appendicis carminibus adscripsi, sed in Theocrito certe veteres semper tenendos esse censeo, quamvis non iam convenientes. mihi quidem veterum grammaticorum mos maxime arridet, qui suo quodque

idyllium nomine laudant; sed ne vulgati quidem numeri molestiam cuiquam parabunt, modo conspectu carminum uti voluerit quem in fronte libri proposui.

Et in ordinandis carminibus et omnino in recensionis munere administrando quamvis olim aliunde profectus nunc vestigia premo Henrici Ludolfi Ahrens, viri multo maioris quam clarioris, gratissimoque animo profiteor, si quam haec editio laudem meretur, eam illi deberi tantum non omnem. etiam codicum et editionum lectiones permultas ab Ahrente sumpsi, quamquam Italicos certe codices omnes ipse inspexi et quatenus opus esse videbatur contuli; nonnulla etiam alii viri amica ope oblata inspexerunt.

Interpretatio ab his editionibus aliena est. cum vero argumenta a veteribus grammaticis singulorum carminum scholiis praemissa vulgo adderentur, haec quidem repetenda non duxi, sed eorum loco ipse omnibus carminibus scripsi argumenta, ea fere sectatus quae probatissimi grammatici in hoc scribendi genere legentibus proponere soliti erant. quae haud incommoda visum iri spero; sed ab afferendis aut propriis aut alienis scriptis omnino abstinui. praeterea Syrinx et Ara utraque per aenigmata tam obscura scripta sunt, ut sine paraphrasi legi vix possint. hic quoque commodum visum est pro veteris paraphrasis reliquiis novam conficere. denique numeros versuum minime faciles breviter indicavi.

Studia Theocritea cum adulescens ardentissime coluissem, nuper novo impetu capessiveram, cum a viris gravissimis qui prelis Clarendonianis praesunt Bucolicos Graecos edere iussus sum. parui libentissime: nam et privatum obstrictus tenebar almae matris

Oxoniensis beneficio, et Germanum philologum, si potest, gratiam referre decet Britanniae, e qua ante hos centum annos accurata linguae Graecae cognitio nobis tradita est. imprimis autem viro bono et patriae et humanitatis amanti nihil sanctius est colendum communione illa bonarum artium, per quam quicumque inter omnes gentes vero investigando vitam impendimus, vel ut breviter dicam, quicumque *γνησίως φιλοσοφοῦμεν*, regibus populisque viam praeimus quae sola ad mundi salutem et concordiam dicit.

VDALRICVS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF.

Dabam Berolini,
Id. Aug. 1905.

Novis exemplis cum opus esset, praefationis et adnotationis supplementum in calce libelli collocavi, in quo prostant quaecumque in fixa typorum compage mutari non poterant ; supplementum adeundum esse singulis locis notat asteriscus.

V. DE W.-M.

A. d. xii Kal. Iul.

CONSPECTVS CARMINVM

Ordo vulgaris	Nomen	Pagina
Theocriti		
1	Θεοκρίτου Θύρσις	1
2	Θεοκρίτου Φαρμακεύτριαι	42
3	Θεοκρίτου Κῶμος	12
4	Θεοκρίτου Νομεῖς	14
5	Θεοκρίτου Αἴπολικόν	17
6	Θεοκρίτου Βουκολιασταί α'	22
7	Θεοκρίτου Θαλύσια	7
8	[Θεοκρίτου] Βουκολιασταί β'	24
9	[Θεοκρίτου] Βουκολιασταί γ'	28
10	Θεοκρίτου Ἐργατίναι	29
11	Θεοκρίτου Κύκλωψ	32
12	Θεοκρίτου Ἀλτης	35
13	Θεοκρίτου Ἄλας	36
14	Θεοκρίτου Κυνίσκας ἔρως	39
15	Θεοκρίτου Ἀδωνιάζουσαι	48
16	Θεοκρίτου Χάριτες	58
17	Θεοκρίτου Πτολεμαῖος	53
18	Θεοκρίτου Ἐλένη	62
19	Append. 9 Κηριοκλέπτης	121
20	Append. 6 Βουκολίσκος	115
21	Append. 7 Ἄλιεῖς	117
22	Θεοκρίτου Διόσκουροι	69
23	Append. 12 Ἐραστής	127
24	Θεοκρίτου Ἡρακλίσκος	64
25	Append. 2 Ἡρακλῆς	96
26	Append. 4 Λῆναι	111
27	Append. 5 Ὁαριστύς	112
28	Θεοκρίτου Ἡλακάτη	77
29	Θεοκρίτου Παιδικόν α'	78
30	Θεοκρίτου Παιδικόν β'	80
	Θεοκρίτου Ἐπιγράμματα	82
	Θεοκρίτου fragmentum Βερενίκη	89

Ordo vulgaris	Nomen	Pagina
Bionis 1	Append. 10 Βίωνος Ἀδώνιδος Ἐπιτάφιος	122
„ 2	Append. 13 Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως	130
„ Fragmenta	.	140
Moschi 1	Append. 8 Μόσχου Ἐρως δραπέτης	120
„ 2	Append. 14 Μόσχου Εὐρώπη	131
„ 3	Append. 1 Βίωνος ἐπιτάφιος	91
„ 4	Append. 3 Μεγάρα	106
„ Fragmenta	.	138
Technopaeignia		
Σιμίον Πέλεκυς	.	146
Σιμίον Πτέρυγες	.	147
Σιμίον Ὄιόν	.	148
Θεοκρίτου Σῦριγξ	.	150
Δωσιάδου Βωμός	.	152
Βησαντίνου Βωμός	.	154
Olim Theocriti 30	Append. 11 εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν	126

SIGLA

A = AMBROSIANVS G 32, saec. xiv. Theocr. 1-18.

B = Codex deperditus Bucari (Pauli Capodivacca) Patavinus, usurpatus a M. Musuro (Mus.), cuius apographa vel excerpta passim prostant in editionibus anni 1516, Romana Zachariae Calliergis (Call.) et Florentina Iuntae (Iunt.). continebat Theocriti omnia praeter 29 inde a v. 26 et 30, Simiae Alas et Securim, carmina appendicis II.

C = AMBROSIANVS B 75, saec. xv/xvi. usu venit, ubi II signo utor, etiam Theocr. 28, 29, 30, et in Simiae Ovo. reliqua descripta sunt sive de Triclinio sive de Aldina.

D = PARISINVS 2726, saec. xv. usu venit sicut C, ubi II signo utor; habet etiam Theocritea priora, in quibus raro commemo-ratur.

E (5 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 42, saec. xiv. Theocr. 1-18, Syrinx.

F = AMBROSIANVS B 99, saec. xiii, Moschi Europa. pars recentior continet Technopaegnia quaedam.

H (6 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 913, saec. xiii/xiv. Theocr. 1-15, 18, 28, 29 1-8. Epitaph. Bionis.

K = AMBROSIANVS 222, saec. xiii. Theocr. 1-17, 29. Epigr. Simiae Alae et Securis.

L = PARISINVS 2831, saec. xiv. Theocr. 14-17. Epitaph. Bion.

M (9 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 915, saec. xiii. Theocr. 1-17 (valde lacunosa), Syrinx. familiae Φ habet Theocr. 22 et Herculem; denique Moschi Europam.

O (b Dorvillii, 8 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 40, saec. xii. Theocr. 5 62-8.

P = LAVRENTIANVS 32, 37, saec. xiv. Theocr. 1-17. Bionis Epitaph., Syrinx, et familiae Φ Theocr. 22 1-18, sed haec inutilia.

Q = PARISINVS 2887 anni 1298. Theocr. 1, 3-13.

S = LAVRENTIANVS 32, 16, anni 1281. Theocr. 1-18. Bionis Epitaphius, Moschi Amor et Europa, Megara.

T (3 Sanctamand. Ahrens, c Dorvillii) = VATICANVS 38, saec. xiv. Theocr. 1-14, 16.

U (4 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 1825, saec. xiv. Theocr. 1-18.

V (23 Sanctamand. Ahrens, Hiller) = VATICANVS 1824 (pars prior est in Vat. 1825). habuit Theocr. 1-18 et carmina in quibus Φ signo utor. multa periere, in quibus plerumque suppetunt apographa W et X. saeculi est xiv.

W = LAVRENTIANVS *conv. soppr.* 15, saec. xv, descriptus ex V.

X (11 Sanctamand. Ahrens, Hiller) = VATICANVS 1311, descriptus ex V; alia neglegenda sumpsit ex H, praeterea incertum unde Theocr. 24, 1-87.

Y = VATICANVS 434, saec. xiv. Technopaegnia aliquot.

Tr (M Sanctamand. Ahrens, Hiller) = PARISINV 2832, Demetrii Triclinii. paucis omissis eadem praebet quae V habuit, praeterea Syringem et Dosiadae Aram.

edd. ant. Mediolanensem et Aldinas significat aut omnes aut ex parte, quae ante 1516 prodierunt.

II et Φ, familiarum signa, quos codices comprehendant, singulis carminibus subscriptum est.

Iunt = editio Florentina Ph. Iuntae anni 1516.

Call = editio Romana Z. Calliergis anni 1516.

Alii libri siquando advocantur pleno nomine significantur.

Σ = Scholia, Σ^k Scholia Ambrosiana.

Consentiens codicum memoria sine omni signo in adnotatione prostat.

Accedunt in ed. 2 de quibus confer supplementum

R = codicis membranacei, saec. v, laciniae Parisinae et Vindobonenses.

Z = Laurentianus Ashburnhamiensis 1174, saec. xvi. Technopaegnia ab Holobolo edita.

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ

Βουκολικὰ μοῖσαι σποράδες ποκά, νῦν δ' ἄμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας.

Traditum cum scholiis; inde receptum in Anth. Pal. ix. 205

ΘΕΟΚΡΙΤΟΤ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ

Ἄλλος ὁ Χίος ἐγὼ δὲ Θεόκριτος ὃς τάδ' ἔγραψα
εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων,
νιὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης·
μοῦσαν δ' ὀδυνείην οῦτιν' ἐφελκυσάμην.

Traditum cum scholiis; inde receptum in Anth. Pal. ix. 434, ubi
Theocriti nomen adcrevit. singulorum librorum errores mentione
indigni 1 δ Χίος: Homerus, cf. 7. 47; 22. 218 2 cf. 16. 101
4 cf. περὶ θύλους 33

[I] ΘΥΡΣΙΣ

ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΑΙΠΟΛΟΣ

— 'Αδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἀ πίτυς, αἰπόλε, τήνα
ἀ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται, ἀδὺ δὲ καὶ τύ
συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἀθλον ἀποισῆι.
αἱ κα τῆνος ἔληι κεραὸν τράγου, αἶγα τὸ λαψῆι
αἱ κα δ' αἶγα λάβηι τῆνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ 5
ἀ χίμαρος· χιμάρωι δὲ καλὸν κρέας, ἔστε κ' ἀμέλεξης.
— ἀδιον, ὡ ποιμῆν, τὸ τεὸν μέλος ἢ τὸ καταχέσ
τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
αἱ κα τὰλ Μοῖσαι τὰν οἴδα δῶρον ἄγωνται,
ἄρνα τὸ σακίταν λαψῆι γέρας· αἱ δέ κ' ἀρέσκηι 10
τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὸ δὲ τὰν διν ὕστερον ἀξῆι.
— λῆις ποτὶ τῶν Νυμφῶν, λῆις αἰπόλε τῆδε καθίξας,
ώς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἱ τε μυρῖκαι,
συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ.
— οὐ θέμις, ὡ ποιμῆν, τὸ μεσαμβριῶν οὐ θέμις ἀμμιν 15
συρίσδεν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,
καὶ οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ρῶν κάθηται.
ἄλλὰ τὸ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀειδες

2 μελίζεται Σ 3 scribendum συρίσδεις 6 κρῆς codd.,
corr. V² alii recentes 7 ποιμῆν H²: ποιμάν vulg. 11 ἀξῆι H² S²:
ἀξῆις (-eis) cett. 12 τῶδε K 13 ἐς τὸ S H² A E Tr. 16 (αι) (αι)
codd.; cf. 5. 101 15 γρ. ἀμῦν K 17 ἔστι Stob. 20. 23, H²:
ἔντι codd. δὲ H A¹ T Stob.: γε cett. 18 γρ. ἐπὶ H 19 ἀειδες,
ἀειδες, εἰδες vv. ll. Σ et inde codd.

ΒΟΤΚΟΛΙΚΑ

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ

Βουκολικαὶ μοῖσαι σποράδες ποκά, νῦν δ' ἄμα πᾶσαι
ἐντὶ μᾶς μάνδρας, ἐντὶ μᾶς ἀγέλας.

Traditum cum scholiis; inde receptum in Anth. Pal. ix. 205

ΘΕΟΚΡΙΤΟΤ ΒΟΤΚΟΛΙΚΑ

Ἄλλος δὲ Χίος ἐγώ δὲ Θεόκριτος δις τάδ' ἔγραψα
εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων,
νίσι Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης·
μοῦσαν δ' ὀθυείην οὗτιν' ἐφελκυσάμην.

Traditum cum scholiis; inde receptum in Anth. Pal. ix. 434, ubi
Theocriti nomen adcrevit. singulorum librorum errores mentione
indigni 1 δ Χίος: Homerus, cf. 7. 47; 22. 218 2 cf. 16. 101
4 cf. περὶ θύους 33

[I] ΘΥΡΣΙΣ

ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΑΙΠΟΛΟΣ

— 'Αδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἀ πίτυς, αἰπόλε, τήνα
ἀ ποτὶ ταῦς παγαῖσι μελίσδεται, ἀδὺ δὲ καὶ τύ
συρίσδες· μετὰ Πάνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῆι.
αἴ κα τῆνος ἔληι κεραὸν τράγον, αἴγα τὸ λαψῆι·
αἴ κα δ' αἴγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐσ τὲ καταρρεῖ 5
ἀ χίμαρος· χιμάρωι δὲ καλὸν κρέας, ἔστε κ' ἀμέλεηις.
— ἄδιον, ὡ ποιμήν, τὸ τεὸν μέλος ἢ τὸ καταχές
τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
αἴ κα τὰ Μοῖσαι τὰν οἴδα δῶρον ἄγωνται,
ἄρνα τὸ σακίταν λαψῆι γέρας· αἱ δέ κ' ἀρέσκηι
τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὸν δὲ τὰν ὄντον ὕστερον ἀξῆι.
— λῆις ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῆις αἰπόλε τῆδε καθίξας, 10
ώς τὸ κάταυτες τοῦτο γεώλοφον αἴ τε μυρῖκαι,
συρίσδεν; τὰς δ' αἴγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ.
— οὐ θέμις, ὡ ποιμήν, τὸ μεσαμβρινὸν οὐ θέμις ἄμμιν 15
συρίσδεν. τὸν Πάνα δεδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
τανίκα κεκμακώς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,
καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ρῶν κάθηται.
ἄλλὰ τὸ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἄειδες

2 μελίζεται Σ 3 scribendum συρίσδεις 6 κρῆς codd.,
corr. V² alii recentes 7 ποιμήν H²: ποιμάν vulg. 11 ἀξῆι H² S²:
ἀξῆις (-eis) cett. 12 τῶδε K 13 ἐσ τὸ S H² A E Tr. ἄ (ᾶι)
codd.; cf. 5. 101 15 γρ. ἀμᾶν K 17 ἔστι Stob. 20. 23, H²:
ἔντι codd. δὲ H A¹ T Stob.: γε cett. 18 γρ. ἐπὶ H 19 οἱεῖδες,
οἱεῖδε, εἶδες vv. ll. Σ et inde codd.

καὶ τὰς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μοίσας, 20
 δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἐσδώμεθα τῷ τε Πριήπῳ
 καὶ τὰν κραυγῶν κατεναυτίον, ἀιπερ δὲ θῶκος
 τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ τὰ δρῦες. αἱ δέ καὶ ἀείσηις,
 ὡς ὅκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἀισας ἐρίσδων,
 αἶγά τέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι, 25
 ἢ δύ' ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
 καὶ βαθὺ κιστύβιον κεκλυσμένον ἀδέι κηρῷ,
 ἀμφῶες νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον. 30
 τῷ ποτὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσός,
 κισσὸς ἐλιχρύσωι κεκονιμένος ἢ δὲ κατ' αὐτόν
 καρπῷ ἐλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
 ἔντοσθεν δὲ γυνά τι θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,
 ἀσκητὰ πέπλωι τε καὶ ἄμπυκι. πὰρ δέ οἱ ἄνδρες
 καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
 νεικείοντος ἐπέεστι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἀπτεται αὐτᾶς. 35
 ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γέλαισα,
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ρύπτει νόσον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
 δηθὰ κυλοιδιώντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
 λεπράς, ἐφ' ἀι σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἐλκει 40
 δὲ πρέσβυτος, κάμνοντι τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἐοικώς.
 φαίης καὶ γυνῶν νιν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν
 ὥδε οἱ ὡιδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἔνεις
 καὶ πολιώι περ ἐόντι, τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἥβας.
 τυτθὸν δὲ ὅσπον ἀπωθεν ἀλιτρύτοιο γέροντος 45
 Πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέθριθεν ἀλωά,
 τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἰμασιαῖσι φυλάσσει
 ἥμενος· ἀμφὶ δέ νιν δύ' ἀλώπεκες ἢ μὲν ἀν' ὅρχως
 ἢ μιν

23 ποιμενικός H² Tr. Iunt. : πωμ. cett. 24 ὅκα Κ Η Iunt. :
 πόκα Κ v.l. cett. (ποτὲ glossa Η) 25 δέ Κ Α Ε: νν S: γε in
 ras. Η 29 περὶ Ρ Τ Ζ Ο Υ Tr. : ποτὶ cett. Σκ 30 κεκονιμένος
 Ρ Τ Tr. Et. Sorb. (Gud.) ἀκόνιτον : κεκονιμένος cett. : non intelligitur
 36 γέλαισα scripsi : γελοῖσα (-ῶσα, -εῦσα, -ᾶσα Ρ) 42 κεν
 48 μιν

φοιτήι σιωμένα τὰν τρώξιμον, ἂ δ' ἐπὶ πήραι
πάντα δόλον τεύχοισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν
φατὶ πρὶν ἡ ἀκρατισμὸν ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
αὐτὰρ δγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
σχοῖνωι ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὗτε τι πήρας
οὗτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
παντάι δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος. 55
αἰπολικὸν θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.
τῷ μὲν ἐγὼ πορθμῇ Καλυδνίῳ αἰγά τ' ἔδωκα
ῶνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῦ γάλακτος·
οὐδέ τί πω ποτὶ χεῦλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
ἄχραντον. τῷ κά τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν, 60
αὶ κά μοι τὸ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσητις.
κοῦτι τυ κερτομέω. πόταγ' ὡγαθέ· τὰν γὰρ ἀοιδάν
οὐ τί παι εἰς Ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς.

— "Αρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Θύρσις 5δ' ὡς Αἴτνας, καὶ Θύρσιδος ἀδέα φωνά. 65
πῆ ποκ' ἄρ' ἥσθ', ὅκα Δάφνις ἐτάκετο, πῆ ποκα Νύμφαι;
ἢ κατὰ Πηνειῶ καλὰ τέμπεα; ἢ κατὰ Πίνδω;
οὐ γὰρ δὴ ποταμοῦ μέγαν ρόον εἶχετ' Ἀνάπω,
οὐδ' Αἴτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἀκιδος οἰρὸν ὕδωρ.
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς. 70
τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὡρύσαντο,
τῆνον χῶκ δρυμοῦ λέων ἔκλαυσε θανόντα.
ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.

50 κεύθοισα Σ v. l. 51 ἀκρατισμὸν Σ unus : ἀκράτιστον Σ codd.
52 ἀνθερίκοισι K Eustath. ad T 227 : ἀνθερίκεσσι cett. 56 αἰολικὸν
Σ v. l. Hesych. s. v. : αἰολίχον Σ v. l. θάημα legerunt Alpheus A. P.
ix. 101, Ausonius ep. 14. 33, Hesych. (θέημα cod.) : τι θάημα codd.
57 πορθμῇ Καλυδνίῳ Σ v. l. : πορθμεῖ (-μη Η) Καλυδωνίφ Σ codd.
60 καὶ vel κεν 61 κεν 62 τν Iunt. : τοι vel inde nati errores
in codd. 64 intercalarem formavi secundum Σκ : codd. aut
ignorant πάλιν (S H A E) aut inconstanter ponunt (K P T Q) ; λήγετε
habent ab 127 deinceps 65 ἀδε ἄ (ἢ) v. l. P Q U 71 ὡδύραντο
K H T 72 ἔκλαυσε K (Σ) : ἀν ἔκλαυσε Σ v. l., inde ἀνέκλ. cett.
codd.

πολλαὶ οἱ πὰρ ποστὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλαὶ δὲ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὡδύραντο.

75

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῦσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἡνθ' Ἐρμᾶς πράτιστος ἀπ' ὥρεος, εἰπε δέ 'Δάφνι,
τίς τυ κατατρύχει; τίνος ὡγαθὲ τόστον ἔρασαι;'

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῦσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἡνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες, ωιπόλοι ἡνθον.
πάντες ἀνηρώτενν, τί πάθοι κακόν. ἡνθ' ὁ Πρίηπος
κῆφα 'Δάφνι τάλαν τί τυ τάκεαι; ἀ δὲ τὲ κώρα
πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποστὶ φορεῖται

80

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῦσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ξάτεισ'. ἀ δύστερώς τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐστί.
βούτας μὲν ἐλέγεν, νῦν δ' αἰπόλωι ἀνδρὶ ἔοικας.
ωιπόλος δοκ' ἐσορῆι τὰς μηκάδας οἴλα βατεῦνται,
τάκεται διθαλμώς, δτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.

85

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῦσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
καὶ τὺ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῆις τὰς παρθένος οἴλα γελάντι,
τάκεαι διθαλμώς, δτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις.'

τῶς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῶ
ἄννε πικρὸν ἔρωτα καὶ ἐσ τέλος ἄννε μοῖραν.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῦσαι, πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἡνθέ γε μὰν ἀδεῖα καὶ ἀ Κύπρις γελάοισα,
λάθρη μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
κεῖπε 'τύ θην τὸν Ἐρωτα κατεύχεο Δάφνι λυγιξεῦν.
η δ' οὐκ αὐτὸς Ἐρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;'

95

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῦσαι, πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τὰν δ' ἄρα χώ Δάφνις ποταμείβετο. 'Κύπρι βαρεῖα,
Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής.'

75 δ' αῦτο H S Tr., cf. Europ. 34 78 ἔρασσαι S¹ P T² Q A; cf.
2. 149. productio permira 82 τίνν T Q U τέ S Tr. (γε H): τοι
(i. e. τυ) ΚΑΕ: τι P Q T U 83 πᾶσαν . . . κράναν ΚΑΕ P² Tr.
85 ξάτεισα K¹: ξατεῖς ἀ K²: ξατοῖσ' ἀ vel ξατοῖσα cett.: et ξάτεισα
et ξατοῖσα Σ 93 μοῖραν scripsi: μοίρας Σ codd. 95 ἀ δια Σ v. l.
96 λάθρια P

88. Καὶ οὐδὲν τίσσι οὐκεχέρεψε οὐ πεδανὸς κενόντος

ἡδη γὰρ φράσδη πάνθ' ἀλιον ἄμμι δεδυκεῖν;

Δάφνις κὴν Ἀλδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ἐρωτι.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
οὐ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος; ἔρπε ποτ' Ἰδαι, 105
ἔρπε ποτ' Ἀγχίσαν. τηνεὶ δρύες ἡδὲ κύπειρος,
αἱ δὲ καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ώραιος χῶδωνις, ἐπεὶ καὶ μῆλα νομεύει
καὶ πτῶκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει. 110

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
αὗτις ὅπως στασῆι Διομήδεος ἄσσον ίοίσα,
καὶ λέγε· τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχεν μοι.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὥρεα φωλάδες ἄρκτοι, 115
χαίρεθ'. ὁ βουκόλος ὑμμιν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἀν' ὕλαν,
οὐκέτ' ἀνὰ δρυμώς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθοισα
καὶ ποταμοί, τοὶ χείτε καλὸν κατὰ Θυμβρίδος ὕδωρ.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὥδε νομεύων, 120
Δάφνις ὁ τὰς ταύρως καὶ πόρτιας ὥδε ποτίσδων.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ Πάν Πάν, εἴτ' ἐσπὶ κατ' ὥρεα μακρὰ Λυκαίω,
εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἐνθ' ἐπὶ νᾶσον
τὰν Σικελάν, Ἐλίκας δὲ λίπε ρίον αἰπὺ τε σᾶμα 125
τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγητόν.

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἵτε λήγετ' ἀοιδᾶς.
‘ἐνθ’ ὕναξ καὶ τάνδε φέρεν πακτοῦ μελίπνουν
ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἐλικτάν·

102 φράσδη K² H¹ V Iunt.: φράσδει cett. ἀλιον K¹ S Eustath. ad
X 13 et v 357: ἀλιος cett. δεδύκει K S² V Tr. 103 κείν
105 οὐ legunt Σ codd. contra dialectum 106 ἡδὲ Plutarchus qu. -ipl. Sdc.
nat. 36 (vertit Longolius): ὡδε codd. 107 αἱ δὲ Plutarchus: ὡδε
codd. e 5, 45, 46 108 om. K P Q T 109 μᾶλα: corr. H²
118 Θύμβριδος P Q T, Serv. ad Aen. iii. 500: Δύθριδος Asclepiad. Myrl.
in Σ (inde K): Τύμβριδος Σ v. l. 125 λίπερρον S 126 γρ.
ἀγαστόν H (ἀγατόν P T Q U Tr.) 128 φέρ' εὐπάκτοιο Σ v. l.

η γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐστὶ Αἰδος ἐλκομαι ἥδη. 130

λήγετε βουκολικᾶς Μοῦσαι, ἵτε λήγετ' ἀοιδᾶς.

νῦν ἵα μὲν φορέοιτε βάτου, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,

ἄ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι.

πάντα δ' ἔναλλα γένοιτο, καὶ ἡ πίτυς ὅχνας ἐνείκαι,

Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὰς κύνας ὄλαφος ἐλκοι, 135

κῆξ ὄρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι δηρίσαιντο.

λήγετε βουκολικᾶς Μοῦσαι, ἵτε λήγετ' ἀοιδᾶς.

χῶ μὲν τόστ' εἰπῶν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα

ἥθελ' ἀνορθώσαι· τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει

ἐκ Μοιρᾶν, χῶ Δάφνις ἔβα ρόον. ἔκλυσε δίνα 140

τὸν Μοίσταις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.

λήγετε βουκολικᾶς Μοῦσαι, ἵτε λήγετ' ἀοιδᾶς.

καὶ τὸ δίδον τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὡς κεν ἀμέλξας

σπείσω τὰς Μοίσταις. ὡς χαίρετε πολλάκι Μοῦσαι,

χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑμμιν καὶ ἐστὶν ὑστερον ἄδιον ἀισῶ. 145

— πλήρεις τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,

πλήρεις δὲ σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγύλω ἵσχαδα τρώγοις

ἄδειαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ἄιδεις.

ἡνῦδε τοι τὸ δέπας θᾶσαι φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει.

‘Ορᾶν πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς. 150

ῳδ' ἵθι Κισσαίθα, τὸ δ' ἀμελγέ νιν. αἱ δὲ χίμαιραι

οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ δὲ τράγος ὑμμιν ἀναστῆι.

130 Ἀιδος v. l. H S : ἀίδαν cett. 132 νῦν H¹ P Q T : νῦν δ'
ceteri 136 δηρίσαιντο ε Vergil. Ecl. viii. 35 Scaliger : γαρύσαιντο
(γηρ. P) 138 ἀνεπαύσατο Σ v. l. Q D, cf. 7. 90 143 ὡς νιν (μιν)
P Q T H² 147 δὲ P Q T U : τοι cett. et Galen. viii. 971 K
151 Κισσαίθα Σ v. l. (ε 5. 102) 152 σκιρτασῆτε

[VII] ΘΑΛΥΣΙΑ

Ἡς χρόνος ἀνίκ' ἔγώ τε καὶ Εὔκριτος εἰς τὸν Ἀλευτα
ἔρπομες ἐκ πόλιος, σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν Ἀμύντας.

ταὶ Δηοῖ γάρ ἔτευχε θαλύσια καὶ Φρασίδαμος
κ' Αντιγένης, δύο τέκνα Λυκωπέος, εἴ τι περ ἐσθλόν
χαῶν τῶν ἐπάνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῷ
Χάλκωνος, Βούρων ὃς ἐκ ποδὸς ἄννε κράναν
εὐ ἐνερεισάμενος πέτραι γόνυν ταὶ δὲ παρ' αὐτάν
αἴγειροι πτελέαι τε ἐύσκιουν ἄλσος ὑφαινον
χλωροῖσι πετάλοισι κατηρεφέες κομόωσαι.

κοῦπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, οὐδὲ τὸ σάμα
ἄμιν τὸ Βρασίλα κατεφαίνετο, καὶ τιν' ὁδίταν
ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὔρομες ἄνδρα,
οῦνομα μὲν Λυκίδαν, ἃς δ' αἰπόλος, οὐδέ κέ τίς νιν
ἡγνοίσην ἰδών, ἐπεὶ αἰπόλωι ἔξοχ' ἐώικει.

ἐκ μὲν γάρ λαιοῖο δασύτριχος εἶχε τράγοιο
κνακὸν δέρμ' ὄμοιο νέας ταμίσοιο ποτόσδον,
ἀμφὶ δέ οἱ στήθεστι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
ζωστῆρι πλακερῷ, ροικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω
δεξιτερᾶι κορύναν. καὶ μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς
ὄμματι μειδιόωντι, γέλως δέ οἱ εἶχετο χείλευς.
‘Σιμιχίδα, πᾶι δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις,
ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἴμασιαῖσι καθεύδει,
οὐδ' ἐπιτυμβίδοι κορυδαλλόδες ἡλαίνοντι;

Titulus. Λυκίδας ή Θαλύσια Amarantus Et. gen. διεκρανώσατε, Θ. ἡ
ἐπαρινοί (θερινοὶ D²) δδοιπόροι P Q S Tr. 2 ἄμιν Apollon. de pron.
p. 42 Schn., de synt. 127 Bekk. : ἀμῖν P 5 ἐπάνωθεν Reiske, cf.
epigr. 22. 3 : ἔτ' ἄνωθεν 6 ἄννσε Σ v. l. ? (inde P) 7 εὖ
Hermann : εὖ γ' 8 ὑφαινον Heinsius e Vergil. Ecl. ix. 42 :
ἔφαινον 11 τὸν δ. K M P Q T 13 μιν 15 λαιοῖο Graefe :
λασίοιο 16 ὄμοιο Kaibel : ὄμοισι 18 πλοκερῷ Σ v. l. 21 τὸ
Σκ (in vita) T² Q : τυ, τοι, συ cett. 22 ἐν K P Q : ἐφ' cett. 23 ἐπι-
τυμβίδαι T (sed -οι in scholio), K in lemmate scholii, Galen. 24 ἡλαί-
νοντι Galen. xii. 361 K.: -ονται; corr. et Iunt.

ἡ μετὰ δᾶτ' ἄκλητος ἐπείγεαι η̄ τινος ἀστῶν
λανὸν ἔπι θρώισκεις; ὡς τεν ποσὶν νισσομένοιο
πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλδεστιν ἀείδει.²⁵
τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην 'Λυκίδα φίλε, φαντί τυ πάντες
ἡμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον ἐν τε νομεῦσιν
ἐν τ' ἀματήρεστι. τὸ δὴ μάλα θυμὸν λαίνει
ἀμέτερον· καὶ τοι κατ' ἐμὸν νόον ἵσοφαρίζειν
ἐλπομαί. ἀ δ' ὅδος ἀδε θαλυσιάς· η̄ γὰρ ἔταιροι
ἀνέρες εὐπέπλωι Δαμάτερι δᾶτα τελεῦντι
ὅλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γάρ σφισι πόνοι μέτρωι
ἀ δαίμων εὐκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλώάν.³⁰
ἀλλ' ἄγε δή· ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ἀώς.
βουκολιασδώμεσθα· τάχ' ὕτερος ἄλλον ὄνασει.

καὶ γὰρ ἐγὼ Μοισᾶν καπυρὸν στόμα, κῆμὲ λέγοντι
πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής,
οὐ Δᾶν· οὐ γάρ πω κατ' ἐμὸν νόον οὔτε τὸν ἐσθλόν
Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμω οὔτε Φιλίταν
ἀείδων, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὡς τις ἐρίσδω.⁴⁰
ὡς ἐφάμαν ἐπίταδες· δ' ὁ αἰπόλος ἀδὺ γελάσσας
τάν τοι' ἔφα 'κορύναν δωρύττομαι, οὐνεκεν ἐστι
πᾶν ἐπ' ἀλαθεῖαι πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.⁴⁵
ὡς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνῆται
ἴσον ὄρευς κορυφᾶι τελέσαι δόμον 'Ωρομέδοντος,
καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χῖον ἀοιδὸν
ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς,
Σιμιχίδα· κῆγὼ μέν, δρη φίλος, εἴ τοι ἀρέσκει
τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.⁵⁰
Ἐσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος εἰς Μιτυλήναν,

24 δᾶτα κλητός : recte distinx. Σ 25 τεν H Tr. : σου glossa S :
τοι cett. 28 ἔμμεν 29 ἀμητήρ. 39 γᾶν K M¹ H 40 οὐδὲ
K P Φιληταν vario accentu codd. corr. Cröner 42 γελάσσας O:
γελάσσας vel γελάξας cett. 43 δωρύττομαι K T Q : δωρήσομαι cett.
46 εὐνυμέδοντος conjectura in Σ (inde K¹ A¹ E V²) 49 ἀρξώμεθ'
K T Q : ἀρχώμεθ' cett.

χῶταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκηι
κύματα, χ' Ωρίων δτ' ἐπ' ὀκεανῷ πόδας ἵσχει,
αἱ καὶ τὸν Λυκίδαν ὀπτεύμενον ἐξ Ἀφροδίτας
ρύστηται· θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταΐθει. 55
χάλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν
τὸν τε νότον τὸν τ' εὑρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ,
ἀλκυόνες, γλαυκαῖς Νηρῆσι ταὶ τὰ μάλιστα
δρυίχων ἐφίληθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἀλὸς ἄγρα. 60
'Αγεάνακτι πλόου διζημένῳ ἐς Μιτυλήναν
ἄρια πάντα γένοιτο, καὶ εὔπλοος ὅρμον ἵκοιτο.
κῆγὼ τῆνο κατ' ἀμαρ ἀνήτινον ἡ ροδόσεντα
ἡ καὶ λευκοτῶν στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων
τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῶ 65
πᾶρ πυρὶ κεκλιμένος, κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ.
χά στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχν
κνύζαι τ' ἀσφοδέλῳ τε πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ.
καὶ πίομαι μαλακῶς μεμναμένος Ἀγεάνακτος
αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. 70
αὐλήσεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἰς μὲν Ἀχαρνεύς,
εἰς δὲ Λυκωπέτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ἀισεῖ,
ῶς ποκὰ τὰς Σενέας ἡράσσοτα Δάφνις ὁ βούτας,
χῶς ὅρος ἀμφεπονεῦτο καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν,
'Ιμέρα αἵτε φύοντι παρ' ὅχθαισιν ποταμοῖο, 75
εῦτε χιῶν ὡς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Ἀλμον
ἡ Ἀθω ἡ Ῥοδόπαν ἡ Καύκασον ἐσχατόωντα.
ἀισεῖ δ' ὡς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
ζωὸν ἐόντα κακαῖσιν ἀτασθαλίαισιν ἄνακτος,
ῶς τέ νιν αἱ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι
κέδρον ἐς ἄδειαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι, 80

55 κεν δπτάμενον recte Call. 59 τὰ H (qui ταὶ omissum
ipse add.) Call.: τε cett. 60 ἐφίλαθεν 62 ἄρια Σ v. l.,
εὔπλοον: corr. Schaefer 69 μεμνημένος 72 Λυκωπίτας, sed recte Σ
unus ἀνδ Λυκωπέος ἔχων τὴν κλῆσιν 73 ξανθᾶς Σ v. l. 74 ἀμφε-
πονεῦτο K P H: -λεῖτο O S Q A E Tr.: utrumque M T

οῦνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.
ῷ μακάριστε Κομάτα, τύ θην τάδε τερπνὰ πεπόνθεις,
καὶ τὸν κατεκλάσθης ἐσ λάρνακα, καὶ τὸν μελισσᾶν
κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἔξεπόνασας.

85

αἴθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὥφελες ἥμεν,
ῶς τοι ἐγὼν ἐνόμενον ἀν' ὥρεα τὰς καλὰς αἶγας
φωνᾶς εἰσαίων, τὸν δ' ὑπὸ δρυσὶν ἡ ὑπὸ πεύκαις
ἀδὲν μελισδόμενος κατεκέκλισο θεῖε Κομάτα.²

Χῶ μὲν τόσος' εἰπὼν ἀπεπαύσατο τὸν δὲ μέτ' αὐτὶς 90
κῆγὼν τοῖς ἐφάμαν· 'Λυκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
Νύμφαι κῆμὲ δῆδαξαν ἀν' ὥρεα βουκολέοντα
ἐσθλά, τὰ που καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
ἄλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ὡι τυ γεραίρειν
ἀρξεῦμ· ἀλλ' ὑπάκουον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοίσαις.

95

Σιμιχῖδαι μὲν ³Ἐρωτεῖς ἐπέπταρον⁴ ἡ γὰρ ὁ δειλός
τόσσον ἐρᾶι Μυρτοῦς, ὅσον εἴαρος αἶγες ἔραυται.
"Ωρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνωι
παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἰδεν ⁵Αριστις,
ἐσθλὸς ἀνήρ, μέγ' ἄριστος, ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀείδειν 100
Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι,
ῶς ἐκ παιδὸς ⁶Αρατος ὑπ' ὀστέον αἴθετ⁷ ἔρωτι.
τόν μοι Πάν, Όμόλας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας,
ἄκλητον τήνοι φίλας ἐσ χεῖρας ἐρείσαις,
εἴτ' ἔστ' ἄρα Φιλῦνος ὁ μαλθακὸς εἴτε τις ἄλλος. 105
κεὶ μὲν ταῦτ' ἔρδοις, ὥ Πάν φίλε, μήτι τυ παῖδες
'Αρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὅμως
τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη·
εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι
δακνόμενος κυάσαι καὶ ἐν κυίδαισι καθεύδοις,

110

85 ἔξεπέλεσσας Σ v. l. (inde M O γρ. Tr. Q¹) 86 ἐμεῦ P: ἐμοὶ²
cett. (ἐμὸν S) 90 ἀνεπαύσατο K, cf. 1. 138 αὐθὶς 94 δῆται
γ' ἀείδειν Σ v. l. (inde O Tr.) 97 ἐράντι K P Q T 98 ὥρατος
S A² Tr. edd. ant. : ὥρατος cett. 105 εἴτε Φ. ἄρ' ἔστιν S 106 κεὶ
S: κῆν 107 ἔρδεις H S E¹ 107 ὅμους

εῖης δ' Ἡδωνῶν μὲν ἐν ὥρεσι χείματι μέσσωι
 Ἐβρον πάρ ποταμὸν τετραμμένος ἐγγύθεν ἄρκτω,
 ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἴθιόπεστι νομεύοις
 πέτραι ὑπὸ Βλεμύνων, ὅθεν οὐκέτι Νεῦλος ὄρατός.
 ὕμμεις δ' Ἔτειδος καὶ Βυθλίδος ἀδὺ λιπόντες 115
 νῦμα καὶ Οἰκοῦντα, ξανθᾶς ἔδος αἰπὺ Διώνας,
 ὡ μάλοισιν Ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὅμοιοι,
 βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἴμερόεντα Φιλῦνον,
 βάλλετ', ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεῖ μεν.
 καὶ δὴ μὰν ἀπίοι πεπαίτερος, αἱ δὲ γυναῖκες 120
 'αἰαῖ' φαντί 'Φιλῦνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.'
 μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἀρατε,
 μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
 κοκκύστων νάρκαισιν ἀνιαρᾶσι διδοίη,
 εἰς δ' ἀπὸ τᾶσδε, φέριστε, Μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας.
 ἄμμιν δ' ἀσυχία τε μέλοι, γραία τε παρείη, 126
 ἀτις ἐπιφθύζοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφω ἐρύκοι.
 Τόσος' ἐφάμαν· ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἀδὺ γελάσσας
 ὡς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήιον ὕπαστεν ἥμεν.
 χῶ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ τὰν ἐπὶ Πύξας 130
 εῖρφ' ὁδόν, αὐτὰρ ἐγώ τε καὶ Εὔκριτος ἐς Φρασιδάμω
 στραφθέντες χῶ καλὸς Ἀμύντιχος ἐν τε βαθείαις
 ἀδείας σχοίνοιο χαμεννίσιν ἐκλίνθημες
 ἐν τε νεοτράτοισι γεγαθότες οἰναρέαισι.
 πολλὰλ δ' ἄμμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο 135
 αἴγειροι πτελέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
 Νυμφᾶν ἔξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυζε.
 τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς δροδαμνίσιν αἰθαλίωνες
 τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἡ δ' ὀλολυγών

111 οὔρεσι 112 κεκλιμένος Κ γρ. ΜΡΤΩ¹Η 116 οἰκεῦντα
 ΣS: οἰκεῦντας Ο: οἰκεῦντες cett.: corr. Hecker 120 δὴ μάλ'
 ΚΜΡΤΩ 121 ὑπορρεῖ Ο A² 125 ἀπὸ ΣΚΜΤΩ γρ.: ἐπὶ¹
 ΣΡΩΗΣ: ὑπὸ ΟΑΕ Τr. 127 -σδοισα ΤΩ Τr.: -ζουσα cett.
 128 ὡς ἐφ. ΜΡΩ γελάσσας ΗΟ: γελάξας cett. 134 οἰναρέαισι
 Ο: -ησι S M²: -οισι cett.

τηλόθεν ἐν πυκιναῖσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις. 140
 ἀειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγών,
 πωτῶντο ξουθὰ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
 πάντ' ὥσδεν θέρεος μάλα πίονος, ὥσδε δ' ὁπώρας.
 δῖχναι μὲν πὰρ ποστί, παρὰ πλευρᾶῖσι δὲ μᾶλα
 δαψιλέως ἀμῦν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο 145
 ὅρπακες βραβίλοισι καταβρίθοντες ἔραζε·
 τετράενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἀλειφαρ.
 Νύμφαι Κασταλίδες Παρνάσιον αἶπος ἔχουσαι,
 ἀρά γέ παι τοιόνδε Φόλω κατὰ λάινον ἄντρον
 κρατῆρ' Ἡρακλῆ γέρων ἐστάσατο Χίρων; 150
 ἀρά γέ παι τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπωι,
 τὸν κρατερὸν Πολύφαμον, ὃς ὤρεσι νᾶας ἔβαλλε,
 τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλία ποστὶ χορεῦσαι,
 οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάστε Νύμφαι
 βωμῷ πὰρ Δάματρος ἀλωΐδος; ἀς ἐπὶ σωρῷ 155
 αὐτις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον, ἀ δὲ γελάσσαι
 δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέραισιν ἔχοισα.

[III] ΚΩΜΟΣ

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἰγες
 βόσκουνται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
 Τίτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν πεφιλημένε βόσκε τὰς αἰγας,
 καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε Τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν,
 τὸν Λιβυκὸν κυάκωνα, φυλάσσεο μή τυ κορύψῃ. 5

Ω χαρίεστο Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
 παρκύπτοισα καλεῖς; τὸν ἐρωτύλον ἥ ῥά με μισεῖς;

146 ἔραζε Athen. ii. 50^a Et. βράβηλα, V²: ἔρασδε 150 χείρων
 152 νᾶας Heinsius: λᾶας 154 διεκρανάστε ΚΡΩΤΗ: -νώσατε
 cett. et Amarantus Et. gen. 155 ἀλωδός Μ¹Η²ΑΕ

Titulus. Κῶμος Δωρῖδι ΣΗΤ qui addunt Ἀμαρυλλίς ἢ Αἰπόλος ἢ
 Κωμαστής: hoc P alii: Αἰπολικὸν ἢ Ἀμαρυλλίς Κ ex argomento suo
 3 πεφιλημένε Gellius ix. 9: πεφιλαμένε 4 ἐνόρχαν Σ v. l.

ἢ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἥμεν;
νύμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαὶ με ποησεῖς.

ἢν δέ τοι δέκα μᾶλα φέρω τηνῶθε καθεῖλον,
ῳ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τυ, καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰστῶ. 10

θᾶσαι μάν. θυμαλγὲς ἐμὲν ἄχος. αἴθε γενοίμαν
ἄ βομβεῦσα μέλισσα καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἰκοίμαν
τὸν κιστὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέριν, ἀλι τυ πυκάσδεις.

νῦν ἔγνων τὸν Ἐρωτα· βαρὺς θεός ἡρα λεαίνας 15
μαξὸν ἐθήλαζεν, δρυμῷ τέ νιν ἔτραφε μάτηρ,
ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἴάπτει.

ῷ τὸ καλὸν ποθορεῦσα, τὸ πᾶν λίθος, ὥ κυάνοφρυ
νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὡς τυ φιλήσω.
ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήμασιν ἀδέα τέρψις. 20

τὸν στέφανον τῦλαί με κατ' αὐτίκα λεπτὰ ποησεῖς,
τὸν τοι ἔγών, Ἀμαρυλλὶ φίλα, κισσοῖ φυλάσσω
ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις.

ῶμοι ἔγών, τί πάθω, τί δ δύσσοος; οὐχ ὑπακούεις.

τὰν βαίταν ἀποδὺς ἐς κύματα τηνῶ ἀλεῦμαι, 25
ῷπερ τῶς θύννως σκοπιάζεται Ὀλπις δ γριπεύς.
καὶ κα δὴ ποθάνω-τό γε μὰν τεὸν ἀδὺ τέτυκται.

ἔγνων πρᾶν, ὅκα μεν μεμναμένω εὶ φιλέεις με,
οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο, τὸ πλατάγημα,
ἄλλ' αὐτως ἀπαλῶ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη. 30

εἶπε καὶ Ἀγροὶ τὰλαθέα κοσκιώμαντις,
ἄ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, οὖνεκ' ἔγὼ μέν
τὸν ὅλος ἔγκειμαι, τὸ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιῆ.

ἢ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἴγα φυλάσσω,
τάν με καὶ ἡ Μέρμυνωνος ἐριθακὶς ἡ μελανόχρως 35

10 τηνῶ δὲ ΡΩΤ 12 ἐμὸν Σ codd.: corr. ed. Mediol.
14 πυκάσδεις Η¹: πυκάσδη (-δει) cett. *16 μαστὸν Stob. 64. 23: μασδὸν
codd., cf. 48 νιν Stob.: μιν ἔτραφε Stob. Α Ε Τρ.: ἔτρεφε cett.
18 λίπος Σ v. l. 23 ἀμπλέξας ΚΡΩΤ¹: ἐμπλ. cett. 25 τηνῶ
Σ ΚΡΩΤ¹: τῆνα cett. 27 δὴ Graefe: μὴ Σ codd. 28 ἔμοιγε
μεμναμένω ΚΡΩΤ¹ 29 ποτιμαξάμενον πλατάγησεν Σ v. l. 31 ἡ
Γροιῶ vel ἀγροἰῶ legunt Σ codd. 32 πρὶν ΚΤ

αίτει, καὶ δωσθῶ οἱ, ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ.

ἀλλεται ὄφθαλμός μεν δεξιός ἄρα γ' ἰδησθώ
αὐτάν; λιτεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὥδ' ἀποκλινθείσ.

καὶ κέ μ' ἵσως ποτέδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα ἐστίν.

‘Ιππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἥθελε γάμαι, 40
μᾶλ' ἐν χερσὶν ἔλων δρόμον ἄνυεν· ἀ δ' Ἀταλάντα
ώς ἔδειν, ώς ἐμάνη, ώς ἐς βαθὺν ἄλατ' ἔρωτα.

τὰν ἀγέλαν χώ μάντις ἀπ' Ὀθρυος ἄγε Μελάμπους
ἐς Πύλου· ἀ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκούναισιν ἐκλίνθη,
μάτηρ ἀ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεσιβοίας. 45

τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν ἐν ὕρεσι μῆλα νομεύων
οὐχ οὔτως Ὡδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
ώστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῦ τίθητι;

ζαλωτὸς μὲν ἐμὸν δ τὸν ἄτροπον ὑπνον ἰαύων
Ἐνδυμίων, ζαλὼ δέ, φίλα γύναι, Ἰασίνων, 50
ὅς τόσσων ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.

ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τὶν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' ἀείδω,
κεισεῦμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ὥδέ μ' ἔδονται.
ώς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

[IV] ΝΟΜΕΙΣ

ΒΑΤΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΩΝ

- Εἰπέ μοι ὁ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἥρα Φιλώνδα;
- οὐκ, ἀλλ' Αἴγωνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.
- ἡ πάι ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγεις;
- ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίνητι τὰ μοσχία κῆμὲ φυλάσσει.
- αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ὡιχετο χώραν; 5

42 ἀλλατ' K Tzetzes Chil.

xii. 947 : ἀλλετ' (ἀλετ' P) cett. : corr. Hemsterhuys 44 ἀγκούνησιν
46 μῆλα P : μᾶλα cett. 48 μασδοῦ Q T V Tr. 51 τοσσῆν' P
53 ἔδονται H S T' Tr. : ἔδοντι cett.

Titulus. Νομεῖς K : βουκολιασταὶ ἡ νομεῖς (e titulo 5) P S, alii alia
inepta, Αἴγων argum. 3 5 οὔτος v. l. K H S : ωντὸς Α Ε Tr.

— οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ὥιχετο Μίλων.
 — καὶ πόκα τῆρος ἔλαιον ἐπ' ὁφθαλμοῖσιν ὀπώπει;
 — φαντί νιν Ἡρακλῆς βίην καὶ κάρτος ἐρίσδειν.
 — κῆμ' ἔφαθ' ἀ μάτηρ Πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω. 10
 — κῶιχετ' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθε μῆλα.
 — πείσαι καὶ Μίλων καὶ τὸς λύκος αὐτίκα λυστῆν.
 — ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι αἴδε ποθεῦντι.
 — δειλαῖαι γ' αὗται, τὸν βουκόλον ὡς κακὸν εὑρον.
 — ἦ μὰν δειλαῖαι γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι. 15
 — τήνας μὲν δή τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται
 τῶστία. μὴ πρῶκας σιτίζεται ὕσπερ ὁ τέττιξ;
 — οὐ Δᾶν, ἀλλ' ὅκα μέν νιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω
 καὶ μαλακῷ χόρτοιο καλὰν κώμυνθα δίδωμι,
 ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.
 — λεπτὸς μὰν χῶ ταῦρος δι πυρρίχος. εἴθε λάχοιεν 20
 τοὶ τῷ Λαμπριάδα, τοὶ δαμόται ὅκκα θύωντι
 τᾶι Ἡραι, τοιόνδε. τακοχράσμων† γὰρ δι δάμος.
 — καὶ μὰν ἐσ στομάλιμνον ἐλαύνεται ἐσ τε τὰ Φύσκω,
 καὶ ποτὶ τὸν Νήαιθον, ὅπη καλὰ πάντα φύοντι,
 αἰγίπυρος καὶ κνύζα καὶ εὐώδης μελίτεια. 25
 — φεῦ φεῦ βασεῦνται καὶ τὰι βόες, ὡς τάλαν Αἴγων,
 εἰς Ἀΐδαν, ὅκα καὶ τὸν κακᾶς ἡράσσαο νίκας,
 χά συριγξ εὐρώτι παλύνεται, ἄν ποκ' ἐπάξα.
 — οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πίσαν ἀφέρπων
 δῶρον ἐμῶν νιν ἐλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτάς, 30
 κεῦ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκρούομαι, εὖ δὲ τὰ Πύρρω.
 αἰνέω τάν τε Κρότωνα· καλὰ πόλις, ἡ τε Ζάκυνθος
 καὶ τὸ ποταώιον τὸ Λακίνιον, διπερ δι πύκτας
 Αἴγων διδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας.
 τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὥρεος ἄγε πιάξας 35

10 τουτόθε Σ S: τουτόθι μᾶλα codd. et Σ (mala sive oves)
 11 κα Ahrens: κε K: τοι vel τι cett. 12 αἴδε K: ὁδε cett.
 13 γ' P H S Tr.: δ' cett. 17 γῶν K H 21 θῶντι
 Valckenaer: θῶντι 22 δ ταῦρος Σ v. l. 24 γρ. Ναύαιθον H
 8πη K P H S: 8πα(ι) cett. 34 κατ[αι]δόσσατο R¹

τᾶς ὁπλᾶς κῆδωκ' Ἀμαρυλλίδι, ταὶ δὲ γυναικες
μακρὸν ἀνάυσαν, χώ βουκόλος ἔξεγέλαστεν.

— ὁ χαρέστος Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανότας
λασεύμεσθος. ὅσον αἶγες ἐμὸν φίλαι, ὅσον ἀπέσβης.
αἰαῖ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὃς με λελόγχει. 40
— θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔστετ' ἄμειων.
|| ἐλπίδες ἐν ζωῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.

|| χώ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.
— θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία· τᾶς γὰρ ἐλαῖς
τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύστοα. — σίτθ' ὁ Λέπαργος,
σίτθ' ἡ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον. οὐκ ἐσακούεις; 46
ἡξῶ ναὶ τὸν Πάνα κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,
εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. ἵδ' αὖ πάλιν ἄδε ποθέρπει.
εἴθ' ἡς μοι ροικόν τι λαγωβόλον, ὡς τυ πάταξα.
— θᾶσταί μ' ὁ Κορύδων ποττῷ Διός· ἡ γὰρ ἄκανθα 50
ἀρμοῖ μ' ὁδὸν ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὡς δὲ βαθεῖαι
τάτρακτυλλίδες ἐντί. κακῶς ἡ πόρτις ὅλοιτο.
εἰς ταύταν ἐτύπην χασμεύμενος. ἡ ῥά γε λεύστεις;
— ναὶ ναί, τοῖς ὀνύχεστιν ἔχω τέ νιν. ἄδε καὶ αὐτά.
— δοσίχον ἐστὶ τὸ τύμπα καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάζει. 55
— εἰς ὅρος ὅκχ' ἔρπηις, μὴ νήλιπος ἔρχεο Βάττε·
ἐν γὰρ ὅρει ράμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι.
— εἴπ' ἄγε μ' ὁ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἡ ῥ' ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυάνοφρυν ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνίσθη;
— ἀκμάν γ', ὁ δειλαῖε· πρόαν γέ μεν αὐτὸς ἐπενθών 60
καὶ ποτὶ ταῖ μάνδραι κατελάμβανον, ἀμος ἐνήργει.
— εὖ γ' ἀνθρωπε φιλοῦφα. τό τοι γένος ἡ Σατυρίσκοις
ἐγγύθεν ἡ Πάνεσπι κακοκυάμοισιν ἐρίσδει.

46 σίτθ' ἡ edd. ant.: σίττ' ὁ codd. Κυμαίθα ΗΡΩΤΟΥ (e 5.
102) 48 ἄδε ΡΤ (om. Ο) 49 ἡν τι Hermann: τὸ
codd. (τυ Ρ) πάταξα Κ¹: πατάξω 53 ἐτύπαν χασμάμενος Η Σ
recte ἡ ἄρα Σ¹ ΡΩΤ: ἄρατε cett.: corr. edd. ant. 56 νήλιπος
Κ: ἀνήλ (vel -άλ-)ιπος 57 κομέοντι Τ: κομέονται Ο¹ Ετ. Μ. s. v.
ἀσπάλαθος 60 πράων Ε: πρώαν vel πράν 61 μάκτραι Σ v. l.
63 ἐρίσδεις Κ¹

[V] ΑΙΠΟΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΝ

ΚΟΜΑΤΑΣ ΚΑΙ ΛΑΚΩΝ

— Αἶγες ἐμαί, τῆνον τὸν ποιμένα τὸν Συβαρίταν
φεύγετε τὸν Λάκωνα· τό μεν νάκος ἔχθες ἔκλεψεν.
— οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίττ' ἀμνῆς; οὐκ ἐσορῆτε
τὸν μεν τὰν σύριγγα πρόσαν κλέψαντα Κομάταν;
— τὰν ποίαν σύριγγα; τὸ γάρ ποκα δῶλε Σιβύρτα
ἐκτάσω σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;
— τάν μοι ἔδωκε Λύκων ὀλεύθερε. τὸν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβα νάκος; εἰπὲ Κομάτα·
οὐδὲ γὰρ Εὐμάραι τῷι δεσπόται Ἰησοῦ τι ἐνεύδειν.
— τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνίκ' ἔθυσε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἰγα· τὸν δ' ὡς κακὲ καὶ τόκ' ἐτάκεν
βασκαίνων καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.
— οὐ μαντὸν τὸν Πάνα τὸν ἄκτιον, οὐ τέ γε Λάκων
τὰν βαίταν ἀπέδυστ' ὁ Κυλαιθίδος, ἢ κατὰ τήνας
τᾶς πέτρας, ὄνθρωπε, μανεῖς εἰς Κράθιν ἀλοίμαν.
— οὐ μὰν οὐ ταύτας τὰς λιμνάδας ὡγαθὲ Νύμφας,
αἴτε μοι Ἰλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν,
οὐ τεν τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε Κομάτας.
— αἴ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Δάφνιδος ἀλγεῖ ἀροίμαν.
ἀλλ' ὃν αἴ κα λῆις ἔριφον θέμεν, ἔστι μὲν οὐδέν
ιερόν, ἀλλ' ἄγε τοι διαείσομαι, ἔστε κ' ἀπελπηις.
— οὐ ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἥρισεν. ἡνίδε κεῖται
ἄριφοι· ἀλλ' ἄγε καὶ τὸν τὸν εὐβοτὸν ἀμνὸν ἔρειδε.
— καὶ πῶς, ὡς κίναδός τυ, τάδ' ἔστεται ἐξ ἵσω ἄμμων; 25

Titulus: sic codd. plerique et argumentum et § 7. 21. θουκολιασταί
(e carm. 6) add. K P alii; δδοιπόροι (e 7) KB 4 πρώαν 9 ἔβαν
Α Ε 10 εὐμάραι sine iota § codd. 14 σέ γε 15 Κυλαιθίδος
Bechtel ex Heroda 6. 50: Καλαιθίδος 21 οὖν ἐντὶ 25 κιναδεῦ
vel κίναδε (H S T²) codd.: κίναδος σὺ Wordsworth τάδ' Η Σ Α Ε:
τράδε γ' cett. (τάγ' P) ίσου

τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκλέξατο; τίς δέ παρεύσας
αἰγὸς πρατοτόκοιο κακὰν κύνα δήλετ' ἀμέλγειν;

— δόστις οικαστεῖν τὸν πλατίον ὡς τὸ πεποίθεις,
σφὰξ βομβέων τέπτιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὐτὶ^{ποτε}
ἄριφος ἴσοπαλής τοι, ἵδ' ὁ τράγος οὐτος· ἔρισδε. 30

— μὴ σπεῦδο· οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι. ἀδιον ἀισῆι
τῆδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τάλσεα ταῦτα καθλέξας.
ψυχρὸν ὕδωρ τηνεὶ καταλείβεται· ὥδε πεφύκει
ποία, χά στιβάς ἀδε, καὶ ἀκρίδες ὥδε λαλεῦντι.

— ἀλλ' οὐτὶ σπεῦδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τού με τολμῆις 35
σμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὅν ποκ' ἐόντα
παιδὸς ἔγὼν ἐδίδασκον. ἵδ' ἀ χάρις ἐς τί ποχ' ἔρπει.
θρέψαι τοι λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὡς τυ φάγωντι.

— καὶ πόκ' ἔγὼν παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἥ καὶ ἀκούσας
μέμναμ'; ὡ φθονερόν τυ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὐτως. 40

— ἀνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὸ δ' ἄλγεες· αἱ δὲ χίμαιραι
αἴδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.

— μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος ὑβε ταφεῖς.
ἀλλὰ γὰρ ἔρφ', ὥδ' ἔρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξῆι. 45

— οὐχ ἔρφω τηνεὶ· τουτεὶ δρύες, ὥδε κύπειρος,
ὥδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι,
ἐνθ' ὕδατος ψυχρῷ κράναι δύο, ταὶ δ' ἐπὶ δένδρει
ὄρυιθες λαλαγεῦντι, καὶ ἀ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία
τὰι παρὰ τίν· βάλλει δὲ καὶ ἀ πίτυς ὑψόθε κώνοις.

— ἥ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τῆδε πατησεῖς, 50
αἱ κ' ἔνθηις, ὕπνω μαλακώτερα· ταὶ δὲ τραγεῖαι
ταὶ παρὰ τὸν δσδοντι κακώτερον ἥ τυ περ δσδεις.
στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῦ γάλακτος
ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἀδέος ἄλλον ἐλαίω.

27 πρωτοτ.

Tr. : τεῖδ' Κ Α Ζ² :

H P Q A E, utrumque S

38 τοι Meineke : om.

49 οὐδέτερος καταστ.

30 τοι Ahrens : τυ

τεῦνδ' P T Q¹ : τάνδ' S

36 δημασι τοῖς suspectum

39 τεῦν Apollon. de pron.

96^a Iunt. : τεῦ32 τῆδες H² O

33 τουτεὶ (-τι)

37 ποθ'

7 Wachsm. : καὶ

cett. : κα Σ Ahrens

39 τεῦν Apollon. de pron.

96^a Iunt. : τεῦ

— αὶ δέ κε καὶ τὸ μόληις, ἀπαλὰν πτέριν ὁδε πατησεῖς 55
 καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν ὑπεστεῖται δὲ χμαιρᾶν
 δέρματα τὰν παρὰ τὸν μαλακώτερα τετράκις ἀρνῶν.
 στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γανλὼς τῷ Πανὶ γάλακτος,
 ὀκτὼ δὲ σκαφῆδας μέλιτος πλέα κηρᾶ' ἔχοίστας.

— αὐτόθε μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθε βουκολιάσδεν. 60
 τὰν σαντῷ πατέων ἔχε τὰς δρύνας. ἀλλὰ τίς ἄμμε,
 τίς κριεῖ; αἴθ' ἔνθοι ποχ' δ' βουκόλος ὁδε Λυκώπας.

— οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
 αἱ λῆις, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὃς τὰς ἐρίκας
 τήνας τὰς παρὰ τὸν ἔνδοχοντος ἔστι δὲ Μόρσων. 65

— βωστρέωμες. — τὸν κάλει νιν. — οὐδὲν ὁ ξένε μικκὸν
 ἄκουσον

τῆδ' ἐνθών· ἄμμες γὰρ ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων
 βουκολιαστάς ἔστι. τὸν δ' ὀγαθὲ μήτ' ἐμὲ Μόρσων
 ἐν χάριτι κρίνηις, μήτ' ὀν τύγα τοῦτον ὀνάσηις.

— ναὶ ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν Μόρσων φίλε μήτε Κομάται 70
 τὸ πλέον ἰθύνηις, μήτ' ὀν τύγα τῷδε χαρίζηι.
 ἄδε τοι ἀ ποίμνα τῷ Θουρίῳ ἔστὶ Σιβύρτα,
 [Εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὄρηις φίλε τῷ Συβαρίτα.]

— μή τύ τις ἡρώτη ποττῷ Διός, αἴτε Σιβύρτα
 αἴτ' ἐμόν ἔστι, κάκιστε, τὸ ποίμνιον; ὡς λάλος ἔσσι. 75

— βέντισθ' οὗτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω
 κούδὲν καυχέομαι· τύ γα μὰν φιλοκέρτομος ἔσσι.

— εἴα λέγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὐθίς
 ζῶντ' ἄφεις· ὁ Παιάν, η στωμύλος ἡσθα Κομάτα.

— ταὶ Μοῦσαι με φιλεῦντι πολὺ πλέον ἡ τὸν ἀοιδόν 80
 Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσα.

55 δέ κα καὶ Η³ Α Ε Τ¹ Ο 57 πολλάκις Κ Ο Η² Α Ε 62 ποθ'

ῳδ' δ' Κ, cf. 6. 1; *Lycotam* appellant Propertius iv. 3, Calpurnius 6. 26; 7. 4 64 ἐρείκας 65 Μόρσων Bio fr. 14, Epithal. Achill. 4 67 τειδ' Κ: τεινδ' Ρ Ο Τ 68 δ' φίλε Κ Ο Α Ε Τρ. 71 εὐθύνηρς Ρ 73 delevi 77 καυχῶμαι Η Σ recte γα μὰν Η¹: γε μὰν Μ Σ Ρ Τ Ο Τ Ο Β: δ' ἄγαν Κ Η² Ο Α Ε Τρ. (ex 1. 85)

— καὶ γὰρ ἔμ' Ὡπόλλων φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ
κριὸν ἔγω βόσκω. τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.

— πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω,
καὶ μ' ἀ πᾶς ποθορεῦσα 'τάλαν' λέγει 'αὐτὸς ἀμέλγεις';

— φεῦ φεῦ. Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροὶ 86
τυρῶ καὶ τὸν ἄνηβον ἐν ἀνθεσι παῖδα μολύνει.

— βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἴπόλον ἀ Κλεαρίστα
τὰς αἶγας παρελάντα καὶ ἀδύ τι ποππυλιάσδει.

— κῆμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν 90
ἐκμαίνει. λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.

— ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα
πρὸς ρόδα, τῶν ἄνδηρα παρ' αίμασιαῖσι πεφύκει.

— οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὁρομαλῆδες· αἱ μὲν ἔχοντι
λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχράι. 95

— κῆγὼ μὲν δωσῶ τὰι παρθένωι αὐτίκα φάσσαν
ἐκ τᾶς ἀρκεύθω καθελών· τηνεὶ γὰρ ἐφίσδει.

— ἀλλ' ἔγω ἐσ χλαῖναν μαλακὸν πόκον, δππόκα πέξω
τὰν οὖν τὰν πέλλαν, Κρατίδαι δωρήσομαι αὐτός.

— σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω ταὶ μηκάδες· ὥδε νέμεσθε, 100
ώς τὸ κάταυτες τοῦτο γεώλοφον αἴ τε μυρῖκαι.

— οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς οὗτος ὁ Κώναρος ἀ τε Κιναίθα;
τουτεὶ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ώς ὁ Φάλαρος.

— ἔστι δέ μοι γανδὸς κυπαρίσσινος, ἔστι δὲ κρατήρ,
ἔργον Πραξιτέλευς· τᾶι παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω. 105

— χάμιν ἔστι κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει,
ὅν τῷι παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.

— ἀκρίδες, αἱ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἀμόν,
μή μεν λωβάσσησθε τὰς ἀμπέλος· ἐντὶ γὰρ αἵναι.

— τοὶ τέττιγες ὄρῆτε, τὸν αἴπόλον ώς ἐρεθίζω. 110

87* 89 παρελάντα Τ V Gellius ix. 9: -λῶντα (-λεῦντα, -λαῦντα) cett.
ποππυλιάζει Gellius 94 ὁρομάλ. Κ P T Q: ὁριμ. Μ O H S Tr.
(ὅρυγμ. Α E): δμομαλ. coni. Asclepiades 95 μελίχροι Σ v. l.
placest, sed distichon non intellegitur 101 &(i)τε 102 Κιναίθα
Σ K P Q H¹: Κιναίθα cett. 109 αἴναι Σ codd. (ἄβαι vel ἄβαι H S² T
idem est): ἄζαι, αὐταὶ Σ v. l., non intellegitur

οὗτως κῦμμες θην ἐρεθίζετε τὰς καλαμεντάς.

- μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἱ τὰ Μίκωνος αἱεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι.
- καὶ γὰρ ἐγὼν μισέω τὰς κανθάρος, οἱ τὰ Φιλώνδα σῦκα κατατρώγοντες ὑπανέμιοι φορέονται. 115
- ή οὐ μέμνασ', ὅκ' ἐγώ τυ κατήλασα, καὶ τὸ σεσαρώς εὖ ποτεκιγκλίζεν καὶ τὰς δρυὸς εἶχο τήνας;
- τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'. ὅκα μάν τοι τῇδε τυ δῆσας Εὐμάρας ἐκάθαρε, καλῶς μάλα τοῦτο γ' ἵσαμι.
- ἥδη τις, Μόρσων, πικραίνεται ή οὐχὶ παράσθεν; 120 σκίλλας ἵων γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλειν.
- κτήγω μὰν κνίζω, Μόρσων, τινά· καὶ τὸ δὲ λεύσσεις. ἐνθῶν τὰν κυκλάμινον ὅρνσσέ νυν ἐς τὸν "Αλεντα.
- 'Ιμέρα ἀνθ' ὕδατος ῥείτω γάλα, καὶ τὸ δὲ Κράθι οἵνωι πορφύροις, τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκαι. 125
- ῥείτω χά Συβαρῆτις ἐμὶν μέλι, καὶ τὸ πότορθρον ἀ πᾶς ἀνθ' ὕδατος τὰι κάλπιδι κηρία βάψαι.
- ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἴγιλον αἴγες ἔδοντι, καὶ σχῦνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι κέονται.
- ταῖσι δ' ἐμαῖς δέσποι πάρεστι μὲν ἀ μελίτεια 130 φέρβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὡς ρόδα κισθὸς ἐπανθεῖ.
- οὐκ ἔραμ' 'Αλκέππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλησε τῶν ὕτων καθελοῖσ', ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.
- ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ τὰν σύριγγ' ὥρεξα, καλόν τί με κάρτ' ἐφίλησεν. 135
- οὐ θεμιτόν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν, οὐδ' ἔποπας κύκνοιστι· τὸ δ' ὡς τάλαν ἐστὶ φιλεχθῆς.

111 χῦμες K : χῦμμες PQHΑ 115 ποτέονται ΜΡQTV v. l.

116 ἡ om. OPTQ¹ Tr. γρ. ἡ βα μέμνα Σ^κ μέμνα K v. l. M H A¹ E δκ' Tr. : δτ' 118 μάν τοι scripsi (μέντοι reddit Σ): μάν ποκα K γρ. M² P Q T¹ H¹ S² Tr. : μάν cett. τεῖδε K : τεῖνδε PT : τῆνδε Q 119 ἐκάθηρε 120 ἡ K : om. cett. παρῆσθεν 121 τίλλειν v. l. Σ O H S : τίλλοις Σ cett. 122 μάν K : μὲν cett. 123 νυν A² Tr. Mus. : νυν cett. 127 τὰ καλπίδι K P T Q Σ : τὰν καλπίδα cett. 128 κύτισον K M¹ P T Tr. : κύτιλον vel κίτυλον cett. 129 κέοντι K M A E : κέοντι et κέχυνται V: κέχυνται Q T¹ 131 κισθὸς Σ O M : κισσὸς cett. : βοδόκισσος Σ v. l.

ΜΟΡΣΩΝ

παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὸν δὲ Κομάτα
 δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὸν δὲ θύσας
 ταῖς Νύμφαις Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον. 140
 — πεμψῷ ναὶ τὸν Πάνα. φριμάστεο πᾶσα τραγίσκων
 νῦν ἀγέλα· κῆγὼν γὰρ ἵδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῷ
 καττῷ Λάκωνος τῷ ποιμένος, ὅττι ποκ' ἥδη
 ἀνυσάμαν τὰν ἀμνόν· ἐς ὡρανὸν ὑμμιν ἀλεύμαι.
 αἴγες ἐμὰς θαρσεῖτε κερούτιδες· αὐτριον ὑμμε
 πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἔνδοθι λίμνας. 145
 οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὀχευστεῖς
 τὰν αἴγων, φλαστῷ τυ πρὶν ἡ ἐμὲ καλλιερῆσαι
 ταῖς Νύμφαις τὰν ἀμνόν. ὃ δ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γενοίμαν,
 αἱ μή τυ φλάσταιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα. 150

[VI] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΔΑΜΟΙΤΑΣ

Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἔνα χῶρον
 τὰν ἀγέλαν ποκ', Ἀρατε, συνάγαγον· ἡς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
 πυρρός, ὁ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω
 ἐσδόμενοι θέρεος μέσωι ἄματι τοιάδ' ἄειδον.
 πρᾶτος δ' ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἔρισδεν. 5
 — Βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἡ Γαλάτεια
 μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεύσα·
 καὶ τύ νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι

142 κηγῶν(ν) μὲν Σ v. l. M H S A E

Τ γρ.

143 ὁδέ ποκ' K in textu,

144 τὰν K² : τὸν cett.

145 κερούτιδες Ahrens : κερου-

χίδες Σ codd. : κερουλίδες, κερουλκίδες Σ v. l. 146 λίμνας Μ Α Ε :
 κράνας cett. 148 ἡ M¹ P Q Tr. : ἡγ' cett. 149 τὰν K : τὸν
 cett.1 Δ. χῶ Δ. K S¹ H (?), cf. 13. 5, 5. 6a

143 ὁδέ ποκ' K in textu,

144 τὰν K² : τὸν cett.

145 κερούτιδες Ahrens : κερου-

χίδες Σ codd. : κερουλίδες, κερουλκίδες Σ v. l. 146 λίμνας Μ Α Ε :

κράνας cett. 148 ἡ M¹ P Q Tr. : ἡγ' cett. 149 τὰν K : τὸν

cett.

143 μέσω vel μέσω Σ

ἀδέα συρίσδων. πάλιν ἄδ' ἵδε τὰν κύνα βάλλει,
ἄ τοι τὰν ὄίων ἔπεται σκοπός· ἀ δὲ βαῦσδει
εἰς ἄλλα δερκομένα, τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει
ἄσυχα καχλάζοντος ἐπ' αἰγιαλοῦ θέοισαν.

φράζεο μὴ τὰς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούσηι
ἔξ ἀλὸς ἐρχομένας, κατὰ δὲ χρόα καλὸν ἀμύξηι.
ἄ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται· ὡς ἀπ' ἀκάνθας 15
ταὶ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύγει,
καὶ φεύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει,
καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἥ γάρ ἔρωτι
πολλάκις, ὡς Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

τῶι δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τάδ' ἄειδεν. 20

— Εἶδον ναὶ τὸν Πάνα, τὸ ποίμνιον ἀνίκ' ἔβαλλε,
κοῦ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἔνα γλυκύν (ῷ ποθορῶιμι
ἔς τέλος, αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
ἔχθρα φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι),
ἄλλὰ καὶ αὐτὸς ἔγω κνίζων πάλιν οὐ ποθόρημι, 25
ἄλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναικὸν ἔχεν· ἀ δ' ἀτοισα
ζαλοῖ μ', ὡς Παιάν, καὶ τάκεται, ἐκ δὲ θαλάσσας
οἰστρεῖ παπταίνοισα ποτ' ἄντρα τε καὶ ποτὶ ποίμνιας.
σίξα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τὰι κινέ· καὶ γάρ ὅκ' ἥρων,
αὐτᾶς ἐκνυζεῖτο ποτ' ἵσχία ρύγχος ἔχοισα. 30
ταῦτα δ' ἵσως ἐσορῶσα ποεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ
ἄγγελον. αὐτὰρ ἔγω κλαιξῶ θύρας, ἔστε κ' ὀδύσσητη
αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω.
καὶ γάρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὡς με λέγοντι.

9 ἄδι τὰν Σ v. l. 11 διάνει Σ v. l. 12 καχλάζοντος Σ S Iunt.
(in H latet sub rasura): καχλάζοντα cett. 15 αὐτόθι K M Q
Τ Α Ε 20 καλὸν ἀείδεν S P: utrumque K H T 22 κούτ'
ξ. K τὸν alterum om. K O ποθορῶμαι H S Q: -όρημι Ο A²:
-ορῆμαι cett.: indicativum legit Σ: corr. Heinsius 24 φέροι
ποτὶ Ο: φέρει ποτὶ Κ A Tr.: φέροιτο ποτ' cett. 25 ποθόρημι
Ο A E: -ορῶμαι H S (hic in ras.): -ορῆμαι cett. 29 σίξα
Ruhnken: σιγα(i) vario accentu codd. ὑλακτεῖ vario accentu
Σ v. l., alia corrupta Σκ 30 ἐκνυζῆτο H S Gregor. Corinth. 79:
-έτρο K² P: -ῆτο cett.

ἡ γὰρ πρᾶν ἐσ πόντον ἐσέβλεπον, ἡς δὲ γαλάνα, 35
 καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μοι ἀ μία κώρα,
 ὡς παρ' ἐμὶν κέριται, κατεφαίνετο, τῶν δέ τ' ὀδούντων
 λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο. 40
 ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον·
 ταῦτα γὰρ ἡ γραία με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξε.
 [ἶ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἰπποκίωνι ποταύλει].

Τόσος' εἰπὼν τὸν Δάφνιν δὲ Δαμοίτας ἐφίλησε,
 χῶ μὲν τῷ σύριγγ', ὃ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
 αὐλει Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις δὲ βούτας· 45
 ὡρχεῦντ' ἐν μαλακαῖ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίαι.
 νίκη μὰν οὐδάλλος, ἀνήσπατοι δὲ ἐγένοντο.

[VIII] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ β'

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνάντετο βουκολέοντι
 μᾶλα νέμων, ὡς φαντί, κατ' ὥρεα μακρὰ Μενάλκας.
 ἄμφω τώγ' ἡστην πυρροτρίχω, ἄμφω ἀνήβω,
 ἄμφω συρισδεν δεδαημένω, ἄμφω ἀείδεν.
 πρᾶτος δὲ ὁν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας 5
 'μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆις μοι ἀείσαι;
 φαμί τυ νικασεῖν, δσσον θέλω αὐτὸς ἀείδων.'
 τὸν δὲ ἄρα χῶ Δάφνις τοιῶιδ' ἀπαμείβετο μύθωι·
 — ποιμὴν εἰροπόκων δίων συρικτὰ Μενάλκα,
 οὐποτε νικασεῖς μ', οὐδὲ εἴ τι πάθοις, τύγ' ἀείδων. 10

35 γαλήνα K fortasse recte 37 τοῖς δέ τ' ὀδοῦσιν Σ v. l.
 41 = 10. 16: om. K: post 42 habet M πρὶν ΜΡQHΑ ἀμώντ. Ο
 Ἰπποκίωνι Μ¹ ΟΒ: -να PQT: -κόωντι Τρ.: -κόωντι Μ² HSAE 46 μὲν
 ΚΡQHΣ

Carmen Theocriti non esse primus intellexit Valckenaer. β' addidi
 Ι συνήγνετο 3 ἀνάβω, cf. 93 8 ἀμ. M 10 εἰ παθέοις ΚΡS¹ Η v. l.

— χρήισδεις ὧν ἐσιδεῦν; χρήισδεις καταθεῖναι ἄεθλον;
 — χρήισδω τοῦτ' ἐσιδεῦν, χρήισδω καταθεῖναι ἄεθλον.
 — καὶ τίνα θησεύμεσθα, τίς ἀμῦν ἄρκιος εἴη;
 — μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὸ δὲ θὲς ἴσομάτορα ἀμνόν.
 — οὐ θησῶ ποκα ἀμνόν, ἐπεὶ χαλεπὸς ὁ πατήρ μεν 15
 χά μάτηρ, τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι.
 — ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἔξειν ὁ νικῶν;
 — σύριγγ' ἀν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχοισταν ἵστον κάτω ἵστον ἄνωθεν,
 ταύταν κα θείην· τὰ δὲ τῶ πατρὸς οὐ καταθησῶ. 20
 — ἥ μάν τοι κήγω σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχοισταν ἵστον κάτω ἵστον ἄνωθεν.
 πρώαν νιν συνέπαξ¹³. ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῷ
 τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός με διασχισθεῖς νιν ἔτμαξεν.
 — ἀλλὰ τίς ἄμμει κρινέει; τίς ἐπάκοος ἐστεται ἄμέων; 25
 — τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον, ἦν, καλέσωμες,
 ὡι ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ.

χοὶ μὲν παῖδες ἄντσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακοῦσαι,
 χοὶ μὲν παῖδες ἀείδεν, ὁ δ' αἰπόλος ἥθελε κρίνειν.
 πράτος δ' ὧν ἀείδε λαχῶν ἵνκτα Μενάλκας, 30
 εἴτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδάν
 βουκολικάν· οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πράτος.
 — ἄγκεα καὶ ποταμοί, θείουν γένος, αἱ τι Μενάλκας
 πήποχ' ὁ συρικτὰς προσφίλες ἄιστε μέλος,
 βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας· ἦν δέ ποκ' ἔνθηι 35
 Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλαστον ἔχοι.
 — κράναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν, αἴπερ ὅμοιον
 μουσίσδει Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι,
 τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε· κῆν τι Μενάλκας

13 ἀλλὰ τί θ. Ο H²Q A E Tr. τίς scripsi: δστις PT: δστις χ'
 KM: δτις S: δ κεν ἀμῦν ἄρκιον Ο H²Q² A E Tr. (H¹ Q¹ periit)
 20 κατ(vel κατα)θείην cett.: distinx. Ahrens 24 κάλαμός
 γε Ο A (E Tr.?) νιν ἔτμ. Meineke: διέτμαξε codd. 28 ἐπα-
 κοῦσαι K M T Q γρ. A (E?): ἐπακούστας cett. 29 ἀείδεν O. Schneider:
 ἀειδον 38 μουσίσδει A E: μουσίσδοι cett.

τῆδ' ἀγάγηι, χαίρων ἀφθονα πάντα νέμοι. 40
 — ἐνθ' ὅις, ἐνθ' αἴγες διδυματόκοι, ἐνθα μέλισσαι 45
 σμήνεα πληροῦσιν, καὶ δρῦες ὑψίτεραι, 46
 ἐνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἱ δ' ἀν ἀφέρπηι, 47
 χώ ποιμὴν ἔηρὸς τηνόθι χαὶ βοτάναι. 44
 — παντάι ἔαρ, παντάι δὲ νομόι, παντάι δὲ γάλακτος 41
 οὐθατα πιδῶσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται, 42
 ἐνθα καλὰ Ναῖς ἐπινίσσεται· αἱ δ' ἀν ἀφέρπηι, 43
 χώ τὰς βῶς βόσκων χαὶ βόες αὐνότεραι. 48
 — ὁ τράγε, τὰν λευκάν αἰγῶν ἀνερ, ὁ βάθος ὕλας
 μυρίον (ὁ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι), 50
 ἐν τήνωι γὰρ τῆνος, ἦθ' ὁ καλὲ' καὶ λέγε 'Μίλων,
 ὁ Πρωτεὺς φώκας καὶ θεὸς ὧν ἐνεμεν.¹
 — μή μοι γὰν Πέλοπος, μή μοι Κροίσεια τάλαντα
 εἴη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων·
 ἀλλ' ὑπὸ τὰι πέτραι τᾶιδ' ἄισομαι ἀγκὰς ἔχων τυ, 55
 σύννομε κάλ', ἐπορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἄλα.
 — [δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχμός,
 ὅρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα,
 ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἀπαλᾶς πόθος. ὁ πάτερ ὁ Ζεῦ,
 οὐ μόνος ἡράσθην· καὶ τὸ γυναικοφύλας.] 60

ταῦτα μὲν ὧν δι' ἀμοιβαίων οἱ παιδες ἀεισαν·
 τὰν πυματὰν δ' ὡιδὰν οὐτως ἐξάρχε Μενάλκας.

— Φείδεν τὰν ἐρίφων, φείδεν λύκε τὰν τοκάδων μεν,
 μηδ' ἀδίκει μ', δτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν δμαρτέω.

40 τεῖνδ' ΡΤ γρ. Q² ἀγάγη Η¹ Σ : ἀγάγοι cett. 41-43 et
 45-47 trai. anonymous Ephem. Goth. 1803 41 νομαὶ ΜΡΤ¹
 42 πιδῶσιν Ahrens (cf. Hesych. πῖδαξ) : πηδῶσιν : πλήθουσιν Σ v. l. (inde
 Η γρ. Q γρ.) 47 Ναῖς Meineke : παῖς 49 ὁ (ὅπου hyper-
 dorice) Σ : ὁ codd. : ὡς conieci 50 αἱ σιμαὶ conieci 51 καλὲ
 Σκ : κόλε Σ codd. Μίλωι Σ v. l. (inde Μ² Τρ.) : Μίλωνι Μ¹ ΑΕ
 52 δ Meineke : ὡς codd. 53 Κροίσεια Iortinus : χρύσεια
 55 ἄισομαι Σ 56 σύννομε Graefe : σύννομα κάλ' Meineke :
 μᾶλ' τὰν Σικελικὰν Κ Μ Q¹ 57-61 interpolationem ab Arte-
 midoro receptam (Verg. Ecl. iii. 80) coarguit Hermann

ω Λάμπουρε κύον, οῦτω βαθὺς ὑπνος ἔχει τυ; 65
οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.

ταὶ δ' ὄιες, μηδ' ὅμμεις ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέστασθαι
ποίας· οῦτι καμεῖσθ', ὅκκα πάλιν ἄδε φύηται.

σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὐθατα πλήσατε πᾶσαι,
ώς τὸ μὲν ὄρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀποθῶμαι.

δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀειδεν· 71

— Κῆμ' ἐκ τῶν ἀντρων σύνοφρυς κόρα ἔχθες ἰδοῦσα
τὰς δαμάλας παρελάντα καλὸν καλὸν ἥμεν ἔφασκεν·

οὐ μὰν οὐδὲ τλόγων ἐκρίθην ἀπο τὸν πικρὸν αὐτᾶι,
ἄλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὅδὸν εἰρπον. 75

ἀδεῖ' ἀ φωνὰ τὰς πόρτιος, ἀδὲν τὸ πνεῦμα·
[ἀδὲν δὲ χώ μόσχος γαρύεται, ἀδὲν δὲ χά βῶς.]
ἀδὲν δὲ τῷ θέρεος παρ' ὄδωρ ρέονταί θριοκοιτεῖν.

τᾶι δρυνταὶ ταὶ βάλανοι κόσμος, τᾶι μαλίδι μᾶλα,
τᾶι βοτὶ δ' ἀ μόσχος, τῷι βουκόλωι αἱ βόες αὐταί. 80

ώς οἱ παιδεῖς ἄεισταν, ὁ δ' αἰπόλος ὡδ' ἀγόρευεν·

— 'Αδύ τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ὁ Δάφνι φωνά.
κρέσσον μελπομένω τεν ἀκονέμεν ἥ μέλι λείχειν.
λάσδεο τὰς σύριγγος· ἐνίκασας γάρ ἀείδων.
αὶ δέ τι λῆις με καὶ αὐτὸν ἄμ' αἰπολέοντα διδάξαι, 85
τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ διδάκτρα τοι αἴγα,
ἄτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῦ.

ώς μὲν ὁ παῖς ἔχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε
νικάσας, οῦτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἀλοιτο.

ώς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπαι 90

68 καμεῖσθ' Ο edd. ant.: κάμησθ', κάμηθ', κάμοισθ' cett. 72 κῆμ'
Η: κάμ' cett. 73 παρελάντα P T Q Tr.: -λῶντα vel -λεῦντα cett.,
cf. 5. 89 74 Σ corruptelam notant conjecturamque adserunt
λόγον... ἀτοπον, πικρὸν αὐτᾶι: inde λόγον M S 77 = 9. 7 84 τὰς
σύριγγας: corr. Scaliger 86 μιτάλαν K (in scholio μυταλαν) M, vox
grammaticis obscura: μιτυλ(λ)ον et μύτιλον (ἴσχατον νέον) Hesych.:
μίταλος (ἴσχατος) Arcadius: μύτιλος Herodian. π. μονήρ. λέξ. 21. 2.
μιτιλινum genuina scholia ignorant 89 νικήσας ματέρι K

ῶτερος, οὗτω καὶ νύμφα δμαθεῖσ' ἀκάχοιτο.
κήκ τούτω πρᾶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνις ἔγεντο,
καὶ νύμφαν ἄκρηβος ἐὼν ἔτι Ναΐδα γάμεν.

[IX] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ γ'

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΝΟΜΕΤΣ ΤΙΣ Ο ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΣ

Βουκολιάζεο Δάφνιν τὸ δ' ὠιδᾶς ἄρχεο πρᾶτος,
ῳδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφεψάσθω δὲ Μενάλκας,
μόσχως βουσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρως.
χοὶ μὲν ἀμάι βόσκουιτο καὶ ἐν φύλλοισι πλανῶντο
μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες· ἐμὶν δὲ τὸ βουκολιάζεν 5
τέμποθεν, ἄλλοθεν δὲ ποτικρίνοιτο Μενάλκας.

— 'Αδὺ μὲν ἀ μόσχος γαρύεται, ἀδὺ δὲ χά βῶς,
ἀδὺ δὲ χά σῦριγξ χώ βουκόλος, ἀδὺ δὲ κῆγών.
ἔστι δέ μοι παρ' ὑδωρ ψυχρὸν στιβάς, ἐν δὲ νένασται
λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τάς μοι ἀπάσας 10
λὺψ κόμαρον τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
τοῦ δὲ θέρευς φρύγοντος ἐγὼ τόστον μελεδαώω,
ὅστον ἐρῶν τὸ πατρὸς μύθων καὶ ματρὸς ἀκούειν.
οὕτως Δάφνις ἀεισεν ἐμύν, οὕτως δὲ Μενάλκας.

— Αἴτνα μάτερ ἐμά, κῆγὼ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω 15
κοίλαις ἐν πέτραισιν· ἔχω δέ τοι, ὅσπ' ἐν ὀνείρωι
φαίνονται, πολλὰς μὲν ὅις, πολλὰς δὲ χιμαίρας,

91 γαμηθεῖσ' (γαμεθεῖσ' H S T¹ Tr. Mus.): corr. Ahrens 92 τούτου
πρᾶτος π. π. Δάφνις K P T Q: Δάφνις π. π. πρᾶτος cett.

Carmen Theocriti non esse primus intellexit Valckenaeer γ' addidi
Titulus: προλογίζει etc. add. H T Q, inde νομεὺς ή βουκόλοι P: νομεὺς Tr.
2 πρᾶτος ἐφέψ. H S T A E; legit Verg. Ecl. iii. 58: πρᾶτος ἐφάψ. M V
Tr.: Δάφνις συνάψ. K P Q 6 ἔμποθεν varie legunt Σ: ἔποθεν
Briggs ἄλλοθεν δὲ ποτικρ. plerique: ἄλλωθεν K²: ἄλλοσθεν P S
H²: ἄλλοθι (-θε E²) δ' αὐθίς (αὐτις E²) ὑποκρ. M E²: lectio incerta
7 ἀ μόσχος H Tr. Iunt., cf. 8. 80: δ μ. cett. 13 ἐρῶν τὸ K E D:
ἐρῶντι cett.

ὅν μοι πρὸς κεφαλᾶι καὶ πρὸς ποσὶ κώεα κεῖται.
ἐν πυρὶ δὲ δρυῖναι χόρια ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὖται
φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ἄραν
χείματος ἡ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος. 20

τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα,
Δάφνιδι μὲν κορύναν, τάν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἀγρός,
αὐτοφυῆ (τὰν οὐδ' ἀν ἵστως μωμάσατο τέκτων),
τήναι δὲ στρόμβῳ καλὸν ὄστρακον, οὐ κρέας αὐτός 25
σιτήθην πέτραισιν ἐν Ἰκαρίαισι δοκεύσας,
πέντε ταμῶν πέντ' οὖσιν· δ' ὁ δ' ἐγκαναχήσατο κόχλωι.

βουκολικαὶ Μοῖσαι μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ὡιδάν,
τάν ποκ' ἔγῳ τήνοισι παρὼν ἄεισα νομεῦσι· 30
μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας δλοφυγγόνα φύσηι.
‘τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
ἴρηκες δ' ἵρηξι, ἐμὶν δ' ἀ Μοῖσα καὶ ὡιδά.
τᾶς μοι πᾶς εἴη πλεῖος δόμος. οὔτε γὰρ ὑπνος
οὔτ' ἔαρ ἔξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις
ἀνθεα· τόσσον ἐμὶν Μοῖσαι φίλαι. οὐσ γὰρ ὄρεῦντι
γαθεῦσαι, τοὺς δ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο Κίρκα.’ 36

[X] ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ Η ΘΕΡΙΣΤΑΙ

ΜΙΛΩΝ ΚΑΙ ΒΑΤΤΟΣ (τε *vera BOYKAIOS*)

— Ἐργατίνα Βουκαῦ, τί νῦν ὠιζυρὲ πεπόνθεις;
οὔτε τὸν ὅγμον ἄγειν ὀρθὸν δύναι, ὡς τὸ πρὶν ἄγες,

19 ζέει Brunck, sed cf. Hom. Φ 362 23 ἔτραφεν Μ Τρ. : ἔτρεφεν
cett. 26 Ὄγκαρίσιι cum glossa Ὄγκαρα πόλις Σικελίας cod. Paris.
2722 saec. xvi 28, 29 φόδας τὰς Ρ Κ γρ. 30 δλοφυγγόνα Κ Σκ
Hesych. : δλοφυγδόνα cett. φύσηι scripsi : φύσης 32 δ' ἀ cett. :
δὲ Μ Α Ε : δέ τε Κ 35 γὰρ Σ v. l., inde Μ Ρ Σ² Α² : μὲν cett. δρεῦντι
Κ¹ Ρ Κ Τ : δρῶντι Μ Η Σ : alterum utrum Σ : δρῆτε Σ v. l. (inde Κ² Ε
Α² Τρ.) : δρῶσαι Σ v. l. 36 γαθεῦσαι Brunck; γαθεῦσι(ν) Σ
codd., τοὺς Ρ : τῶς cett.

Titulus : Bucaei nomen adgnovit Diphilus grammaticus Σ 2 οὐτε
τὸν Μ Τρ. : οὐτεδην Κ : οὐθ' ἔδν cett.

οὐθ' ἄμα λαιοτομεῖς τῷι πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπηι
ῶσπερ δισ ποίμνας, ἀς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν.
ποῖός τις δεῖλαν τν καὶ ἐκ μέσω ἄματος ἐστῆι, 5
ὅς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αἴλακος οὐκ ἀποτρώγεις;
— Μίλων ὀψαμάτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
— οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάται ἀνδρί;
— οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα; 10
— μηδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι.
— ἀλλ' ἔγω, ὁ Μίλων, ἔραμαι, σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.
— ἐκ πίθω ἀντλεῖς δῆλον· ἔγω δ' ἔχω οὐδ' ἄλις δξος.
— τοιγάρ τὰ πρὸ θυρῶν μοι ἀπὸ σπόρω ἀσκαλα πάντα.
— τίς δέ τν τὰν παῖδων λυμαίνεται; — ἀ Πολυβώτα, 15
ἀ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἰπποκίωνι ποταύλει.
— εὑρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις, πάλαι ὅν ἐπεθύμεις.
μάντις τοι τὰν νύκτα χροϊξεῖθ' ἀ καλαμαία.
— μωμάσθαι μ' ἄρχῃ τυ· τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος,
ἀλλὰ καὶ ὀφρόντιστος Ἔρως. μὴ δὴ μέγα μυθεῦ. 20
— οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λάιον,
καὶ τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἀδιον οὔτως
ἐργαζῆι· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἡσθα.
— Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
παιδί· ὅν γάρ χ' ἀψησθε, θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε. 25
Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
ἰσχνὰν ἀλιόκαυστον, ἔγω δὲ μόνος μελίχλωρον.
καὶ τὸ ἵον μέλαν ἐστὶ καὶ ἀ γραπτὰ ὑάκινθος,
ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πράτα λέγονται.
ἀ αἰξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἴγα διώκει, 30
ἀ γέρανος τῶροτρον, ἔγω δ' ἐπὶ τὸν μεμάνημα.

5 δεῖλαν τν Κ Μ : δ. τε cett. : δειλαῖς Ρ ἐκ Κ¹ (?) Μ Τρ. : ἐν Κ²
cett. 14 τοιγάρ τὰ Σ Ρ Η Σ Τρ. : τοιγάρτοι cett. 16 cf. 6. 41
πρὸν Κ Μ Ρ Ο Τ ἀμάντεσσι ιπποκίωνι Κ² Ρ Ο Τ : -δωνι
Κ¹ Σ Κ : -δωνα Τρ. : -δωντι (-τα) cett., cf. Σ ποκ' αῦλει Κ Ρ Ο Τ
18 χροϊξεῖται et χροϊζεται Σ et codd. (χροϊζεται Μ Ο Σ²) 20 μὴ δὴ
Κ Μ Τρ. : μηδὲν cett. 30 τὰν κ. Κ Η Σ : τὸν cett.

αἴθε μοι ἡς δσσα Κροῦσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
χρύσεοι ἀμφότεροι κ' ἀνεκείμεθα τᾶι Ἀφροδίται,

τῶς αὐλὸς μὲν ἔχοισα καὶ ἡ ῥόδον ἡ τύγε μᾶλον,
σχῆμα δ' ἔγω καὶ κανὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.

Βομβύνκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοι τεν
ἄ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὰν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

— ἡ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελάθει Βοῦκος ἀοιδάς.

ώς εὐ τὰν ἰδέαν τᾶς ἀρμονίας ἐμέτρησεν.

ῶμοι τῷ πώγωνος, δν ἀλιθίως ἀνέφυσα.

θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θείῳ Λιτυέρσα.

35

40

Δάματερ πολύκαρπε πολύσταχυ, τοῦτο τὸ λᾶιον
εὑεργόν τ' εἴη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.

σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριών τις
εἴπῃ 'σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χοῦτος ὁ μισθός.'

45

ἐς βορέαν ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἡ τομὰ ὕμμιν
ἡ ζέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται δ στάχυς οὔτως.

σῦτον ἀλοιώντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον·
ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.

ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῷ,
καὶ λήγειν εὐδοντος, ἐλιμῆσαι δὲ τὸ καῦμα.

50

εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ, παῖδες, βίος· οὐ μελεδαίνει
τὸν τὸ πιεῶ ἐγχεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.

κάλλιον ὡπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἔψεω·
μὴπιτάμηις τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.

55

ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίωι ἄνδρας ἀείδειν,
τὸν δὲ τεὸν Βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα
μυθίσδεν τᾶι ματρὶ κατ' εὐνὰν ὄρθρενοίσαι.

32 δσσα K²Q²: δσσα K¹ cett., inde variae interpolationes, verum
K²P T (non Q) 34 ἡ μᾶλον τύγε M: ἡ μᾶλον τν K P T Q
35 σχοῖμι Σ v. l. (inde P) 36 τευς Iunt. 38 ἔμμι K M S¹
Α E ἐλελήθει (-θη) 40 ἀνέφυσα K Q D: ἀνέφυσας
cett.: utrumque Σ 45 εἴπηι Brunck: εἴποι 46 βορέην
48 φεύγει . . . ὕπνος S¹ A E (ὕπνος et M) τὸν μεσ. K P Q 50 δ'
ομ. M H S A E 53 ἐγχεῦντα M: ἐκχ. cett. 55 μῆτι τάμης
Q K: μὴ τοι τ. P

[XI] ΚΥΚΛΩΨ

Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο,
 Νικία, οὗτ' ἔγχριστον, ἐμὸν δοκεῖ, οὗτ' ἐπίπαστον
 ἡ τὰς Πιερίδες⁴ κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδύ
 γίνεται⁵ ἐπ' ἀνθρώποις, εὐρεῖν δ' οὐ ράιδιόν ἔστι.
 γινώσκειν δ' οἷμαί τυ καλῶς ἱατρὸν ἔοντα
 καὶ τὰς ἐννέα δὴ πεφιλημένον ἔξοχα Μοίσαις.
 οὗτω γοῦν ράϊστα διῆγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἄμιν,
 ὠρχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἥρατο τὰς Γαλατείας
 ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε.
 ἥρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ρόδωι οὐδὲ κικίννοις,
 ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις, ἀγείτο δὲ πάντα πάρεργα.
 πολλάκι τὰς ὅσες ποτὶ τωντίον αὐτὰς ἀπῆνθον
 χλωρᾶς ἐκ βοτάνας⁶ ὃ δὲ τὰν Γαλάτειαν ἀειδῶν
 αὐτὸς ἐπ' ἀιόνος κατετάκετο φυκιοέσσας
 ἐξ ἀοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος,
 Κύπριδος ἐκ μεγάλας τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον.
 ἀλλὰ τὸ φάρμακον εῦρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
 ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν ἀειδε τοιαῦτα.

— ⁷Ω λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλη,
 λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῦν, ἀπαλωτέρα ἀρνός,
 μόσχω γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὅμφακος ώμᾶς;
 φοιτήις δ' αὐθ' οὐτως, ὅκκα γλυκὺς ὑπνος ἔχηι με,
 οἰχηι δ' εὐθὺς ιοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὑπνος ἀνήι με,
 φεύγεις δ' ὥσπερ ὅις πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
 ἥράσθην μὲν ἔγωγε τεοῦς, κόρα, ἀνίκα πράτον

4 ἀνθρώποις ΚΗΣ : -ποὺς cett. 6 πεφιλαμένον 10 οὐδὲ ρόδοις ΚΡΩ : οὐδ' αὐδ' ρόδοις ΑΕ : οὐδ' αὐδ' ρόδῳ ΜΗΣ : corr. Ziegler 11 ὀρθαῖς ΣΚ v. l. Iunt. : ὀλοαῖς cett. 14 αὐτὸς Κ' Β' Τρ. : αὐτοῦ cett. Σ αὐτόθεν 15 ἡ οἱ ΗΣΠΤ² Ω² 20 ἀρνός ΜΗΣ : δ' ἀρνός cett. 21 γρ. σφριγανωτέρα (σφιγγανωτέρα) Κ Καλ. : φιλαιτέρα Ρ

ἥνθες ἐμᾶι σὺν ματρὶ θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα
 ἐξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
 παύσασθαι δ' ἐσιδῶν τν καὶ ὑστερον οὐδ' ἔτι παι νῦν
 ἐκ τήνω δύναμαι· τὸν δ' οὐ μέλει οὐ μὰ Δλ' οὐδέν.
 γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὖνεκα φεύγεις. 30
 οὖνεκά μοι λασία μὲν δρφὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
 ἐξ ὡτὸς τέταται ποτὶ θώτερον ὡς μία μακρά,
 εἰς δ' ὀφθαλμὸς ὑπεστι, πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει.
 ἀλλ' οὐτος τοιοῦτος ἐών βοτὰ χλια βόσκω,
 κὴκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω. 35
 τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὐτ' ἐν θέρει οὐτ' ἐν δπώραι,
 οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέεις αἰεί.
 συρίσδεν δ' ὡς οὗτις ἐπίσταμαι ὅδε Κυκλώπων,
 τίν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἀμᾶι κῆμαυτὸν ἀείδων
 πολλάκι νυκτὸς ἀωρί. τρέφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρώς, 40
 πάσας μαννοφόρως, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.
 ἀλλ' ἀφίκευσο ποθ' ἄμε, καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον,
 τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.
 ἄδιον ἐν τῶντρωι παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς.
 ἐντὶ δάφναι τηνεί, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι, 45
 ἔστι μέλας κιστός, ἔστι ἄμπελος ἀ γλυκύκαρπος,
 ἔστιν ψυχρὸν ὕδωρ, τὸ μοι ἀ πολυδένδρεος Αἴτνα
 λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προίητι.
 τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἡ κύμαθ' ἔλοιτο;
 αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἥμεν, 50
 ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῶ ἀκάματον πῦρ·
 καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
 καὶ τὸν ἔν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
 ὅμοι, δτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἀ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα,

28 vix integer; πᾶ K Tr.: τα PQT¹ (?): πω cett. 30 οὖνεκα K
 33 ὑπεστι Winsem: ἔπεστι 41 μαννοφόρως Σ v. 1. (inde K T²)
 legit Calpurnius 6. 37, cf. Pollux v. 99: ἀμνοφόρως cett. 42 ἀφί-
 κευσο (ἀμφ. K P) Σκ P Iunt.: ἀφίκευ τν cett. 43 ἐρεχθεῖν Σ v. 1.
 (inde P Q¹) 49 κὰν (τὸν P) 52 τεῦς K Iunt.: τεῦ 54 δτι
 plene K P rectius

ώς κατέδυν ποτὶ τὸν καὶ τὸν χέρα τεῦς ἐφίλησα, 55
 αἱ μὴ τὸ στόμα λῆις, ἔφερον δέ τοι ἡ κρίνα λευκά
 ἡ μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν.
 ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,
 ὥστ' οὐ κά τοι ταῦτα φέρειν ἄμα πάντ' ἐδυνάθην.
 νῦν μάν, ὁ κόριον, νῦν αὐτό γα νεῦν Τγε μαθεῦμαι,† 60
 αἱ κά τις σὺν ναὶ πλέων ξένος ὡδ' ἀφίκηται,
 ὡς εἰδῶ, τί ποχ' ἀδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὅμμιν.
 ἔξενθοις Γαλάτεια καὶ ἔξενθοῖσα λάθοιο,
 ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὡδε καθήμενος, οἴκαδ' ἀπενθεῖν,
 ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἄμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν 65
 καὶ τυρὸν πᾶξαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
 ἀ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾶι·
 οὐδὲν πήποχ' ὅλως ποτὶ τὸν φίλον εἶπεν ὑπέρ μεν,
 καὶ ταῦτ' ἄμαρ ἐπ' ἄμαρ ὄρεῦσά με λεπτύνοντα. 70
 φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὰς πόδας ἀμφοτέρως μεν
 σφύζειν, ὡς ἀνιαθῆι, ἐπεὶ κῆγῶν ἀνιῶμαι.
 ὁ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶν τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 αἰκ ἐνθῶν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
 ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.
 τὰν παρεοῖσαν ἀμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις; 75
 εύρηστεις Γαλάτειαν ἵσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.
 πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
 κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ὑπακούσω. *επειδή*
 δῆλον δτ' ἐν ταῖς γαῖς κῆγῶν τις φαίνομαι ήμεν.

οὗτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα 80
 μουσίσθων, ρᾶιον δὲ διῆγ' ἡ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν.

55 τεῦς K Iunt. : τεῦ cett. 59 οὐκ ἄν 60* γα K P B Tr. :
 γε cett. μεμαθεῦμαι M Q γρ.: μαθεῦμαι H 62 εἰδῶ K M P Q T :
 κεν τῶ cett. ποθ' 69 δρῶσα HS λεπτύνοντα Meineke : λεπτὸν
 ἔδυτα vulg. 70 φλασῶ K M E Q γρ. T γρ. (contra Σ) 74 τοῖς
 M S Tr. κεν HS : καὶ cett. 81 εἰ Σ K : om. cett.

[XII] ΑΙΤΗΣ

Ἡλυθες ὁ φίλε κοῦρε τρίτηι σὺν νυκτὶ καὶ ἡσῆ
ἡλυθες, οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.
ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβίλοιο
ἡδιον, ὅσσον ὅις σφετέρης λασιωτέρη ἀρνός,
ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός,
ὅσσον ἐλαφροτέρη μόσχου νεβρός, ὅσσον ἀηδῶν
συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν·

τόσσον ἔμ' ἐνφρηνας σὺ φανεῖς, σκιερὴν δ' ὑπὸ φηγόν
ἡελίου φρύγοντος δδοιπόρος ἔδραμον ὡς τις.

εἴθ' ὀμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἐρωτε
νῶν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδή.

‘δίω δή τινε τῶδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
φῶθ’, δι μὲν εἴσπινηλος, φαίη χ’ ὁμυκλαϊάζων,

τὸν δ’ ἔτερον πάλιν, ὡς καὶ ὁ Θεσσαλός, εἴποι ἀλτην.
ἀλλήλους δ’ ἐφίλησαν ἵσωι ἅγωι. ἡρα τότ’ ἡσαν

χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, δτ’ ἀντεφίληστ’ ὁ φιληθείς.’

εὶ γὰρ τοῦτο, πάτερ Κρονίδη, πέλοι, εὶ γάρ, ἀγήρωι
ἀθάνατοι, γενεῆις δὲ διηκοσίηισιν ἔπειτα

ἀγγείλειεν ἐμοὶ τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·

‘ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἀλτεω
πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ’ ἡθέοισι μάλιστα.’

ἀλλ’ ἥτοι τούτων μὲν τὸν πέρτερον Οὐρανίωνες

ἔσσονθ’ ὡς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
ψεύδεα ριψὸς ὑπερθεν ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω.

ἥν γὰρ καὶ τι δάκηις, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας,

Γέγραπται Ἰάδι διαλέκτῳ Σ in argomento, quod ad titulum repetunt
K S: hinc Idem in libris saepe obscuratam Heinsius maxime restituit;
dorismos nullos euro 12 δίω Ahrens: δοίω Σ codd. μετ’
ἀμφοτέροισι codd.: e scholio (τοῖς προγενεστέροις) restit. Taylor
14 καὶ scripsi: κεν 18 γενεῆις P Q: γενεᾶις cett. 22, 23 non-
dum expediti; 23 θήσονθ’ Piccolos; post 22 plene interpungit Graeße,
tum ἔσσεται Meineke 23 ἐθέλουσιν S: ἐθέλοντι cett.

διπλάσιον δ' ὕνησας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆλθον.

Νιστάιοι Μεγαρῆς ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,

ὅλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περίαλλα

ἔχοντον ἐτιμήσασθε, Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.

αἱεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πρώτωι
κοῦροι ἐριδμαλίουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.

30

ὅς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη,
βριθόμενος στεφάνοισιν ἔην ἐς μητέρ' ἀπῆλθεν.

ὅλβιος δότις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾶι.

ἡ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται

35

Λυδίηι Ἰσον ἔχειν πέτρηι στόμα, χρυσὸν δποίηι
πεύθονται, μὴ φαῦλος, ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

[XIII] ΥΛΑΣ

Οὐχ ἀμῦν τὸν "Ἐρωτα μόνοις ἔτεχ", ὡς ἐδοκεῦμες,
Νικία, διτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο·

οὐχ ἀμῦν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται ἡμεν,
οἱ θυνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες·

ἀλλὰ καὶ Ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος νίός,
ὅς τὸν λῦν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἥρατο παιδός,

5

τοῦ χαρίεντος "Τύλα, τοῦ τὰν πλοκαμῆδα φορεῦντος,
καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε πατήρ ὡσεὶ φίλον νίέα,

ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοιδιμος αὐτὸς ἔγεντο·

χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἡς, οὐδ' εἰ μέσον Ἀμαρ ὅροιτο,
οὐδ' ὅκχ' ἀ λεύκιππος ἀνατρέχηι ἐς Διὸς Ἀώς,

10

οὐδ' ὅποκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῦτον ὀρῶιεν,

28 περίαλλα M, schol. Aristoph. Ach. 774 incertae memoriae :
περὶ ἄλλων cett. 33 πρὸς H S P T Q Tr. 35 ἐπιβωτᾶ (-βωστρεῖ
vel -ᾶ ex 5. 66 H S A E): recte legit Ahrens 37 φαῦλος K :
φαῦλον cett.

*Principia versuum 19-34 servavit papyrus Oxyrhynch. 694 saec. ii.
p. Chr. Dialectus ex epica et doride mixta certo non potest restituui.
5 ὀμφιτρ. K M, cf. 6. 1; 15. 83 8 νίέα K : νίλα 11 ὅκχ' edd.
ant. :.δκα codd. ἀνατρέχηι scripsi : ἀνατρέχει, cf. 7. 54

σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρωι,
ώς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἶη,
αὐτῷ δ' εὐ ἔλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.
ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰάσων
Αἰγανοῖδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆς συνέποντο
πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι ὡν ὄφελός τι,
ἴκετο χώ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἰωλκόν,
Ἀλκμήνας νίὸς Μιδεάτιδος ἡρωίνας,
σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν Ὅλας εὐεδρον ἐς Ἀργά,
ἄτις κυανέαν οὐχ ἥψατο συνδρομάδων ναῦς,
ἀλλὰ διεξάιξεν (ἀφ' οὐ τότε χοιράδες ἔσταν)
αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσι.

ἀμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δέ
ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένου εἴαρος ἥδη,
τᾶμος ναυτιλίας μιμνάισκετο θεῖος ἀωτος
ἡρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυθέντες ἐς Ἀργώ
Ἐλλάσποντον ἵκοντο νότωι τρίτον ἄμαρ ἀέντι,
εἴσω δ' ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν
αῦλακας εὐρύνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρον.
ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῦνα κατὰ ἤγα δαῦτα πένοντο
δειελινάν, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
λειμῶν γάρ σφι ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ,
ἔνθεν βούτομον δέξῃ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον.
κῶιχεθ' Ὅλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἴστων
αὐτῷ θ' Ἡρακλῆι καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
οἱ μίαν ἄμφω ἑταῖροι δὲ δαίνυντο τράπεζαν,
χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
ἡμένωι ἐν χώρωι περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει,

15 αὐτῷ (αὐτόθεν), αὐτῷ, αὐτῷ Σ, versus non intellegitur 16 Ἰήσων,
cf. 67 19 κω Pap. rectius opinor, cf. Apollon. de synt. 335
ἀφνειὸν Ἰωλκόν Κ: ἀφνειὸν Ἰαολκόν cett. 20 ἡρωίης 22 ἥψατο
23 βαθ. δ' ε. Φ. et 24 ἀφ' οὐ τ. χ. ἔ. codd., etiam Pap.: traiecit
Iacobs 30 ορμονικοντο Pap. 31 ἄροτρα Κ Iunt. 33 δειελινήν
Κ M²: δειελινοὶ cett., etiam Pap. 34 σφι παρέκειτο Pap. 35 τ'
Κ M Q: δ' cett. 40 χώρῳ Κ Α Ε: χόρτῳ cett. θρύα Η M¹:
θρία cett. Σ (non in Κ)

κυάνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδίαντον
καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις.
ῦδατι δ' ἐν μέσστῳ Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἄγροιώταις,
Εὐνίκα καὶ Μαλίς ἔαρ θ' δρόσωσα Νύχεια.

45

ἥτοι δὲ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσόν
βάψαι ἐπειγόμενος· ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν.
πασάων γὰρ ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἐξεφόβησεν
Ἄργείωι ἐπὶ παιδί. κατήριπτε δ' ἐς μέλαν ῦδωρ
ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἥριπεν ἀστήρ
ἀθρόος ἐν πόντῳ, ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖροις
‘κουφότερ’ ὁ παιδες ποιεῖσθ’ ὅπλα· πλευστικὸς οὐρος.’

50

Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι
δακρυόεντ’ ἀγανοῖσι παρεψύχοντ’ ἐπέεσσιν.

Ἄμφιτρωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί

55

διχετο, Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα
καὶ ρόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἔχάνδανε δεξιτερὰ χείρ.

τρὶς μὲν “Γλαυ ἄνυσεν, δσον βαθὺς ἥρυγε λαιμός·
τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνά
ἔξ ῦδατος, παρεῶν δὲ μάλα σχεδὸν εἰδετο πόρρω.

60

[ώς δ' δπότ' ἥργένειος ἀπόπροθι λῆσ ἐστακούσας]
νεβροῦ φθεγξαμένας τις ἐν οὐρεσιν ὡμοφάγος λῆσ
ἔξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἔτοιμοτάταν ἐπὶ δᾶτα·

‘Ηρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
παῦδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον.

65

σχέτλιοι οἱ φιλέοντες, ἀλώμενος δσο' ἐμόγησεν
οῦρεα καὶ δρυμούς, τὰ δ' Ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἥσ.
Τναῦς μὲν ἄρμεν’ ἔχοισα μεταρσία τῶν παρεόντων,†
τίστια δ' ἡμίθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον†

41 χλωρόν Κ Μ Α : χλοερόν cett. 45 Εὐνίκα Η¹ Τ : Εὐνείκα cett.,
cf. Bucolisc. 1 48 ἐξεφόβησεν Κ Μ¹ (-φοβόθ. Κ) : ἀμφεκάλυψεν
(vel ἀπεκάλ.) cett. (ex Homero Σ 294) 51 ἑταῖροις Κ Iunt. :
ἕταιρος cett. 52 πνευστικὸς Κ Call. 58 βαρὺς Κ 61 versum
ignorant Κ Σ R 63 -τάτην 67 δρυμώς 68, 69 corrupti
68 μὰν Μ Σ² Τ² 69 ἡμίθεοι Κ : ἡθεοί cett.

‘Ηρακλῆα μένοντες. ὁ δ' ἀι πόδες ἄγον ἐχώρει
μαινόμενος· χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἡπαρ ἀμυστεν.
οὗτῳ μὲν κάλλιστος “Τύλας μακάρων ἀριθμεῖται·
‘Ηρακλῆ δ' ἡρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν,
οῦνεκεν ἡρώησε τριακοντάζυγον Ἀργώ·
πεζᾶι δ' ἐς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν.

70

75

[XIV] ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ

ΑΙΣΧΙΝΑΣ ΚΑΙ ΘΥΩΝΙΧΟΣ

— Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. — ἄλλα
τοιαῦτα
Αἰσχίναι. — ὡς χρόνιος. — χρόνιος· τί δέ τοι
τὸ μέλημα;
— πράστομες οὐχ ὡς λῶιστα, Θυώνιχε. — ταῦτ'
ἄρα λεπτός,
χῶ μύσταξ πολὺς οὖτος, ἀνσταλέοι δὲ κίκιννοι.
τοιοῦτος καὶ πρᾶν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτάς, 5
ώχρος κάννυπόδητος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἥμεν.
— ἥρατο μὰν καὶ τῆνος; — ἐμὸν δοκεῖ, δπτῷ ἀλεύρω.
— παίσδεις ὡγάθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἀ χαρίεσσα Κυνίσκα
νύβρισδει· λασῶ δὲ μανεῖς ποκα, θρὶξ ἀνὰ μέστον.
— τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τὸ φῦλον Αἰσχίνα, ἀσυχᾶι δξύς, 10
πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρόν· ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ καιρόν;
— Όργειος κῆγων καὶ δ Θεσσαλὸς ἵπποδιώκτας
Ἄγις καὶ Κλεύνικος ἐπίνομες δ Στρατιώτας
ἐν χώρωι παρ' ἐμίν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσώς

71 χαλεπὰ Μ Ρ *73 ἥρακλέη Κ: ἥρακλέην cett.

4 ἀνσταλέοι (Homer. τ 327) Σ Warton: ἀν ανσταλέοι Κ¹ ut vid.:
ἀν . . αν . . λέοι Ρ post rasuram: ἀν αναλέοι Κ² Ρ² cett. 5 καὶ
πρᾶν scripsi: πρών γ paragrapchos add. Doederlein 10 ἀσύχα
Σ Κ Ρ Β¹ Τρ.²: δσυχος cett. 11 καῦνον e glossa τὸ λυποῦν σε Τ et
v. l. in Κ Ρ Η Β 13 Ἀγις scripsi: Ἀπις Σ codd. 14 χώρα
V L Tr.

θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνῶιξα δὲ Βίβλων αὐτοῖς 15
 εὐώδη τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λαιῶ.
 βολβός τις, κοχλίας ἔξαιρέθη· ἡς πότος ἀδύς.
 ἥδη δὲ προϊόντος ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον
 ὥτιος ἥθελ' ἔκαστος· ἔδει μόνον ὥτιος εἰπεῖν.
 ἀμὲς μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὡς ἐδέδοκτο· 20
 ἀ δ' οὐδέν, παρεόντος ἐμεῦ. τίν' ἔχειν με δοκεῖς νῶν;
 'οὐ φθεγξῆι; λύκον εἶδες;' ἔπαιξέ τις. 'ώς σοφός'
 εἶπεν
 κῆφαπτ'· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἄφας.
 ἐστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῷ γείτονος νίός,
 εὐμάκης ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἥμεν. 25
 τούτῳ τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
 χάμην τοῦτο δι' ὡτὸς ἔγεντό ποχ' ἀσυχᾶι οὔτως.
 οὐ μὰν ἔξήταξα, μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
 ἥδη δ' ὅν πόσιος τοὺς τέσσαρες ἐν βάθει ἥμεις,
 χῶ Λαρισαῖος τὸν ἐμὸν λύκον ἀιδεν ἀπ' ἀρχᾶς, 30
 Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακὰ φρένες· ἀ δὲ Κυνίσκα
 ἔκλαεν ἔξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρί¹
 παρθένος ἔξαέτης κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
 τάμος ἔγων, τὸν ἵσαις τὸ Θυώνιχε, πὺξ ἐπὶ κόρρας
 ἥλασα, κᾶλλαν αὐθίς. ἀνειρύσσασα δὲ πέπλως 35
 ἔξω ἀπώιχετο θᾶσσον. 'ἐμὸν κακόν, οὐ τοι ἀρέσκω;
 ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος; ἄλλον ιοῖσα
 θάλπε φίλον. τήνωι τεὰ δάκρυα; Τμῆλα ρέοντι.†'
 μάστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδών
 ἄφορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν. 40
 ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
 ιθὺ δι' ἀμφιθύρω καὶ δικλίδος, ἀι πόδες ἄγον.

15 βίβλιον Σ K T¹ V¹: βύβλ. cett. 17 κοχλίας V Tr. Iunt.
 K¹ (?): κολχίας cett. 18 ἔξηρέθη 23 κῆφαπτ' Σ (ἐφλέγετο): κῆφατ'
 codd. (κῆφατ' ἔτ' K) 29 οὖν 35 ἀνειρύσσασα 38 τεὰ
 Ahrens: τὰ K D: τὰ σὰ cett. ἄλλα ρεόντων conieci 39 δοῖσα
 Σ: δ' οὐα codd. 42 ἀμφιθύρου

αῖνός θην λέγεται τις 'ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν.'

εἴκατι· ταὶ δ' ὀκτώ, ταὶ δ' ἑννέα, ταὶ δὲ δέκ' ἄλλαι,

σάμερον ἐνδεκάτα· ποτίθες δύο, καὶ δύο μῆνες, 45

ἔξ ω ἀπ' ἄλλάλων· οὐδὲ εἰ Θραικιστὶ κέκαρμαι,

οἶδε· Λύκος νῦν πάντα, Λύκωι καὶ νυκτὸς ἀνῷκται·

ἄμμες δ' οὕτε λόγω τινὸς ἄξιοι οὕτ' ἀριθμητοί,

'δύστηνοι Μεγαρῆς ἀτιμοτάτηι ἐνὶ μοίρῃ.'

κεὶ μὲν ἀποστέρεξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρποι. 50

νῦν δέ—πόθεν; μῆν, φαντί, Θυνωνιχε, γεύμεθα πίστας.

χῶτι τὸ φάρμακον ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,

οὐκ οἶδα. πλὰν Σῦμος δὲ τὰς ἐπιχάλκω ἔρασθείς

ἐκπλεύσας ὑγῆς ἐπανῆνθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.

πλευστοῦμαι κῆγὼν διαπόντιος· οὕτε κάκιστος 55

οὕτε πρᾶτος ἵστως, δύμαλὸς δέ τις δ στρατιώτας.

— ὥφελε μὲν χωρεῶν κατὰ νῦν τεὸν διν ἐπεθύμεις

Αἰσχύνα. εἰ δ' οὕτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν,

μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρωι οἶος ἄριστος·

— τάλλα δ' ἀνὴρ ποιός τις; [ἐλευθέρωι οἶος ἄριστος] 60

— εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἔρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύν,

εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,

πολλοῖς πολλὰ διδούν, αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων,

οἴα χρὴ βασιλῆ· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί,

Αἰσχύνα. ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὅμοιον ἀρέσκει 65

λώπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακώς

τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,

ἄι τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα

πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερῷ ἐσ γένυν ἔρπει

λευκαίνων δ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἀς γόνυ χλωρόν. 70

43 ἔβα καὶ ταῦρος V Tr. : ἔβακε(ν) ταῦρος et ἔβα Κένταυρος Σ et cett. 45 ποτίθες HS : ποτίθει 46 οὐδὲ εἰ K P D V Tr. : οὐδὲ cett.

47 οἶδε· Λύκος Σ D K Iunt. : ἄ (ἡ) δὲ Λύκω cett. 51 πόθεν μῆν K L D et v. l. SV : ποθ' ὡς μῆν cett. 53 ὑποχάλκω Σ (inde K²), cf. Sophron. 145 54 πάλιν ἡνθ' K v. l. 57 μὲν Vahlen : μᾶν 58 σοι 60 om. S* ἐλ. οἶος (θστις H² L) ἄρ. om. P H¹ 70 ἀς Σ K¹ P : ὡς K² V Tr. : οἶος cett.

[II] ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑΙ

Πάι μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θεστυλί· πᾶι δὲ τὰ φίλτρα;
στέψον τὰν κελέβαν φοινικέωι οἰὸς ἀώτωι,
ώς τὸν ἐμοὶ βαρὺν εὗντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα,
ὅς μοι δωδεκατῖος ἀφ' ὁ τάλας οὐδὲ ποθίκει,
οὐδὲ ἔγνω, πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμέσ,
οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος. ἢ ρά οἱ ἄλλαι
ῶιχετ' ἔχων ὅ τ' Ἔρως ταχιὰς φρένας ἢ τ' Ἀφροδίτα.
βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν
αὔριον, ὡς νω ἴδω, καὶ μέμψομαι οἴλα με ποιεῖ.
νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι. ἀλλὰ Σελάνα
φαῖνε καλόν· τὸν γὰρ ποταείσομαι ἄσυχα, δαῖμον,
ταὶ χθονίαι θ' Ἐκάται, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
ἔρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἡρία καὶ μέλαν αἷμα.
χαῖρ' Ἐκάτα δασπλῆτι καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει
φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκας
μήτε τι Μηδέας μήτε ξανθᾶς Περιμήδας.

ἶνγξ ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἄλφιτά τοι πράτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε
Θεστυλί. δειλαία, πᾶι τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
ἢ ρά γέ τοι, μυστάρα, καὶ τὸν ἐπίχαρμα τέτυγμαι;
πάστος ἄμα καὶ λέγε ταῦτα 'τὰ Δέλφιδος δστία πάστω.'

ἶνγξ ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
Δέλφις ἔμ' ἀνίστεν· ἔγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
αἴθω· χώς αὕτα λακεῖ μέγα τὸ καπνρίσασα, τὸ
κῆξαπίνας ἄφθη, κούδε σποδὸν εἴδομες αὐτᾶς,
οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.

Titulus Φαρμακεύτριαι Κ S, Athen. x. 475^ο : -τρια cett. 3 ἐμὸι
βαρὺν εὗντα Stephanus : ἐμὸν βαρυνεῦντα φίλα Κ καταδήσομαι
in Σ latere videt Toup : καταθύσομαι 4 ἵκει Κ : ἵκει cett.
το καταθύσομαι, cf. 3 15 Κίρκης 18 κάεται Σ v. l. 19 ἐκπεπό-
τησαι 21 δστία Κ : δστέα cett., item 62, 90 24 κατυ. M H S T :
καππυ. cett. : κακπυ. Et. M. δάφνη (e scholiis). non intellegitur

ἶνγξ ἔλκε τὸν τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ώς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαιμονὶ τάκω,
ὅς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφις.
χῶς διεῖθ' ὅδε ρόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας,
ώς τῆνος διωῖτο ποθ' ἀμετέραισι θύραισιν.

ἶνγξ ἔλκε τὸν τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῦν θυσῷ τὰ πίτυρα, τὸν δὲ Ἀρτεμι καὶ τὸν ἐν Ἀΐδᾳ
κινήσαις ἀδάμαντα καὶ εἴ τι περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
Θεστυλί, τὰ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὡρύονται·
ἀ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκέον ὡς τάχος ἄχει.

ἶνγξ ἔλκε τὸν τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἡνίδε σιγῆι μὲν πόντος, σιγῶντι δὲ ἀῆται·
ἀ δὲ ἐμὰ οὐ σιγῆι στέρνων ἔντοσθεν ἀνία,
ἄλλ' ἐπὶ τῆνοι πᾶσα καταθομαι, ὃς με τάλαιναν
ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἥμεν.

ἶνγξ ἔλκε τὸν τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἐς τρὶς ἀποσπένδω καὶ τρὶς τάδε, πότνια, φωνῶ·
εἴτε γυνὰ τήνοι παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνήρ,
τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον ποκὰ Θησέα φαντί⁴⁵
ἐν Δίαι λασθῆμεν ἐυπλοκάμω Ἀριάδνας.

ἶνγξ ἔλκε τὸν τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἰππομανὲς φυτόν ἔστι παρ' Ἀρκάσι, τῶι δὲ ἐπὶ πᾶσαι
καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὕρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
ὅς καὶ Δέλφων ἔδοιμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι
μαινομένωι ἵκελος λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας.

ἶνγξ ἔλκε τὸν τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
τοῦτ' ἀπὸ τὰς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὕλεσε Δέλφις,
ώγῳ νῦν τύλλοισα κατ' ἀγρίωι ἐν πυρὶ βάλλω.
αἰαῖ Ἔρως ἀνιαρέ, τί μεν μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα⁵⁵
ἐμφύς ὡς λιμνάτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;

ἶνγξ ἔλκε τὸν τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

27-31 post 41 K 31 ἀμετέρησι θύρησι 34 ἀδάμ. K : δ'
ἀδάμ. cett. 50 περάσαι K : περῆσαι M¹ : περῆσαι cett. 51 ἵκελος
Κ H¹ Tr. : ἵκελον cett.

σαύραν τοι τρίψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἰστῷ.

Θεστυλὶ νῦν δὲ λαβοῦσα τὸ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον
τᾶς τήνω φλιᾶς, τὸ καθυπέρτερον ἄσ εἴτι καὶ νῦν, τὸ
[ἐκ θυμῷ δέδεμαι. δὲ μὲν λόγον οὐδένα ποιεῖ.]
καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα· 'τὰ Δέλφιδος ὅστιά πάσσω.'

ἶνγξ ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Νῦν δὴ μῶνα ἑοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρύσω;

τηνῶθ' ἀρξένυμαι, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο.

ἥνθ' ἀ τωνθούλοιο καναφόρος ἄμμιν Ἀναξώ
ἄλσος ἐσ Αρτέμιδος, τᾶι δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα
θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λέαινα.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
καὶ μ' ἀ Θευμαρίδα Θρᾶισσα τροφός, ἀ μακαρῖτις,
ἀγχίθυρος ναίοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἔγὼ δέ οἱ ἀ μεγάλοιτος
ώμαρτεν βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα
κάμφιστειλαμένα τὰν ἔνστίδα τὰν Κλεαρίστας.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
ἥδη δ' εὖσα μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, ἀ τὰ Λύκωνος,
εἴδον Δέλφιν ὄμοῦ τε καὶ Εὐδάμιππον ἴόντας,
τοῖς δ' ἡσ ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρύσοιο γενειάς,
στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὸ Σελάνα,
ώς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
χῶς ἴδον, ως ἐμάνην, ως μοι περὶ θυμὸς ἵάφθη
δειλαίας, τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο κούδέ τι πομπᾶς

59 ἀπόμορξον Σ v. 1. 60* φιλίας Σ v. 1., frustra temptatus
61 οὖ. Κ Σ, interpolatus (cf. 3. 33), cum 60 corruptus esset ἐκ
θυμῷ V Tr. Iunt. : ἐν θυμῷ cett. 62 μάσσω Ahlwardt 64 μάνη
Κ¹: μούνη cett. 65 τηνῶθ' ἀρξένυμαι scripsi: ἐκ τήνω δ' Κ: ἐκ
τίνος cett. 66 ἀρξομαι M P: ἀρξωμαι H S: ἀρ... μαι T: ἀρξμ' ἔγὼ
Α E V Tr. : ἀρξω Κ 67 τόκα Casaub. : ποκα 70 Θευχαρίδα Tr.
edd. ant., inde Θευχαρίδα Reiske 72 θάσασθαι Tr. : θεάσασθαι
74 τὰν Κλ. Κ A Tr. : τᾶς Κλ. cett. 78 ἦν 79 τὸ Σελάνα
Κ M B: τὸ σελάνας cett.

τήνας ἐφρασάμαν· οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆγθον
ἔγνων, ἀλλά μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξεν, 85
κείμαν δ' ἐν κλιντήρι δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας.

φράξεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
καὶ μεν χρὼς μὲν ὅμοιος ἐγίνετο πολλάκι θάψωι,
ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες, αὐτὰ δὲ λοιπά
όστι' ἔτ' ἡς καὶ δέρμα. καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα, 90
ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμουν, ἄτις ἐπάιδεν;
ἀλλ' ἡς οὐδὲν ἐλαφρόν· δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.

φράξεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
χοῦτω τᾶι δούλαι τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα.
‘εὶ δ' ἄγε Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μῆχος. 95
πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα
τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτοιο παλαίστραν.
τηνεὶ γὰρ φοιτήι, τηνεὶ δέ οἱ ἀδὲν καθῆσθαι.’

φράξεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
κῆπει κά νω ἐόντα μάθηις μόνον, ἀσυχα νεῦσον, 100
κεῖφ' ὅτι ‘Σιμαίθα τυ καλεῖ’ καὶ ὑφαγέο τᾶιδε.
ὡς ἐφάμαν· ἀ δ' ἥνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα
ἀρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφωι,

φράξεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα, 105
πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπῳ
ἱδρώς μεν κοχύδεσκεν ἵσον νοτίαισιν ἔέρσαις,
οὐδέ τι φωνῆσαι δυνάμαν, οὐδὲ ὅσσον ἐν ὑπνῳ
κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα
ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἵσα.

φράξεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
καὶ μ' ἐσιδῶν ὁστοργος ἐπὶ χθονὸς ὅμματα πάξας
ἔζετ’ ἐπὶ κλιντήρι καὶ ἐξόμενος φάτο μῦθον·

85 ἐξεσάλαξε Σ. v. l. 95 εἴ’ ἄγε P T² 101 ὑφαγέο B H² V² Tr. :
ἀφαγέο cett. 107 κοχύδεσκεν K B Eustath. ad P 56: κοχύεσκεν
cett. (κεχ. H S) 108 φωνῆσαι H²: φωνᾶσαι 109 κνυζῶνται
H (-τα) S Tr. : κνυζεῦνται (-τα) cett., cf. 6. 30 112 πήξας

‘ἡρά με Σιμαίθα τόσον ἔφθασας, ὅσσον ἐγώ θην
πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαστα Φιλῦνον,
ἔς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος ἦ μὲ παρεῖμεν.

115

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
ἡνθον γάρ κεν ἐγώ, ναὶ τὸν γλυκὺν ἡνθον Ἔρωτα
ἢ τρίτος ἡὲ τέταρτος ἐών φύλος αὐτίκα νυκτός,
μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσων,
κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἰερὸν ἔρυνος,
πάντοθε πορφυρέασι περὶ ζώστραισιν ἐλικτάν.

120

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
καὶ κ', εἰ μέν μ' ἐδέχεσθε, τάδ' ἡς φύλα (καὶ γὰρ ἐλαφρός
καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἀιθέοισι καλεῦμαι) 125
εῦδόν τ', εἰ μῶνον τὸ καλὸν στόμα τεῦς ἐφίλησα.
εἰ δ' ἄλλαι μ' ὡθεῦτε καὶ ἀ θύρα εἴχετο μοχλῶι,
πάντως καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἡνθον ἐφ' ὑμέας.

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
νῦν δὲ χάρω μὲν ἔφαν τὰι Κύπριδι πράτον ὀφείλειν,
καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἴλευν,
ὦ γύναι, ἐσκαλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
αὐτῶς ἡμίφλεκτον. Ἔρως δ' ἄρα καὶ Λιπαραίω
πολλάκις Ἀφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει.

130

φράζεό μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα,
σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
καὶ νύμφαν ἐφόβηστ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
ἀνέρος. ὡς δὲ μὲν εἶπεν ἐγώ δέ οἱ ἀ ταχυπειθής
χειρὸς ἐφαφαμένα μαλακῶν ἐκλιψ' ἐπὶ λέκτρων.
καὶ ταχὺ χρὼς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο, καὶ τὰ πρόσωπα 140
θερμότερ' ἦς ἦ πρόσθε, καὶ ἐψιθυρίσδομες ἀδύ.

135

118 κεν ἐγώ Ahrens (Σ?): καὶ ἐγώ T: κῆργώ(ν) (κάγώ) cett.
122 πάντοθε K Tr. edd. ant. : πάντοθι et -θεν H: alterum utrum cett.
124 καὶ κ' εἰ μέν μ' tamquam ex Ahrentis conjectura Meineke: καὶ
μ' εἰ μέν κ' 125 ἡιθέοισι 126 τ' K M H S Iunt.: δ' cett. εἰ
μῶνον scripsi: εἰ κε μόνον (κε est καὶ, cf. Σ) vulg. τεῦς K Iunt.: τεῦ
cett. 128 κα Ahrens: καὶ 133 λιπαροῦ H S¹ Σ v. l.: λιπαραίου
cett.

ώς καὶ τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα,
ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἡνθομες ἄμφω.
κοῦτε τι τῆνος ἐμὸν ἐπεμέμψατο μέσφα τό γ' ἐχθές,
οὗτ' ἐγὼ αὖ τήνωι. ἀλλ' ἡνθέ μοι ἀ τε Φιλόστας 145
μάτηρ τᾶς ἀμᾶς αὐλητρίδος ἀ τε Μελιξοῦς
σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' ὠρανὸν ἔτραχον ἵπποι
'Αῶ τὰν ῥοδόπαχν ἀπ' Ὁκεανοῦ φέροισται,
κεῖτέ μοι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὡς ἄρα Δέλφις ἔραται.
κεῖτε νιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε καὶ ἀνδρός, 150
οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν, ἀτὰρ τόσον· αἰὲν Ἔρωτος
ἀκράτω ἐπεχεῖτο καὶ ἐς τέλος ὕιχετο φεύγων,
καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδειν.
ταῦτα μοι ἀ ξείνα μυθήσατο, ἔστι δ' ἀλαθής.
ἡ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη, 155
καὶ παρ' ἐμὸν ἐτίθει τὰν Δωρῆδα πολλάκις ὅλπαν.
νῦν δὲ δυωδεκαταῖος ἀφ' ὥτε νιν οὐδὲ ποτεῖδον.
ἡ δὲ οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἀμῶν δὲ λέλασται;
νῦν μὰν τοῖς φύλτροις καταδήσομαι· αἰ δ' ἔτι καὶ με
λυπεῖ, τὰν Ἀΐδαο πύλαν, ναὶ Μοίρας, ἄραξεῖ. 160
τοιά οἱ ἐν κίσται κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν,
'Αστυρίω, δέσποινα, παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
ἄλλὰ τὸ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πώλως,
πότνι· ἐγὼ δ' οἰσώ τὸν ἐμὸν πόθον ὕσπερ ὑπέσταν.
χαῖρε Σελανάια λιπαρόχροε, χαίρετε δ' ἄλλοι 165
ἀστέρες, εὐκάλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί.

142 ὡς Κ V: χώς cett. καὶ Μ² S²: κα cett. 144 κοῦτε τι
H S B: κούκέτι cett. ἐπεμέμψατο H S B: ἀπεμέμψ. V: ἐπέμψ. M¹ Tr.:
ἀπεπέμψ. cett. τό γ' Ahrens²: τύ γ' (i. e. τοι et v. l. γ') K V: τό H:
τοι cett. 146 ἀμᾶς S Tr.: ἀκμᾶς M: ἐμᾶς cett. 147 ἔτραχον
V Tr.: ἔτροχον K: ἔτρεχον cett. 149 cf. 1. 78 150 μιν
155 ἄλλοτ 157 δωδ. scripsi: τε δωδ. vulg., cf. 14. 51 159 μὰν
K V Tr. Iunt.: μὲν cett. καταδήσομαι Σ², cf. 3: καταδύσομαι
codd. καὶ με Hermann: κῆμέ vulg. 160 λυπῆ 163 πώλους
164 πόθον K P V: πάθος T: πόνον cett.

[XV] ΣΥΡΑΚΟΣΙΑΙ Η ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΓΟΡΓΩ

Ἐνδοι Πραξινόα; — Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνωι, ἔνδοι.
θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἡνθες. ὅρη δίφρον Εὔνόα αὐτᾶι
ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. — ἔχει κάλλιστα. — καθίζειν.
— ὡς τᾶς ἀλεμάτω ψυχᾶς· μόλις ὑμμιν ἐσώθην,
Πραξινόα, πολλῷ μὲν ὅχλῳ, πολλῷν δὲ τεθρίππων· 5
παντάι κρηπίδεις, παντάι χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
ἀ δ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὸ δ' ἔκαστέρω τέλος τοιούτος.
— ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος· ἐπ' ἔσχατα γὰς ἔλαβ' ἐνθών
Ιλεόν, οὐκ οἰκησιν, δπως μὴ γείτονες ὥμεις
ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερὸν κακόν, αἰὲν ὅμοιος. 10
— μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δίνωνα τοιαῦτα
τῷ μικκῷ παρεόντος· ὅρη γύναι, ὡς ποθορῆι τυ.
θάρσει Ζωπύριον, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀπφύν.
— αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν. — καλὸς ἀπφύς.
— ἀπφύς μὰν τῆνος τὰ πρόαν-λέγομες δὲ πρόαν θην 15
' πάππα, νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδειν'—
ἡνθε φέρων ἀλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπαχυς.
— χώμὸς ταυτᾶι ἔχει, φθόρος ἀργυρίω, Διοκλεῖδας·
ἐπταδράχμως κυνάδας, γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
πέντε πόκως ἔλαβ' ἔχθες, ἀπαν ῥύπον, ἔργον ἐπ' ἔργωι.
ἀλλ' ἵθι τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάζευ. 21
βάμεις τῷ βασιλῆος ἐσ ἀφνειῶ Πτολεμαίω
θαυόμεναι τὸν Ἀδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι

Personarum vices in codd. turbatae non notantur 2 αὐτῆ
4 ἀλεμάτω Stephanus: ἀδεμάτω K V L Tr. Gregor. Cor. : ἀδειμά(ν)τον
ἀδαιμ(ν)τον cett. : per ἐπιπόνου reddit Σ 5 πολλῷ μὲν ὅχλου
7 ἔκαστέρω K V¹: ἔκαστοτέρω cett. 13 Ζωπύριον Buecheler:
Ζωπυρίων vulg. λέγει K V: λέγω cett. 15 δὲ πρόαν K V L Tr. :
πρώαν 16 πάππα scripsi: πάντα (πάππα Συρακοσίων Et. M.)
ἀγοράσδειν Ahrens: ἀγοράσδων vulg. 17 -πηχυς 18 ταυτᾶ
Reiske: ταῦτ' K P: ταῦτα γ' cett. ἀργυρίω R: -πλον cett.
20 ῥύπον K V L Tr.: βύπος cett.

κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν. — ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα.
 — ὡν ἵδες, ὡν εἶπες καὶ ἴδοισά τυ τῷ μὴ ἴδοντι. 25
 ἔρπειν ὥρα κ' εἴη. — ἀεργοῖς αἰὲν ἔορτά.
 Εὔνοά, αἵρε τὸ νῆμα καὶ ἐς μέσον αἰνόδρυπτε
 θὲς πάλιν· αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήζοντι καθεύδειν.
 κινεῦ δή, φέρε θάστον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ,
 ἀ δὲ σμᾶμα φέρει. δὸς ὅμως. μὴ δὴ πολύ, λαιστρί· 30
 ἔγχει ὕδωρ. δύστανε, τί μεν τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
 παῦντος· οὐα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμα.
 ἀ κλάιξ τᾶς μεγάλας πῆ λάρνακος; ὥδε φέρ' αὐτάν.
 — Πραξινόα μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα
 τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, πόστω κατέβα τοι ἀφ' ἵστῳ; 35
 — μὴ μνάσηις Γοργοῦ· πλέον ἀργυρίῳ καθαρῷ μνᾶν
 ἡ δύο· τοῦς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.
 — ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. — τοῦτο τὸ καλὸν τὸ εἶπες.
 τῶμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
 ἀμφίθεες. οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον. μορμώ, δάκνει ἵππος. 40
 δάκρυ' ὅστα θέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
 ἔρπωμες. Φρυγία τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα,
 τὰν κύν' ἔστω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαιξον.
 ὁ θεοί, ὅστος ὄχλος. πῶς καί ποκα τοῦτο περᾶσαι
 χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἀμετροί. 45
 πολλά τοι ὁ Πτολεμαῖς πεποίηται καλὰ ἔργα,
 ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών· οὐδεὶς κακοεργός
 δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,
 οὐα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον
 ἀλλάλοις ὅμαλοὶ κακὰ παίγνια, πάντες ἔρινοί. 50

27 νᾶμα αἰνόδρυπτε Κ Ρ Α Ε Σ : αἰνόδρυπτε V Tr. L edd. ant. :
 utrumque H 30 δὲ σμᾶμα G. Hermann : δ' ἐς νᾶμα vulg. δὴ
 πολύ Κ : δὲ πολύ Ρ Α Ε Β : πουλύ cett. λαιστρί E. Schwartz :
 ἄπληστε 32 ποχ' οὐα Ahrens : δοκιά (παύεο χοῖα P, interpolatus)
 33 πᾶ Α Ε Β Tr. 37 ποτέθηκα Valckenaer : προτέθεικα vulg.
 38 καλὸν Σ (ἀληθὲς) Ρ Η Σ² (S omiserat) Α Ε Β : κα K L Tr. Iunt. :
 κεῦ W¹ 41 δάκρυε 50 ἔρινοι Spohn : ἔριοι*

ἀδίστα Γοργοῦ, τί γενώμεθα; τοὶ πολεμισταί
ἴπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φύλε, μή με πατήσῃς.
δρθὸς ἀνέστα δ πυρρός· ἵδ' ὡς ἄγριος. κυνοθαρσῆς
Εὐνόα, οὐ φευξῆι; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
ώναθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον. 55
— θάρσει Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὅπισθεν,
τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν. — καντὰ συναγείρομαι ἥδη.
ἴππον καὶ τὸν ψυχρὸν δόφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω
ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὅχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιρρεῖ.
— ἔξ αὐλᾶς ὁ μάτερ; — ἐγὼν τέκνα. — εἴτα παρενθεῖν
εὐμαρές; — ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἥνθον Ἀχαιοί, 61
καλλίστα παῖδων· πείραι θην πάντα τελεῖται.
— χρησμῶς ἀ πρεσβύτις ἀπώιχετο θεσπίξασα.
— πάντα γυναῖκες ἵσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἀγάγεθ' Ἡραν.
— θᾶσαι Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας δόσος ὄμιλος. 65
— θεσπέσιος. Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τύ
Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτα, μή τι πλαναθῆις.
πᾶσαι ἀμ' εἰσένθωμες· ἀπρὶξ ἔχειν Εὐνόα ἀμῶν.
οἵμοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἥδη
ἔσχισται, Γοργοῦ. ποττῷ Διός, εἴ τι γένοιο 70
εὐδαιμων, ὄνθρωπε φυλάσσεο τῷμπέχονόν μεν.
— οὐκ ἐπ' ἐμὶν μέν, ὄμως δὲ φυλαξεῦμαι. — ὅχλος ἀθρωσ·
ώθεῦνθ' ὥσπερ ὕει. — θάρσει γύναι· ἐν καλῷ εἰμέσ.
— κῆς ὥρας κῆπειτα φύλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἴης
ἄμμε περιστέλλων. χρηστῷ κοικτίρμονος ἀνδρός. 75
φλίβεται Εὐνόα ἄμμιν· ἄγ' ὁ δειλά τυ βιάζειν.
κάλλιστ·· ‘ἔνδοι πᾶσαι’ δ τὰν νυὸν εἶπ’ ἀποκλάιξας.
— Πραξινόα, πόταγ' ὁδε. τὰ ποικίλα πράτον ἀθρησον,

51 γενώμεθα Schaefer: γενοίμεθα πολεμ. K: πτολεμ. cett.
59 ὅχλος πολὺς K P Iunt.: δόσος ὅχλος cett., cf. 44 60 τέκνα εἴτα
παρ. H¹ S W Tr.: δέ τέκνα εἴτα π. A E L: δέ τέκνα π. K P H² 64 ἥγα-
γεθ' 67 αυτα(ι) varia prosodia τι H S L: τυ cett. πλανηθῆς
68 ἔχε K H ἄμῶν cett.: δμωά K: δμωίς P 72 φυλαξοῦμαι edd.
ant.: φυλάξομαι δέ. ἀθρώσ M, in cett. idem varie deformatum:
ἀθρόσ ὅχλος H S

λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.
 — πότνι 'Αθαναία· ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,
 ποῖοι ζωιογράφοι τάκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
 ὡς ἔτυμ' ἐστάκαντι καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδιωεῦντι,
 ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χρῆμ' ἄνθρωπος.
 αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται
 κλισμῷ πρᾶτον ἰούλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων, 85
 δι τριφίλητος 'Αδωνις, δι κῆν 'Αχέροντι φιλεῖται.
 — παύσασθ' ὡς δύστανοι, ἀνάντα κωτύλλοισται
 τρυγόνες· ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἄπαντα.
 μᾶ, πόθεν ἄνθρωπος; τί δὲ τὸν, εἰ κωτύλαι εἰμές;
 πασάμενος ἐπίταστε· Συρακοσίαις ἐπιτάστεις. 90
 ὡς εἰδῆις καὶ τοῦτο· Κορύνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
 ὡς καὶ δι Βελλεροφῶν· Πελοποννασιοτὶ λαλεῦμες·
 δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.
 μὴ φύη, Μελιτώδεις, δις ἀμῶν καρτερὸς εἴη,
 πλὰν ἐνός. οὐκ ἀλέγω. μὴ μοι κενεὰν ἀπομάξηις. 95
 — σίγη Πραξινόα· μέλλει τὸν 'Αδωνιν ἀείδειν
 ἀ τὰς 'Αργείας θυγάτηρ, πολύιδρις ἀοιδός,
 ἄτις καὶ πέρυσιν τὸν λάλεμον ἀρίστευνσε.
 φθεγξεῖται τι, σάφ' οἶδα, καλόν· διαθρύπτεται ἥδη.
 — Δέσποιν', ἂν Γολγώς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλησας 100
 αἰπεινάν τ' 'Ερυκα, χρυσῶι παίζοισ' 'Αφροδίτα,
 οἶόν τοι τὸν 'Αδωνιν ἀπ' ἀενάω 'Αχέροντος
 μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἄγαγον 'Ωραι,
 βάρδισται μακάρων 'Ωραι φίλαι· ἀλλὰ ποθεωαί
 ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεί τι φέροισαι. 105
 Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,

81 ζωιογράφοι Et. M. s. v. S²: ζωιογράφοι 83 τοι schol. Soph. Ant.
 353: τι ἄνθρωπος schol. Soph. K P: ἄνθρ. cett. 84 ἀργυρέον
 M (?) SAE; mira generis confusio, cf. 119; 17, 90 90 πασσάμενος
 98 πέρυσιν Reiske: πέρχην K: σπέρχην cett. 100 Γολγώς K:
 γολγώ fere cett. 102 ἀερ(γ)άν 103 μαλακαὶ πόδας K:
 μαλακαὶ πόδες cett. 105 φέροισαι Hemsterh.: φοροῦσαι M V Tr.:
 φοροῖσαι vulg.

ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερευίκαν,
ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός·
τὸν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναε, 110
ἀ Βερευικέα θυγάτηρ Ἐλέναι εἰκύναι

Ἄρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἀδωνιν.
πάρ μέν οἱ ὄρια κείται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι,
πάρ δ' ἀπαλοὶ κάποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
ἀργυρέοις, Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.
εἴδατά θ' ὅσσα γυνᾶκες ἐπὶ πλαθάνω πονέονται 115

ἀνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖα μαλεύρωι,
ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίωι,
πάντ' αὐτῷ πετεηνὰ καὶ ἐρπετὰ τῆδε πάρεστι.
χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθοντες ἀνήθωι
δέδμανθ· οἱ δέ τε κώροι ὑπερπωτῶνται 120
οὗτοι ἀηδονιδῆς ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρῳ
πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι ὅζου ἀπ' ὅζω.

ῳ ἔβενος, ὠ χρυσός, ὠ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος
αἰετοὶ οἰνοχόον Κρονίδαι Διὶ παιᾶνα φέροντες,
πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὑπνω. 125
ᾳ Μίλατος ἐρεὶ χώ τὰν Σαμίαν καταβόσκων
‘ἔστρωται κλίνα τώδωνιδι τῷ καλῷ ἄμά·’
τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ρόδόπαχνς Ἀδωνις.
δικτωκαιδεκέτης ἡ ἐννεακαΐδεχ' ὁ γαμβρός·
οὐ κεντεῖ τὸ φίλημ', ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυρρά. 130
νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα·
ἀῶθεν δ' ἄμμες νιν ἄμα δρόσωι ἀθρόαι ἔξω
οἰσεῦμες ποτὲ κύματ' ἐπ' ἀιόνι πτύνοντα,
λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι
στήθεσι φαινομένοις λιγνῆς ἀρξεύμεθ' ἀοιδᾶς. 135

107 ἀνθρώπων ΚΑΕ 112 φέροντι edd. ant.: φέρονται 118 τῆδε
cett. : τεῖδε Κ 119 βρίθοντες mirum, cf. 84 121 ἀηδονιδῆς
Valckenaer : αηδονῆς (-νῆς) vulg. ἀεξομενᾶν Ahrens : ἀεξομένων
δένδρει (rectius δένδρῳ) Ahrens : δένδρων 122 ὅζου 124 αἰετοὶ
ΚΡW² L² Tr.²: αἰετὼ cett. 127 ἄμα Ahrens: ἄλλα 129 -δεκετής
Η: -δεκαέτης Ρ: -δεκάτης cett. 135 ἀρξεύμεθ' G. Kiessling: ἀρξώμεθ'

‘έρπεις ω φίλ’ “Αδωνι καὶ ἐνθάδε κῆς Ἀχέροντα
ἡμιθέων, ως φαντί, μονώτατος. οὗτ’ Ἀγαμέμνων
τοῦτ’ ἔπαθ’ οὗτ’ Αἴας ὁ μέγας, βαρυμάνιος ἥρως,
οὗθ’ Ἐκτωρ, Ἐκάβας ὁ γεραίτατος εἴκατι παῖδων,
οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας πάλιν ἐνθών, 140
οὗθ’ οἱ ἔτι πρότεροι Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
οὐ Πελοπηγάδαι τε καὶ Ἀργεος ἄκρα Πελασγοί.
Ὕλαθι νῦν φίλ’ “Αδωνι καὶ ἐς νέον· εὐθυμεύσταις
καὶ νῦν ἥνθες “Αδωνι, καὶ ὅκκ’ ἀφίκηι, φίλος ἥξεῖς.”

— Πραξιώνα, τὸ χρῆμα ποφώτερον, ἀ θήλεια·
δόλβια ὅστα ἵσται, πανολβία ως γλυκὺν φωνεῖ.
ἄρα ὅμως κῆς οἶκον. ἀνάριστος Διοκλεῖδας.
χώνηρ ὅξος ἀπαν, πειωάντι δὲ μηδὲ ποτένθηις.
χαῖρε “Αδων ἀγαπατὲ καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

145

[XVII] ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν κλείωμεν ἀοιδᾶς·

ἀνδρῶν δ’ αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω
καὶ πύματος καὶ μέσσος· ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν.

ἥρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ’ ἡμιθέων ἐγένοντο,
ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν.

αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν
ἥμνήσαιμι· ὅμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.

136 κεῖς 139 γεραίτατος Η Σ²: γεραίτερος cett. 141 πρότερον
Μ Π Λ Β Τr. 143 νέον Κ: νέω Β: νέωτα cett. εὐθυμεύσταις
Κ Ε Iunt.: εὐθυμήσεις aut -σαις cett. 147 κεῖς 148 ἀπαν Μ Β Τr.:
ἄγαν cett. 149 ἀγαπατὲ Τr.: ἀγαπητὲ cett.

Codices probi Κ, Β, Φ (W L Tr.); ceteros fere sprevi. dialectus
incerta; sequor fere Κ α κλείωμεν Schaefer: ἀεὶ(δι)δωμεν

Ίδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθών
παπταίνει, παρεόντος ἄρην, πόθεν ἄρξεται ἔργον·

10

τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων.

Ἐκ πατέρων, οἷος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
Λαγεῖδας Πτολεμαῖος, ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
βουλάν, δὲν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἶος τε νοῆσαι.

15

τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ διμότιμον ἔθηκεν
ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρύσεος θρόνος ἐν Διὸς οἴκῳ
δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδώς
ἔδριάει, Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομήτρας.

ἀντία δ' Ἡρακλῆς ἔδρα κενταυροφόνοιο
ἴδρυται στερεοῦ τετυγμένα ἔξ ἀδάμαντος·
ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει Οὐρανίδησι,
χαίρων νίωνῶν περιώσιον νίωνοῖσιν,

20

ὅπτι σφεων Κρονίδης μελέων ἔξείλετο γῆρας,
ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἐοὶ νέποδες γεγαῶτες.
ἀμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ἡρακλεῖδας,
ἀμφότεροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
τῷι καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἵοι κεκορημένος ἥδη
νέκταρος εὐόδμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
τῷι μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπαλένιον τε φαρέτρην,
τῷι δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὅζοις.

25

οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρον Ἡβας
ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενείηταν Διὸς νιόν.

Οἴα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
ἐπρεπε θηλυτέρηις, δφελος μέγα γειναμένοισι.

30

τᾶι μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα
κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐτεμάξατο χεῖρας.

τῷι οὖπω τινὰ φαντὶ ἀδεῦν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,

14 Λαγίδας cf. Kaibel, Epigr. 255 17 δόμος: corr. Bergk
20 ἔδρα κενταυροφ. G. Kiessling: ἔδρακε ταυροφ. 25 ἐοὶ Heinsius:
θεοὶ vulg. 34 περικλειτὰ K edd. ant.: -κλυτὰ cett. 38 φασίν
scribendum

ὅστον περ Πτολεμαῖος ἐὴν ἐφίλησεν ἄκοιτιν.
 ἦ μὰν ἀντεφιλεῦτο πολὺ πλέον· ὡδέ κε παισὶ⁴⁰
 θαρσήσας σφετέροιστι ἐπιτρέποι οἶκον ἄπαντα,
 διππότε κεν φιλέων βαίνηι λέχος ἐς φιλεούσης.
 ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰεῖ,
 ἥηδιοι δὲ γοναῖ, τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.
 κάλλει ἀριστεύοντα θεάων πότν' Ἀφροδίτα,⁴⁵
 σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκεν Βερενίκα
 εὐειδῆς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέραστεν,
 ἀλλά μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατελθεῖν
 κυανέαν καὶ στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων,
 ἐς ναὸν κατέθηκας, ἔας δ' ἀπεδάσταο τιμάς.⁵⁰
 πᾶσιν δ' ἥπιος ἦδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
 προσπνεύει, κούφας δὲ διδοῦ ποθέοντι μερίμνας.
 Ἀργεία κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
 μισγομένα Τυδῆι τέκεις, Καλυδώνιον ἄνδρα,
 ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλῆα
 Αἰακίδαι Πηλῆι· σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαῖε⁵⁵
 αἰχμητᾶι Πτολεμαίωι ἀρίζηλος Βερενίκα.
 καὶ σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλλὸν ἔόντα,
 δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρώταν ἴδεις ἀῶ.
 ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
 Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὡδίνεσσιν.⁶⁰
 ἦ δέ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο, καὸ δ' ἄρα πάντων
 νωδυνίαν κατέχενε μελῶν· δὲ πατρὶ ἐοικώς
 παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἴδοῖσα,
 φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφεος χείρεσσι φίλησιν.⁶⁵
 ὅλβιε κοῦρε γένοιο, τίοις δέ με τόστον, ὅσον περ
 Δᾶλον ἐτίμησεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ἐν δὲ μᾶι τιμῆι Τρίοπον καταθεῖο κολώναν
 ἵστον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἔοῦσιν

41 ἐπιτρέποι Ε L Iunt. : ἐπιτρέπει cett. 42 βαίνη Iunt. : βαίνει
 cett. 57 ἀρίζαλος S P A E 68 Τρίοπος Stephanus κατθεῖο
 K Iunt.

ἴσον καὶ 'Ρήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν 'Απόλλων.⁷⁰
 ὡς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὃ δ' ὑψόθεν ἐκλαγε φωνᾶι
 ἐς τρὶς ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὅρνις.
 Ζηνός που τόδε σᾶμα· Διὸς Κρονίωνι μέλοντι
 αἰδοῖοι βασιλῆες, ὃ δ' ἔξοχος, ὃν κε φιλήσῃ
 γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὀλβος ὀπαδεῖ,
 πολλᾶς δὲ κρατέει γαίας, πολλᾶς δὲ θαλάσσας.

Μυρίαι ἄπειροι τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
 λήιον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμενον Διὸς ὅμβρωι·
 ἀλλ' οὐτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
 Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει,
 οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.⁸⁰
 τρεῖς μέν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδέδμηνται,
 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισταῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
 δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισι ἐννεάδες τρεῖς·
 τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγήνωρ ἐμβασιλεύει.⁸⁵
 καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀρραβίας τε
 καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπήων.
 Παμφύλοισί τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι
 σταμάνει, Λυκίοις τε φιλοπτολέμοισί τε Καρσί,
 καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν, ἐπει οἱ νᾶες ἄριστοι
 πόντον ἐπιπλώοντι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἴα
 καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαῖοι.
 πολλοὶ δ' ἵππηες, πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιῶται
 χαλκῷ μαρμάροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.

*Ολβωι μὲν πάντας κε καταβρίθοι βασιλῆας·⁹⁵
 τόσσον ἐπ' ἀμαρ ἔκαστον ἐς ἀφνεδν ἔρχεται οἴκον
 πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλοντιν ἔκηλοι.

72 ἀπὸ Κ: ἀπὸ L W Tr.: ὑπὸ (ὑπαλ., ὑπὲκ) cett.
 αἰετὸς αἴσιος Iunt.: αἰετὸς ὄσιος K: αἴσιος αἰετὸς cett.⁷⁴ αἰδοῖοι
 Casaub.: αἰδοῖο K: αἰδοίου cett. βασιλῆες K¹: βασιλῆος cett.
 75 ὀπαδεῖ K: ὀπηδεῖ cett. 78 ὀφελλόμενον D edd. ant.: ὀφελ-
 λόμεν K: -λόμεναι cett. 88 Παμφύλοισι Schrader: Παμφυλίοισι
 89 -μοισί τε Καρσί K: -μοις τε Κάρεσσι cett. 90 ἄρισται Stephanus, cf. 15. 84 97 περιστέλλονται K

οὐ γάρ τις δηίων πολυκήτεα Νεῦλον ὑπερβάσ
πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις,
οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἔξήλατο ναός
θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἴγυπτίησιν.
τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι
ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυν πάλλειν,
ῶι ἐπίπαγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν
οἱ ἀγαθῷ βασιλῆι, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός.

οὐ μὰν ἀχρεῖος γε δόμαι ἐνὶ πίονι χρυσός
μυρμάκων ἄτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων
ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,
αἱὲν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι,
πολλὸν δὲ ἴφθιμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι,
πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δὲ ἀγαθοῖσιν ἑταῖροις.
οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἴεροὺς κατ' ἀγῶνας
ἴκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδάν,
ῶι οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.

Μουσάων δὲ ὑποφῆται ἀείδοντι Πτολεμαῖον
ἀντ' εὐεργεστῆς. τί δὲ κάλλιον ἀνδρί κεν εἴη
δλβίωι ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
τοῦτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες,
δέρι παι κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος.

Μοῦνος δέ προτέρων τε καὶ ὁν ἔτι θερμὰ κονία
στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἔχνη,
ματρὶ φίλαι καὶ πατρὶ θυώδεας εἴσατο ναούς·
ἐν δὲ αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἢδ' ἐλέφαντι
ἴδρυται πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὅγε μηρία καίει

103 ξανθοκόμας K : -κόμος cett. 109 αἱὲν S : αἱεὶ cett. 111 καὶ
νάσσοις Κυκλάδεσσι, πολὺν δὲ ἄγ. ἐτ. K, totum versum 90 post 110 re-
petunt cett. praeter S 112 ἴερεὺς K A E 117 ἢ Tr. W (?) edd.
ant. : om. cett. 121 τε καὶ ὁν Briggs (Σ?) : τεκέων K : τοκέων
cett. 126 ὅγε Tr. : ὅτε K A E L : ὅδε W M S : om. P

μησὶ περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
αὐτός τ' ἴφθίμα τ' ἄλοχος, τὰς οὔτις ἀρείων
νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ,
ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.

130

ῳδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἔξετελέσθη,
οὐσὶ τέκετο κρείονσα 'Ρέα βασιλῆας 'Ολύμπου·
ἐν δὲ λέχος στόρνυσιν ἱαύειν Ζηνὶ καὶ Ἡρηὶ¹
χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἔτι παρθένος Ἰρις.

Χαῖρε ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἔγῳ ἵσα καὶ ἄλλων
μνάσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἐπος οὐκ ἀπόβλητον

136

φθέγξομαι ἐστομένοις· ἀρετήν γέ μεν ἐκ Διὸς αἰτεῦ.

[XVI] ΧΑΡΙΤΕΣ Η ΙΕΡΩΝ

Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν ἀοιδοῖς,
νῦνεν ἀθανάτους, νῦνεν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.

Μοῖσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ ἀείδοντι·
ἄμμες δὲ βροτοὶ οἶδε, βροτοὺς βροτοὶ ἀείδωμεν.

τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἡῶ,
ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκωι
ἀσπασίως, οὐδ' αὐθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἵασι,
πολλά με τωθάζοισαι, δτ' ἀλιθίην ὁδὸν ἡλθον,
όκυνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦν
ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
ἔνθ' αἰεί σφισιν ἔδρη, ἐπὴν ἄπρακτοι ἵκωνται.

5

10

127 μασὶ 128 ἀρείων Κ Τρ.: ἀρείω cett. 131 ἀθανάτων
ἀντῶν ἱερὸς Κ 137 αἰτεῦ Κ Λ Ζ Τρ.: ἔξεις cett.

*Codices probi Κ, Φ = V (usque ad 22 W) Λ Τρ., Β; deteriores
sprevi. dialectus incerta omnino; sequor fere Κ, sed in ionismis Φ
praefero 4 ἀείδωμες Κ: -δομες Λ: -δοντες W: -δοντι cett.
9 ἀλλοτρίην Φ 12 σφισιν Iunt.: σφιν cett. ἔδραι Φ ἐπὴν S²:
ἔπὰν cett. ἵκωντι Κ Ρ Α Ε²

τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
οὐκ οἶδ· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργυμασιν ὡς πάρος ἐσθλοῦς
αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νεικηνται δ' ὑπὸ κερδέων. 15
πᾶς δ' ὑπὸ κόλπου χεῖρας ἔχων πόθεν οἴστεται ἀθρεῖ
ἄργυρον, οὐδέ κεν ἵὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
ἄλλ' εὐθὺς μυθεῖται· 'ἀπωτέρω ή γόνυν κνάμα·
αὐτῶι μολι τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
τίς δέ κεν ἄλλουν ἀκούσαι; ἀλις πάντεσσιν Ὁμηρος. 20
οὗτος ἀοιδῶν λῶιστος, δις ἐξ ἐμεῦ οἴστεται οὐδέν.'

Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσός
κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,
ἄλλὰ τὸ μὲν ψυχᾶι, τὸ δέ πού τινι δοῦναι ἀοιδῶν· 25
πολλοὺς εὖ ἔρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ρέζειν,
μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἄλλὰ τραπέζῃ
μειλίχαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι,
Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ιεροὺς ὑποφήτας, 30
δόφρα καὶ εἰν Ἀΐδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσηις,
μηδ' ἀκλεῖς μύρηι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
ώσει τις μακέλαι τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας
ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
πολλοὶ ἐν Ἀντιόχῳ δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα
ἀρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται· 35
πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακούς
μόσχοι σὺν κεραήσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι,
μυρία δ' ἀμ πεδίον Κραυνώνιον ἐνδιάσκον
ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξένοισι Κρεώνδαις·
ἄλλ' οὐ σφιν τῶν ἥδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν 40
θυμὸν ἐσ εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῖο γέροντος,
ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὅλβια τῆνα λιπόντες

16 κόλπου Α Ε: κόλπω cett. 24 πον Φ: καὶ cett. 25 πολλοὺς
scripsi: πολλοὺς δ' 28 ἐθέλωντι Iunt.: ἐθέλοντι cett. 30 ἀκούῃ
V L Tr. 41 στυγνοῖο γέροντος Hemsterhuys e Propertio 3. 18, 24:
στυγνοῦ ἀχέροντος 42 τὰ δὲ πολλὰ V L R κείνα V L

δειλοῦς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰώνας ἔκειντο,
 εὶ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήιος αἰόλα φωνέων
 βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὄνομαστούς 45
 ὅπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὡκέες ἔλλαχον ἵπποι,
 οἵ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἥλθον ἀγώνων.
 τίς δ' ἀν ἀριστῆς Λυκίων ποτέ, τίς κομόωντας
 Πριαμίδας καὶ θῆλυν ἀπὸ χροῖς Κύκνου ἔγνω,
 εὶ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὑμησαν ἀοιδοί; 50
 οὐδ' Ὁδυστὲς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθεῖς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους Ἀΐδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐλθών
 ζωὸς καὶ σπήλυγγα φυγῶν ὀλοοῖ Κύκλωπος
 δηναιὸν κλέος ἔσχεν, ἐστιγάθη δ' ἀν ὑφορβός
 Εῦμαιος καὶ Βουσὶ Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις 55
 ἔργον ἔχων αὐτός τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
 εὶ μή σφεας ὄντασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.

Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι,
 χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.

ἀλλ' ἵστος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἡμίονι κύματα μετρεῖν,
 ὅσσ' ἄνεμος χέρσονδε κατὰ γλαυκᾶς ἀλὸς ὡθεῖ,
 ἡ ὕδατι νίζειν θολερὰν διαιειδέι πλύνθον,

καὶ φιλοκερδέειτι βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν
 χαιρέτω ὅστις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
 ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἴμερος αὐτόν.

αὐτὰρ ἐγὼ τιμῆν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
 πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.

δίζημαι δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
 σὺν Μοίσαις⁴⁴ χαλεπαὶ γὰρ ὄδοι τελέθουσιν ἀοιδοῖς
 κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλεύοντος.

70

50

55

60

65

70

44 δεινὸς Hermogenes Id. II. 9 : θεῖος erat in Syriani exemplaribus I. 85 R : ὁ θεῖος Φ R : κεῖνος cett. 48 γρ. δὲ καμόντας Φ 49 καὶ Φ : ἡ cett. R 54 δ' ἀν ὑφορβός Κ V¹ L D : δ' ὁ συφ. V² Tr. M S : δ' ἀν δ φορβός cett. 57 σφεας Brunck : σφειας V¹ L : σφας cett. 61 κατὰ Buecheler : μετὰ 64 ὅστις τοῖος Φ : ὅστις τοιοῦτος cett. 68 ὅτινι Iunt. : φτινι cett. ἔλθω L : ἔνθω cett. 70 κουράων Φ B : μουσάων cett. μέγα Φ B Eustath. ad A 175 : μεγάλου cett.

οῦπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς·
 πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἄματος ἵπποι·
 ἔστεται οὗτος ἀνήρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσετ' ἀοιδοῦ
 ῥέξας ἡ Ἀχιλεὺς ὅστον μέγας ἡ βαρὺς Αἴας
 ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἡρίον "Ιλον.
 75
 ἥδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνοντι
 οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγασιν,
 ἥδη βαστάζοντι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
 ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεῖνοισιν·
 ἐν δ' αὐτοῖς Ἱέρων προτέροις ἵσος ἥρώεσσι
 80
 ζώννυνται, ἵππειαι δὲ κόρυν σκιάουσιν ἔθειραι.
 αλ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι 'Αθάνα
 κούρη θ', ἡ σὺν μητρὶ πολυκλήρων 'Εφυραίων
 εἴληχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
 ἔχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειαν ἀνάγκαι
 85
 Σαρδόνιον κατὰ κῦμα φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
 τέκνοις ἥδ' ἀλόχοισιν ἀριθμητὸν ἀπὸ πολλῶν·
 ἄστεα δὲ προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις,
 δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας·
 ἀγροὺς δ' ἐργάζοντο τεθαλότας· αἱ δ' ἀνάριθμοι
 90
 μῆλων χιλιάδες βοτάναι διαπιανθεῖσαι
 ἀμ πεδίον βληχῶντο, βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὐλιν
 ἐρχόμεναι σκυιφαῖον ἐπισπεύδοιεν δόδίταν·
 νειοὶ δ' ἐκπονέοντο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τέττιξ
 95
 ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος ὑψόθι δένδρων
 ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δὲ εἰς ὅπλ' ἀράχναι
 λεπτὰ διαστήσαντο, βοᾶς δὲ ἔτι μηδ' ὄνομ' εἶη·
 ὑψηλὸν δὲ Ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοί
 καὶ πόντου Σκυθικοῦ πέραν καὶ ὅθι πλατὺ τεῖχος

72 ἄματος scripsi: ἄματος 81 σκιάουσι Φ: σκεπάουσι cett.
 et Eustath. ad Γ 337 85 κακὰ πέμπει ἐν ἀνάγκα K 88 δὲ
 VL: τε cett. ναοῖστο V¹ Iunt, D L (ναοῖτε): ναοῖστο cett. 90 αἱ δ'
 KDL: αἱ τ' cett. 92 βληχῶντο S²: βληχοῦντο (βλαχ. Φ)
 93 σκυιφαῖον et σκυιφαῖον Σ codd. 94 ἐκπλέοντο L: ἐκτελέοντο
 V Tr. 95 ἐνδείους ὑψοθι: Φ: ἐνδοθι cett.

ἀσφάλτῳ δήσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευσεν.

100

εἰς μὲν ἐγώ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρέθοισαν
νῦνεῖν σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητὰν Ἰέρωνα.

ὦ Ἐτεόκλειο Χάριτε θεά, ὦ Μινύειον

Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις,
ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεύντων
θαρσήσας Μοίσαισι σὺν ἀμετέραισιν ἰοιμ' ἄν.

105

καλλείψω δ' οὐδ' ὅμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπατόν
ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; ἀεὶ Χαρίτεσσιν ἄμ' εἴην.

[XVIII] ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ

Ἐν ποκ' ἄρα Σπάρται ξανθότριχι πὰρ Μενελάῳ
παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχοισαι
πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο,
δώδεκα τὰi πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακανᾶν,
ἀνίκα Τυνδαρίδα κατεκλάιζετο τὰν ἀγαπατάν
μναστεύσας Ἐλέναν δὲ νεώτερος Ἀτρέος νιῶν.
ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐs ἐν μέλος ἔγκροτέοισαι
ποσσὶ περιπλικτοῖς, ὑπὸ δ' ἵαχε δῶμ' ὅμεναιώι.
Οὕτω δὴ πρώιζα κατέδραθες ὡ φίλε γαμβρέ;
ἡρά τις ἐστὶ λίαν βαρυγάνατος, ἡρα φίλυπνος,
ἡρα πολύν τιν' ἔπινες, ὅκ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλεν;
εῦδειν μὰν σπεύδοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἔχρην τυ,

5

10

100 ἐμβασίλευσεν Φ: -λευεν cett. 104 Ἐτεοκλῆος Χάριτες Φ:
'Ετεόκλειοι θυγατέρες cett. 105 ἔγωγε γέν. K D: ἔγω(n) μέν. V L
Ρ A E: ἔγω(γε) μίμν. cett.: corr. Iunt. 107 ἵκοιμαν E S²; legebatur
ἰοίμαν

Codices probi Φ = Tr. et inde a v. 52 X, B. deteriorum plerosque
errores spreui 2 κόμαις B S²: κόσμοι cett. ὑάκινθον Tr, B S²:
ὑάκινθινοις cett. 5 κατεκλάιζετο Call. Hesych.: κατεκλάγετο (-κλαχ-,
-γλαγ-, -γλεγ-) cett. 6 νιῶν Tr.: νιός cett. 8 περιπλίκτοις ὑπὸ Tr.:
περιπλέκτοις περὶ cett. 9 πρώιζε Tr. 10 λίαν Tr. B: φίλε cett.
11 δτ' 12 μὰν σπεύδοντα Tr.: μὲν χρήζοντα cett. αὐτὸν ἔχρην
τυ Tr. B: ἔχρην αὐτὸν τυ cett.

παῦδα δ' ἔāν σὺν παισὶ φιλοστόργωι παρὰ ματρὶ¹⁵
 παισδειν ἐs βαθὺν ὅρθρον, ἐπεὶ καὶ ἔνας καὶ ἐs ἀῶ
 κῆς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλα, τεὰ ἡ νυὸς ἄδει.
 ὅλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένωι τοι
 ἐs Σπάρταν, ἅπερ ὥλλοι ἀριστέες ὡs ἀνύσαιο.
 μῶνος ἐn ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξεῖs.
 Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαιῆναν,
 οἴα 'Αχαιαδῶν γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα.²⁰
 ἥ μέγα καὶ τι τέκοιτ', εἰ ματέρι τίκτοι ὅμοιον.
 ἄμμεις δ' αἱ πᾶσαι συνομάλικες, αἱδὸς δρόμος ὠντός
 χρισταμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς,
 τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία,
 τὰν οὐδ' ἄν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' 'Ελέναι παρισωθῆi.²⁵
 ἀῶς ἀντέλλοιστα καλὸν διέφανε πρόσωπον
 πότνια νὺξ ἄτε λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος.
 ὥδε καὶ ἡ χρυσέα 'Ελένα διαφαίνετ' ἐn ἀμῦν.
 πιείραι μέγα λάιον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούραι
 ἥ κάπωι κυπάρισσος ἡ ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος.³⁰
 ὥδε καὶ ἡ ροδόχρως 'Ελένα Λακεδαίμονι κόσμος.
 οὗτε τις ἐk ταλάρω πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,
 οὗτ' ἐnὶ δαιδαλέωι πυκινώτερον ἄτριον ἴστῳ
 κερκίδῃ συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐk κελεόντων.
 οὐ μὰν οὐδὲ λύραν τις ἐπίσταται ὥδε κροτῆσαι
 'Αρτεμι ωδεῖδοιστα καὶ εὐρύστερνον 'Αθάναν,³⁵
 ὡs 'Ελένα, τᾶs πάντες ἐp' ὅμμασιν ἵμεροι ἐντί.
 ὡs καλά, ὡs χαρίεσσα κόρα, τὺ μὲν οἰκέτις ἥδη,
 ἄμμεις δ' ἐs Δρόμον ἥρι καὶ ἐs λειμώνια φύλλα

15 κεὶs Μενέλα τεὰ ἡ Meineke: Μενέλας τεὰ¹⁶ ἀγαθός
 τοι Tr. 18 μῶνος ἡμιθέοις²⁰ 'Αχαιαδῶν S² Tr. Iunt.: 'Αχαιίδαν
 U: 'Αχαιίδα cett. 21 κέν S: καὶ cett. μητέρι τίκτοι Call.:
 τίκτει (τίκτει H U) cett. 22 δ' αἱ Tr.: γὰρ cett. 23 λοετρῷ
 Tr. 25 conieci ἀμῶν οὔτις ӯ. 26 legebatur ἀῶς διέφανε
 Ahrens: διέφανε 28 διαφαίνετ' Tr. S: διεφαίνετ' cett. 29 μέγα²⁴
 λάιον ἄν. Eichstaedt: μεγάλα (Tr.: -λη cett.) ἄτ' ἄν. 32 ἐk Tr.: ἐν
 cett. 35 οὐδὲ λύραν Tr.: οὐ κιθάραν cett.

έρψεῦμες στεφάνως δρεψεύμεναι ἀδὺ πνέοντας,
πολλὰ τεοῦς Ἐλένα μεμναμέναι ὡς γαλαθηναὶ⁴⁰
ἄρνες γειναμένας διος μαστὸν ποθέοισαι.

πράται τοι στέφανον λωτῷ χαμαὶ αὐξομένοιο
πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον,
πράται δ' ἀργυρέας ἐξ ὅλπιδος ὑγρὸν ἀλειφαρ
λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον.⁴⁵
γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὡς παριών τις
ἀννείμητι Δωριστέ· “σέβεν μῷ· Ἐλένας φυτὸν ἔμμι·”

χαίροις ὡς νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.

Λατὼ μὲν δοίη, Λατὼ κουροτρόφος ὑμμιν
εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ἵσον ἔρασθαι
ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον,⁵⁰
ώς ἐξ εὐπατριδῶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθη.

εῦδετ' ἐς ἀλλάλων στέρων φιλότατα πνέοντες
καὶ πόθον, ἐγρέσθαι δὲ πρὸς ἀῶ μῆπιλάθησθε.⁵⁵
νεύμεθα κάμμες ἐς ὅρθρον, ἐπεί κα πράτος ἀοιδός
ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχῶν εὐτριχα δειράν.
‘Τμὴν ὡς ‘Τμέναιε, γάμωι ἐπὶ τῷδε χαρείης.’

[XXIV] ΗΡΑΚΛΙΣΚΟΣ

‘Ηρακλέα δεκάμηνον ἔόντα ποχ' ἀ Μιδεάτις
’Αλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἰφικλῆα,
ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου
’Αμφιτρύων καλὸν ὅπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος.

40 ἔρψοῦμες δρεψούμ. 41 τεοῦς U Iunt. : τεοῦ Tr. S : τεὰ cett.
46 λαζύμεναι S Iunt. : λαζόμ. cett. 48 σέβον εἰμι 50 κουροτρόφος
Tr. S A Call. : -φον cett. ὑμμιν Tr. B S² : ὕμμιν 52 δέ Tr. B :
om. cett. 54 φιλότητα 58 ὑμὴν S² : ὑμὰν B : ἦ μὰν X Tr. :
ἡμῶν S : ὑμῶν cett.

Codices : stirps Π (B C D ; singulorum, maxime C, multos errores
abieci). accedit in v. 1-87 X, lacunosus et foede corruptus, e quo
pauca excerpti

ἀπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παῖδων·
 ‘εῦδετ’ ἐμὰ βρέφεα γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὑπνον,
 εῦδετ’ ἐμὰ ψυχά, δύ’ ἀδελφεοί, εὔσοα τέκνα·
 ὅλβιοι εὐνάζοισθε καὶ ὅλβιοι ἀῶ ἵκοισθε.’

ῶς φαμένα δίνησε σάκος μέγα, τοὺς δ’ ἔλαβ’ ὑπνος. 10
 ὅμοιος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
 ‘Ωρίωνα κατ’ αὐτόν, δ’ ἀμφαίνει μέγαν ὅμοιον,
 τῆμος ἄρ’ αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος ‘Ηρη
 κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
 ὥρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, δθι σταθμὰ κοῦλα θυράων 15
 οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.
 τὸ δ’ ἔξειλυσθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
 αἰμοβόρους ἐκύλιον· ἀπ’ ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
 ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ’ ἔξεπτυνον ίόν.
 ἀλλ’ ὅτε δὴ παῖδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἥλθον, 20
 καὶ τότ’ ἄρ’ ἔξεγροντο, Διὸς νοέοντος ἅπαντα,
 ‘Αλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ’ ἀνὰ οἴκου ἐτύχθη.
 ἥτοι δγ’ εὐθὺς ἄντεν, ὅπως κακὰ θηρὸί ἀνέγνω
 κούλουν ὑπὲρ σάκεος καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
 ‘Ιφικλέης, οὐλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν, 25
 φευγέμεν ὀρμαίνων· δ’ ὁ δ’ ἐναντίος ἵετο χερσίν
 ‘Ἡρακλέης, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ,
 δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται
 οὐλομένοις ὀφίεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἔχθαιροντι.
 τὸ δ’ αὐτές σπείραισιν ἐλισσέσθην περὶ παῖδα 30
 ὀψίγονον, γαλαθηνὸν ὑπὸ τροφῶι, αλὲν ἄδακρυν.
 ἀψ δὲ πάλιν διέλυνον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
 δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εύρειν.
 ‘Αλκμήνα δ’ ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέγρετο πράτα·

6 παῖδων B C D: πάντων X 8 ομ. C: ἀδελφεών Call. 9 ἀῶ
 ἴδοιτε X 10 δίναστε, cf. 2. 31 18 αἰμοβόρως 26 ἵετο
 Meineke: εὔχετο 28 φάρυγγος Mus.: φάρυγγος C D X κέ-
 κρυπται X 30 σπείρησιν 31 ἄδακρυν ed. Brubach.: ἄδακρυ
 34 ἐπέδραμε C

‘ ἀνσταθ’ Ἀμφιτρύων ἐμὲ γὰρ δέος ἵσχει ὀκνηρόν·
ἀνστα, μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.

35

οὐκ ἀτεις, παλῶν δὲ νεώτερος ὅσπον ἀντεῖ;
ἢ οὐ νοέεις, ὅτι νυκτὸς ἀωρί που, οἱ δέ τε τοῖχοι
πάντες ἀριφραδέες καθαρᾶς ἀπερ ἡριγενείας;
ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι, φίλ’ ἀνδρῶν.⁴⁰
ὡς φάθ’. δο δ’ ἐξ εὐνᾶς ἀλόχωι κατέβαινε πιθήσας·
δαιδάλεον δὲ ὄρμασε μετὰ ξίφος, ὃ οἱ ὑπερθεν
κλιντῆρος κεδρίνου περὶ πασσάλωι αἰὲν ἄωρτο.

ἵτοι δύ’ ὄριγνάτο νεοκλώστον τελαμῶνος,
κουφίζων ἐτέραι κολεόν, μέγα λώτινον ἔργον.⁴⁵
ἀμφιλαφής δὲ ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας.
δμῶας δὴ τότ’ ἄνσεν ὑπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·
‘οἴστε πῦρ ὅτι θάσσον ἀπ’ ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,
δμῶες ἐμοὶ, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνεκόψατ’ ὄχησα.’
‘Ανστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς ἀντεῖ.⁵⁰

ἢ ρά γυνὰ Φοίνιστα μύλαις ἐπι κοῦτον ἔχουσα.
οἱ δὲ αἱψα προγένοντο λύχνοις ἀμα δαιομένοισι
δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἐκάστου.
ἵτοι ἄρ’ ὡς εἴδοντ’ ἐπιτίθιον Ἡρακλῆα
θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἀπαλάῖσιν ἔχοντα,⁵⁵
συμπλήγδην λάχησαν· δο δὲ ἐσ πατέρ’ Ἀμφιτρύωνα
ἐρπετὰ δεικανάσκεν, ἐπάλλετο δὲ ὑψόθι χαίρων
κουροσύναι, γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῦν
πατρὸς ἐοῦ θανάτωι κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
‘Αλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
Ἐηρὸν ὑπὰ δείους ἀκράχολον Ἰφικλῆα.⁶⁰
‘Αμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ’ ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
παῦδα, πάλιν δὲ ἐσ λέκτρον ἴων ἐμνάστατο κοίτον.

ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἐσχατον ὄρθρον ἀειδον·
Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα⁶⁵

35 ἵσχει B : ἐσχει D¹ (?) : ἔχει D² C X 36 ἔοῖς X 39 ἀπερ
Briggs : ἀτερ 43 κεδρίνω (δεδρίνω D¹ : δευδρίνω X) 49 ἀνε-
κόψατ’ Blass : ἀνακ. 51 om. B : ante 50 collocat D¹ 58 κωροσύνα

Αλκμήνα καλέσασα χρέος κατέλεξε νεοχμόν,
 καὶ νὺν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν,
 ἥνωγει. ‘μηδὲ εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,
 αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε· καὶ ὡς οὐκ ἔστι ἀλύξαι
 ἀνθρώποις ὃ τι Μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει. 70
 ἀλλ’ Εὐνηρέίδα μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.
 τόσσος ἔλεγεν βασίλεια· δορέας δὲ ἀνταμείβετο τοῖοις.
 ‘θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι, Περσῆιον αἷμα,
 θάρσει· μέλλονταν δὲ τὸ λώιον ἐν φρεσὶ βάλλεν.
 ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺν φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὅσσων, 75
 πολλαὶ Ἀχαιαδῶν μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
 χειρὶ κατατρύφουσιν ἀκρέσπερον ἀειδόνται
 ‘Αλκμήναν ὄνομαστί, σέβας δὲ ἔστη Ἀργείαιστι.
 τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐσ οὐρανὸν ἀστρα φέροντα
 ἀμβαλνειν τεὸς νίος, ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως,
 οὐν καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσπουνες ἄλλοι. 80
 δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκεῖν
 μόχθους, θητὴ τὸ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἔξει·
 γαμβρὸς δὲ ἀθανάτων κεκλήσεται, οὐ τάδε ἐπώρσαν
 κυνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι. 85
 ἔσται δὴ τοῦτο ἄμαρ, ὅπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾶι
 καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.
 ἀλλὰ γύναι πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδοῦ εὔτυκον ἔστω,
 κάγκανα δὲ ἀσπαλάθουν ἔνδιλλον ἐτοιμάσατο· ἡ παλιούρου
 ἡ βάτουν ἡ ἀνέμωι δεδονημένον αὖν ἄχερδον· 90
 καὶ δὲ τώδες ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζαισι δράκοντες
 νυκτὶ μέσαι, δύκα παῦδα κανεὺν τεὸν ἥθελον αὐτοῖς.
 ἥρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις

66 χρέος B: om. C D: τέρας X 69 ἐμὲ om. C (cum dimidio
 versu X) 71 ἄλλ’ Ahrens: μάντι B C D: μάντιν X 72 τόσσος' X
 (cf. 7. 90): τῶς cett. τοῖοις Briggs: τοίως (τοῖος X D¹) 74 om. B
 βάλλεν scripsi: θέσθαι D²: om. C D¹ X 76 νῦμα 77 κατα-
 τρύφουτι 82 οἰκεῖν Mus.: οἰκῆς C D X 88 σποδῶ B: σποδὸν C:
 utrumque D 89 ἀσπαλάθω παλιούρω 90 βάτω 91 σχίζησι
 92 κανῆν

ρίψάτω εὐ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
ρώγαδας ἐς πέτρας ὑπερούριον, ἀψ δὲ νέεσθαι
ἄστρεπτος· καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείωι
πράτον, ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμειγμένοι, ὡς νενόμισται,
θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένωι ἀβλαβὲς ὕδωρ.
Ζηνὶ δ' ἐπιτρέξαι καθυπερτέρωι ἄρσενα χοῖρον,
δυσμενέων αἰὲν καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε.⁹⁵
φῆ καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ὕιχετο δίφρον
Τειρεσίας πολλοῖσι βαρύς περ ἐὰν ἐνιαυτοῖς.

'Ηρακλέης δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὡς ἐν ἀλωᾶι
ἐτρέφετ' Ἀργείου κεκλημένος Ἀμφιτρύωνος.

γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδαξεν,
νιὸς Ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἥρως,
τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι διστόν
Εὔρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἐπλασσεν
πυξίναι ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὔμολπος.¹⁰⁵

δσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἔδροστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες
ἀλλάλους σφάλλοντι παλαίμασιν, δσσα τε πύκται
δεινοὶ ἐν ἴμάντεστιν, ἢ τ' ἐς γαῖαν προπεσόντες
πάμμαχοι ἐξεύροντο σοφίσματα σύμφορα τέχναι,
πάντ' ἔμαθ' Ἐρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδί
'Αρπαλύκωι Φανοτῆι, τὸν οὐδ' ἀν τηλόθε λεύσσων
θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγώνι·
τοίον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ.

ἴππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἄρματι καὶ περὶ νύσσαν
ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχοῦ σύριγγα φυλάξει
'Αμφιτρύων διν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδαξεν
αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θιών ἐξ ἥρατ' ἀγώνων

96 ἄστρεπτος CD v. I. 98 ἐστεμμένω Schaefer: ἐστεμμένον
106 Μεδεάνιος conieci 107 διστόν C: διστῶν BD 112 παλαί-
μασιν C: παλαίσμ. BD 114 πάμμαχοι D²: πάγμαχοι CD: πύγμ.
Mus. σοφίσματα Meineke et Ahrens: παλαίσματα 116 φανοτῆι
D Call. (B), fuerat v. I. Πανοτῆι οὐδέ κε Gerhard τηλόθε Ahrens:
τηλόθι 120 τροχῶ

"Αργει ἐν ἵπποβότῳ κειμήλια, καὶ οἱ ἀγεῖς
δίφροι ἐφ' ὧν ἐπέβαινε χρόνῳ διέλυσαν ιμάντας.
δούρατι δὲ προβολαίωι ὑπὸ ἀσπῖδι νῶτον ἔχοντα
ἀνδρὸς ὄρέξασθαι ξιφέων τὸ ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν
κοσμῆσαι τε φάλαγγα λόχον τὸ ἀναμετρήσασθαι
δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἵππήσσι κελεύσαι
Κάστωρ Ἰππαλίδας δέδαεν, φυγὰς Ἀργεος ἐλθών,
οὐ ποκα κλάρον ἀπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεύς
ναιε, παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἵππήλατον Ἀργος.
Κάστορι δ' οὐτις ὅμοιος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστής
ἄλλος ἦν πρὶν γῆρας ἀποτρῆψαι νεότητα.
"Ωδε μὲν Ἡρακλῆα φύλα παιδεύσατο μάτηρ.
εὐνὰ δ' ἡς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρός
δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ,
δεῖπνον δὲ κρέα τὸ δπτὰ καὶ ἐν κανέωι μέγας ἄρτος
Δωρικός· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι·
αὐτὰρ ἐπ' ἀματι τυννὸν ἀνευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον.
εῖματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέστας ὑπὲρ ἔννυτο κνάμας. 140

[XXII] ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ

"Τμνέομεν Λήδας τε καὶ αἰγιόχου Διὸς νίω,
Κάστορα καὶ φοιβερὸν Πολυδεύκεα πὺξ ἐρεθίζεω
χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέστας βοέοισιν ιμᾶσιν.
νμνέομεν καὶ δὶς καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δύ' ἀδελφούς, 5

129 ἔδαεν B 130 φ 132 ἀμιθέοις 137 δὲ Stephanus:
τε 140 om. D¹ finem deesse notabat Musurus
Codicum stirpes: π inde a v. 69, nota per Musuri excerpta e B,
correcturas C (subest in utroque Φ) D; Φ, nota per M, P (1-18), Tr.,
V (92-185), X (1-44). dialectus epica est in Π, mixta dorismis in Φ,
licet praescribatur τῆι κοινῆι Ἰάδη. hanc igitur ubivis restituit Ahrens,
quem tacite sequor. singulorum (maxime M) errores multos omisi.
Titulus ὅμοιος εἰς Διοσκούρους schol. Aristoph. Plut. 210: Διόσκουροι Φ
3 μέστας Reiske: μέστοις vulg.

ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἥδη ἔόντων,
ἴππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον,
νηῶν θ', αἱ δύνοντα καὶ οὐρανὸν εἰσανιόντα
ἀστρα βιαζόμεναι χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.
οἱ δέ σφεων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα
ἥκει καὶ ἐκ πρώιρηθεν ἡ ὅππηι θυμὸς ἐκάστου
ἐσ κοίλην ἔρριψαν, ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ιστίῳ ἄρμενα πάντα
εἰκῇ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὅμβρος
νυκτὸς ἐφερπούσης· παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα,
κοππομένη πνοιαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.
ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νῆσος
αὐτοῖσιν ναύτηισιν διομένοις θανέεσθαι·
αἴψα δ' ἀπολήγουσ' ἄνεμοι, λιπαρὴ δὲ γαλήνη
ἀμ πέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι·
ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν ὅνων τ' ἀνὰ μέσον ἀμαυρή
φάτνη σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὐδία πάντα.
ὦ ἄμφω θυητοῖσι βοηθόοι, ὦ φύλοι ἄμφω,
ἴππηις κιθαρισταὶ ἀεθλητῆρες ἀοιδοί·
Κάστορος ἡ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξομ' ἀείδειν;
ἀμφοτέρους ὑμνέων Πολυδεύκεα πρώτον ἀείσω.

“Η μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἐν ξυνιούσας
Ἄργῳ καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου,
Βέβρυκας εἰσαφίκανε θεῶν φύλα τέκνα φέρουσα.
ἐνθα μιῆς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἔξ
τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.
ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῦνα βαθὺν καὶ ὑπήνεμον ἀκτήν
εὐνάς τ' ἐστόρυννυτο πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.
Κάστωρ δ' αἰολόπωλος ὅ τ' οἰνωπὸς Πολυδεύκης
ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἔταιρων,
παντοίην ἐν ὅρει θηεύμενοι ἄγριον ὄλην.

8 οὐρανὸν εἰσανιόντα Meineke : οὐρανοῦ ἐξανιόντα 15 ἐφερπύσας
i. e. -ποίσας 17 γε Reiske : τε

εῦρον δ' ἀέναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
ῦδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτωι αἱ δ' ὑπένερθεν
λάλλαι κρυστάλλωι ἥδ' ἀργύρῳ ἵνδαλλοντο
ἐκ βυθοῦ· ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι 40
λεῦκαι τε πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
ἄνθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
δοσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἀν λειμῶνας.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάσκε,
δεινὸς ἰδεῖν, σκληρῆισι τεθλασμένος οὖατα πυγμαῖς· 45
στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺν υῶτον
σαρκὶ σιδηρείῃ σφυρήλατος οὐα κολοσσός.
ἐν δὲ μύες στερεοῦσι βραχίσιν ἄκρον ὑπ' ὅμον
ἔστασαν ἥντε πέτροι δλούτροχοι, οὕστε κυλίνδων
χειμάρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις· 50
αὐτὰρ ὑπὲρ υῶτοι καὶ αὐχένος ἡιωρεῖτο
ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημένου ἐκ ποδεώνων.
τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.
χαῖρε ξεῖν', ὅτις ἐστί. τίνες βροτοί, ὡν ὅδε χῶρος;
— χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὅρω, τοὺς μὴ πρὶν ὅπωπα; 55
— θάρσει. μήτ' ἀδίκους μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύστειν.
— θαρσέω, κούκ ἐκ σεῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν.
— ἄγριος εἰ, πρὸς πάντα παλίγκοτος ἥδ' ὑπερόπτης;
— τοιοσδ' οἶον ὅραις· τῆς σῆς γέ μεν οὐκ ἐπιβαίνω.
— ἔλθοις, καὶ ξενίων κε τυχῶν πάλιν οἴκαδ' ίκάνοις. 60
— μήτε σύ με ξενίζε, τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἐτοίμαι.
— δαιμόνι, οὐδ' ἀν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύγε δοίης;
— γνώστει, εὗτέ σε δίψος ἀνειμένα χείλεα τέρσηι.
— ἄργυρος ἡ τίς ὁ μισθός; ἐρεῦ, ὡι κέν σε πίθοιμεν.

37 δ' servavit Eustath. ad Dionys. 1055 : om. M Tr. 39 λάλλαι
Ruhnken : ἄλλαι 40 πεφύκεσαν Stephanus : πεφύκασιν
M Tr. 49 δλούτροχοι 54 ὅτις Is. Vossius : ὅτις ὅστ' coniecit
Triclin.) 57 σοῦ 58 ἥδ' Hemsterhuys : ἥ 59 τοιοσδ'
οἶον M : τοιοιδ' οἶοι Tr. 60 κε Ahrens : γε 62 τοῦδε Iunt. :
τοῦτε M : τοῦ γε Tr. 63 εὗτέ σε scripsi : εἴ σου ἀνειμένα M :
ἀνοιμένα Tr. τέρσηι scripsi : τέρσει. 64 ὡι M : ὡς Tr.

— εἰς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. 65
 — πυγμάχος, ἡ καὶ ποσὸν θένω σκέλος; ὅμματα δ' ὁρθά.
 — πὺξ διατεινάμενος σφετέρης μὴ φεῖδεο τέχνης.
 — τίς γάρ, ὅτι χεῖρας καὶ ἐμοὺς συνερείσω ἴμάντας;
 — ἐγγὺς ὄραις· οὐ τὸ γύννις ἐών κεκλήσεθ' τὸ πύκτης.
 — ἡ καὶ ἄειθλον ἔτοιμον, ἐφ' ᾧ δηρισόμεθ' ἄμφω; 70
 — σὸς μὲν ἔγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, αἴ κε κρατήσω.
 — ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοῦδε κυδοιμοί.
 — εἴτ' οὖν ὀρνίθεστιν ἐοικότες εἴτε λέουσι
 γινόμεθ', οὐκ ἄλλωι κε μαχεσσαίμεσθ' ἐπ' ἀέιθλωι.

ἡ ρὸς Ἀμυκος καὶ κόχλον ἐλῶν μυκήσατο κοίλην. 75
 οἱ δὲ θῶσι συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστους
 κόχλου φυσηθέντος ἀεὶ Βέβρυκες κομόωντες.
 ὡς δ' αὐτῶς ἥρωας ἵων ἐκαλέσατο πάντας
 Μαγνήσσης ἀπὸ νηὸς ὑπείροχος ἐν δαὶ Κάστωρ. 80
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπεέραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις
 χεῖρας καὶ περὶ γυνὶα μακροὺς ἐλιξαν ἴμάντας,
 ἐς μέσσον σύναγον, φόνον ἀλλήλοισι πνέοντες.
 ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
 ὅππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἡελίοιο.
 Ἰδρείην μέγαν ἄνδρα παρήλυθες ὁ Πολύδευκες, 85
 βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἀπαν Ἀμύκοι πρόσωπον.
 αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἵετο πρόστω,
 χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον
 Τυνδαρίδης ἐπιόντος· ὀρίνθη δὲ πλέον ἡ πρίν,
 σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο νενευκώς 90
 ἐς γαῖαν. Βέβρυκες δ' ἐπαύτεον, οἱ δ' ἐτέρωθεν
 ἥρωες κρατερὸν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,
 δειδιότες μή πώς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε
 χώρωι ἐνὶ στεινῷ Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ.

66 θένω scripsi: θέων Μ: θέγων Τρ. δρθά Τρ.: δρθός Μ 69 οὐ
 σύ με ἀμὸς κ. Τρ.* 74 κε Hermann: γε D: τε Τρ.: ομ. Μ
 75 ἐλῶν Φ: ἔχων Π 84 λάβῃ Φ 88 ἔτυψε μέτωπον D
 90 ἐτίγαξε Φ 91 οἱ D C²: ἐκ Φ

ἥτοι ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς νίός 95
 ἀμφοτέρησιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς, ἔσχεθε δ' ὄρμῆς
 παῖδα Ποσειδάνων ὑπερφίαλόν περ ἔόντα.
 ἐστη δὲ πληγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα
 φοίνιον· οἱ δ' ἄμα πάντες ἀριστῆς κελάδησαν,
 ὡς ἤδον Ἐλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε, 100
 ὅμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου.
 τὸν μὲν ἄναξ ἐτάρασσεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς
 πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δή μιν ἀμηχανέοντ' ἔνόησε,
 μέσσης ῥινὸς ὑπερθε κατ' ὄφρύος ἥλασε πυγμῆι,
 πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς δόστέον. αὐτὰρ δὲ πληγεὶς
 ὑπτιος ἐν φύλλοισι τεθλόσιν ἔξετανύσθη. 106
 ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος,
 ἀλλήλους δ' ὀλεκον στερεοῖς θείνοντες ἴμασιν.
 ἀλλ' δὲ μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἔξω χείρας ἔνώμα
 αὐχένος ἀρχηγὸς Βεβρύκων· δὲ δὲ ἀεικέστι πληγαῖς 110
 πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκητος Πολυδεύκης.
 σάρκες δὲ ὡς μὲν ἴδρωτι συνίζανον, ἐκ μεγάλου δέ
 αἰν' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός· δὲ δὲ αἰεὶ πάστονα γυῖα
 αὐξομένου φορέεσκε πόνουν καὶ χροιῇ ἀμείνω.
 πῶς γὰρ δὴ Διὸς νίὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν;
 εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἰσθα· ἐγὼ δὲ ἐτέρων ὑποφήτης 116
 φθέγξομαι, ὡς ἐθέλεις σύ, καὶ ὅππως τοι φίλον αὐτῆι.
 ἥτοι ὅγε ῥέξαι τι λιλαίόμενος μέγα ἔργον
 σκαιῆι μὲν σκαιὴν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα,
 δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς, ἐτέρωι δὲ ἐπιβαίνων
 δεξιτερῆς ἥνεγκεν ἀπὸ λαγόνος πλατὺ γυῖον. 121

95 περιστάμενος D 96 ἄμυσσεν Φ : ἔτυψεν D C² 98 πλη-
 γαῖστι Φ 101 ἀπεστείχοντο D C² 104 πυγμῆν Φ 111 συνέφυρε
 M C² : συνέφερε V Tr. : συνέφυρσε (i. e. -φυρε ετ -φερε) D Iunt. μέτ-
 ωπον Φ 112 ὡς Reiske : αἰ Φ : οἱ D 114 αὐξομένου Meineke :
 ἀπτομένου καὶ χροῖη δέ τ' (i. e. v. l. χρ. δέ τ') Φ ἀμείνω Τουρ :
 ἀμείνων 117 αὐτῆ (vel αὐτη) Φ : ἔστιν D C² 119 ἔλ(λ)αχε
 V Tr. 120 δοχμὸς M Tr.² : δογμὸς D V Tr.¹ ἐτέρῳ Τουρ : ἐτέρῃ
 Π : ἐτέρα Φ

καί κε τυχὸν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα·
 ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῆι, στιβαρῆι δ' ἄμα χειρὶ¹²⁵
 πλῆξεν ὑπὸ σκαιδν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὅμωι·
 ἐκ δ' ἔχυθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος·
 λαιῆι δὲ στόμα κόψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες·
 αἱεὶ δ' ὁξυτέρω πιτύλωι δηλεῖτο πρόσωπον,
 μέχρι συνηλοίησε παρήια. πᾶς δ' ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτ' ἀλλοφρονέων καὶ ἀνέσχεθε νεῦκος ἀπανδῶν
 ἀμφοτέρας ἄμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν. 130
 τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας,
 ὁ πύκτη Πολύδευκες· ὅμοσπε δέ τοι μέγαν ὄρκον,
 δν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάνων κικλήσκων,
 μῆποτ' ἔτι ξείνοισιν ἐκῶν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.

Καὶ σὺ μὲν ὑμνησάι μοι ἄναξ. σὲ δὲ Κάστορ ἀείσω,
 Τυνδαρίδη ταχύπωλε δορυστόε χαλκεοθώρηξ. 136

Τὸ μὲν ἀναρπάξαντε δύω φερέτην Διὸς νίω
 δοιὰς Λευκίπποιο κόρας· διστὸ δ' ἄρα τώγε
 ἐστυμένως ἐδίωκον ἀδελφεώντος Ἀφαρῆος,
 γαμβρῷ μελλογάμω, Λυγκεὺς καὶ δ καρτερὸς Ἰδας. 140
 ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου Ἀφαρῆος,
 ἐκ δίφρων ἄμα πάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν,
 ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσπι.
 Λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπὲκ κόρυθος μέγ' ἀνσας·
 'δαιμόνιοι τί μάχης ἴμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις 145
 ἀλλοτρίαις χαλεποί, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;
 ἡμῖν τοι Λεύκιππος ἔας ἔδνωσε θύγατρας
 τάσδε πολὺ προτέροις, ἡμῖν γάμος οὗτος ἐν ὄρκωι·

122 ομ. Φ 123 κεφαλῆν Φ ἄρα Φ 126 λαιῆι Π : ἀλλα M :
 ἀλλο V Tr. τύψε Φ 128 ἐπὶ γαίη Ahrens : ἐν γαίη D Iunt. :
 ἐπὶ γαῖαν Φ 132 πύκτα σοι D 134 ἐπι Stephanus :
 ἐπὶ Π : τοι Tr. : ομ. M V 138 δοιὰς Φ : δοιῶ D C² διστὸ D :
 δοιῶ Φ 139 δίωκον Φ 140 δ ομ. D 142 ἄμα Π : ἄρα M :
 δ' ἄρα V Tr. 144 δ' ομ. D 145 δ' ομ. D 148 ταῖς δὲ Φ

νῦμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοισι λέχεσσι
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἄλλοισι κτεάτεσσιν 150
ἄνδρα παρετρέφασθε, γάμον δ' ἐκλέπτετε δώροις.
ἡ μὴν πολλάκις ὅμμιν ἐνώπιον ἀμφοτέροισιν
αὐτὸς ἔγω τάδ' ἔειπα καὶ οὐ πολύμυθος ἐών περ.
“οὐχ οὗτω, φίλοι ἄνδρες, ἀριστήσσιν ἔοικε
μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοις ἥδη ἔτοιμοι. 155
πολλή τοι Σπάρτη, πολλὴ δ' ἵππηλατος Ἡλις
Ἄρκαδή τ' εὐμηλος Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα
Μεσσήνη τε καὶ Ἀργος ἀπασά τε Σισυφὶς ἀκτή·
ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται.
μυρίαι οὗτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νύοιο, 160
τάων εὐμαρὲς ὅμμιν ὀπυιέμεν ἀς κ' ἐθέλητε·
ώς ἀγαθοῖς πολέες βούλοιστό κε πενθεροὶ εἶναι,
νῦμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι,
καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρώιον αἷμα.
ἀλλὰ φίλοι, τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν 165
ἄμμι γάμον σφῶιν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες.”
ἴσκον τοιάδε πολλά, τὰ δ' εἰς ὑγρὸν ὕιχετο κῦμα
πνοιὴ ἔχοντ' ἀνέμοιο, χάρις δ' οὐχ ἔσπετο μύθοις.
σφῶ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
πείθεσθε· ἄμφω δ' ὅμμιν ἀνεψιῶ ἐκ πατρὸς ἐστόν. 170

εἰ δ' ὅμιν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἷματι δὲ χρή
νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίον ἔχθεα λῦσαι,
“Ιδας μὲν καὶ ὅμαιμος ἐμός, κρατερὸς Πολυδεύκης,
χείρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένης ὑσμίνης,

149 ἀλλοτρίοις λεχέεσσιν Φ 150 ἄλλοισι D: ἀλλοτρίοις Φ
151 ἐκλέψατε Φ 152 ἐνώπιος Φ 153 τάδ' D Call.: στάς Φ: δέ
τοι C² 161 ὀπυίειν ἐθέλοιτε D M: ἐθέληται V Tr. 162 κε
Π: γε Φ 164 ἅπαν Π: ἄμα Φ μητρώιον Π 166 ἄμμι
D: νῶι(ν) Φ σφῶιν M Iunt.: σφῶι post 170 multa de-
sunt; Castor verba facit 172 ἔγχεα λοῦσαι Φ 174 ἀπε-
χομένης V: ἀπεσχομένης Tr.: ἀπεσχόμενοι coni. Tricl.: ἀποσχο-
μένω M

νῶι δ', ἐγὼ Λυγκεύς τε, διακρινώμεθ' Ἀρηὶ 175
 δόπλοτέρω γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
 ἡμετέροισι λίπωμεν. ἄλις νέκυς ἐξ ἐνὸς οἴκου
 εἰς· ἀτὰρ ὄλλοι πάντες ἐνφρανέουσιν ἑταίρους
 νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
 τάσδ· ὀλίγωι τοι ἔοικε κακῶι μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.¹
 εἶπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμόνια θήσειν. 181
 τὼ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὕμων τεύχε' ἔθεντο,
 ὁ γενεῇ προφέρεσκον· δὸς δ' ἐς μέσον ἥλυθε Λυγκεύς,
 σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπὸ ἀσπίδος ἄντυγα πρώτην.
 ὡς δ' αὗτως ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἄκμάς 185
 Κάστωρ· ἀμφοτέροις δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι.
 ἔγχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνου εἶχον
 ἀλλήλων, εἴ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
 ἀλλ' ἥτοι τὰ μὲν ἄκρα πάρος τινὰ δηλήσασθαι
 δοῦρ' ἔάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα. 190
 τὼ δ' ἄσορ ἐκ κολεοῦ ἐρυτσαμένω φόνον αὖτις
 τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι· μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
 πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺν καὶ ἵπποκομον τρυφάλειαν
 Κάστωρ, πολλὰ δ' ἐνυξεν ἄκριβὴς ὅμμασι Λυγκεύς
 τοῦ σάκος, φοίνικα δ' ὅστον λόφου ἵκετ' ἄκωκή. 195
 τοῦ μὲν ἄκρην ἐκόλουσσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χείρα
 φάσγανον δὲν φέροντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ Κάστωρ
 σκαιῶι· δὲ πληγεὶς ξίφος ἔκβαλεν, αἷψα δὲ φεύγειν
 ὠρμήθη ποτὶ σῆμα πατρός, τόθι καρτερὸς Ἰδας
 κεκλιμένος θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 200
 ἀλλὰ μεταῖξας πλατὺ φάσγανον ὥστε διαπρό
 Τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ διμφαλοῦ· ἔγκατα δ' εἴσω
 χαλκὸς ἄφαρ διέχειν· δὸς δ' ἐς στόμα κεῖτο νενεκώς

175 λυγγεύς τε Φ: κάστωρ τε Π 176 τε D 178 ὄλλοι
 Φ 179 νεκρῶν Π: χρόνων Φ 182 τὼ Π Μ: τοὶ Τρ.: τὰ V
 183 ὁ Ahrens: οἱ D: τοὶ Φ εἰς 185 ἄκρας Π: κάστωρ Φ
 186 Κάστωρ Π: καρτερός Φ 187 πόθον Φ 191 κολεοῦν Β D
 αὖτις Φ 193 εἰς 202 εἴσω Φ: ἔξω C² D (correctum ex ἄξω)
 203 ἐς χθόνα Φ

Ληγκεύς, καδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὑπνος.
οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἐστίηι εἶδε πατρώιηι 205
παῖδων Λαοκόωσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.

ἢ γὰρ ὅγε στήλην Ἀφαρήίου ἔξανέχουσαν
τύμβου ἀναρρήξας ταχέως Μεσσήνιος Ἰδας
μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα·
ἄλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτήν 210
μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέωι συνέφλεξε κεραυνῷ.

Οὕτω Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἐλαφρῷ·
αὐτοί τε κρατέουσι καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἡμετέροις κλέος ὑμνοῖς 215
ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε. φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδόι·
Τυνδαρίδαις Ἐλένηι τε καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν,
Ἰλιον οἱ διέπερσαν ἀρήγοντες Μενελάωι.
ἡμῶν κῦδος, ἀνακτεῖ, ἐμήσατο Χίος ἀοιδός,
ἡμνήσας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ἰλιάδας τε μάχας Ἀχιλῆά τε πύργον ἀντῆς· 220
ἡμῶν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεῶν μειλίγματα Μουσέων,
οἵ τε αὐταὶ παρέχουσι καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδαῖ.

[XXVIII] ΗΛΑΚΑΤΗ

Γλαυκᾶς ὁ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάσ
γνναιξίν, νόος οἰκωφελίας αἴσιω ἐπάβολος,
θαρσεῖσ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν εἰς Νείλεος ἀγλαάν, / *Milete*)
ὅππα Κύπριδος Ἱρον καλάμωι χλωρὸν ὑπ' ἀπλάτωι
τυῖδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα πᾶρ Διός, 5

207 δγ' ἐτὰν ἀν Φ 210 οἱ ομ. Φ 213 κρατέοντει D : κρατέοντες Φ κρατεύοντος D : κρατέοντες Φ 223 ἀοιδὴ Φ
Codices : H, B (cuius dialectus ignoratur), C, D. omisi singulorum
librorum errores manifestos nec non prosodiae Aeolicae vestigia
3 θαρσεῖσ' D : θαρσεῖσ' B : θαρσοῖσ' H C (hic ε supra α collocavit;
debebat supra α) εἰς Νείλεος I. A. Hartung : Νείλεο H C :
νείλεω B D 4 ὑπαπάλωι : correxī 5 τὸ δὲ

δππως ξέννον ἐμὸν τέρψομ' ἵδων κάντιφιλήσομαι,
 Νικίαν, Χαρίτων ἴμεροφώνων ἵερδν φυτόν,
 καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέναν
 δῶρον Νικίας εἰς ἀλόχω χέρρας ὀπάσσομεν,
 σὺν τᾶι πολλὰ μὲν ἔρρ' ἐκτελέσεις ἀνδρεῖοις πέπλοις, 10
 πολλὰ δ' οὐα γυναῖκες φορέοισ' ὑδάτων βράκη.
 δἰς γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακοὶς ἐν βοτάναι πόκοις
 πέξαιντ' αὐτοετεί, Θευγενῆδος γ' ἔννεκ' ἐυσφύρω.
 οὕτως ἀνυσιεργός, φιλέει δ' ὅστα σαόφρονες. 15
 οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀεργῷ κεν ἐβολλόμαν
 ὅπασταί σε δόμοις ἀμμετέρας ἔσταν ἀπὸ χθόνος.
 καὶ γάρ τοι πατρίς, ἀν ωξ Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας
 νάσω Τρινακρίας μνελόν, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν. 20
 νῦν μὰν οἶκον ἔχοισ' ἀνέρος, ὃς πόλλ' ἐδάη σοφά
 ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λυγραὶς ἀπαλακέμεν,
 οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐραννὰν μετ' Ἰαόνων,
 ώς εὐαλάκατος Θευγενῆς ἐν δαμοτίσιν πέληη, 25
 καὶ οἱ μνᾶστιν ἀεὶ τῷ φιλαοιδῷ παρέχητις ξένω.
 κῆνο γάρ τις ἔρει τῷπος ἵδων σ'. 'ἢ μεγάλα χάρις
 δῶρωι σὺν δλίγωι πάντα δὲ τιματὰ τὰ πὰρ φίλων.' 25

[XXIX] ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΙΟΛΙΚΑ

α'

‘Οἶνος,’ ὁ φίλε παῖ, λέγεται ‘καὶ ἀλάθεα.’
 κάμμε χρὴ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμμεναι.
 κῆγὼ μὲν τὰ φρενῶν ἔρέω κέατ’ ἐν μυχῶι.
 οὐκ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας,

6 δππως ξέννον κάντιφιλήσω C D H 10 ἔρρ' Buecheler: ἔργ'
 13 αὐτοέντει H γ' om. C D H 15 ἀκίρρας C H: non intellegitur
 ἐβολλάμαν 16 ὀππάσαι B C¹ D: ὀππάσασαι C² H 17 σοι
 B D H: τι C 24 κεῦνο τῶποσι(ει)δων varie distinctum
 Codices integri K C D et Porti codex, e quo v. 25-40 primus edidit
 Casaubonus. 1-24 B, 1-8 H (ex eo X), sed huius quidem usus nullus
 Titulo α' subieci 2 κάμμε Brunck: κάμμεις vulg.

γινώσκω· τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζοῖς ἔχω
ζὰ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο·
κῶτα μὲν σὺ θέλης, μακάρεσσιν ἵσαν ἄγω
ἄμεραν· δτα δ' οὐκ ἐθέλης σύ, μάλ' ἐν σκότῳ.
πῶς ταῦτ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων;
ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο νέος προγενεστέρωι,
τῶι κε λώιον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις.
ποίησον καλιὰν μίαν ἐνν ἐνὶ δευδρίῳ,
δππιν μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρπετον.

νῦν δὲ τῶδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,
ἄλλον δ' αὔριον, ἐξ ἐτέρω δ' ἐτερον μάτης.
καὶ μέν σεν τὸ καλόν τις ἰδὼν ῥέθος αἰνέσαι,
τῶι δ' εὐθὺς πλέον ἡ τριέτης ἐγένεν φίλος,
τὸν πρῶτον δὲ φιλεῦντα τριταῖον ἐθήκαο.
ἀνθρώπων ὑπὲρ ἀνορέαν δοκέεις πνέειν.
φίλη δ', ἀς κε ζόης, τὸν ὑμοιον ἔχειν ἀεί.

αὶ γὰρ ὁδε πόηις, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεαι
ἐξ ἀστῶν· δ δέ τοι κ' Ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχοι,
δς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμναται,
κήμε μαλθακὸν ἐξ ἐπόησε σιδαρίω.

ἀλλὰ πέρρ ἀπαλῶ στύματός σε πεδέρχομαι
δμνάσθην, δτι πέρρυσιν ἡσθα νεώτερος,
κῶτι γηραλέοι πέλομεν πρὶν ἀποπτύσαι
καὶ ῥυσοί, ὑεότατα δ' ἔχειν παλινάγρετον
οὐκ ἔστι πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίαις φορεῖ,
κάμμεις βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβῆν,

5

10

15

20

25

30

5 ζώλας 7 κῶτα Ahrens: κῶταν K¹: χώταν cett. 8 ὄκα
τυ 9 ταῦτ' C: ταῦθ' cett. δίδων C² D² Iunt.: δίδως cett.
11 κεν Iunt.: καὶ 12 ποίησαι B C¹ εἰν 13 δππιν scripsi:
δπη K D v. l.: δπηη B C D ἔρπετον K C¹ Call. 15 ματῆς B:
μάθης C: μάτη K: μάτα D 16 μέν Brunck: κεν 18 πρῶτον
C: πρᾶτον cett. τρίτατον K D² ἐθήκαο Camerarius;
ἔθηκας 19 ἀνθρώπων ego: ἀνδρῶν τῶν ὑπὲρ ἀνορέαν Ahrens:
ὑπερανορέων πνείειν K D¹ 20 φίλει K B D² ἀς Iunt.:
αἰς C: ἀς K D Call. 24 σιδαρίου C Σ: -έου B: -ιον K D 25 περὶ^λ
26 πέρυσιν K¹ C D 27 χῶτι cett. πέλομες C Port.: πέλοιμες
D K 28 ῥυσοί K B D 29 ἐπ' ὄμμασίαις C: ἐπωμαδίαις cett.
30 βραδύτεροι συλλαβῆν C¹: συλλαβεῖν

ταῦτα χρή σε νοέντα πέλεω ποτιμώτερον,
καὶ μοι τῷραμένωι συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,
ὅππως, ἀνίκα τὰν γέννν ἀνδρεῖαν ἔχηι,
ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέιοι φίλοι.
αἱ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρέπηις,
ἐν θυμῷ δὲ λέγηις 'τί με δαιμόνι' ἐννοχλεῖς;
νῦν μὲν κῆπι τὰ χρύσεα μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
βαίην καὶ φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερον,
τότα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλεῖαις θύραις
προμόλοιμί κε, παυσάμενος χαλεπῷ πόθῳ.

35

40

[XXX] ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΙΟΛΙΚΑ β'

"Ωιαι τῷ χαλεπῷ καίνομόρῳ τῷδε νοσήματος·
τετορταῖος ἔχει παιδὸς ἔρως μῆνά με δεύτερον,
καλῷ μὲν μετρίως, ἀλλ' ὅπόσον τῷ ποδὶ περρέχει
τὰς γᾶς, τοῦτο χάρις, ταῖς δὲ παραύαις γλυκὺ μειδιάι.
καὶ νῦν μὲν τὸ κακὸν ταῖς μὲν ἔχει ταῖς δ' οὐ, τ
τάχα δ' οὐδ' ὅσον ὑπνῷ πιτυχῆν ἔστετ' ἐρωτά.
ἔχθες γὰρ παριῶν ἔδρακε λέπτ' ἄμμε δι' ὀφρύων
αἰδεσθεὶς ποτιδῆν ἀντίος, ἡρεύθετο δὲ χρόα,
ἔμεθεν δὲ πλέον τὰς κραδίας ὥρος ἔδράξατο·
εἰς οἶκον δ' ἀπέβαν ἔλκος ἔχων καρτερὸν ἥπατι)
πολλὰ δ' εἰσκαλέσαις θυμὸν ἐμαυτῷ διελεξάμαν·

5

4

10

31 σε νοέντα Buecheler: νοέοντα 32 συνορᾶν K C²D 33 δπως
ἔχεις K D 34 ἀλλήλοισι Ἀχιλ(λ)ηιοι 35 ταῦτα D²:
ταῦτά γε ἐπιτρέπεις Port.: -τρέποις D²: -τρόποις K D¹: -τρόπις C
36 λέγης C: λέγεις cett. 37 ἐνοχλεῖς (-ης C) 38 παῖδα 39 τόκα
cett. κῆπη τὰ Port.: κῆπειτα 38 παῖδα 39 τόκα οὐ C
40 πόθῳ K D C marg.: μούνω C text.

Codex: C. distinctio syllabarum cum omni prosodia fide indigna
et commemoratione Titulo β' addidi *I οἰαι Bergk ex Apolloni
de adv. 538: καὶ 2 με suppl. Bgk. 3 ποδὶ Buecheler: παιδὶ¹
περιέχει 4, 5 traiec. Th. Fritzsche 5 παραύαις γλ. μειδιᾶι
Bgk.: παραύλαις γλ. μειδιᾶμα 7 λέπτ' ἄμμε Schwabe; δι' ὀφρύων
Bgk.: λεπτὰ μελιφρύγων 10 καὶ τὸ: supplevi 11 εἰσκαλέσας
ἐμαυτοῦ διελεξάμαν Bgk.: διέλυνξε

‘τί δῆτ’ αῦτε πόης; ἀλοσύνας τί ἔσχατον ἔσσεται;
 λευκὰς οὐκ τὸ ἐπίσθησθ’ ὅττι φόρης ἐν κροτάφοις τρίχας,
 ὥρα τοι φρονέειν· μὴ πολιὸς τὰν ἰδέαν πέλων
 πάντ’ ἔρδ’ ὅσταπερ οἱ τῶν ἐτέων ἄρτι γεγενμένοι. 15
 καὶ μὰν ἄλλο σε λάθει· τὸ δ’ ἄρ’ ἦν λώιον, ἔμμεναι
 ξένουν τῶν χαλεπῶν παιδὸς ἔρων (τὸν προγενέστερον).
 ὁ μὲν γὰρ βίος ἔρρωτ’ ἵστα γόννοις ἐλάφῳ θοᾶς
 χαλάσσει δ’ ἐτέραι ποντοπόρην αὔριον ἄρμενα·
 τὸ δ’ αὐτε γλυκερᾶς ἄνθεμον ἄβας πεδ’ ὑμαλίκων 20
 μένει· τῷ δ’ ὁ πόθος καὶ τὸν ἔσω μυελὸν ἔσθίει
 δημιμυνασκομένωι, πολλὰ δ’ ὅρη νυκτὸς ἐνύπνια,
 παύσασθαι δ’ ἐνιαυτὸς χαλεπᾶς οὐκ ἵκανὸς νόσω).
 ταῦτα κάτερα πολλὰ προτ’ ἐμὸν θυμὸν ἐμεμφάμαν·
 ὁ δὲ τοῦτ’ ἔφατ’ ‘ὅττις δοκιμοῖ τὸν δολομάχανον 25
 νικάσειν’ Ερον, οὗτος δοκιμοῖ τοῖς ὑπὲρ ἀμμέων
 εὐρῆν βραΐδίως ἀστέρας, ὅποστάκιν ἐννέα·
 καὶ νῦν, εἴτ’ ἐθέλω, χρῆ με μακρὸν σχόντα τὸν ἀμφένα
 ἔλκην τὸν ἕνγον, εἴτ’ οὐκ ἐθέλω· ταῦτα γάρ, ὡγαθέ,
 βόλλεται θεὸς καὶ Διὸς ἔσφαλε μέγαν νόσον 30
 καῦτας Κυπρογενήας· ἐμὲ μάν, φύλλον ἐπάμερον
 σμικρᾶς δεύμενον αὔρας, ὀνελῶν ἀι κε (θέλη) φορεῖ·’

12 ἔσσεται 13 ὀίδησθ’ conieci 14 ὅττι φόρης Bgk.: ὅτι
 φόροις τρίχας Th. Fritzsche: τρία 15 φρονέειν Bgk.:
 φρονέσιν μὴ πολιὸς Hiller: μὴ . . . ινέος πέλων Ahrens: πέλη
 15 ἄρτι Bgk.: ἄρτια 16 ἥσ 17 ξένουν ἔρων scripsi: ἔρων: 31
 17 ξένουν ἔρων scripsi: ἔρων Th. Fritzsche τὸν προγενέστερον supplevi: προγενέ-
 στέρωι Bgk. 18 δ μὲν scripsi: τῶ μὲν ἔρωτ’ Ahrens:
 ἔρπε ρω γόνοις θοᾶς Bgk.: θοᾶς 19 χαλάσσει . . . ἄρμενα
 Ahrens: δλασσει . . . ἀμέραν 20 τὸ δ’ scripsi: οὐδ’ ὑμαλίκων
 Bgk.: ὑμαλικώ 21 μιελὸν 23 οὐ (sed hoc deletum) χαλεπαί
 οὐχί (corr. in οὐκ): corr. suppl. Bgk. 24 χάτερα ποτ’
 25 ἔφατ’ ὅτις δοκιμοῖ Bgk.: ἔφτ’ ὅτις δοκεῖ μοι 26 δοκεῖ μοι
 ἄμμι cum signo compendii 27 εὐρέιν βραΐδίως ενν εννεα
 28 σχόντα Bgk.: ἔχοντα 29 ἔλκειν ὡγαθέ Th. Fritzsche:
 ὡγαθέος 30 βούλεται 31 φύλλον Th. Fritzsche: φίλον
 32 δεύμενον Bgk.: δευόμενον οὐελῶν Ahrens: δ μέλλων 32 κε
 scripsi: αἴκα θέλη supplevi

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

I = A P vi. 336

Τὰ ρόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἀ κατάπυκνος ἐκείνα⁵
ἔρπυλλος κεῖται ταῖς Ἐλικωνιάσιν·
ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὸν Πύθιε Παιάν,
Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάΐσεν·
βωμὸν δ' αἴμαξει κεραὸς τράγος οὗτος ὁ μαλός,
τερμίνθουν τρώγων ἔσχατον ἀκρεμόνα.

II = A P vi. 177

Δάφνις δ λευκόχρως, ὁ καλᾶι σύριγγι μελίσδων
βουκολικοὺς ὕμνους, ἀνθετο Πανὶ τάδε,
τὸν τρητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, δξὺν ἄκοντα,
νεβρίδα, τὰν πήραν, ἀι ποκ' ἐμαλοφόρει.

III = A P ix. 338

Εῦδεις φυλλοστρῶτι πέδωι Δάφνι σῶμα κεκμακός
ἀμπαύων⁵ στάλικες δ' ἀρτιπαγεῦς ἀν' ὅρη·
ἀγρεύει δέ τυ Πὰν καὶ δ τὸν κροκόεντα Πρίηπος
κιστὸν ἐφ' ἴμερτῶι κρατὶ καθαπτόμενος,
ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὸν φεῦγε,
φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον.

IV = A P ix. 437

Τήγαν τὰν λαύραν, τόθι ταὶ δρύες, αἰπόλε κάμψας
σύκινον εύρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον

Codicis K et Π (B C D, singulorum errores sprevi) et A (nthologia) P (alatina). omisi dialectica plane inutilia.

I Adscriptum picturae 4 τοι A P : οἱ Κ Π 5 δ μᾶλος A P : δ μαλός B : δ μανός K C D (de accentu vocis μαλος non constat)

II Adscriptum picturae

III In picturam aut anaglyphum 1 κεκμακός Musurus : κεκμακός 3 δ' θτε Π. A P (i. e. δὲ τέ) 4 τοι A P : οἱ Κ Π 5 δ μᾶλος A P : δ μαλός B : δ μανός K C D (de accentu vocis μαλος non constat)

IV Elegia est, qua epigrammatis, qualia hermis ad viam positis inscribi solebant, species ab usu communi ad unius viri causam deflectitur. carmen in A P in plura epigrammata discissum legitur 1 τόθι ταὶ A P : τᾶς αἱ (i. e. τᾶ θἱ αἱ) Κ Π

τρισκελὲς αὐτόφλοιον ἀνούατον, ἀλλὰ φάλητι

παιδογόνωι δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.

σακὸς δ' εὐλέρος περιδέδρομεν, ἀέναον δέ

5

ρένθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει

δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσωι,

ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἔλικι

ἄμπελος, εἰαριοὶ δὲ λιγνοθόγγοισιν ἀοιδαῖς

κόσσονφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη.

10

ξουθαὶ δ' ἀδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι

μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὅπα.

ἔξεο δὴ τηνεὶ καὶ τῷι χαρίεντι Πριήπωι

εὔχε' ἀποστέξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,

κεύθὺς ἐπιρρέξειν χίμαρον καλόν. ἦν δ' ἀνανεύσηι,

15

τοῦδε τυχὼν ἐθέλω τριστὰ θύη τελέσαι·

ρέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἵσχω

σακίταν. ἀίοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

† V = A P ix. 433

Λῆις ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι

ἀδύ τέ μοι; κῆγὼ πακτίδ' ἀειράμενος

ἀρξεῦμαί τι κρέκειν, ὁ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θέλξει

Δάφνις, κηροδέτωι πνεύματι μελπόμενος.

ἔγγυς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρου ὅπισθεν

5

Πάνα τὸν αἰγιβάταν δρφανίσωμες ὕπνου.

5 σακὸς (κᾶπος C B v. l.) δ' εὖ ἱερός Κ Π : ἔρκος δ' εὖθ' ἱερὸν A P ; εὐθρηγκον Kaibel, sed cf. Pap. Oxyrhynch. 675. 14 al. 11 δ' ἀδονίδες Meineke : δ' ἀηδονίδες A P : ἀηδονίδες Π K ἀνταχεῦσι Scaliger : ἀντιαχεῦσι 12 μέλπουσι A P μελίγηρυν A P 13 Πριήπω B : Πριάπω 14 εὔχον A P ἀποστρέψαι A P 15 ἀπορρέξαι A P ἀνανεύοι A P : ἄρο νεύση D 18 ἀίοι Κ Π : νεύοι A P

V Non est epigramma, sed epigrammatographus bucolica temptat (Theocr. 1) 1 μοισάν A P 2 κῆγὼν B : κάγὼν C ἀειρόμενος A P 3 ταξεῦμαί A P 8. ἔγγυθεν φσεῖ A P (Theocr. 7. 72) 5 λασιαύχενος ἔγγυθεν ἄντρου A P

6*

† VI = A P ix. 432

Ἄδείλαιε τὸ Θύρσι, τί τὸ πλέον, εἰ κατατάξεις
δάκρυστι διγλήνους ὥπας ὀδυρόμενος;
οἴχεται ἀ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐσ Αἰδαν.
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
αὶ δὲ κύνες κλαγγεῦντι τέ τὸ πλέον, ὀνίκα τήνας
δοτίον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

VII = A P vii. 659

Νήπιον νίὸν ἔλειπες, ἐν ἀλικίαι δὲ καὶ αὐτός
Εὐρύμεδον τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες.
τοὶ μὲν ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι τὸν δὲ πολῖται
τιμασεῦντι, πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

VIII = A P vi. 337

Ἡλθε καὶ ἐσ Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος νίός,
ιητῆρὶ νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος
Νικίαι, ὃς μιν ἐπ' ἡμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἰκνεῖται,
καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου,
Ἡτίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστάς
μισθόν· ὃ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

IX = A P vii. 660

Ξεῦνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὁρθων.
χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἵοις.
καὶ γὰρ ἔγώ τοιοῦτον ἔχω πότμον, ἀντὶ δὲ πολλᾶς
πατρίδος ὅθυείαν κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

VI Eiusdem generis atque V 1 ἄδείλαιε A P, B C : δειλέ post
sp. vac. K D¹ : 2 add. D² 2 τί τοι A P 3 καταξεῖς K C 2 δι-
γλήνως A P 4 χαλᾶς K C D 5 καλεῦντι τί τοι A P 6 λείπετ'
ἀποιχομένας A P

VII Epitymbium verum, in eodem tumulo erat XV. Θεοκρ. οἱ δὲ
Λεωνίδου Ταραντίνου A P (ubi proximo (15) adhaeret). Iada praebet
A P 1 ἐναλίγκια K 3 μετ' K Π : παρ' A P

VIII Subscriptum Aesculapii statuae, quam Nicias Milesius facien-
dam curavit ut in atrio dedicaret. Dorismum praebet A P

IX Epitymbium verum. Λεωνίδου A P 1 τοι A P (inde Mus.):
τις K C D 2 ἐφίετο K D 2 χειμερίης K Π 3 πότμον K Π :
μόρον A P 4 πολλῆς A P 4 ὅθυείην Π : ὅθυείων K

X = A P vi. 338

Τυμῆν τοῦτο θεὰ κέχαρισμένον ἐννέα πάσαις
 τῶγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον,
 μουσικός· οὐχ ἐτέρως τις ἐρεύ· σοφίαι δ' ἐπὶ τᾶιδε
 αἴνον ἔχων Μουσᾶν οὐκ ἐπιλαυθάνεται.

XI = A P vii. 661

Εὐσθένεος τὸ μνῆμα· φυσιγνώμων δὲ σοφιστής,
 δεινὸς ἀπ' ὁφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
 εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξεύης ξένον ὄντα,
 χύμνοθέτης αὐτῷ δαιμονίως φίλος ἦν.
 πάντων ὅν ἐπέοικεν ἔχει τεθνεῶς δὲ σοφιστής·
 καίπερ ἄκικυς ἐών εἰχ' ἄρα κηδεμόνας.

5

† XII = A P vi. 339

Δημομέλης δὲ χορηγός, δὲ τὸν τρίποδέ τοι Διόνυσε
 καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείσ,
 μέτριος ἦν ἐν πᾶσι, χορῷ δὲ ἐκτήσατο νίκην
 ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὅρῶν.

XIII = A P vi. 340

Α Κύπρις οὐ πάνδαμος. Ἰλάσκεο τὰν θεὸν εἰπών
 οὐρανίαν, ἀγνᾶς ἄνθεμα Χρυσογόνας
 οἴκωι ἐν Ἀμφικλέους, ωἱ καὶ τέκνα καὶ βίον εἰχε
 ξυνόν· ἀεὶ δέ σφι λάθιον εἰς ἔτος ἦν
 ἐκ σέθεν ἀρχομένοις τῷ πότνιᾳ κηδόμενοι γάρ
 ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχοντι βροτοί.

5

X Inscriptum arae novem Musas exhibenti Ι ἐννέα Κ Π :
 ἀνθετο Α Ρ 2 θῆκε Κ Π : τοῦτο Α Ρ 3 σοφίη δ' ἐπὶ τῆδε Κ Π

4 Μουσᾶν Κ Π : Μουσέων Α Ρ

XI Epitymbium verum, vix Theocriteum Λεωνίδου Α Ρ 3 ἔ-
 γραψαν Κ Π 4 χωνμ. C : χῶμ. K D αὐτῷ Hecker : αὐτοῖς Α Ρ,
 B D : αὐτῆς K C ἦν Κ Π : ὅν Α Ρ

XII Epigramma e tripode Atheniensi saec. iv exscriptum. Demo-
 meles : Kirchner, Prosop. Att. 3554 Ι Δημομέλης D² : Δαμο-
 μένης cett.

XIII Subscriptum Veneris statuae in larario Amphielis. nomen
 Coum 404 Pat. Ionismum tradit Κ Π 3 ἔσχε Α Ρ

XIV = A P ix. 435

Ἄστοῖς καὶ ἔεινοισιν ἵσον νέμει ἥδε τράπεζα·
 θεὶς ἀνελεῦ ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
 ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὅθνεῖα Κάικος
 χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

XV = A P vii. 658

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλός
 ἐκ σέθεν ὀσαύτως ἵσον ὁδοιπόρ' ἔχει.
 'χαιρέτω οὐτος ὁ τύμβος' ἐρεῖς 'ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
 κεῖται τῆς Ιερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.'

XVI = A P vii. 662

Ἡ παῖς ὕιχετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἥδ' ἐνιαυτῷ
 εἰς ἀίδην πολλῆς ἡλικίης προτέρη,
 δειλαίη, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν,
 νήπιον ἀστόργου γευσάμενον θανάτου.
 αἰαῖ ἐλειώπα παθούσα Περιστερή, ὡς ἐν ἔτοίμωι
 ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα.

5

XVII = A P ix. 599

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὁ ξένε
 σπουδᾶι καὶ λέγ', ἐπὴν ἐς οἶκον ἔνθηις.
 'Ανακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέωι
 τῶν πρόστ' εἴ τι περισσὸν ὡιδοποιοῦ.
 προσθεὶς δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ἀδετο,
 ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

5

XIV Inscriptum in taberna Caici, trapezitae barbari 1 ἄδε A P
 2 ἀνελεῦ A P : ἀνελοῦ cett. ἐλκομένης K² C D : ἀρχομένης A P
 XV Cf. VII 1 νέμοις K D¹ 2 ἔχεις K D¹ 4 Dorismus
 requiritur

XVI Inscriptum anaglypho sepulcrali ; Theocriteum non videtur
 Λεωνίδου A P 2 πολλῆσιν K D¹ ἡλικίης K 3 ποθέοισα K D
 5 ἀλειώπα K Π : λυγρὰ A P

XVII Subscriptum statuae Tei ; nisi nobilem poetam advocassent,
 Doricam dialectum Tei non admisissent 2 σπουδᾶε K Π ἐπὴν
 D² : ἐπὰν cett. 4 ὡιδοποιῶν K Π 5 νέοις K ἀδετο
 A P

XVIII = A P ix. 600

Ἄ τε φωνὰ Δώριος χῶνὴρ ὁ τὰν κωμωιδίαν
εὐρὰν Ἐπίχαρμος.
ὡς Βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
τὸν ὁδὸν ἀνέθηκαν
τοὶ Συρακούσταις ἐνίδρυνται, πελωρίσται πόλει, 5
οἵ ἀνδρὶ πολίται·
σοφῶν ἔοικε ῥημάτων μεμναμένους
τελεῖν ἐπίχειρα.
πολλὰ γὰρ ποττὰν ζόαν τοῖς παισὶν εἰπε χρήσιμα.
μεγάλα χάρις αὐτῷ. 10

XIX = A P xiii. 3

Ο μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππῶναξ κεῖται.
εἰ μὲν πονηρός, μὴ ποτέρχεν τῷ τύμβῳ·
εἰ δ' ἐστὶν κρίγυος τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίζεν, κὴν θέλητις, ἀπόβριξον.

XX = A P vii. 663

Ο μικκὸς τόδ' ἔτενξε τὰι Θραῖσσαι
Μῆδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τῷ δόδῳ κῆπεγραψε Κλείτας.
ἔξει τὰν χάριν ἀ γνὺνὰ ἀντὶ τήνων,
ῶν τὸν κῶρον ἔθρεψε· τί μάν; ἔτι χρησίμα καλεῖται.

XVIII Carmen subscriptum statuae in theatro Syracusano, numeros
in comoedia solitos auxit Theocritus Reiziano, maxime Doricos ita
reddi ratus, fortasse ex exemplo Epicharmi 5 οἵ A P Συρα-
κούσταις Κ Π πέλωρις τῇ Κ Π: superlativus est 6 οἵ Κ Π:
δοσσ' Α P 7 σοφῶν ἔοικε Kaibel: σωρὸν εἰχε Α P: σωρὸν γὰρ εἰχε
Κ Π χρημάτων Κ Π 9 πᾶσιν Α P
XIX Iudicium de poeta sub specie epitymbii 2 κεὶ D προσ-
έρχου Κ Π 3 χρηστῶ A P 4 καθίζου ήν Κ Π
XX Epitymbium verum; nude scriptum foret Κλείτα Θραῖσσα
χρηστὰ χαῖρε Δεωνίδου A P. Ionismos infert Κ Π 2 κὴνέγραψε
Κ Π 4 τελευτᾶι A P

XXI = A P vii. 664

Αρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἴσιδε τὸν πάλαι ποιητάν
 τὸν τῶν λάμβων, οὐ τὸ μυρίον κλέος
 διῆλθε κήπι πύκτα καὶ ποτ' ἀῶ.
 ἦ δέ νιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἡγάπευν Ἀπόλλων,
 ὡς ἐμμελής τ' ἐγένετο κήπιδέξιος
 ἔπειά τε ποιεῦν πρὸς λύραν τ' ἀειδειν. 5

XXII = A P ix. 598

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὅδ' ὑμὸν νιὸν δωνήρ
 τὸν λεοντομάχαν, τὸν δέξυχειρα,
 πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
 Πείσανδρος συνέγραψεν οὐκ Καμίρου,
 χῶστοις ἔξεπόνασεν εἰπ' ἀέθλους.
 τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδῆις,
 ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποήσας
 πολλοῖς μησὶν ὅπισθε κήνυιαντοῖς. 5

† XXIII = A P vii. 262

Αὐδήσει τὸ γράμμα, τι σᾶμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ.
 Γλαύκης εἱμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

XXI Subscriptum statuae. Leonidae A P 3 πρὸς Κ Π 4 μιν
 Κ Π Μοῖσαι A P λάδιος Κ Π 5 κάπιδ. A P

XXII Subscriptum statuae a Rhodiis publice positae 1 Ζηνὸς
 A P 3 πρᾶτος A P ἔτ' ἄνωθε A P, cf. Theocr. 7. 5 4 ὥκ
 codd., in lapide erat δὲ ἐκ 7 ποιήσας Κ Π

XXIII Codices Theocriti ignorant; lemma Θεοκρίτου βουκολικοῦ
 additum propter Theocr. 4. 31, cum plebeium carmen e lapide esset
 descriptum. videtur e Meleagri corona sumptum esse, in qua adespoton
 fuerat.

XXIV = A P ix. 436

Αρχαῖα τῶπόλλωνι τάναθήματα
 ὑπῆρχεν· ἡ βάσις δὲ τοῦ μὲν εἴκοσι,
 τοῦ δ' ἑπτά, τοῦ δὲ πέντε, τοῦ δὲ δώδεκα,
 τοῦ δὲ διηκοσίουσι υεωτέρη ἥδ' ἐνιαυτοῖς·
 τοσσόσδ' ἀριθμὸς ἔξεβη μετρούμενος.

5

THEOCRITI FRAGMENTVM

ΒΕΡΕΝΙΚΗ

καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὅλβον,
 ἐξ ἀλὸς ὡι ζωῆ, τὰ δὲ δίκτυα κείνωι ἄροτρα,
 σφάζων ἀκρόνυχος ταύτηι θεῶι ἱερὸν ἰχθύν,
 ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γάρ θ' ἱερώτατος ἄλλων,
 καὶ κε λίνα στήσαιτο καὶ ἐξερύσαιτο θαλάσσης
 ἔμπλεα.

5

XXIV Adhaeret in A P epigrammati 14 inter Theocritea ; receptum
 est ab Ahrente. inscriptum erat basi recens factae ut multa et antiqua
 donaria reciperet. haud indignum certe Theocrito 1 τῶπόλλωνος
 τάναθήματα ταῦτα : correcxi 2, 3, 4 τοῦ scripsi : τοῖς 5 ἀριθμὸς
 scripsi : γάρ νιν

Athenaeus vii. 284 (ex auctore ignoto, saec. fere i a. Chr.) Θεόκριτος
 δὲ δ Συρακούσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Βερενίκῃ τὸν λεῦκον ὄνομαζόμενον
 ἰχθύν ἱερὸν καλεῖ διὰ τούτων 2 ζωῆ Τουρ : ζωει 3 ἀκρόνυχος
 Scaliger : ἀκρονύχος

APPENDIX

ALIORVM BVCOLICORVM

	Carmen servatum cum Theocr. 14. 2. 15-18	PAGINA
I. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ	91	
Carmina servata in codicibus Π et Φ		
II. ΗΡΑΚΛΗΣ	96	
III. ΜΕΓΑΡΑ	106	
Carmina servata in codicibus Π		
IV. ΔΗΝΑΙ	111	
V. ΟΑΡΙΣΤΥΣ	112	
Carmina servata in codicibus Φ		
VI. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΒΟΤΚΟΛΙΣΚΟΣ	115	
VII. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΑΛΙΕΙΣ	117	
VIII. ΜΟΣΧΟΥ ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ	120	
IX. ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ	121	
X. <i>〈ΒΙΩΝΟΣ〉 ΑΔΩΝΙΔΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ</i>	122	
XI. ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ	126	
XII. ΕΡΑΣΤΗΣ	127	
XIII. ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ	130	
Singillatim servatum		
XIV. ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΤΡΩΠΗ	131	
MOSCHI fragmenta	138	
BIONIS fragmenta	140	

I. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ

ΒΟΥΚΟΛΟΥ ΕΡΩΤΙΚΟΥ

(MOSCH. III)

Αἴλωά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δώριον ὕδωρ,
καὶ ποταμοὶ κλαύοιτε τὸν ἴμερόντα Βίωνα.
νῦν φυτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε,
ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνεόοιτε κορύμβοις,
νῦν ρόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμῶναι,
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἰαῖ
λάμβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτάς.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
ἀδόνες αἱ πυκνοῖσιν ὁδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,
νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγείλατε τὰς Ἀρεθοίσας,
ὅττι Βίων τέθνακεν ὁ βουκόλος, ὅττι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὥλετο Δωρὶς ἀιδά.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἴλινα κύκνοι,
καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ὡιδάν,
οἵαν ὑμετέροις ποτὶ χείλεσι γῆρας ἀείδει,
εἴπατε δ' αὖ κούραις Οἰαγρίσιν, εἴπατε πάσαις
Βιστονίαις Νύμφαισιν 'ἀπώλετο Δώριος Ὄρφεύς.'

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
κεῦνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει,
οὐκέτ' ἐρημαλαῖσιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ἀιδει,
ἀλλὰ παρὰ Πλουτῆι μέλος Ληθαῖον ἀείδει.
ῶρεα δ' ἔστιν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἱ ποτὶ ταύροις

Codicum stirpes duae P H S et Φ=V (usque ad v. 15 W) L Tr. ;
singulorum multos errores omisi. In titulo βουνόμου L Tr. 2 κλαύοιτε
Mus. : καλάοιτε vel κλαύοιτε 5 ἀνεμῶναι Valkenaer: ἀνεμώνα
7 σοῖς H L Tr. τέθνακε H²: τέθνηκε 10 σικελοῖς S²: σικελι-
κοῖς cett. 11 τέθνηκεν 16 οἵαν ἐν P H¹ L γῆρας ἀείδει
scripsi: γῆρας κειδε(ν) 23 ποτὶ et ποτὲ codd.

πλαζόμεναι γοάοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.

ἀρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἀρχετε Μοῖσαι. 25
σεῖο Βίων ἔκλαυτε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
καὶ Σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε Πρίηποι·

καὶ Πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος, αἱ τε καθ' ὑλαν
Κρανίδες ὠδύραντο, καὶ ὑδατα δάκρυα γέντο.

Ἄχω δ' ἐν πέτραισιν ὀδύρεται, ὅττι σιωπῆι 30
κούκέτι μιμεῖται τὰ σὰ χεῖλεα. σῶι δ' ἐπ' ὀλέθρωι
δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
μάλων οὐκ ἔρρευστε καλὸν γλάγος, οὐ μέλι σύμβλων,
κάτθανε δ' ἐν κηρῷ λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ
τῷ μέλιτος τῷ σῷ τεθνακότος αὐτὸ τρυγᾶσθαι. 35

ἀρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἀρχετε Μοῖσαι.
οὐ τόσον εἰναλίαισι παρ' ἀιόσι μύρατο Σειρήν,
οὐδὲ τόσον ποκ' ἀεισεν ἐνὶ σκοπέλοισιν Ἀηδῶν,
οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἀν' ὕρεα μακρὰ Χελιδῶν, 40
Ἄλκυόνος δ' οὐ τόσον ἐπ' ἄλγεσιν ἵαχε Κῆνυξ,
οὐδὲ τόσον γλαυκοῦς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ἀιδεν. 42
οὐ τόσον ἀώιοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν Ἀοῦς
ἱπτάμενος περὶ σάμα κινύρατο Μέμνονος ὅρνις,
ὅσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο Βίωνος. 44

ἀρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἀρχετε Μοῖσαι. 45
ἀδονίδες πᾶσαι τε χελιδόνες, ἃς ποκ' ἔτερπεν,
ἢς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεζόμεναι ποτὶ πρέμνοις
ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκώκυνον, αἱ δ' ὑπεφώνευν,
‘ὅρνιθες λυπεῖσθ’ αἱ πενθάδες ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.’

ἀρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἀρχετε Μοῖσαι. 50

30 πέτραισιν 34 κάτθανεν ἐν PH¹L Tr. 37 ἥδσι Σειρήν
Buecheler: σε πρὶν H¹L V: δέ πρὶν P: γέ πρὶν Tr.: δελφίν S H²
38 ποτ' PS ἄνσεν H 40 ἵαχε VL Tr.: ἵσχεν HS¹: ἵσχετο
PS² Κῆνυξ Aldus: κήρυξ (vel inde depravata) 41 ante 42
codd.: corr. S² ἥφοισιν S: ἥώνοισιν (inde οἰων. P H, ίων. Tr.) cett.
43 σῶμα HV 47 ποτὲ HS: δ' ἐπὶ cett. 49 λυπεῖσθ' αἱ
Ahrens: λυπεῖσθε V Tr.: λυπεῖσθαι L: λυπεῖσθέ γε HS: λυπεῖσθε P
ἥμεῖς H S L: ἥμᾶς P: ὑμεῖς V Tr.

τίς ποτὶ σᾶι σύριγγι μελίζεται ὁ τριπόθητε,
τίς δ' ἐπὶ σοῦς καλάμοις θήσει στόμα, τίς θρασὺς οὔτως;
εἰσέτι γὰρ πνεύει τὰ σὰ χεῖλεα καὶ τὸ σὸν ἄσθμα,
ἀχὼ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἔτι βόσκετ' ἀοιδᾶς.

Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα; τάχ' ἀν καὶ κεῖνος ἐρεῖσαι 55
τὸ στόμα δειμαίνοι, μὴ δεύτερα σένο φέρηται.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν μέλος, ἀν ποκ' ἔτερπες
ἔζομέναν μετὰ σένο παρ' ἀιόνεσσι θαλάσσας.
οὐ γὰρ ἵσον Κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφενγεν 60
ἀ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἄδιον ἔβλεπεν ἄλμας.
καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματος ἐν ψαμάθοισιν
ἔζετ' ἐρημαίαισι, βόσα δ' ἔτι σεῖο νομεύει.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
πάντα τοι ὁ βούτα συγκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν, 65
παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα, χεῖλεα παῖδων,
καὶ στυγνοὶ περὶ σῶμα τεὸν κλαίοντις Ἐρωτεῖς,
χὰ Κύπρις ποθέει σε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλημα,
τὸ πρώαν τὸν Ἀδωνιν ἀποθνάισκοντα φίλησεν.
τοῦτό τοι, ὁ ποταμῶν λιγυρώτατε, δεύτερον ἄλγος, 70
τοῦτο, Μέλη, νέον ἄλγος. ἀπώλετο πρᾶν ποχ' Ὁμηρος,
τῆν τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σε λέγοντι
μύρασθαι καλὸν νῦν πολυκλαύτοισι ρέέθροις,
πᾶσαν δ' ἐπληστας φωνᾶς ἄλα· νῦν πάλιν ἄλλον
νίέα δακρύεις, καιωθὶ δ' ἐπὶ πένθεϊ τάκηι. 75
ἀμφότεροι παγαῖς πεφιλημένοι, δις μὲν ἔπινε
Παγασίδος κράνας, διὸ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθοίσας.

51 μελίζεται S²: μελίσδεται cett. 54 ἀχὼ δ' ἐν Call.: ἀχεδνὴ V
Τρ.: ἀχεδὼν L: ἀχεδονεῖ H S P ἔτι βόσκ. Brunck: ἐπιβ. 55 μέ-
λιγμα V L Tr. κάκεῖνος 59 μετὰ Hermann: παρὰ ἢ(;)όνεσσι
61 ἀδὲν ἔβλ. P: ἀδὲν ἀπέβλ. H S 67 στυγὺν H S P 68 χά
scripsi: ἀ ποθέει Hermann: φιλέει post 69 intercalarem add.
Vrbinas 140 descriptus ex S 71 μένεν νέον H S ποχ' Kaibel: ποι
V L Tr.: τοι H S: μοι P 73 μύρασθαι Meineke: μύρεσθαι -κλαύ-
τοισι L: -κλαύστ. cett. 74 δ' ἐπληστε L: ἐπληστε V 75 αἰνῷ P H S
77 Παγασίδος Tr.: παγασίδας cett. Ἀρεθοίσας Tr.: ἀρεθούσας (-ης)
cett.

χῶ μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα
καὶ Θέτιδος μέγαν νῦν καὶ Ἀτρεΐδαν Μενέλαιον.
κεῦνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελπε,
καὶ βούτας ἐλίγαινε καὶ ἀειδῶν ἐνόμενε
καὶ σύριγγας ἔτενχε καὶ ἀδέα πόρτιν ἄμελγε
καὶ παῖδων ἐδίδασκε φιλήματα καὶ τὸν Ἐρωτα
ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἥρεθε τὰν Ἀφροδίταν.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
πᾶσα Βίων θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἀστεα πάντα.
Ἄσκρα μὲν γοάει σε πολὺ πλέον Ἡσιόδοιο.
Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ὑλαι·
οὐ τόσον Ἀλκαίω περιμύρατο Λέσβος ἐραννά·
οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ὁδύρατο Τήϊον ἄστυ·
σὲ πλέον Ἀρχιλόχῳ ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφοῦς
εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἢ Μιτυλήνα.
εὶ δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγώ τοι
Αὐγονικᾶς ὁδύνας μέλπω μέλος, οὐ ξένος ὡιδᾶς
βουκολικᾶς, ἀλλ' ἄντε διδάξαο σεῦ μαθητάς,
κλαρονόμος μοίσας τὰς Δωρίδος, ἢ με γεραίρων
ἄλλοις μὲν τεὸν ὅλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπτες ἀοιδάν.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
αἰλαῖ, ταὶ μαλάχαι μέν, ἐπὰν κατὰ κάπον ὅλωνται,
ἡδὲ τὰ χλωρὰ σέλινα τό τ' εὐθαλὲς οὐλον ἄνηθον
ὑστερον αὖ ζώοντι καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·
ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροί, οἱ σοφοὶ ἄνδρες,
ὅππότε πρᾶτα θάνωμες, ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλαι
εῦδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγυρετον ὑπνον.
καὶ σὺ μὲν ὅν σιγᾶι πεπυκασμένος ἔστεαι ἐν γάι,

81 βώτας 86 θρηνεῖ σε Call.: θρήνησε 87 Ἀσκρη 89 ἐραννά
Heringa: ἐρεννά VL Tr.: ἐρενέα P: ἐρεμνά HS 90 ὁδύρατο
Wakefield: ἐμύρατο vulg. 92 μέλιγμα VL Tr. 93 εἰ scripsi: ἐν
95 ἥντε 96 μώσας ἢ με Briggs: ἄμμεα (i. e. ἢ με et ἄμμε) V
Tr. (?) : αμμε cett. varia prosodia 97 ἀπέλειφας HS 100 ἢ τὰ
P HS 102 καρτεροί, οἱ Briggs: καρτερικοί (καρτεροί P) 103 ἀνά-
κοοι P HS 105 ἢ Wakefield: ἐν

ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν ἀεὶ τὸν βάτραχον ἄιδειν.

ταῖς δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι· τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ἄιδει.

ἄρχετε Σικελικαῖ, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

φάρμακον ἥλθε Βίων ποτὶ σὸν στόμα, φάρμακον ἥδες.

τοιούτοις χελεσσὶ ποτέδραμε κούκ ἐγλυκάνθη; 110

τίς δὲ βροτὸς τοσποῦτον ἀνάμερος ὡς κεράσαι τοι

ἢ δοῦναι καλέοντι τὸ φάρμακον; ἐκφυγεν ὠιδάν.

ἄρχετε Σικελικαῖ, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ἀλλὰ Δίκα κίχε πάντας· ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθεῖ τῷδε

δακρυχέων τεὸν οἴτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμαν δέ, 115

ὡς Ὁρφεὺς καταβὰς ποτὶ Τάρταρον, ὡς ποκ' Ὁδυσσεύς,

ὡς πάρος Ἀλκεῖδας, κῆγὼ τάχ' ἀν ἐς δόμον ἥλθον

Πλουτέος, ὡς κεν ἵδοιμι, καὶ εἰ Πλουτῆι μελίσδηι,

ὡς ἀν ἀκουσταίμαν, τέ μελίσδεαι. ἀλλ' ἄγε Κώραι

Σικελικόν τι λίγανε καὶ ἀδύ τι βουκολιάζειν. 120

καὶ κείνα Σικελὰ καὶ ἐν Αἴτναίαισιν ἔπαιζεν

ἀιόσιν· μέλος οἴδε τὸ Δώριον· οὐκ ἀγέραστος

ἐστεῦθ' ἀ μολπά, χώς Ὁρφεί πρόσθεν ἔδωκεν

ἀδέα φορμίζοντι παλίσσυτον Εὐρυδίκειαν,

καὶ σὲ Βίων πέμψει τοῖς ὥρεσιν. εἰ δέ τι κῆγών 125

συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλουτέι κ' αὐτὸς ἄειδον.

107 ταῖς scripsi: τοῖς 109 εἶδες VL Tr. 110 τίς τούτοις HS ποτέδρ. HS²: ποκ' ἔδρ. cett. οὐκ VL Tr.

111 ὡς Ahrens: δε S: ἢ cett. κεράσαιτο VL Tr.: κεράσαιτο P: νεράσαιτο H: κεράσαιτι S: corr. anonymous in cod. Vat. 1379

112 λαλέοντι VL Tr. ἐκφυγεν S: ἢ φύγεν cett. 114 πάντας om.

spatio vacuo relicto PH S¹ 115 δακρυχέων Iunt.: δάκρυα καὶ cett. 119 μελίσδεο VL

117 εἰς 118 μελίσδη Ahrens: μελίσδης (-εις) 119 μελίσδεο VL Tr. P ἀλλ' ἄγε scripsi: ἀλλὰ πᾶσα P: ἀλλ' ἐπὶ HS: καὶ πᾶσα L:

καὶ παρὰ V Tr. (archetypus ἀλλὰ παρὰ per compendium) 121 καὶ 122

κείνα Σικελὰ Teucher: καὶ κείνα (κείνος P) σικελικὰ ἐν VLP: κείνη

σικελικαῖσιν ἐν HS: κείνα σικελικὰ καὶ ἐν Tr. 123 ἀιόσιν scripsi:

ἀόσι καὶ ἢδε v. l. HS 126 συρίσδεν HS P v. l. ἀείδω VL Tr. v. l.: om. P

II. [ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟΝΟΣ] (THEOCR. XXV)

ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΟΝ

Τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε βοῶν ἐπίουρος ἀροτρεύς
παυσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·

‘ἔκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅστ' ἔρεεώνεις,
Ἐρμέω ἀξόμενος δεωὴν ὅπια εἰνοδίοιο·

τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι,
εἴ κεν δδοῦ ζαχρεῖν ἀνήνηταί τις δδίτην.

ποῦμναι μὲν βασιλῆς ἐντριχεῖς Αὐγείαο
οὐ πᾶσαι βόσκονται ἵαν βόσιν οὐδ' ἔνα χῶρον·
ἀλλ' αἱ μέν Ῥα νέμονται ἐπ' ὅχθαις Εἰλίσσοντος,
αἱ δ' ἱερὸν θείοι παρὰ ῥόον Ἀλφειοῦ,
αἱ δ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυνος, αἱ δὲ καὶ ὡδεῖ
χωρὶς δ' οἱ σηκοί σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.

αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσι περ ἔμπης
πάντεσσιν νομοὶ ὡδε τεθηλότες αἱὲν ἔστι
Μηνίου ἀμ μέγα τῆφος, ἐπεὶ μελιηδέα ποίην
λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι είαμεναι τε
εἰς ἄλις, ἢ Ῥα βόεσσι μένος κεραῆσιν ἀέξει.
αῦλις δέ σφισιν ἥδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρός
φαίνεται εὖ μάλα πᾶσι πέρην ποταμοῦ ῥέοντος
κείνηι, ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναι πεφύασι

Codicum stirpes: Π (D, B, notae marginales C; abieci singulares errores D) Φ (M, cuius multos errores abieci, V, in cuius locum 7-104 et 201-246 succedunt apographa W X, Tr.). inutiles errores Φ et eiusdem dorismos omisi. Titulum vulgo receptum finxit Call.

Αὐγείουν κλῆρος Iunt.: Ἡρακλῆς πρὸς ἀγροῦκον habet Φ 1 βοῶν Π
Τρ.: φυτῶν Μ V ἐπίουρος ἀροτρεύς Φ: ἐπιβουκόλος ἀνήρ (ex Homero,
velut γ 422) Π 3 ὅστ' Π: ὡς Φ 7 ἐντριχεῖς Π: ἐνέφρονος Φ
8 οὐθ' ἔνα Φ 9 νέμονται Φ: νάοντος Π 12 δ' οἱ Μείνεκε: δὴ Π Φ (δὲ Μ) 15 Μηνίου
Π: Πηγειοῦ Φ 16 θαλέθουσιν Φ: τε φέρουσιν Π 19 πᾶσι Μείνεκε: πᾶσα
Tr.: ὑπὸ δρόσω Μ

χλωρή τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίοιο
ἱερὸν ἀγνόν, ἔεινε, τελειοτάτοιο θεοῦ.
εὐθὺς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώτατοις
δέδμηνθ', οἱ βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθέσφατον δλβον
ρύνόμεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρου ἐν νειοῦσιν
ἔστ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν δμοίως.
οῦρους μὴν ἵσασι φυτοσκάφοι ἀμπελοεργοί,
ἐς ληνοὺς δ' ἵκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ.
πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' ἐπίφρονος Αὐγεῖαο,
πυροφόροι τε γύναι καὶ ἀλωαὶ δενδρήεσται,
μέχρις ἐπ' ἐσχατιὰς πολυπίδακος Ἀκρωρέης,
ὅς ήμεις ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαι ήμαρ,
ἥ δίκη οἰκήων, οἶσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῦ.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε, τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῶι
ἔστεται, οὐτινος ὁδε κεχρημένος εἰλήλουθας. 35
ἥτι Αὐγείην ἥ καὶ δμώων τινὰ κείνου
δίζεαι, οἱ οἱ ἔασιν; ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδῶς
πάντα μάλ' ἔξείποιμ', ἐπεὶ οὐ σέ γέ φημι κακῶν ἔξ
ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἔοικότα φύμεναι αὐτόν,
οἰόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἥρά νυ παῖδες
ἀθανάτων τοιούδε μετὰ θυητοῖσιν ἔασι.' 40

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος νίος·
'ναὶ γέρον, Αὐγείην ἐθέλοιμι κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν
εἰσιδέεων· τοῦ γάρ με καὶ ἥγαγεν ἐνθάδε χρειώ.
εὶ δ' ὁ μὲν ἀρ κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἶσι πολίταις
δήμου κηδόμενος, διὰ δὲ κρίνουσι θέμιστας,
δμώων δή τινα πρέσβυν σύ μοι φράσον ἥγεμονεύσας,
δστις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεράτερος αἰσυμνήτης,
ῶι κε τὸ μὲν εἴποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθοίμην.

21 δ' Φ 23 τε Φ 27 γίσσουσι W X Tr. ἀμπελοεργοί
scripsi: οἱ πολύεργοι 29 ἐνφρονος Π 30 γυναι 31 μέχρι^{τι}
πρὸς Π 33 ἀγροῖς Π 34 τοι Π: μοι Φ 36 τι Ahrens:
τοι ἥ καὶ Π: καὶ Μ: ἥε W X Tr. 38 πάντα μάλ' ἔξείποιμ' Π:
ἀτρεκέως εἴποιμ' Φ 46 κρινόμενος Φ διὰ τε κρίνησι Π 48 τῶν
γεραράτατος Φ 49 δ' Π: κ' Φ

ἄλλου δ' ἄλλου ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν·

50

τὸν δ' ὁ γέρων ἔξαῦτις ἀμείβετο δῆνος ἀροτρεύς·
‘ἀθανάτων ὁ ξεῖνε φραδῆι τινος ἐνθάδ' ίκάνεις,
ῶς τοι πᾶν ὁ θέλεις αἰψία χρέος ἐκτετέλεσται.

ῳδε γὰρ Αὔγείης, νῦνδι φίλος Ἡελίοιο,
σφωιτέρωι σὺν παιδί, βίηι Φυλῆος ἀγανοῦ·

55

χθιζὸς δ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἥμασι πολλοῖς
κτῆσιν ἐποφόρμενος, ἥ οἱ νήριθμος ἐπ' ἀγρῶν.

ῶς που καὶ βασιλεύσιν ἔειδεται ἐν φρεσὶν ἡισιν
αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.

ἀλλ' ἵομεν μάλα πρός μιν ἔγω δέ τοι ἡγεμονεύσω
αὐλιν ἐφ' ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα·

60

ῶς εἰπὼν ἡγεῖτο, νώιι δ' ὅγε πολλὰ μενοίνα,
δέρμα τε θηρὸς δρῶν χειροπληθῆ τε κορύνην,
δππόθεν δεῖνος· μεμόνει δέ μιν αἰὲν ἔρεσθαι·
ἄψ δ' ὄκνωι ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἴοντα,
μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιτο
σπερχομένου· χαλεπὸν δ' ἐτέρου νόον ἔδμεναι ἀνδρός.
τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἰψί· ἐνόσταν,
ἀμφότερον ὀδμῆι τε χροὸς δούπωι τε ποδοῦν.

65

θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος

70

‘Αμφιτρυωνιάδηι Ἡρακλέῃ· τὸν δὲ γέροντα
ἀχρεῖον κλάζον τε περίσταινόν θ' ἐτέρωθεν.

τοὺς μὲν ὅγε λάεστιν ἀπὸ χθονὸς δσπον ἀείρων
φευγέμεν ἄψ ὀπίσω δειδίσσετο, τρηχὸν δὲ φωνῆι
ἡπελει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμοῦ,

75

50 φωτῶν ΦΒ: θυητῶν D 51 προσαῦτις Φ ἀροτρεύς Φ:
ἀγρώστης Π 56 δ' Hermann: γ' Π: δδ' Φ 58 βασιλεύειν Φ
59 αὐτὸς Φ 61 ἐφ' Φ: ἐς Π 62 δ' ὅγε Π: δέ τι (τοι) Φ πόλλ'
ἔμενοινα Φ: πάντα μ. D 63 τε Π: δὲ Φ (ομ. Μ) θηρὸς δρῶν Π:
χειρὸς ἐλῶν Φ 64 μεμόνει Buttmann: μέμονε (μέμονε Μ) Φ: μέμασεν
Π αἰὲν Brunck: αἰεὶ ἔρεσθαι Φ: ἔξερεσθαι Π 65 μῦθον ἴοντα
Π: μυθήσασθαι Φ 66 ομ. Φ 67 νόον ομ. Μ W X 69 ἀμφό-
τερον Π: -ροι δ' W X: -ροι γ' Τρ.: -ρα Μ 72 ἀγριον ἀλαζόν τε Φ
θ' Φ: γ' Π 73 δσπον Π: δσσον Φ 74 τρηχὸν Π: πολλὰ Φ
75 πᾶσαν Φ

χαίρων ἐν φρεσὶν ἡισιν, δθούνεκεν αὐλιν ἔρυντο
αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος· ἔπος δ' ὅγε τοῖον ἔειπεν·
‘ῶ πόποι, οἶον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες
θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὡς ἐπιμηθέσ.
εἴ οἱ καὶ φρένες ὡδε νοήμονες ἐνδοθεν ἥσαν,
ἥιδει δ', ὡι τε χρὴ χαλεπαινέμεν ὡι τε καὶ οὐκί,
οὐκ ἄν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς·
νῦν δὲ λίγην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρηνὲς γένετ' αὕτως.
ἥ ῥα, καὶ ἐστυμένως ποτὶ ταύλιον ἔξον λόντες.

80

ΕΠΙΠΩΛΗΣΙΣ

‘Ηέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους
δείελον ἡμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλία τε σηκούς τε.
αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὡσεὶ νέφη ιδατόεντα,
ἄσσα τ' ἐν οὐρανῷ εἰσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε
ἥε νότοιο βίηι ἥε Θρηικὸς Βορέαο·

85

τῶν μέν τ' οὕτις ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνετ' ιόντων,
οὐδ' ἄνυστις· τόσα γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει
ἰς ἀνέμουν, τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐτις ἐπ' ἄλλοις.
τόσσος' αἰὲν μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλι ἥιει.
πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίον, πᾶσαι δὲ κέλευθοι
ληῆδος ἐρχομένης, στείνοντο δὲ πίονες ἀγροί
μυκηθμῶι, σηκοὶ δὲ βοῶν ῥέα πλήσθησαν
εὶλιπόδων, δῖες δὲ κατ' αὐλιας ηὐλίζοντο.
ἐνθα μὲν οὕτις ἔκηλος ἀπειρεσίων περ ἐόντων
είστηκε παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργουν·
ἄλλ' δὲ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐυτμήτοισιν ἴμᾶσι

90

76 αὐλιν Π: αἰὲν Φ 77 γ' οὐ Π: πον V Tr. : δ' οὐ Μ
79 -ποισιν ἔτ' ἔμ. Φ 80 ἐπιμηθέσ B: ἐπιμηθέύς Φ D 80 ἐνδοθ'
ἔσσιν Φ 82 οὐδ' Φ 83 οἱ Φ: τοι Π 83 τε Π: τι Φ
84 ἔξον C D (casu?): ἔξον cett. 85 Titulum om. Φ* ἔτραπεν
B, Mus. (?) : ἔτραφεν D: ἔγαγεν Φ 92 τ' οπ. Φ 93 πρώτοισι Π
94 αὐθίς 99 αὐλιας scripsi: αὐλὰς 102 εὐδμητ. Φ

d' αὐλης ποιειν
in 2 : 33

95

100

καλοπέδιλ' ἀράρισκε παρασταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγειν.

ἄλλος δ' αὖ νέα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας ἔει
πινέμεναι λιαροῦ μεμαότα πάγχυ γάλακτος,
ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν,
ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.

Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἵων θηεῖτο βοαύλους,
ἥντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆτες,
σὺν δ' νίος τε βίη τε βαρύφρονος Ἡρακλῆος
ώμαρτεν βασιλῆι διερχομένωι μέγαν ὅλβον.

ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν
Ἄμφιτρυνωνιάδης καὶ ἄρηρότα νωλεμὲς αἰεί
ἐκπάγλως θαύμαζε θεοῦ τόγε μυρίον ἔδνον

εἰσορόων. οὐ γάρ κεν ἔφασκέ τις οὐδὲ ἐώλπει
ἀνδρὸς ληῆδ' ἐνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
οἵτε πολύρρημες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλήων.

Ἡλίος δ' ὡι παιδὶ τόγ' ἔξιχον ὕπασε δῶρον,
ἀφνειὸν μήλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν,
καὶ ὅλα οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερὲς εὐβοτα πάντα
ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνου
βουκολίοις, αἵτ' ἔργα καταφθείρουσι νομήων,
αἰεὶ δὲ πλέονες κεραὶ βόες, αἰὲν ἀμείνους
ἔξ ἔτεος γίνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ή γὰρ ἄπασαι
ζωοτόκοι τ' ἡσαν περιώσια θηλυτόκοι τε.

ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόντω
κινήμαργοι θ' ἐλικές τε, διηκόσιοι γέ μεν ἄλλοι
φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἴγ' ἔσαν ἥδη.
ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῦτο δυώδεκα βουκολέοντο

103 καλοπ. B : καλοπ. Φ D παρασταδὸν Stephanus : παρισταδὸν
Π : περιστ. Φ ἀμέλγειν Φ : ἀμέργων Π 104 νέα D : φίλα B Φ
φίλας ὑπὸ μητράσιν Φ 105 λαροῦ M μεμαότα Φ : πέπληντο δὲ Π
106 στρέφε Φ 110 πολύφρονος Π 114 θεοῦ scripsi : θεῶν Φ :
om. Π (varie resartum) 117 τόγε Call. : τότε 120 διαμπερὲς εὐβοτα
om. D : θένος B C marg. 121 οἴγε Π 122 καταφθίνουσι Φ
scripsi : διαμπερέως θοτὰ 122 έκείνοις Π 123 αἰὲν Brunck : αἰεὶ 127 τέ μεν Π

ιεροὶ Ἡελίου χροὶν δ' ἔσται ηύτε κύκνοι
ἀργησταί, πᾶσω δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσι·
οὶ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην
ἐν νομῷ, ὅδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαύριόντες.
καὶ ἦ δόπτ' ἐκ λασίοι θοοὶ προγενότα θῆρες
ἔστι πεδίον δρυμοῦ βοῶν ἔνεκ' ἀγροτεράων,
πρῶτοι τούγε μάχηνδε κατὰ χροὸς ἥιεσται ὀδμήν,
δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεῦσσόν τε προσώπωι.
τῶν μέν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένεϊ ὡι
ηδ' ὑπεροπλίη Φαέθων μέγας ὅν ῥά βοτῆρες
ἀστέρι πάντες ἐισκον, ὁθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις
βουσὶν ἵων λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
ὅς δή τοι σκύλος αὖν ἵδων χαροποῖο λέοντος
αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐυσκόπωι Ἡρακλῆι
χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.
τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ
σκαιοῦ ἄφαρ κέραος, κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
κλάσσει βαρύν περ ἔόντα, πάλιν δέ μιν ὁσεν δπίσσω
ῶμωι ἐπιβρίσας· δέ οἱ περὶ νεῦρα ταυνσθείς
μυῶν ἔξιν πάταοι βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
θαύμαζον δ' αὐτός τε ἄναξ υἱός τε δαίφρων
Φυλεὺς οὐ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίστι βουκόλοι ἄνδρες,
Ἄμφιτρωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἵδοντες.

Τὸ δ' εἰς ἄστυ λιπόντε καταυτόθι πιονας ἀγρούς
ἐστιχέτην, Φυλεύς τε βίη θ' Ἡρακληίη.
λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρώτιστα κελεύθουν,
λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἔξανύσαντες,
η̄ ῥά δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο

130 ἡελίου Musurus (B?) : ἡελίοιο D Φ 132 βόσκονθ' D V Tr.
133 γυριόντες M : γυριόντο V Tr. 135 προτεράων Φ 136 ὀσμήν
137 ἐβρύχοντο Φ 142 σκύλος Π V¹ : σκύτος V² Tr. M 150 θαύ-
μαζεν Π 151 ἄνδρες M Tr. : ἄνδρες ήσαν V : ήσαν Π 156 τρίφον
D C marg. ἔξανύσαντε D

οὕτι λίγην ἀρίστημος ἐν ὅλῃ χλωρὰ θεούσῃ,
τῇ μὲν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
Αὐγεύω φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἵόντα,
ἥκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὅμον·

‘ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας,
εἰ περὶ σεῦ, σφετέρηισιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.
ηῆλυθε γάρ στείχων τις ἀπ’ Ἀργεος† ὡς νέος ἀκμῆν†
ἐνθάδ’ Ἀχαιὸς ἀνὴρ Ἐλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο, 165
ὅς δή τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,
οῦνεκεν Ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος ὀλεσσε
θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
κοίλην ἀντὶς ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ’ ἄλσος,
‘οὐκ οἶδ’ ἀτρεκέως ἡ Ἀργεος ἐξ Ἱεροῦ 170
αὐτόθεν ἡ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἡὲ Μυκήνην.
ὡς κεῖνός γ’ ἀγόρευε γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
εὶς ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ Περσῆς.
ἔλπομαι οὐχ ἔτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιαλήων
ἡὲ σέ, δέρμα δὲ θηρός, ὃ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει, 175
χειρῶν καρτερὸν ἔργον ἀριφραδέως ἀγορεύει.
εἴπ’ ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γνώω κατὰ θυμόν,
ηῆρως, εἴτ’ ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί,
εὶς σύγ’ ἐκεῖνος, διν ἄμμιν ἀκούοντεσσιν ἔειπεν
οὐξ Ἐλίκηθεν Ἀχαιός, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὄρθως. 180
εἰπὲ δ’ ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες,
ὅππως τ’ εὖνδρον Νεμέης εἰσῆλυθε χῶρον·
οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ’ Ἀπίδα κνώδαλον εὗροις
ἰμείρων ἰδέειν, ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει,

158 χλωρὰ θεούσῃ Meineke : χλωρῷ ἔοντι π : μιν Φ
160 αὐγείεια Π : ἔθεν Π : ξεῖνον Φ : 159 μὲν π : μιν Φ
161 εἰ περὶ σεῦ scripsi : ὡς εἴπερ 160 ιόντα Μ : ἔοντα Π V Tr.
163 εἰ περὶ σεῦ scripsi : 161 νέος ἀκμῆν π : μέσος ἀκμῆς Φ,
dictum erat, quando ille venisset 162 νεμίοιο Φ : 172 γ' add.
Iunt. 175 ἀριφρ. ἀγ. et 176 ὃ τοι π. πλ. κ. inter se permutavit
Meineke 177 δοι Φ : δοι Π 179 ἡμῖν 180 φρίζομαι Μ : φρίζομαι
V Tr. 182 τ' π : δ' Φ : εὖνδρον Π 181 νεμίης Φ : 183 κατ' ἀπίδα
π : κατὰ πίδακα Φ 184 πηλίκα Φ

ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώιον ἔθνος. 185

τῶι καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον·

οἱ δέ νν καὶ ψεύδεσθαι ὅδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο
γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσιν·

ὡς εἰπὼν μέσσης ἔξηρώησε κελεύθου

Φυλεύς, ὅφρα κίουσιν ἄμα σφισιν ἄρκιος εἴη,
καὶ ἥτις τε ὥριτερον φαμένον κλύοι Ἡρακλῆς,
οἱ μιν ὁμαρτήσας τοίωι προσελέξατο μύθωι· 190

‘ὦ Αὐγηιάδη, τὸ μὲν ὅππι με πρῶτον ἀνήρευ
αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.

ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἔκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου
ὅππως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελίσται ἀκούειν,
νόσφιν γ' ἡ ὅθεν ἥλθε· τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων
Ἀργείων οὐδεὶς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι·
οἶνον δ' ἀθανάτων τὸν ἔσκομεν ἀνδράσι πῆμα
ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνήσσιν ἐφεῖναι. 195

πάντας γὰρ πισῆς ἐπικλύζων ποταμὸς ὡς
λίς ἀμοτον κεράζε, μάλιστα δὲ Βεμβιναίους,
οἱ ἔθεντ ἀγχόμοροι ναῖοντ ἀτλητα παθόντες.
τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῦν ἐπέταξεν ἀεθλον
Εὐρυσθεύς, κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν.
αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἐλῶν κούλην τε φαρέτρην
ἰῶν ἐμπλείην νεόμην, ἐτέρηφι δὲ βάκτρον
εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνοιο
ἔμμητρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέωι Ἐλικῶνι
εὐρῶν σὺν πυκινῆισιν ὀλοσχερὲς ἔσπασα ρίζαις. 205
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, δθι λίς ἦεν, ἵκανον,
δὴ τότε τόξον ἐλῶν στρεπτῇ ἐπέλασσα κορώνηι
νευρείην, περὶ δ' ἵὸν ἐχέστονον εἰθαρ ἔβησα.

185 ἔθνος: corr. Lennep 186 μύθων Φ 193 λυτητιάδη Φ
200 φέρωντεσσιν Φ (φέρων οἶναισιν Μ) 202 ἀμοτος V Tr. Βεμβι-
ναίου (-ναίαν Μ) Φ: -ναίοις Π 203 ἀγχόμοροι D: ἀγχίμοροι B:
ἀγχιστα Φ; versus plane corruptus 209 ἔμμητρον Φ: εὔμετρον Π
210 ρίζης Π 213 εἰθαρ ἔβησα Π: εἰσανέβησα Φ

πάντηι δ' ὅσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,
εἴ μω ἐσαθρήσαιμι πάρος γ' ἐμὲ κεῦνον ἰδέσθαι. 215
ἥματος ἦν τὸ μεσηγύ, καὶ οὐδ' ὅπηι ἵχνια τοῦ
φρασθῆναι δυνάμην οὐδ' ὡρυγμοῖο πυθέσθαι.
οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βοντὶ καὶ ἔργοις
φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὔλακος, δητιν' ἐρούμην· 220
ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἔκαστον.
οὐ μὴν πρὸν πόδας ἔσχον ὅρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
πρὸν ἰδέειν ἀλκῆς τε μεταντίκα πειρηθῆναι. 225
ἥτοι δὲ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἦν,
βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἴματος, ἀμφὶ δὲ χαίτας
αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνωι χαροπόν τε πρόσωπον
στήθεά τε, γλώσσηι δὲ περιλιχμάτο γένειον.
αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην 230
ἐν τρίβαι ίλήεντι, δεδεγμένος ὅππόθ' ἵκοιτο,
καὶ βάλον ἀσπον ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα
τηνσίως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὅλισθεν
όκριόεν, χλωρῆι δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίηι.
αὐτὰρ δὲ κράτα δαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὡκ' ἐπάειρε
θαμβήσας, πάντηι δὲ διέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
σκεπτόμενος, λαμυρὸύς δὲ χανῶν ὑπέδειξεν ὁδόντας. 235
τῶι δ' ἐγὼ ἄλλον ὄιστὸν ἀπὸ νευρῆς προίαλλον,
ἀσχαλόων, ὅ μοι δὲ πρὸν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός·
μεσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων, δθι πιεύμονος ἔδρη.
ἀλλ' οὐδὲ ὡς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἴός,
ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιος αὗτως. 240
τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς
αὐερύειν· δὲ μὲν τοιαῦτα φέρεσθαι τοῖς οὐρανοῖς
θὴρ ἄμοτος, μακρὴν δὲ περ' ἴγυνθισιν ἔλιξε

215 γ' ἐμὲ Π: τί με Φ 216 οὐδενὸς ί. τοῖα Φ 217 ὡρυθμοῖο Π
222 παραντίκα Φ 225 χαλεπόν Π 226 δὲ Π: τε Φ 228 τρίβφ
Φ: βίφ Π (ex Homero l. 191) 234 ὑπ' ὁδόντας ἔφαινε (ἔφηνε Μ) Φ
236 δ Hermann: δτι Π: ὡς Φ (δι Μ) δ add. Hermann 237 ἔδρα
Π 239 ἀνεμώλιον Π 242 ἄμοτον! cf. 202

κέρκον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δέ οἱ αὐχήν
θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δὲ ἔφριξαν ἔθειραι
σκυζομένωι, κυρτὴ δὲ ράχις γένετ' ἡῦτε τόξον,
πάντοθεν εἰλυθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἔξιν.
ώς δ' ὅταν ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἔδρις ἔργων
δρπηκας κάμπτησιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο,
θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον, ἐπαξονίωι κύκλα δίφρωι
τοῦ μὲν ὑπὲκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινός
καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μῆτι πήδησε σὸν ὄρμῆι
δις ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἀλτο
μαιμώνων χροὸς ἀσαι· ἐγὼ δὲ ἐτέρηφι βέλεμνα
χειρὶ προεσχεθόμην καὶ ἀπ' ὅμων δίπλακα λώπην,
τῇ δὲ ἐτέρηι ρόπαλον κόρσης ὑπερ αὖν ἀείρας
ῆλαστα κὰκ κεφαλῆς, διὰ δὲ ἄνδιχα τρηχὸν ἔαξα
αὐτοῦ ἐπὶ λασίοι καρήστος ἀγριέλαιον
θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσεν δὲ ὅγε πρὶν ἔμ' ἱκέσθαι
ὑψόθεν ἐν γαίηι καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη
νευστάζων κεφαλῆι. περὶ γὰρ σκότος ὅστε οἱ ἄμφω 260
ἡλθε, βίηι σεισθέντος ἐν ὀστέωι ἐγκεφάλοιο.
τὸν μὲν ἐγὼν ὁδύνησι παραφρονέοντα βαρείαις
νιωσάμενος, πρὶν αὗτις ὑπότροπον ἀμπυνθῆναι,
αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἵναν ἔλαστα προφθάσ,
ρίψας τόξον ἔραζε πολύρραπτόν τε φαρέτρην. 265
ῆγχον δὲ ἐγκρατέως στιβαρὰς σὸν χείρας ἔρείστας
ἔξόπιθεν, μὴ σάρκας ἀποδρύψῃ ὀνύχεσσι,
πρὸς δὲ οὐδας πτέρυνησι πόδας στερεῶς ἐπίεζον
οὐραίους ἐπιβάσ, πλευρῆιστε μῆρ' ἐφύλασσον,
μέχρι οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονας ὀρθὸν ἀείρας
ἀπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαβεν Ἀιδης.
270

248 εὐκάμπ(τ)οιο Φ 249 ἐν ἀξ. Φ 252 ἀθρόος Π : ἄλμενος Φ
254 προσεσχ. Φ 259 ἐκ γαίης Φ 262 παραιφρ. Π 263 αὐθις
Π ἄμπυνθ. Φ 264 ἔλαστα Π : ἔφθαστα Φ
267 σαρκὸς Π ὑποδρ. Φ 268 ἐπιέζενον (i. e. v. l. ἐπιέζεν) Φ
269 οὐραίον V Tr.: οὐραίη Μ 270 μέχρις Π βραχίονας Iunt.: βρα-
χίονος D C : -ονα Φ Call. 271 ἄμπν. Π πελώριον Π ἔλλαχεν Φ

καὶ τότε δὴ βούλευον, ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσαίμην,
ἀργαλέον μάλα μόχθον, ἐπεὶ οὐκ ἦν οὔτε σιδήρωι
οὔτε λίθοις τμητὴ πειρωμένωι οὐδὲ μὲν ὑληι. 275
ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι.
τοῖσι θωᾶς ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
ἔρκος ἐνυαλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο.
οὗτός τοι Νεμέου γένετ', ὁ φίλε, θηρὸς ὅλεθρος,
πολλὰ πάρος μήλοις τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος. 280

III. ΜΕΓΑΡΑ

(MOSCH. IV)

‘Μῆτερ ἐμή, τίφθ’ ὡδε φίλον κατὰ θυμὸν ἴαπτεις
ἐκπάγλως ἀχέονσα, τὸ πρὶν δέ τοι οὐκέτ’ ἔρευθος
σώιζετ’ ἐπιρρεθέεσσι; τί μοι τόσον ἡνίησαι;
ἡρ’ ὅτι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαῦδιμος υἱός
ἀνδρὸς ὑπ’ οὐτιδανοῦ, λέων ὠσείθ’ ὑπὸ νεβροῦ; 5
ῶμοι ἐγώ, τί νυ δή με θέοι τόσον ἡτίμησαν
ἀθάνατοι; τί νύ μ’ ὡδε κακῆι γονέες τέκον αἴστηι;
δύσμορος, ἥτ’ ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐσ λέχος ἥλθον,
τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἵσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν
ἥδ’ ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν· 10
τοῦ δ’ οὐτις γένετ’ ἄλλος ἀποτμότερος ζωόντων,

273 ἀπαλ Φ ἐρύσαιμι Π 274 ἦν οὔτε scripsi: ἔσκε 275 οὐδὲ
λίθοις τμητὴ Meineke: τμητὴ οὐδὲ λίθοις 276 ἔνθεν Φ μιν V Tr.
279 ἐνυαλοῖο Φ ἰωχμοῖο Φ: ὅφρα μοι εἴη Π 281 μήλοισι καὶ Π
Codicum stirpes Π = D, B, margo C, S; Φ = V (v. 1-13), W, Tr.;
sed abici poterant peculiares huius stirpis errores Titulus (quo
opus est ut sciamus quis verba faciat) Μεγάρα λέγει τῇ πενθερᾷ (τὴν
πενθερὰν D) κεχαρισμένη (om. D) D S: Μεγάρα γυνὴ Ἡρακλέους Φ
2 ἀχέεσσι D 4 δ τοι D 6 ἡτίμασσαν D V Tr.¹ 8 ἐς Φ:
εἰς D S

οὐδὲ τόσων σφετέρηισιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων.
 σχέτλιος, δος τόξοισιν, ἢ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων
 ἡέ τινος Κηρῶν ἢ Ἐρινύος αἰνὰ βέλεμνα,
 παῖδας ἑοὺς κατέπεφνε καὶ ἐκ φίλον εἴλετο θυμόν 15
 μαινόμενος κατὰ οἴκουν, ὃ δ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
 τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἵδον ὀφθαλμοῖσι
 βαλλομένους ὑπὸ πατρί, τὸ δ' οὐδὲ ὅναρ ἥλυθεν ἄλλωι.
 οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι
 μητέρ' ἔην, ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκητον κακὸν ἦν.

20

ώς δ' ὅρνις δύρηται ἐπὶ σφετέροισι νεοσποῖς
 ὀλλυμένοις, οὗστ' αἰνὸς ὄφις ἔτι νηπιάχοντας
 θάμνοις ἐν πυκνοῖσι κατεσθίει· ἢ δὲ κατ' αὐτούς
 πωτάται κλάζοντα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ,
 οὐδὲ ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι· ἢ γάρ οἱ αὐτῆι
 ἀστον ἴμεν μέγα τάρβος ἀμειλίκτοιο πελώρου·

25

ώς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνον αιάζοντα
 μαινομένοισι πόδεσσι δόμον κατὰ πολλὸν ἐφοίτων.
 ώς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἄμα θνήσκουσα καὶ αὐτή
 κεῖσθαι φαρμακόντα δι' ἥπατος ἵδν ἔχοντα,

30

Ἄρτεμι θηλυτέρηισι μέγα κρείοντα γυναιξί.
 τῷι χ' ἡμᾶς κλαύσαντε φίληισ' ἐν χερσὶ τοκῆσ
 πολλοῖσι σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὅμοίης,
 καὶ κεν ἔνα χρύσειον ἐς ὀστέα κρωσσὸν ἀπάντων
 λέξαντες κατέθαψαν, ὅθι πρῶτον γενομεσθα.

35

νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην ἵπποτρόφον ἐνναίοντιν

Αονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες·

αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κατὰ κραναῆν πόλιν Ἡρῆς

πολλοῖσιν δύστηνος λάπτομαι ἄλγεσιν ἥτορ

αἰὲν ὅμῶς· δακρύων δὲ πάρεστί μοι οὐδὲ τὸ ἐρωή.

40

ἄλλὰ πόσιν μὲν ὅρῳ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
 οἴκωι ἐν ἡμετέρωι πολέων γάρ οἱ ἔργον ἐτοῖμον

13 πόρε Φοῖβος 'Α. D

Meineke: ὀδύρηται

32 ἐν S: ἐν C: ἐπὶ B D Tr.: om. W

15 ὥλεσε θυμόν S

23 αὐτὸς D

om. W

21 δύρηται

26 ἀμειλίκτου γεαδόρου S

40 αἰὲν Brunck: αἰεὶ

μόχθων, τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἡδὲ θάλασσαν
μοχθίζει πέτρης ὅγ' ἔχων νόον ἡὲ σιδήρου
καρτερὸν ἐν στήθεσσι· σὺ δ' ἡῦτε λείβεται ὕδωρ,
νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ Διὸς ἥμαθ' ὅπόσσα. 45

ἄλλος μὰν οὐκ ἄν τις ἐνφρήναι με παραστάς
κηδεμόνων· οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ τεῖχος ἔέργει.
καὶ λίην πάντες γε πέρην πιτυώδεος Ἰσθμοῦ
ναίουσ', οὐδέ μοὶ ἐστὶ πρὸς ὅντινά κε βλέψασα 50
οὐα γνηὴ πανάποτμος ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ,
νόσφι γε δὴ Πύρρης συνομαίμονος· ἥ δὲ καὶ αὐτὴ
ἀμφὶ πόσει σφετέρωι πλέον ἄχνυται Ἰφικλῆι,
σῶι νίεῦ· πάντων γὰρ διξυρώτατα τέκνα
γείνασθαι σε θεῷ τε καὶ ἀνέρι θυητῷ ἔολπα. 55

ώς ἄρ' ἔφη· τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων
κόλπον ἐς ἵμερόντα κατὰ γλαφυρῶν ἔχέοντο,
μυησαμένη τέκνων τε καὶ ὅν μετέπειτα τοκήων.
ώς δ' αὐτῶς δακρύοισι παρήια λεύκ' ἔδιαινεν
Ἄλκμήνη· βαρὺ δ' ἥγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα 60
μύθοισιν πυκινοῖσι φίλην νυὸν ὥδε μετηνόδα·

‘δαιμονίη παῖδων, τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
πευκαλίμητις; πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὁροθυνέμεν ἄμφω
κῆδε' ἄλαστα λέγουσα; τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέκλαυται.
ἥ οὐχ ἄλις, οὐδὲ ἐχόμεσθα τὸ δεύτανον αἰὲν ἐπ' ἥμαρ 65
γιωμένοις; μάλα μέν γε φιλοθρηνής κέ τις εἴη,
δστις ἀριθμηθεῖσιν ἐφ' ἥμετέροις ἀχέεσσι
θαρσοίη· τοιῆσδ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἰσης.
καὶ δ' αὐτὴν ὄρόσω σε φίλον τέκος ἀτρύτοισιν
ἄλγεσι μοχθίζουσαν· ἐπιγνώμων δέ τοι εἴμι 70
ἀσχαλάν, ὅτε δή γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.

45 λείβεαι Φ 47 εὐφράνειε S 52 νόσφιν δὴ S τε
συναίμονος S 56 μηλῶ D 57 γλαφυρῶν scripsi: βλεφάρων
58 τε ομ. D 60 δέ γε S 61 φίλον D 65 αἰὲν Brunck:
αἰεὶ 66 φιλοθρηνής D 67 ἀριθμηθεῖσιν scripsi: ἀριθμῆσειν
68 θαρσοίη Hermann: θάρσει· οὐ 71 δτι S εντι S

καὶ σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι ἥδ' ἐλεαίρω,
οῦνεκεν ἡμετέρῳ λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες,
ὅσθ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.

ἴστω γὰρ Κούρη τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ,
ἄς κε μέγα βλαφθεὶς τις ἐκῶν ἐπίορκον ὀμόσσαι,
εὔχομ' ἐγὼ μηθέν σε χερειότερον φρεσὶν ἡισι
στέργειν ἢ εἴπερ μοι ὑπὲκ νηδυόφιν ἥλθες
καὶ μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἥσθα.

οὐδ' αὐτὴν γέ νν πάμπαν ἔολπά σε τοῦτο γε λήθειν.
τῶι μή μ' ἐξείπητις ποτ', ἐμὸν θάλος, ὡς σεν ἀκηδέω.
μηδ' εἴ κ' ἡγκόμου Νιοβῆς πυκινώτερα κλαίω.

οὐδ' ὡς γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάσθαι
μητέρι δυσπαθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον
† πρὶν καὶ πέρ τ' ἰδέειν μιν, ἐμῶι ὑπὸ ἥπατ' ἔχονσα, †
καὶ με πυλάρταο σχεδὸν ἡγαγεν Αἰδωνῆος.
ῳδέ ἐ δυστοκέουσα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλην.

νῦν δέ μοι οἴχεται νίδος ἐπ' ἀλλοτρίης νέον ἀθλον
ἐκτελέων· οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὐτις
ἐνθάδε νοστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί.
πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπτοίησε διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος

ὑπνον· δειμαίνω δὲ παλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
ἐκπάγλως, μή μοι τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρπηι.
εἴσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσί⁹⁰
παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρηισι, βίη Ἡρακληέη.

τῇ μεγάλην ἐλάχασε δεδεγμένος ὡς ἐπὶ μισθῶι
τάφρον τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῆι τινος ἀγροῦ,
γυμνὸς ἄτερ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου

72 ἐποδύρομαι S 74 καθύπερθε D 76 ἐκῶν DΦ: οὐκ S
ὀμόσσαι Brunck: ὀμόσση 77 εὔχομ' ἐγὼ scripsi: δυσμενέων μηδέν
SΦ 81 μή μ' S (sic): μηδ' Φ: μήτ' D 82 ακηδέω Iunt.: ακήδω S:
κηδέω Φ: om. D 83 εἴκ' SΦ: εἴη D 83 οὐδ' ὡς S: οὐθὲν DΦ
85 penitus corruptus, fuerit ex. gr. πρὶν καὶ (vel περ) ἰδεῖν (πολύμοχθον)
ἥφ' ἥπατι (φόρτον) ἔχονσα: ἔχονσαν D 88 νίδος Valckenaer: οἶος
89 αὐτὶς Iunt.: αὐτὸν 90 εἴτε SΦ: ἡὲ D 93 ἔρπηι Hermann:
ἔρδοι

καρτερὸν οἰνοφόρῳ πονεύμενος ἔρκος ἀλωῆς,
ἥτοι δὲ λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ προύχοντος ἐρείσας
ἀνδήρου καταδῦναι καὶ πάρος εἴματα ἔστο·
ἔξαπίνης δὲ ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης
πῦρ ἀμοτον, περὶ δὲ αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλεῖτο φλόξ.
αὐτὰρ διὸ ἀλὲν ὅπισθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσίν,
ἐκφυγέειν μεμαῶς δλοδυν μένος Ἡφαίστοιο·
αλὲν δὲ προπάροιθεν ἔοῦ χροὸς ἡύτε γέρρον
νώμασκεν μακέλην περὶ δὲ ὅμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα
πάπταινεν, μὴ δὴ μιν ἐπιφλέξῃ δήιον πῦρ.
τῶι μὲν ἀστρησαι λελιημένος, ὡς μοι ἔικτο,
Ἰφικλέης μεγάθυμος ἐπ' οὐδεὶς κάππεσ' δλισθών
πρὶν ἐλθεῖν, οὐδὲ δρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὐτις,
ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔκειτο, γέρων ὠσείτ' ἀμενηνός,
δύντε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπές
καππεσέειν· κεῖται δὲ διὸ ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὐτως, 115
εἰσόκε τις χειρός μιν ἀνειρύσσηι παριόντων
αἰδεσθεὶς ὅπιδα προτέρην πολιοῦ γενείου.

ὡς ἐν γῆι λελίαστο σακεσπάλος Ἰφικλείης·
αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας δρῶσα
παῖδας ἐμούς, μέχρι δὴ μοι ἀπέσσυτο ηῆδυμος ὑπνος
δόφθαλμῶν, ἡῶς δὲ παραυτίκα φαινόλις ἥλθε.
τοῖα, φίλη, μοι δνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν
παννυχίηι· τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρυσθῆα τρέποιτο
οἴκου ἀφ' ἡμετέροιο, γένοιτο δὲ μάντις ἔκείνωι
θυμὸς ἐμός, μηδὲ ἄλλο παρὲκ τελέσειέ τι δαίμων.¹²⁵

101 λίστρον ἐπὶ προύχοντος σπεῦδεν ἔρ. S 106 βέλος S
112 αθήις S D¹ 115 αὐτοῦ D 119 ἀμηχανῶντας S 121 φαί-
νετο δῖα S 122 ἐποίησαν D

IV. ΛΗΝΑΙ [ΒΑΚΧΑΙ]

(THEOCR. XXVI)

Ίνῳ κΑύτονόα χά μαλοπάρανος Ἀγαύα
τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐτὰλ ἔοισαι.
χάλ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυδὸς ἄγρια φύλλα
κιστόν τε ζώοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γῆς
ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαΐδεκα βωμῶς,
τῶς τρεῖς τὰι Σεμέλαι, τῶς ἐννέα τῷι Διονύσωι.
ἱέρᾳ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσαι
εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
ώς ἐδίδασχ', ώς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος.

Πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει,
σχῆνον ἐς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρνος.

Αύτονόα πράτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν/ ἰδοῦσα,
σὸν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχω,
ἐξαπίνας ἐπιοῦσα· τὰ δ' οὐχ ὁρέοντι βέβηλοι.

μαίνετο μέν θ' αὐτὰ, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺν καὶ ἄλλαι.

Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἱ δ' ἐδίωκον,
πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐς ἵγνυν ἐρύσαισαι.

Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε 'τίνος κέχρησθε γυναικες;'
Αύτονόα τόδ' ἔειπε 'τάχα γνώστη πρὶν ἀκοῦσαι.'

μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἐλοῦσα,
δσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας.'

Ίνῳ δ' ἐξέρρηξε σὸν ὀμοπλάται μέγαν ὀμον
λάξ ἐπὶ γαστέρα βάσα, καὶ Αύτονόας ῥυθμὸς ωντός.
αὶ δ' ἄλλαι τὰ περιστὰ κρεανομέοντο γυναικες.

ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἴματι πᾶσαι,
ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆ φέροισαι.

Codices B C D. Titulum addito δωρίδι tenent D B (ἢ glossae prae-
misit Call. λῆναι om. Iunt.) Θεοκρίτου add. Mus. 5 βωμούς
ιζ βάκχω R : -χου 20 μὲν τὰν κεφ. C D 22 δ' ἐρρηξε B
αῦ φέρουσαι

οὐκ ἀλέγω· μηδ' ἄλλος ἀπεχθομένω Διονύσωι
φροντίζοι, μηδ' εὶς χαλεπώτερα τῶνδε μογῆσαι,
εἴη δ' ἐνναέτης ἡ καὶ δεκάτω ἐπιβαίνοι·
αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἄδοιμι.
ἐκ Διὸς αἰγιόχῳ τιμᾶν ἔχει αἰετὸς οὗτος.
εὐσεβέων παῖδεσσι τὰ λώια, δυσσεβέων δ' οὐ.

χαῖροι μὲν Διόνυσος, διν ἐν Δρακάνωι νιφόεντι
Ζεὺς ὑπατος μεγάλαν ἐπιγονύῖδα κάθετο λύσας·
χαῖροι δ' εὐειδῆς Σεμέλα καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς
Καδμεῖαι πολλοῖς μεμελημέναι ἡρωῖναι,
αἱ τόδε ἔργον ἔρεξαν δρίναντος Διονύσω
οὐκ ἐπιμωματόν. μηδεὶς τὰ θεῶν δύσσαιτο.

30

35

V. ΟΑΡΙΣΤΥΣ

ΔΑΦΝΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ

(THEOCR. XXVII)

PVELLA

τὰν πινυτὰν Ἐλέναν Πάρις ἥρπασε βουκόλος ἄλλος.

ADVLESCENS

μᾶλλον ἔκοισ' Ἐλένα τὸν βουκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.
— μὴ καυχῶ σατυρίσκε, κενὸν τὸ φίλαμα λέγονσιν.
— ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.
— τὸ στόμα μεν πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλαμα.
— πλύνεις χείλεα σεῦ; δίδου πάλιν, δύφρα φίλασω.

5

27 ἀπεχθομένω Bergk: ἀπεχθόμεναι 28 -δὲ μογῆσαι Ahrens:
δ' ἔμόγησε 34 κάτθετο CD: θήκατο B 36 πολλαῖς . . . ἡρωῖναις:
corr. Graefe 37 Διονύσ(σ)ου

Codices: B C D. omisi manifestas interpolationes Musuri et
errores C. pravos ionismos toleravi. Titulum finxit Mus. (Κόρης
Call., Νηίδος ex Theocr. 8 Iunt.). mutilum carmen esse codd. signi-
ficant. 2 ἔκοισ' Ahrens: ἔδοισ' 3 μὴ add. Mus. (B?)

— καλόν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄξυγα κώραν.
 — μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται ὡς ὅναρ ἥβη.
 — ἀ σταφυλὶς σταφίς ἐστι καὶ οὐ ρόδον αὖν ὀλεῖται. 10
 — ἥδε τι γηράσκει; τόδε που μέλι καὶ γάλα πίνω. 9
 — μὴ πιβάλης τὴν χεῖρα· καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω. 19
 — δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοὶ τίνα μῦθον ἐνέψω. 11
 — οὐκ ἐθέλω· καὶ πρίν με παρήπαφες ἀδεῖ μύθωι.
 — δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσης.
 — τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον· διξύνον οὐδὲν ἀρέσκει.
 — φεῦ φεῦ τὰς Παφίας χόλον ἄξεο καὶ σύγε κώρα. 15
 — χαιρέτω ἄ Παφία· μόνον Ἰλαος Ἀρτεμις εἴη.
 — οὐ φεύγεις τὸν Ἐρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. 20
 — φεύγω ναὶ τὸν Πάνα· σὺ δὲ ἔνυδον αἱὲν ἀείραις. 21
 — μὴ λέγε, μὴ βάλληι σε καὶ ἐς λίνον ἄλλυτον ἐνθηις. 17
 — βαλλέτω ὡς ἐθέλει· πάλιν Ἀρτεμις ἄμμιν ἀρήγει. 18
 — δειμαίνω, μὴ δή σε κακωτέρωι ἀνέρι δώσει. 22
 — πολλοί μ' ἐμνώντο, νόσον δ' ἐμὸν οὔτις λαίνει.
 — εἰς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστὴρ τεὸς ἐνθάδ' ἵκανω.
 — καὶ τί, φίλος, ῥέξαιμι; γάμοι πλήθουσιν ἀνίας. 25
 — οὐκ ὁδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην.
 — ναὶ μάν φασι γυναῖκας ἔοὺς τρομέειν παρακοίτας.
 — μᾶλλον ἀεὶ κρατέουσι· τί καὶ τρομέουσι γυναῖκες;
 — ὀδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Ελληθυίης.
 — ἀλλὰ τεὴ βασίλεια μογοστόκος Ἀρτεμίς ἐστιν. 30
 — ἀλλὰ τεκὲν τρομέω, μὴ καὶ χρόα καλὸν ὀλέσσω.
 — ἦν δὲ τέκης φίλα τέκνα, νέον φάος ὅψεαι ἥβας.
 — καὶ τί μοι ἔδοντο ἄγεις γάμου ἄξιον, ἦν ἐπιωεύσω;
 — πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἔξεις.

9 om. B : *traieci γηράσκει scripsi : -σκω* 19 *huc revocavi ;*
post 18 est in B, ante 18 in CD 11 *ἐνίψω B* 14 *όλευορεεν C* ἀρέσκη
17 ἄκλιτον : corr. lunt. 20, 21 *traiec. Haupt* 21 *ἀείραις Ahrens : ἀείρεις*
18 ἐθέλει Valckenaer : ἐθέλης ἀρήγει Schaefer : ἀρήγη (-οι Mus.)
22 δώσει Schaefer : δώσω (-ση Mus.) 23 *μεῦ μν. C D² λαίνει scripsi*
(cf. Theocr. 7. 29) : ἀείδει (ἐαδε Mus.) 27 *ἔοὺς om. CD* 28 *τί καὶ*
scripsi : τίνα 32 *ἥβας Ahrens : νίας* 33 *ἄγης C D* 34 *ἔξεις C D*

— ὅμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπενθεῖν. 35
 — οὐ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα, καὶ ἦν ἐθέλησι με διῶξαι.
 — τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλάς;
 — τεύχω σοι θαλάμους· τὰ δὲ πώεα καλὰ νομεύω.
 — πατρὶ δὲ γηραλέωι τίνα μάν, τίνα μῦθον ἐνέψω; 40
 — αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.
 — οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει.
 — Δάφνις ἐγώ, Λυκίδας δὲ πατήρ, μῆτηρ δὲ Νομαίη.
 — ἐξ εὐηγενέων ἀλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων.
 — οἰδ', τ' Ακρατιμὴν ἐσσί, πατήρ δέ τοι ἐστι Μενάλκας.
 — δεῖξον ἐμοὶ τεὸν ἄλσος, ὅπῃ σέθεν ἵσταται αὐλίς; 45
 — δεῦρ' ἔδε, πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.
 — αἶγες ἐμαὶ βόσκεσθε, τὰ βουκόλω ἔργα νοήσω.
 — ταῦροι καλὰ νέμεσθ', ἵνα παρθένωι ἄλσεα δείξω.
 — τί ρέζεις σατυρίσκε; τί δ' ἔνδοθεν ἄψαο μαζῶν;
 — μᾶλα τεὰ πράτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω. 50
 — ναρκῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. τεὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα.
 — θάρσει κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὡς μάλα δειλά.
 — βάλλεις εἰς ἀμάραν με καὶ εἴματα καλὰ μιαίνεις.
 — ἀλλ' ὑπὸ σὸν πέπλους ἀπαλὸν νάκος ἦνδε βάλλω.
 — φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχιστας. ἐσ τί δ' ἔλυσας; 55
 — τᾶι Παφίαι πράτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω.
 — μίμνε τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἥχον ἀκούω.
 — ἀλλήλαις λαλέοντι τεὸν γάμου οἱ κυπάρισσοι.
 — τάμπεχονον ποίησας ἐμὸν ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.
 — ἀλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω. 60
 — φήις μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὑστερον οὐδὲ ἀλα δοίης.

35 ἀπελθεῖν Reiske : ἀπένθησ (-ελθ- Mus.) 38 σον C D 39 μάν Ahrens : κεν (μέν Call.) ἐνίψω B 41 πολλά κε C D 42 λυκάδας τέκε π. C D 43 ἔθεν C D 44 οἰδ' Jacobs : οὐδ'; latet nomen, ex. gr. οἰδα Κρατίππιον, οἰδ' Ἀρετημάς 45 τεὸν scripsi : ἔθον C D : ἔθεν B αὐλίς Mus. (B?) : αια D : α C 47 βωκόλω Iunt. : βωκόλοι C : βωκόλα D Call. (B) 48 ἵν' ἄλσεα παρθένω : corr. Stephanus 52 μᾶλα δία C D 55 μίτραν Winsem : μικρὰν ἀπέσχιστα Scaliger : ἀπέστιχες 59 ῥάκος Iunt. : φάγος

— αἴθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.
 — Ἀρτεμι, μὴ νεμέσα σέο ρήμασιν οὐκέτι πιστήι.
 — ρέξω πόρτιν Ἐρωτι καὶ αὐτᾶν βῶν Ἀφροδίται.
 — παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω. 65
 — ἀλλὰ γυνὴ μήτηρ τεκέων τροφός, οὐκέτι κώρα.

“Ως οὐ μὲν χλοεροῖσιν λαινόμενοι μελέεσσιν
 ἀλλήλοις ψιθύριζον. ἀνίστατο φώριος εὐνή.
 χῆ μὲν ἀνεγρομένη πάλιν ἔστιχε μᾶλα νομεύειν
 ὅμμασιν αἰδομένοις, κραδίη δέ οἱ ἔνδον λάνθη, 70
 δος δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεχαρημένος εὐνᾶς.

Δέχνυσο τὰν σύριγγα τεὰν πάλιν, ὅλβιε ποιμάν.
 τᾶι καὶ ποιμενίων ἐτέρων σκεψώμεθα μολπάν.

VI. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ

(THEOCR. XX)

Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἀδὺ φιλᾶσαι
 καὶ μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν ‘ἔρρ' ἀπ' ἐμεῦ.
 βουκόλος ὁν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
 ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικὰ χείλεα θλίβειν.
 μὴ τύγε μεν κύσσηις τὸ καλὸν στόμα μηδ' ἐν ὀνείροις, 5
 οὐδὲ βλέπεις, δόποια λαλέεις, ὡς ἄγρια παίσδεις,
 [ώς τρυφερὸν καλέεις, ὡς κωτίλα ρήματα φράσδεις·

62 ἐπιβάλλω C D 63 σέο Hermann : ρήμασιν οὐκ Ahrens : σοι
 (συ D¹) ἔρημασ . . οὐκ C D : interpolant Iunt. Call. 64 ρέξω
 C D 65 βέβηκας D¹ C² ἀφέρπη C D : ἀφερψῶ Mus. : corr. Ahrens
 68 ἀνιστα C D 69 πάλιν ξ. scripsi : γε διέ. 70 αἰδομένοις
 Hermann : -μένοι C : -μένη B D post 71 quasi caput novi versus
 ηγενεντος ν B D : κιεν C 72, 73 om. B 72 τεὰν Ahrens : τεῶν
 73 τάι scripsi : τῶν ποιμενίων Ahrens : ποιμαιγνίων ἐτέρων
 scripsi : ἐτέρην

Cod. Φ (X, Tr.), accedit in v. 1-4 Anth. Pal. ix. 136 sine nomine
 auctoris 1 ἐγέλαξε ΑΡ 2 ἐπικερτομέουσα τόδ' ΑΡ 3 βουκόλος
 Φ 4 ἀγροίκους ΑΡ 6 δόποια λαλέεις 7, 8 seclusi (7 in
 apogr. C casu deest; hunc aut 7-9 alii deleverant)

ώς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἀδέα χαίταν.]
 χείλεά τοι νοτέοντι, χέρες δέ τοι εἰσι μέλαιναι,
 καὶ κακὸν ἔξοδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνης.¹⁰
 τοιάδε μυθίζοισα τρὶς εἰς ἐὸν ἔπτυσε κόλπον
 καὶ μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τῷ πόδε συνεχὲς εἶδεν
 χείλεσι μυχθίζοισα καὶ ὅμμασι λοξὰ βλέποισα
 καὶ πολὺ τὰι μορφᾶι θηλύνετο καὶ τι σεσαρός
 καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξεστεν αἷμα,¹⁵
 καὶ χρόα φουνίχθην ὑπὸ τῶλγεος ὡς ρόδον ἔρσαι.
 χᾶ μὲν ἔβα με λιποῦσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργαν,
 ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἐταίρα.
 ποιμένες, ἔπιπτέ μοι τὸ κρήγνον· οὐ καλὸς ἐμμί;
 ἀρά τις ἔξαπίνας με θεδις βροτὸν ἄλλον ἔτενξε;²⁰
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἀδύ τι κάλλος
 ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπῆναν,
 χαῖται δ' οīα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο,
 καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀδρύσι λάμπε μελαίναις.²⁵
 ὅμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας,
 καὶ στόμα μοι πακτᾶς γλαφυρώτερον, ἐκ στομάτων δέ
 ἔρρεε μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῶ.
 ἀδὲ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,³⁰
 κῆν αὐλῶι λαλέω, κῆν δώνακι, κῆν πλαγιαύλωι.
 καὶ πᾶσαι καλόν με κατ' ὥρεα φαντὶ γυναικες,
 καὶ πᾶσαι με φιλεῦντι· τὰ δ' ἀστικά μ' οὐκ ἐφίλαστεν,
 ἀλλ' ὅτι βουκόλος ἐμμί, παρέδραμε κού ποτακούνει.³⁵
 χῶ καλὸς Διόνυσος ἐν ἄγκεστι πόρτιν ἐλαύνει;
 οὐκ ἔγνω δ', ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούται
 καὶ Φρυγίοις ἐνόμευσεν ἐν' ὥρεσιν; οὐ τὸν Ἀδωνιν

9 νοτέοντι Sauppe: νοσέοντι 11 ἐδν Iunt.: τεδν 13 μυχθίζοισα
 Vat. 1379, descriptus e Tr.: μυθίζοισα 15 μ' ἐγέλαξεν Mus.:
 μέγ' ἔλεξεν 16 τῶλγεος Iunt.: τῶγεος 26 δ' αὐ πακτᾶς Tr.: ἢ
 καὶ ὑπ' ἀκτᾶς X: correxi γλαφυρώτερον scripsi: γλυκερωτέρον
 27 ἔρρε X: ἔρρει Tr. 28 μέλισμα Vat. 1379 et C: μέλιδμα
 29 δονέω coni. Tr. κῆν π. Ald.: ἦν π. παγιαύλω Tr.: πλασιαύλω X
 33 χῶ X: δ Tr. 35 οὐ τὸν Is. Vossius: αὐτὸν

ἐν δρυμοῖσι φίλασε καὶ ἐν δρυμοῖσι ἔκλαυσεν;
 Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; ὅν γε Σελάνα
 βουκολέοντα φίλασεν, ἀπ' Οὐλύμπῳ δὲ μολοῖσα
 Λάτμιον ἀν νάπος ἥλθε καὶ εἰς ἐὰ παιδικὰ νεῦστε;
 καὶ τὸ 'Ρέα κλαίεις τὸν βουκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὸ
 ὁ Κρονίδα διὰ παιδὸν βοηνόμον ὅρνις ἐπλάγχθη;
 Εὖνίκα δὲ μόνον τὸν βουκόλον οὐκ ἐφίλασεν,
 ἀ Κυβέλας κρέστων καὶ Κύπριδος ἥδε Σελάνας.
 μηκέτι μηδ' ἄ, Κύπρι, τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἀστυ
 μήτ' ἐν ὅρει φιλέοι, μώνα δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοι. 45

VII. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΑΛΙΕΙΣ

(THEOCR. XXI)

Α πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει·
 αῦτα τῷ μόχθῳ διδάσκαλος, οὐδὲ γὰρ εῦδειν
 ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.
 κὰν διλύγον νυκτός τις ἐπιβρίσσησι, τὸν ὑπνον
 αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι. 5

ἰχθύος ἀγρευτῆρες δόμῶς δύο κεῦντο γέροντες
 στρωσάμενοι βρύον αὖν ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι,
 κεκλιμένοι τοίχῳ ποτὶ φυλλώνι· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
 κεῖτο τὰ τὰς θήρας ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
 τοὶ κάλαμοι, τάγκιστρα, τὰ φυκιόντα τε λῆγα, τε
 δρυμιαὶ κύρτοι τε καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι, 10

37 γε Tr. : τε X 38 δλύμπῳ (-που Tr.) 38, 40, 42 βωκολ.
 39 λάτμιον Mus. : λάθριον καὶ εἰς ἐὰ Tr. : κεῖτο ἐμὰ X παιδὶ¹
 κάθευδε : corr. exi 43 ἥδε comi. Tr. : ἀδὲ X Tr. 44 μηδ' ἄ Tr. :
 μηδὲ X 44, 45 μήτε Mus. : μηδὲ 45 φιλέοι . . . καθεύδοι Ahrens:
 -λέοις . . . -δοις μώνη Codices X Tr. personarum notae nullae 4 ἐπιβρίσσησι Reiske:
 ἐπιβησέεισι (-έσι Tr.) 5 ἐπιστ. X 8 ποτὶ Kaibel: τῷ
 το vereor ne λῦν prava productione scripsit 11 δρυμιαὶ Mus. :
 οίμειαὶ τε add. Iunt.

μήρινθοι κῶπαι τε γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·
νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εῖματα, πῦλοι.
οὗτος τοῖς ἀλιεύσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
οὐ κλεῖδ', οὐχὶ θύραν ἔχον, οὐ κύνα· πάντα περισσά 15
ταῦτ' ἐδόκει τήνοις· ἀ γὰρ πενία σφας ἐτήρει.
οὐδεὶς δ' ἐν μέσσωι γείτων πέλειν· ἀ δὲ παρ' αὐτάν
θλιβομένα καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.
κοῦπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυεν ἄρμα Σελάνας,
τοὺς δ' ἀλιεῖς ἥγειρε φῦλος πόνος, ἐκ βλεφάρων δέ 20
ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἥρεθον αὐδάν.
— ψεύδοντ', ὡς φῦλε, πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τάματα μακρὰ φέρουσιν.
ἴδη μυρῆ ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοῦδέπω ἀώς.
μὴ λαθόμαν, τί τὸ χρῆμα χρόνου τὰς νύκτες ἔχοντι; 25
— Ἀσφαλίων μέμφηι τὸ καλὸν θέρος· οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐδύν δρόμον, ἀλλὰ τὸν ὕπνον
ἀ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τοι.
— ἄρ' ἔμαθες κρίνειν ποκ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
οὐ σε θέλω τῷμῷ φαντάσματος ἥμεν ἄμοιρον. 30
— ὡς καὶ τὰν ἄγραν, τώνειράτα πάντα μερίζειν.
εἰ γὰρ κείκαξω κατὰ τὸν νόον, οὗτος ἄριστος
ἐστὶν ὀνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ὧι νοῦς.
ἄλλως καὶ σχολά ἐντι· τί γὰρ ποιεῖν ἀν ἔχοι τις
κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθεύδων· 35
ἄλλ' ὅνος ἐν ράμνῳ τό τε λύχνιον ἐν πρυτανείωι·

12 κῶπαι Stroth: κῶα πύσοι 13 πῦλοι Mus. (cf. Anth. P. vi. 90):
15 οὐ κλεῖδ' Buecheler: οὐδεὶς δ' οὐχὶ θύραν Briggs: οὐχθραν Kaibel: εἰχ' κύνα Iunt.: κίνα 16 ταῦτ'
scripsi: πάντ' ἀ γὰρ Reiske: ἄγρα πένια ἡ ἐτήρει Ahrens:
ἐτέρη 17 πέλειν ἀ Reiske: πένια αὐτήν 18 θλιβομένα
Reiske: -μέναν 19 οὐπω τὰ μέσα τὰν δρόμων (τὸν δρόμον X²) ἀ.
ἄ. σελάνα X 21 αὐδάν I. H. Voss: φῦλάν 22 ψεύδοντ' ἀ Briggs:
ψεύδοντο X: -ται Tr. 23 φέρουσιν Tr.: φέρει X 25 χρόνου ταὶ¹
Ahrens: χρόνον δ' αἱ 27 παρέβαν X ἐδύν Iunt.: νέον 28 ποιεῖ
τοι Hermann: ποιεῦντι 31 μερίζον X 32 εἰ γὰρ κείκαξω scripsi:
οὐ γὰρ γικάξῃ 34 ἄλλως Mus.: ἄλλος σχολά ἐντι Reiske:
σχόλοντι 36 ράμνῳ Call.: βάμω τε Haupt: δὲ

φαντὶ γὰρ ἀγρυπνίαν τάδ' ἔχει. τὸ λέγεο ποτε νυκτός[†]
 τὸψιν τά τις ἔστεο δὲ λέγει μανύεν ἑταίρωι.[†]
 — δειλινὸν ὡς κατέδαρθον ἐπ' εἰναλίοισι πόνοισιν
 (οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὕραι,⁴⁰
 εἰ μέμνη, τὰς γαστρὸς ἐφειδόμεθ') εἴδον ἐμαυτόν
 ἐν πέτραι μεμαῶτα, καθεζόμενος δ' ἐδόκευον
 ἰχθύας, ἐκ καλάμω δὲ πλάνον κατέστειον ἐδωδάν.
 καὶ τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὑπνοῖς
 πᾶσα κύων ἄρτον μαντεύεται, ἰχθύα κῆγών.⁴⁵
 χῶ μὲν τώγκιστρωι ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἷμα,
 τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον·
 τῷ χέρε τεινόμενος, περικλώμενος εὑρον ἀγῶνα,
 πῶς ἀνελῶ μέγαν ἰχθὺν ἀφαυροτέροισι σιδάροις.⁵⁰
 εἴθ' ὑπομιμάσκων τῷ τρώματος ἡρέμα νύξα
 καὶ νύξας ἔχάλαξα καὶ οὐ φεύγοντος ἔτεινα.
 ἥνυστα δ' ὅν τὸν ἄεθλον, ἀνείλκυστα χρύσεον ἰχθύν,
 πάνται τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ σάμα.
 μήτι Ποσειδάνῳ πέλει πεφιλαμένος ἰχθύς,⁵⁵
 ἡ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης;
 ἡρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τώγκιστρω ἀπέλυσα,
 τοῦ ποτε τοῦ στόματος τώγκιστρια χρυσὸν ἔχοντι.[†]
 ταὶ τὸν μὲν πιστεύσασα καλά γε τὸν ἡπήρατον,[†]
 ὡμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι,⁶⁰
 ἀλλὰ μενῦν ἐπὶ γᾶς καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύσειν.
 ταῦτα με κάξηγειρε, τὸ δ' ὡς ξένε λοιπὸν ἔρειδε

37 ἀγρυπνίαν Reiske : ἄγραν τάδ' Ahrens : τόδ' λέγεο Tr. :
 λέγω X : λέγε μοι Mus. 38 ὄψιν τὰν ἔτες Haupt ; ἐσθλὰ δ' ἐγώ[‡]
 μανύσομ' Kaibel 39 ἐπ' Wakefield : ἐν 43 καλάμω Valckenaer :
 -μων 47 τοῦ 48 τεινόμενος Call. : -μενον -κλώμενος Hermann :
 -μενον εὑρον Mus. : εὑρὸν 49 ἀνελῶ scripsi : μὲν ἔλω
 50 -μνάσκων X : -σκω Tr. ἡρέμα Eldik : ἀρ' ἐμέ νύξα Hermann :
 νύξας 51 νύξας ἔχάλαξα Briggs : νύξαι χαλέξα φεύγοντος
 Mus. : -τες 52 ἥνυστα δ' ὅν Scaliger : ἥνυστιδῶν 53 π. τοι X :
 π. τε τῷ Tr. σῆμα Tr. : σε σῆμα X 54 πέλει Vat. 1379 : πέλοι
 56 ἐγών Iunt. : ἐγώ 57 ποτὶ et τώγκινια Ahrens ἔχοντι Tr. :
 ἔχοισα X 58 ἀπειρώταν Hermann 60 τῷ Call. : τοι

τὰν γνώμαν· ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.
— μὴ σύγε τὸν τρέσσης· οὐκ ὕμοσας· οὐδὲ γὰρ ἵχθν
χρύσεον ὡς ἵδες εὑρες, ἵσα δ' ἐν ψεύδεσιν ὅψις.
εἰ δ' ἄρα μὴ κυνώσσων τὸν τὰ χωρία ταῦτα ματεύεις, 65
ἔλπις τῶν ὑπινων· ζάτει τὸν σάρκιων ἵχθν,
μὴ σὺ θάνητις λιμῷ καίτοι χρυσοῦσιν δυείροις.

VIII. ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ

Α Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν νιέα μακρὸν ἐβώστρει·
‘δστις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα,
δραπετίδας ἐμός ἐστιν, δι μανύστας γέρας ἔξει·
μισθόν τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος, ἦν δ' ἀγάγητι νιν,
οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὸ δ' ὁ ἔνει καὶ πλέον ἔξεις. 5
ἐστι δ' ὁ πάις περίσαμος· ἐν εἴκοσι πάσι μάθοις νιν.
χρώτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δὲ εἰκελος· ὅμματα δὲ αὐτῶι
δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, ἀδὲν λάλημα·
οὐ γὰρ ἵσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά,
ώς δὲ χολὰ νόος ἐστίν, ἀνάμερος, ἡπεροπευτάς,
οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδων. 10
εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δὲ ἵταμὸν τὸ μέτωπον.
μικύλα μὲν τήνωι τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
βάλλει κεῖς Ἀχέροντα καὶ εἰς Ἀλδα βασίλεια.

62 ταρβῶ Mus. : θαρρῶ 63 μὴ σύγε τὸν scripsi (μὴ Haupt):
καὶ σύγε 64 εἰδες ὅψεις 65 εὶ δὲ ἄρα μὴ scripsi : εὶ με γὰρ
(μὴ multi) τὸ τὰ Mus. : ταῦτα

Codices : V (1-17 X). Anthol. Pal. ix. 440 et ex eadem stirpe
S. Stob. Flor. 64. 20, v. 7-10, 16, 17. Titulus : Μ. Σ. ἔρως δραπέτης A
S: Μόσχου St.: ἔρ. δρ. X: Μόσχου add. X² 2 εἴτις AS X²
3 μανύτας AS X² 4 ἀγάγης AS 5 τν X¹: τι S: τοι A X²
6 ἐστι δὲ καὶ π. X¹ μάθοις νιν X²: μάθεις (-θης S) νιν AS: μάθοιο X¹
7 χρῶμα X¹ 10 ὡς X: ἦν AS St^b: ἐν St^a. χολᾶι AS St.
ἐντὶ X 11 παίσδει AS X² 12 κάρηνον X¹ πρόσωπον AS
X² 13 κείνω A (non Plan.) S βελί(υ X²)δρια X 14 δ'
εἰς AS εἰς om. AS ἀίδαο A¹: ἀίδεω A²S: ἀίδην X βασιλῆα
Ahrens : βασιλῆα

γυμνὸς ὅλος τό γε σῶμα, νόος δέ οἱ εὖ πεπύκασται. 15
 καὶ πτερόεις ὡς ὅρνις ἐφίππαται ἄλλον ἐπ' ἄλλωι,
 ἀνέρας ἡδὲ γυναικας, ἐπὶ σπλάγχνους δὲ κάθηται.
 τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξω δὲ βέλεμνον,
 τυτθὸν μὲν τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
 καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἔνδοθι δ' ἐντὶ²⁰
 τοὺς πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κάμε τιτρώσκει.
 πάντα μὲν ἄγρια ταῦτα, πολὺ πλέον ἀ δαὶς αὐτῶι·
 βαιὰ λαμπτὰς ἔοιστα τὸν Ἀλιον αὐτὸν ἀναίθει.
 ἦν τύ γ' ἐλλις τῆνον, δῆστας ἄγε μηδ' ἐλεήσητις.
 κῆν ποτίδης κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανάσῃ. 25
 κῆν γελάῃ, τύ νιν ἔλκε, καὶ ἦν ἐθέλῃ σε φιλάσαι,
 φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.
 ἦν δὲ λέγηι “λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅστα μοι ὅπλα,”
 μὴ τὸ θίγηις πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.
 [αἰαὶ καὶ τὸ σῖδαρον, ὃ τὸν πυρόεντα καθέξει.]

IX. ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ

(THEOCR. XIX)

Τὸν κλέπταν ποτ' Ἐρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
 κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
 δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὃ δ' ἄλγες καὶ χέρ' ἐφύση
 καὶ τὰν γάν ἐπάταξε καὶ ἀλατο, τᾶι δ' Ἀφροδίται

15 ὅλος X¹: μὲν Α S X² εὖ π. X²: ἐμπ. Α S X¹ 16 ὡς ετ
 δον Α S X St., ὡς St. ἄλλον St.: ἄλλοτ' ASX ἄλλον X² 17 σπλάγ-
 χνοισι Α S 19 μὲν V: ἐεὶ Α: ἀεὶ S 22 μὲν VA: δέ γ' S
 γρ. ταῦτα V: πάντα ASV πλέον ἀ δαὶς scripsi: πλέον δ' ἀεὶ, γρ.
 πλέον δέει V: πλεῖον (πλεῖων S) δέ οἱ AS 23 ἐνοῦστα AS ἐναίθει
 AS 24 ψέν τις ἔλη V¹ δόσας ἐλεόσης V 26 γελάδα AS
 μὲν V κῆν V 28 ψὲν δὲ V¹ 29 μή τι S 30 versum
 Byzantinum om. AS
 Cod. V 3 τάντ¹ χεῖρ' ἐφύσει

δεῦξεν ἐὰν ὀδύναν καὶ ἐμέμφετο, ὅττι γε τυτθόν
θηρίον ἐντὶ μέλισσα καὶ ἀλίκα τραύματα ποιεῖ.
χά μάτηρ γελάσασα 'τι δ'; οὐκ ἵστις ἐσσὶ μελίσσαις;
ὅς τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἀλίκα ποιεῖς.

5

Χ. *ΒΙΩΝΟΣ* ΑΔΩΝΙΔΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Αλάζω τὸν "Αδωνιν 'ἀπώλετο καλὸς "Αδωνις."

' ὥλετο καλὸς "Αδωνις ' ἐπαιάζοντιν "Ερωτεῖς.

μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι Κύπρι κάθευδε·
ἔγρεο δειλαία, κυανόστολα καὶ πλατάγησον
στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν 'ἀπώλετο καλὸς "Αδωνις?
αἰάζω τὸν "Αδωνιν ' ἐπαιάζοντιν "Ερωτεῖς.

5

κεῖται καλὸς "Αδωνις ἐν ὥρεσι μηρὸν ὀδόντι,
λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπεῖς, καὶ Κύπριν ἀνιῆι
λεπτὸν ἀποψύχων, τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
χιονέας κατὰ σαρκός, ὑπ' ὀφρύσι δ' ὅμματα ναρκῆι,
καὶ τὸ ρόδον φεύγει τῷ χείλεος, ἀμφὶ δὲ τήνωι
θνάσκει καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀπόστει.
Κύπριδι μὲν τὸ φίλημα καὶ οὐ ζώοντος ἀρέσκει,
ἄλλ' οὐκ οἶδεν "Αδωνις δινιν θνάσκοντα φίλησεν.
αἰάζω τὸν "Αδωνιν ' ἐπαιάζοντιν "Ερωτεῖς.

15

ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν "Αδωνις,
μεῖζον δ' ἀ Κυθέρεια φέρει ποτικάρδιον ἔλκος.
τῆνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὡδύραντο,
καὶ Νύμφαι κλαίοντιν ὀρειάδες, ἀ δ' Ἀφροδίτα
λυσαμένα πλοκαμῖδας ἀνὰ δρυμῶς ἀλάληται

20

5 ἐὰν scripsi: τὰν μέμφετο: correxi 7 γελάξασα 8 δι
Valckenaer: χῶ vereor ne ἔεις = εἰ sibi indulserit scriptor

Codices V Tr. Bionis nomen additum ex Epitaph. Bion. 70
4 κυανόστολα scripsi: -στόλε 7 ἐν Ameis: ἐπ' 11 χείλευς
12, 13 φίλαμα 13 ζώοντες δρεσκεν V 14 μιν θνάσκοντα φίλησεν
Epitaph. Bion. 68: θνάσκοντ' ἐφίλασεν 18 κείνον 20 ἀλαλεῖται

τενθαλέα νήπλεκτος ἀσάνδαλος, αἱ δὲ βάτοι νιν
ἐρχομέναν κείροντι καὶ ἵερὸν αἷμα δρέπονται,
δέξῃ δὲ κωκύουσα δι' ἄγκεα μακρὰ φορεῖται
Ἄστυριον βούστα πόσιν καὶ παῖδα καλεῦστα.

ἀμφὶ δέ νιν μέλαν αἷμα παρ' ὅμφαλὸν ἀιωρεῖτο,
στήθεα δ' ἐκ μηρῶν φοισίστετο, τοὶ δ' ὑπὸ μαζού
χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδώνιδι πορφύροντο.
αἰαῖ τὰν Κυθέρειαν ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.

ώλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, σὺν ὠλεσεν ἵερὸν εἶδος.
Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζώεσκεν Ἀδωνις,
κάτθανε δ' ἀ μορφὰ σὺν Ἀδώνιδι, τὰν Κύπριν αἰαῖ
ἄρεα πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρύες 'αἱ τὸν Ἀδωνιν,
καὶ ποταμοὶ κλαίοντι τὰ πένθεα τᾶς Ἀφροδίτας,
καὶ παγαὶ τὸν Ἀδωνιν ἐν ὀρεσὶ δακρύοντι,
ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθαίνεται, ἀ δὲ Κυθήρα
πάντας ἀνὰ κναμώς, ἀνὰ πᾶν νάπος οἰκτρὸν ἀείδει
αἰαῖ τὰν Κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
ἄχω δ' ἀντεβόασεν ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἀν αἰαῖ;

ώς ἵδεν, ως ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἄσχετον ἔλκος,
ώς ἵδε φοίνιον αἷμα μαραινομένωι περὶ μηρῶι,
πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο 'μεῖνον Ἀδωνι,
δύσποτμε μεῖνον Ἀδωνι, πανύστατον ως σε κιχείω,
ώς σε περιπτύξω καὶ χείλεα χείλεσι μείξω.
ἔγρεο τυτθὸν Ἀδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλησον,
τοσσοῦτόν με φίλησον, δσον ζώει τὸ φίλημα,
ἄχρις ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στόμα κεὶς ἐμὸν ἥπαρ
πνεῦμα τεὸν ρένσηι, τὸ δέ σεν γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
ἐκ δὲ πίω τὸν ἔρωτα, φίλημα δὲ τοῦτο φύλαξω

22 κείρουσι 23 ἄγγεα φέρεται V 24 παῖδα Tr.: πόδα V
25 μιν ἡωρεῖτο 26 οἱ δ' 31 Κύπριδος αἱ αἱ Tr. 32 ὥρια
33 κλαίοντι 34 ὄρεσι V: οὔρεσι Tr. 35 ἐρυθραίνεται κυθήρη
36 ἀνάπαλιν ἀποσοικτρὰν ἀείδη: corr. Wakefield (οἰκτρὸν Tr.) 37 αἱ
αἱ τὰν νότον V: αἱ τὰν Κυθέρειαν Tr. 39 ἀν om. V 44 μίξω
45, 46 φίλασσον 46 ζώη 47 ἀποψύχης 49 φίλαμα

ώς αὐτὸν τὸν Ἀδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις, 50
 φεύγεις μακρὸν Ἀδωνι καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα
 καὶ στυγὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον, ἀ δέ τάλαινα
 ζώα καὶ θεός ἐμμι καὶ οὐ δύναμαι σε διώκειν.
 λάμβανε Περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν, ἐστὶ γὰρ αὐτά
 πολλὸν ἐμεῦ κρέστων, τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐστὶ καταρρεῖν. 55
 ἐμμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίαν
 καὶ κλαίω τὸν Ἀδωνιν, ὃ μοι θάνε, καὶ σε φοβεῦμαι.
 θνάτικεις ὁ τριπόθητε, πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἐπτα,
 χήρα δ' ἀ Κυθέρεια, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἐρωτεῖς.
 σοὶ δ' ἄμα κεστὸς ὄλωλε. τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις; 60
 καλὸς ἐών τοσποῦτον ἐμήγαο θηρὶ παλαίειν;
 ὁδ' ὀλοφύρατο Κύπρις, ἐπαιάζουσιν Ἐρωτεῖς,
 'αἰαῖ τὰν Κυθέρειαν' ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
 δάκρυνον ἀ Παφία τόσπον χέει, ὅσπον Ἀδωνις
 αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίνεται ἀνθη. 65
 αἷμα ρόδον τίκτει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
 αἰάζω τὸν Ἀδωνιν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.

μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο Κύπρι·
 οὐκ ἀγαθὰ στιβάσι ἐστιν Ἀδώνιδι φυλλὰς ἐρήμα·
 λέκτρον ἔχοι Κυθέρεια τὸ σὸν νῦν νεκρὸς Ἀδωνις, 70
 καὶ νέκυς ὃν καλός ἐστι, καλὸς νέκυς, οὐα καθεύδων.
 κάτθεο νιν μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἰς ἐνίανεν,
 οἰς μετὰ τεῦς ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὑπνον ἐμόχθει
 παγχρυσέωι κλιντῆρι ποθεὶ καὶ στυγὸν Ἀδωνιν.
 βάλλε δέ νιν στεφάνοισι καὶ ἀνθεσι. πάντα σὸν αὐτῶι.
 ως τῆνος τέθνακε καὶ ἀνθεα πάντα μαράνθη. 76

50 σ' αὐτὸν τὸν οπ. V 52 ἀ δ' ἀ τ. V 55 καταρρεῖ Theocr.
 i. 5: καὶ ἄρρει 56 εἰμὶ ἀνίην 58 τριπόθατε 59 χήρη
 κανοὶ V¹: κανοὶ V² δώματ' edd. ant.: δῶμα 61 ἐμήγαο
 Brunck: ἐμηνας 64 Παφὶ Tr.: Παφίν V χέει Dorville:
 ἐγχέει 68 μῆρεο V 69 οὐκ Ahrens: ἐστ' 70 ἔχοι
 Valckenaer: ἔχει νῦν Ziegler: νῦν δὲ V: τὸ δὲ Tr. (idem Ἀδωνι
 et 71 ἐσσί) 72 οἰς Stephanus: οἱ 73 οἰς Wakefield: τοῖς
 σεῦ 74 παγχρύσω καὶ V: τὸν Tr. 75 δέ νιν Wassenbergh:
 δ' ἐνι 76 πάντ' ἐμαράνθη

ράνε δέ νιν Συρίοισιν ἀλείφασι, ράνε μύροισιν.
οὐλύσθω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον ὄλετ' Ἀδωνις.

κέκλιται ἀβρὸς Ἀδωνις ἐν εἴμασι πορφυρέοισιν,
ἀμφὶ δέ νιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἐρωτες 80
κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι. χῶ μὲν διστώς,
ὅς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαλλεν, δὲ πτερόν, ὃς δὲ φαρέτραι.
χῶ μὲν ἐλυσε πέδιλον Ἀδώνιδος; οὐ δὲ λέβητι
χρυσείωι φορέοισιν ὕδωρ, δὲ μηρία λούει,
ὅς δ' ὅπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχει τὸν Ἀδωνι. 85
‘αἰαῖ τὰν Κυθέρειαν’ ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες.

ἐσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Τμέναιος
καὶ στέφος ἔξεπέτασσε γαμήλιον, οὐκέτι δ' ὑμήν,
ὑμὴν οὐκέτ' ἀειδεν ἐὸν μέλος, ἀλλ' ἐπαείδει
‘αἰαῖ’ καὶ ‘τὸν Ἀδωνιν’ ἔτι πλέον ἡ ὑμέναιον. *Wakes* 90
αἱ Χάριτες κλαίοντι τὸν νιέα τὸν Κινύραο
‘ἄλετο καλὸς Ἀδωνις’ ἐν ἀλλάλαισι λέγοισται,
‘αἰαῖ’ δ' ὅξην λέγοντι πολὺ πλέον ἡ παιῶνα.
καὶ Μοῆραι τὸν Ἀδωνιν ἀνακλαίοισιν ἐν Ἀιδα,
καὶ νιν ἐπαείδουσιν, δὲ μηρίαν οὐχ ὑπακούει. 95
οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει, Κώρα δέ νιν οὐκ ἀπολύει.

λῆγε γύων Κυθέρεια τὸ σήμερον, ἶσχεο κομμῶν,
δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

77 μιν Συρίοισι Ruhnken : μύροισι 80 μιν 82 ἔβαλλεν
scripsi : ἔβαιν' ὃς δ' ἐπτερον ὃς δὲ V : ὃς δ' εἴπτερον αὖ γε Tr.
83 οὐ δὲ Graefe : ὃς δὲ 83, 84 λέβητος χρυσίν V : λέβησι χρυσίοις
Tr. : corr. Iunt. 84 φορίσσιν V λούει Tr. : λούει V 86 αἰαῖ
Lennep: αὐτὰν 87 φιαῖς ὑμενάλως (-οις V): corr. Mus. 88 δοίμαν
89 ὑμη ἀειδονέος μέλος θλλεται αἰ: corr. Ahrens 91 τὸν K. Vul-
canius: τῶ K. 92 ἀλλήλησι 93 αἰαῖ Pierson: αὐταῖ δέξη
Call.: δέδ παιῶνα Ahrens: τὸ διώνα 94 ἐν Ἀιδα scripsi : ἄδωνιν
95, 96 μιν 95 σφίσιν edd. ant.: σφιν. 97 κομμῶν Barth:
κώμων 98 δεῖ σε Tr.: δεῖσαι V

XI. ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ

Ἀδωνιν ἡ Κυθήρη
 ὡς εἶδε νεκρὸν ἥδη
 στυγνὰν ἔχοντα χαίταν
 ωχράν τε τὰν παρειάν,
 ἄγειν τὸν ὅν πρὸς αὐτάν
 ἔταξε τὰς Ἐρωτας.
 οἱ δὲ εὐθέως ποτανοί
 πᾶσαν δραμόντες ὅλαν
 στυγνὸν τὸν ὅν ἀνεῦρον,
 δῆσαν δὲ καὶ πέδασαν.
 χῶ μὲν βρόχωι καθάψας
 ἔσυρεν αἰχμάλωτον,
 οἱ δὲ ἔξόπισθ' ἐλαύνων
 ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
 οἱ θὴρ δὲ ἔβαινε δειλῶς,
 φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην·
 τῷ δὲ εἶπεν Ἀφροδίτα
 ‘πάντων κάκιστε θηρῶν,
 σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
 σύ μου τὸν ἄνδρον ἔτυψας;’
 οἱ θὴρ δὲ ἔλεξεν ὥδε·
 ‘δόμινοί σοι Κυθήρη
 αὐτήν σε καὶ τὸν ἄνδρα
 καὶ ταῦτα μου τὰ δεσμά
 καὶ τώσδε τὰς κυναγώς·
 τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σεν
 οὐκ ἥθελον πατάξαι,
 ἀλλ’ ὡς ἄγαλμ’ ἐσεῖδον,
 καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα

5

10

15

20

25

γυμνὸν τὸν εἶχε μηρόν
ἐμαινόμαν φιλάσαι.
† καί μεν κατεσύναξε. †
τούτους λαβοῦσα τέμνε,
τούτους κόλαξε, Κύπρι-
τι γὰρ φέρω περισσῶς
ἐρωτικοὺς ὁδόντας;
εἰ δ' οὐχὶ σοι τάδ' ἀρκεῖ,
καὶ ταῦτά μου τὰ χείλη.
τί γὰρ φιλεῖν ἐτόλμων;
τὸν δ' ἡλέησε Κύπρις
εὗπέν τε τοῖς Ἐρωσι
τὰ δεσμά οἱ πιλῦσαι.
ἐκ τῶδ' ἐπηκολούθει,
κὰς ὑλαν οὐκ ἔβαινε,
καὶ τῷ πυρὶ προσελθών
ἔκαιε τοὺς ὁδόντας.

XII. ΕΡΑΣΤΗΣ

(THEOCR. XXIII)

Ανήρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἦρατ' ἐφάβω,
τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὅμοιώ·
μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἐν ἡμερον εἶχε,
κούκ ηιδει τὸν Ἐρωτα, τίς ήν θεός, ἀλίκα τόξα
χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ καὶ Δία βάλλει
πάντα δὲ κάν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρήσ.
οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάργυμα
χείλεος, οὐκ ὅστισιν λιπαρὸν σέλας, οὐ ρόδα μάλων,
οὐ λόγος, οὐχὶ φίλαμα τὸ κουφίζει τὸν ἔρωτα.

45 τῶι Heinsius: τε 46 ὀδόντας scripsi: ἔρωτας
 Codices Φ = V 1-56, inde X; Tr.; in v. 28-32 accedit Baroccianus
 50 ι ἐφάβον 4 ἥλικα 5 καὶ Δία Ahrens: παιδία
 8 ῥόδα μάλων Ahrens: ῥοδομάλλον (-μάλλιον V² Tr.²) 9 κουφίζειν V

*vibratio
lensis labiorum
vibrus.*

οῖα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύησι κυναγώς,
οὕτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ἄγρια δ' αὐτῷ
χείλεα καὶ κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας·
ταὶ δὲ χολᾶι τὸ πρόσωπον ἀμείβετο, φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
τῦβριν τὰς ὄργας† περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως
ἥν καλός· ἐξ ὄργας ἐρεθίζετο μᾶλλον ἔραστάς.
λοίσθιον οὐκ ἡνεικε τόσαμ φλόγα τὰς Κυθερίας,
ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις,
καὶ κύσε τὰν φλιάν, οὕτω δ' †ἀντέλοντο φωναί·†

“Ἄγριε πᾶι καὶ στυγνέ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας,
λάινε πᾶι καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἥλθον
λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκέτι γάρ σε
κῶρε θέλω λυπεῖν, κεχολωμένος ἀλλὰ βαδίζω,
ἔνθα τύ μεν κατέκρινας, δῆπι λόγος ἥμεν ἀταρπόν
ξυνὰν τοῖσιν ἐρώσι, τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λᾶθος.
ἀλλὰ καὶ ἥν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω,
οὐδ' οὕτως σβέσσω τὸν ἐμὸν χόλον. ἄρτι δὲ χαίρειν
τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
καὶ τὸ ρόδον καλόν ἔστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει
καὶ τὸ ἵον καλόν ἔστιν ἐν εἴαρι, καὶ ταχὺ γηρᾶι.
λευκὸν τὸ κρίνον ἔστι, μαραίνεται, ἀνίκα πίπτηι.
ἀ δὲ χιῶν λευκά, κατατάκεται, ἀνίκα παχθῆι.
καὶ κάλλος καλόν ἔστι τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῆι.
ηὗσει καιρὸς ἐκεῖνος, διανίκα καὶ τὸν φιλάσεις,
ἀνίκα τὰν κραδίαν διπτεύμενος ἀλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλὰ τὸ πᾶι καὶ τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι ρέξον.
διππόταν ἐξενθῶν ἡρτημένον ἐν προθύροισι

10 θὴρ ὑλαῖος edd. ant. : θηβυλέος 11 ἄγρια ed. Brubach : ἄρια
12 βλέπον εἶχεν ἀνάγκαν : corr. Meineke 14 δ πρὶν Ahrens ὄργας
e. v. 15 irrep sit 15 ἥν Heinsius : ἥ ἐξ ὄργας Stephanus : δ'
ἐξόρπασ· 16 ἡνεικε Stephanus : ἔνι καὶ φλόγα τὰς Eldik : φαδ-
τατος 18 κῦσαι 21 γάρ Iunt. : πάρ 22 λυπῆν Iunt. :
λύπης κεχολ. edd. ant. : ποχολ. et ρ supra λ (i. e. ποχ' ὄρώμενος)
23 τύ μεν edd. ant. : τ' ετύμε 23, 24 ἀταρπὸν ξυνάν Toup : ἀταρπὸν
ξυνόν 26 οὐδ' οὕτως Briggs : οὐδὲ τῶς 30 ἔστι καὶ Barocc.
30, 31 ἡνίκα Barocc. 30 πίπτη Barocc. : πίπτει Φ. 31 κατατάκεται
scripsi : καὶ τάκεται Φ : καὶ μαραίνεται Barocc.

strenuo
mimmo
nemupenius
postium

B. 1. 3. 5. 11
mitemare

alere dico

lunum

παντονεο

10

15

20

25

30

35

nunc

salous
fitterly

3. Τις πάνταν ήνεικε : abe commune anatibus repletum esse dicimus
ταλαιπωρεύειν.

τοῖσι τεοῖσιν ἴδητις τὸν τλάμονα, μὴ με παρένθηις,
στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ
λῦσον τὰς σχοίνω με καὶ ἀμφίθες ἐκ ρεθέων σῶν
εῖματα καὶ κρύψον με, τὸ δ' ἀν πύματόν με φίλασον.
καν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα. μὴ με φοβαθῆις.
οὐ δύναμαι τελεῖν τε, διαλλάξεις με φιλάσας.

40

χῶμα δέ μοι κοίλαινε, τό μεν κρύψει τὸν ἔρωτα,
καν ἀπῆις, τόδε μοι τρὶς ἐπάνσον 'ῶ φίλε κεῖσαι.'
ἢν δὲ θέληις, καὶ τοῦτο 'καλὸς δέ μοι ἀλεθ' ἐταῖρος.'
γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῦς τοίχοισι χαράσσω.
'τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν' δδοιπόρε, μὴ παροδεύσῃς,
ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον ἀπηνέα εἶχεν ἐταῖρον.'

45

ῶδ' εἰπὼν λίθον εἶλεν, ἐρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
ἀχρι μέσω προθύρω φοβερὸν λίθον ἄπτετ' ἀπ' αὐτῷ
τὰν λεπτὰν σχοινίδα, βρόχον δ' ἐνίαλλε τραχήλῳ,
τὰν ἔδραν δ' ἐκύλισεν ὑπαὶ ποδός, ἥδ' ἐκρεμάσθη
νεκρός. δ' αὐτ' ὡιξε θύρας καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
αὐλᾶς ἔξιδίας ἀρταμένον, οὐδ' ἐλυγίχθη
τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσε νέον φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ
εῖματα πάντ' ἐμίανεν, ἐφαβικὰ βαῖνε δ' ἐς ἄθλα
γυμνασίων, καὶ ἔκηλα φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν,
καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἥνθε τὸν ὑβριστ' λαϊνέας δέ
ἴπτατ' ἀπὸ κρηπῖδος ἐς ὕδατα· τῷι δ' ἐφύπερθεν
ἄλατο καὶ τῶγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἐφαβον.
νῦμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά.
'χαίρετε τοὶ φιλέοντες· δὲ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
στέρεγετε δ' οἱ μισεῦντες· δὲ γὰρ θεὸς οὐδε δικάζειν.'

50

λυγίχθη = reflectere

55

60

εστοντος = iherat

37 τεοῖς εἴδης 42 κατέχειν conieci 43 μοι κοίλανον δ Mus.:
μεν κοίλον τι τό 44 ἐπάνσον edd. ant. : δπά. 45 θέληις Ahrens:
λῆις 46 τοίχοισι Schaefer : τίχοισι χαράσσω scripsi: χαράξω
48 εἶχεν edd. ant. : εἶχον 50 μέσω προθύρω scripsi: μέσων δδῶν
ἴπτετ' Mus. : δπότ' αὐτ. incerto casu 51 ἐνίαλλε scripsi:
ἔβαλλε 52 ἐκοίλισεν ὑπὲκ Call.: ἀπαὶ Reiske: ἀλτα
53 αὐτόιξε 54 ἡρτημένον ἐλυγίχθη apogr.: ἐτυλίχθη 56 ἄθλα
Ahrens: ἄθλω 57 γυμνασίων Wordsworth: γυμναστῶν ἔκηλα
scripsi: λε 59 ίπτατ' Hight: ίστατ' κρηπῖδος apogr.: κρηπῖδας
ἐς ὕδατα τῷι Reiske: ἐς ὕδατα 61 νῦμα Reiske: ἄμα 63 οἱ
μισεῦντες Ahrens: οἰμεῖς εὕητε δικάζειν Call.: δικάσειν

XIII. ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΑΙ ΔΗΙΔΑΜΕΙΑΣ

(ΒΙΟΝ. ΙΙ)

ΜΥΡΣΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΔΑΣ

Λῆις νύ τί μοι Λυκίδα Σικελὸν μέλος ἀδὲ λιγαίνειν,
ἱμερόεν γλυκύθυμον ἔρωτικόν, οἷον δὲ Κύκλωψ
ἀεισεν Πολύφαμος ἐπ' ἡμίνι Γαλατείαι;
— κῆμοὶ συρίσδεν, Μύρσων, φίλον· ἀλλὰ τί μέλψω;
— Σκύριον, ὁ Λυκίδα, ζαλώμενον ἀδὲν ἔρωτα, 5
λάθρια Πηλείδα φιλάματα, λάθριον εὐνάν,
πῶς πᾶν ἔστατο φάρος, ὅπως δὲ ἐψεύστατο μορφάν
κινή κώραισιν ὅπως Λυκομηδίσιων οὐκ ἀλεγοίσαις
ἄνδρ' ἡινει κατὰ παστὸν Ἀχιλλέα Δηιδάμεια.
— Ἀρπασε τὰν Ἐλέναν πόθ' ὁ βωκόλος, ἄγε δὲ ἐς Ἰδαν, 10
Οἰνώνηι κακὸν ἀλγος. ἐχώσατο δὲ ἀ Λακεδαίμων,
πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Ἀχαικόν, οὐδέ τις Ἐλλην,
οὔτε Μυκηναίων οὔτε Ἡλιδος οὔτε Λακώνων,
μεῖνεν ἐδὲν κατὰ δῶμα, φυγὴν δύστανον Ἀρηα.
λάνθανε δὲ ἐν κώραισι Λυκομηδίσι μοῦνος Ἀχιλλεύς, 15
εἴρια δὲ ἀνθ' ὅπλων ἐδιδάσκετο, καὶ χερὶ λευκᾶι
παρθενικὸν κόρον εἶχεν, ἐφαίνετο δὲ ἡῦτε κώρα.
καὶ γὰρ ἵσον τήναις θηλύνετο καὶ τόσον ἄνθος
χιονέαις πόρφυρε παρηίσι καὶ τὸ βάδισμα
παρθενικῆς ἐβάδιζε, κόμας δὲ ἐπύκαζε καλύπτρη. 20
θυμὸν δὲ Ἀρεος εἶχε καὶ ἀνέρος εἶχεν ἔρωτα.
ἐξ ἀοῦς δὲ ἐπὶ νύκτα παρίζετο Δηιδαμείαι,

Codices : X Tr. Titulus (fictus) Ἐπιθαλάμιος. Ἀχιλλέως καὶ Δηιδαμείας add. apogr. personae nullae notantur 4 κῆμοι Brunck : κήν μοι 5 ὁ add. Lennerp ζαλώμενον scripsi : ζαλῶν μένος ἀδὲν Vrsinus : ἀδὲν 7 ἐψεύστατο Canter : ἐμεύσατο 8 κήν δπως ἐν κώραισι : correxi ἀπαλέγοισαι et -σα: corr. Ahrens 9 ἀη(ἀει) X)δηνη τα: correxi (κατὰ Ahrens alii) 11 δὲ add. Heskin 14 φυγὴν δύστανον Bentley : φέρων δισσὸν ἀνὰν Tr. : δυσὶν ἀγγὺν X ἄρηα Scaliger : ἄρηα 19 παρειῆσι 22 παρίζετο Canter : μερίζετο

καὶ ποτὲ μὲν τήνας ἐφίλει χέρα, πολλάκι δ' αὐτᾶς
στάμονα καλὸν ἀειρε, τὰ δαιδαλα δ' ἄτρι' ἐπήμει·
ἡσθιε δ' οὐκ ἄλλαι σὺν ὁμάλικι, πάντα δ' ἐποίει 25
σπεύδων κοινὸν ἐσ ὑπνον. ἐλεξέ νυ καὶ λόγον αὐτᾶς
‘ἄλλαι μὲν κυώσουσι σὺν ἀλλήλαισιν ἀδελφαί,
αὐτὰρ ἐγὼ μούνα, μούνα δέ συ νῦμφα καθεύδεις.
αἱ δύο παρθενικαὶ συνομάλικες, αἱ δύο καλαί·
ἄλλὰ μόναι κατὰ λέκτρα καθεύδομες· ἀ δὲ πονηρά 30
Νυσαία δολία με κακῶς ἀπὸ σεῖο μερίσδει.
οὐ γὰρ ἐγὼ σέο

XIV. ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΥΡΩΠΗ

(Mosch. ΙΙ)

Εὐρώπηι ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἦκεν ὄνειρον.
νυκτὸς ὅτε τρίταν λάχος ἵσταται, ἐγγύθι δ' ἡώς,
ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
λυσιμελῆς πεδάι μαλακῷ κατὰ φάεα δεσμῷ,
εὗτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος δνείρων· 5
τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κυώσουσα δόμοισι
Φοίνικος θυγάτηρ ἔτι παρθένος Εὐρώπεια
ωίσατ' ἡπείρους δοιὰς περὶ εἰο μάχεσθαι,
‘Ασίδα τ' ἀντιπέρην τε· φυῆν δ' ἔχον οἴα γυναῖκες.
τῶν δ' ἡ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχειν, ἡ δ' ἄρ' ἐώικει 10
ἐγδαπίηι, καὶ μᾶλλον ἔης περιστχετο κούρης,

24 στάμονα Scaliger: στόμ' ἄνδα δαιδαλα δ' ἄτρι' Lennep: δ' ἄδεα
δάκρυν 26 αὐτᾶν Ursinus: αὐτάν 28 μούνα μούνα Lennep:
μούνα μίμνω δέ συ Hermann: σὺ δὲ 29 δύο Salmasius: δ' ὑπὸ²
30 κατὰ Scaliger: καὶ 31 Νυσαία scripsi: Νύσσα (i. e. Νυσέα) X:
Νύσσα γὰρ Tr.

Codices: F; M (in quo saepius pauca evanuerunt), cum eodem
consentit Basiliensis (v. 24-142) raro commemoratus; S 1 ἥλθεν
M 2 τρίταν Mus.: τρίτον ἵστατο F 9 ἀσιάδ' ἄ. S:
ἀσσαδ' ἄ. M 10 om. S εἰχεν F 11 ἐν δ' ἀσίη S 9*

φάσκεν δ' ὡς μιν ἔτικτε καὶ ὡς ἀτίταλλέ μιν αὐτή.
 ἡ δ' ἔτέρη κράτερῆισι βιωμένη παλάμηισιν
 εἵρυεν οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσυμον εἶο
 ἐκ Διὸς αἰγύόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν.

15

ἡ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαλίνουσα,
 παλλομένη κραδίην τὸ γάρ ὡς ὑπάρ εἶδεν ὄνειρον,
 ἔζομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρας δέ
 εἰστέτι πεπταμένουσιν ἐν ὅμμασιν εἶχε γυναικας.
 ὅψε δὲ δειμαλέην ἀνενείκατο παρθένος αὐδήν·
 'τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προτῆλεν;
 ποιὸι με στρωτῶν λεχέων ὑπερ ἐν θαλάμοισιν
 ἥδυν μάλα κυώστουσαν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι,
 τίς δ' ἦν ἡ ἔεινη, τὴν εἴσιδον ὑπνώουσα;
 ὡς μ' ἔλαβε κραδίην κείνης πόθος, ὡς με καὶ αὐτή
 ἀσπασίως ὑπέδεκτο καὶ ὡς σφετέρην ἔδε παῦδα.
 ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρήνειαν ὄνειρον.'

25

ως εἰποῦστ' ἀνόρουσε, φίλας δ' ἐπεδίζεθ' ἑταίρας
 ἥλικας οἰέτεας θυμήρεας εὐπατερείας, - δρμοετη⁶γη⁷νε⁸
 τῆισιν ἀεὶ συνάθυρεν, ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύνοιτο, τηδ. οναο³⁰ο⁹γε¹⁰η¹¹
 ἡ ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα προχοήισιν ἀναύρων, - ο¹²γι¹³θε¹⁴η¹⁵νε¹⁶η¹⁷η¹⁸η¹⁹
 ἡ ὅπότ' ἐκ λειμῶνος ἐύπνοα λείρι ἀμέργοι. αι²⁰τη²¹κε²²η²³η²⁴η²⁵η²⁶η²⁷η²⁸η²⁹η³⁰η³¹η³²η³³η³⁴η³⁵η³⁶η³⁷η³⁸η³⁹η⁴⁰η⁴¹η⁴²η⁴³η⁴⁴η⁴⁵η⁴⁶η⁴⁷η⁴⁸η⁴⁹η⁵⁰η⁵¹η⁵²η⁵³η⁵⁴η⁵⁵η⁵⁶η⁵⁷η⁵⁸η⁵⁹η⁶⁰η⁶¹η⁶²η⁶³η⁶⁴η⁶⁵η⁶⁶η⁶⁷η⁶⁸η⁶⁹η⁷⁰η⁷¹η⁷²η⁷³η⁷⁴η⁷⁵η⁷⁶η⁷⁷η⁷⁸η⁷⁹η⁸⁰η⁸¹η⁸²η⁸³η⁸⁴η⁸⁵η⁸⁶η⁸⁷η⁸⁸η⁸⁹η⁹⁰η⁹¹η⁹²η⁹³η⁹⁴η⁹⁵η⁹⁶η⁹⁷η⁹⁸η⁹⁹η¹⁰⁰η¹⁰¹η¹⁰²η¹⁰³η¹⁰⁴η¹⁰⁵η¹⁰⁶η¹⁰⁷η¹⁰⁸η¹⁰⁹η¹¹⁰η¹¹¹η¹¹²η¹¹³η¹¹⁴η¹¹⁵η¹¹⁶η¹¹⁷η¹¹⁸η¹¹⁹η¹²⁰η¹²¹η¹²²η¹²³η¹²⁴η¹²⁵η¹²⁶η¹²⁷η¹²⁸η¹²⁹η¹³⁰η¹³¹η¹³²η¹³³η¹³⁴η¹³⁵η¹³⁶η¹³⁷η¹³⁸η¹³⁹η¹⁴⁰η¹⁴¹η¹⁴²η¹⁴³η¹⁴⁴η¹⁴⁵η¹⁴⁶η¹⁴⁷η¹⁴⁸η¹⁴⁹η¹⁵⁰η¹⁵¹η¹⁵²η¹⁵³η¹⁵⁴η¹⁵⁵η¹⁵⁶η¹⁵⁷η¹⁵⁸η¹⁵⁹η¹⁶⁰η¹⁶¹η¹⁶²η¹⁶³η¹⁶⁴η¹⁶⁵η¹⁶⁶η¹⁶⁷η¹⁶⁸η¹⁶⁹η¹⁷⁰η¹⁷¹η¹⁷²η¹⁷³η¹⁷⁴η¹⁷⁵η¹⁷⁶η¹⁷⁷η¹⁷⁸η¹⁷⁹η¹⁸⁰η¹⁸¹η¹⁸²η¹⁸³η¹⁸⁴η¹⁸⁵η¹⁸⁶η¹⁸⁷η¹⁸⁸η¹⁸⁹η¹⁹⁰η¹⁹¹η¹⁹²η¹⁹³η¹⁹⁴η¹⁹⁵η¹⁹⁶η¹⁹⁷η¹⁹⁸η¹⁹⁹η²⁰⁰η²⁰¹η²⁰²η²⁰³η²⁰⁴η²⁰⁵η²⁰⁶η²⁰⁷η²⁰⁸η²⁰⁹η²¹⁰η²¹¹η²¹²η²¹³η²¹⁴η²¹⁵η²¹⁶η²¹⁷η²¹⁸η²¹⁹η²²⁰η²²¹η²²²η²²³η²²⁴η²²⁵η²²⁶η²²⁷η²²⁸η²²⁹η²³⁰η²³¹η²³²η²³³η²³⁴η²³⁵η²³⁶η²³⁷η²³⁸η²³⁹η²⁴⁰η²⁴¹η²⁴²η²⁴³η²⁴⁴η²⁴⁵η²⁴⁶η²⁴⁷η²⁴⁸η²⁴⁹η²⁵⁰η²⁵¹η²⁵²η²⁵³η²⁵⁴η²⁵⁵η²⁵⁶η²⁵⁷η²⁵⁸η²⁵⁹η²⁶⁰η²⁶¹η²⁶²η²⁶³η²⁶⁴η²⁶⁵η²⁶⁶η²⁶⁷η²⁶⁸η²⁶⁹η²⁷⁰η²⁷¹η²⁷²η²⁷³η²⁷⁴η²⁷⁵η²⁷⁶η²⁷⁷η²⁷⁸η²⁷⁹η²⁸⁰η²⁸¹η²⁸²η²⁸³η²⁸⁴η²⁸⁵η²⁸⁶η²⁸⁷η²⁸⁸η²⁸⁹η²⁹⁰η²⁹¹η²⁹²η²⁹³η²⁹⁴η²⁹⁵η²⁹⁶η²⁹⁷η²⁹⁸η²⁹⁹η³⁰⁰η³⁰¹η³⁰²η³⁰³η³⁰⁴η³⁰⁵η³⁰⁶η³⁰⁷η³⁰⁸η³⁰⁹η³¹⁰η³¹¹η³¹²η³¹³η³¹⁴η³¹⁵η³¹⁶η³¹⁷η³¹⁸η³¹⁹η³²⁰η³²¹η³²²η³²³η³²⁴η³²⁵η³²⁶η³²⁷η³²⁸η³²⁹η³³⁰η³³¹η³³²η³³³η³³⁴η³³⁵η³³⁶η³³⁷η³³⁸η³³⁹η³⁴⁰η³⁴¹η³⁴²η³⁴³η³⁴⁴η³⁴⁵η³⁴⁶η³⁴⁷η³⁴⁸η³⁴⁹η³⁵⁰η³⁵¹η³⁵²η³⁵³η³⁵⁴η³⁵⁵η³⁵⁶η³⁵⁷η³⁵⁸η³⁵⁹η³⁶⁰η³⁶¹η³⁶²η³⁶³η³⁶⁴η³⁶⁵η³⁶⁶η³⁶⁷η³⁶⁸η³⁶⁹η³⁷⁰η³⁷¹η³⁷²η³⁷³η³⁷⁴η³⁷⁵η³⁷⁶η³⁷⁷η³⁷⁸η³⁷⁹η³⁸⁰η³⁸¹η³⁸²η³⁸³η³⁸⁴η³⁸⁵η³⁸⁶η³⁸⁷η³⁸⁸η³⁸⁹η³⁹⁰η³⁹¹η³⁹²η³⁹³η³⁹⁴η³⁹⁵η³⁹⁶η³⁹⁷η³⁹⁸η³⁹⁹η⁴⁰⁰η⁴⁰¹η⁴⁰²η⁴⁰³η⁴⁰⁴η⁴⁰⁵η⁴⁰⁶η⁴⁰⁷η⁴⁰⁸η⁴⁰⁹η⁴¹⁰η⁴¹¹η⁴¹²η⁴¹³η⁴¹⁴η⁴¹⁵η⁴¹⁶η⁴¹⁷η⁴¹⁸η⁴¹⁹η⁴²⁰η⁴²¹η⁴²²η⁴²³η⁴²⁴η⁴²⁵η⁴²⁶η⁴²⁷η⁴²⁸η⁴²⁹η⁴³⁰η⁴³¹η⁴³²η⁴³³η⁴³⁴η⁴³⁵η⁴³⁶η⁴³⁷η⁴³⁸η⁴³⁹η⁴⁴⁰η⁴⁴¹η⁴⁴²η⁴⁴³η⁴⁴⁴η⁴⁴⁵η⁴⁴⁶η⁴⁴⁷η⁴⁴⁸η⁴⁴⁹η⁴⁵⁰η⁴⁵¹η⁴⁵²η⁴⁵³η⁴⁵⁴η⁴⁵⁵η⁴⁵⁶η⁴⁵⁷η⁴⁵⁸η⁴⁵⁹η⁴⁶⁰η⁴⁶¹η⁴⁶²η⁴⁶³η⁴⁶⁴η⁴⁶⁵η⁴⁶⁶η⁴⁶⁷η⁴⁶⁸η⁴⁶⁹η⁴⁷⁰η⁴⁷¹η⁴⁷²η⁴⁷³η⁴⁷⁴η⁴⁷⁵η⁴⁷⁶η⁴⁷⁷η⁴⁷⁸η⁴⁷⁹η⁴⁸⁰η⁴⁸¹η⁴⁸²η⁴⁸³η⁴⁸⁴η⁴⁸⁵η⁴⁸⁶η⁴⁸⁷η⁴⁸⁸η⁴⁸⁹η⁴⁹⁰η⁴⁹¹η⁴⁹²η⁴⁹³η⁴⁹⁴η⁴⁹⁵η⁴⁹⁶η⁴⁹⁷η⁴⁹⁸η⁴⁹⁹η⁵⁰⁰η⁵⁰¹η⁵⁰²η⁵⁰³η⁵⁰⁴η⁵⁰⁵η⁵⁰⁶η⁵⁰⁷η⁵⁰⁸η⁵⁰⁹η⁵¹⁰η⁵¹¹η⁵¹²η⁵¹³η⁵¹⁴η⁵¹⁵η⁵¹⁶η⁵¹⁷η⁵¹⁸η⁵¹⁹η⁵²⁰η⁵²¹η⁵²²η⁵²³η⁵²⁴η⁵²⁵η⁵²⁶η⁵²⁷η⁵²⁸η⁵²⁹η⁵³⁰η⁵³¹η⁵³²η⁵³³η⁵³⁴η⁵³⁵η⁵³⁶η⁵³⁷η⁵³⁸η⁵³⁹η⁵⁴⁰η⁵⁴¹η⁵⁴²η⁵⁴³η⁵⁴⁴η⁵⁴⁵η⁵⁴⁶η⁵⁴⁷η⁵⁴⁸η⁵⁴⁹η⁵⁵⁰η⁵⁵¹η⁵⁵²η⁵⁵³η⁵⁵⁴η⁵⁵⁵η⁵⁵⁶η⁵⁵⁷η⁵⁵⁸η⁵⁵⁹η⁵⁶⁰η⁵⁶¹η⁵⁶²η⁵⁶³η⁵⁶⁴η⁵⁶⁵η⁵⁶⁶η⁵⁶⁷η⁵⁶⁸η⁵⁶⁹η⁵⁷⁰η⁵⁷¹η⁵⁷²η⁵⁷³η⁵⁷⁴η⁵⁷⁵η⁵⁷⁶η⁵⁷⁷η⁵⁷⁸η⁵⁷⁹η⁵⁸⁰η⁵⁸¹η⁵⁸²η⁵⁸³η⁵⁸⁴η⁵⁸⁵η⁵⁸⁶η⁵⁸⁷η⁵⁸⁸η⁵⁸⁹η⁵⁹⁰η⁵⁹¹η⁵⁹²η⁵⁹³η⁵⁹⁴η⁵⁹⁵η⁵⁹⁶η⁵⁹⁷η⁵⁹⁸η⁵⁹⁹η⁶⁰⁰η⁶⁰¹η⁶⁰²η⁶⁰³η⁶⁰⁴η⁶⁰⁵η⁶⁰⁶η⁶⁰⁷η⁶⁰⁸η⁶⁰⁹η⁶¹⁰η⁶¹¹η⁶¹²η⁶¹³η⁶¹⁴η⁶¹⁵η⁶¹⁶η⁶¹⁷η⁶¹⁸η⁶¹⁹η⁶²⁰η⁶²¹η⁶²²η⁶²³η⁶²⁴η⁶²⁵η⁶²⁶η⁶²⁷η⁶²⁸η⁶²⁹η⁶³⁰η⁶³¹η⁶³²η⁶³³η⁶³⁴η⁶³⁵η⁶³⁶η⁶³⁷η⁶³⁸η⁶³⁹η⁶⁴⁰η⁶⁴¹η⁶⁴²η⁶⁴³η⁶⁴⁴η⁶⁴⁵η⁶⁴⁶η⁶⁴⁷η⁶⁴⁸η⁶⁴⁹η⁶⁵⁰η⁶⁵¹η⁶⁵²η⁶⁵³η⁶⁵⁴η⁶⁵⁵η⁶⁵⁶η⁶⁵⁷η⁶⁵⁸η⁶⁵⁹η⁶⁶⁰η⁶⁶¹η⁶⁶²η⁶⁶³η⁶⁶⁴η⁶⁶⁵η⁶⁶⁶η⁶⁶⁷η⁶⁶⁸η⁶⁶⁹η⁶⁷⁰η⁶⁷¹η⁶⁷²η⁶⁷³η⁶⁷⁴η⁶⁷⁵η⁶⁷⁶η⁶⁷⁷η⁶⁷⁸η⁶⁷⁹η⁶⁸⁰η⁶⁸¹η⁶⁸²η⁶⁸³η⁶⁸⁴η⁶⁸⁵η⁶⁸⁶η⁶⁸⁷η⁶⁸⁸η⁶⁸⁹η⁶⁹⁰η⁶⁹¹η⁶⁹²η⁶⁹³η⁶⁹⁴η⁶⁹⁵η⁶⁹⁶η⁶⁹⁷η⁶⁹⁸η⁶⁹⁹η⁷⁰⁰η⁷⁰¹η⁷⁰²η⁷⁰³η⁷⁰⁴η⁷⁰⁵η⁷⁰⁶η⁷⁰⁷η⁷⁰⁸η⁷⁰⁹η⁷¹⁰η⁷¹¹η⁷¹²η⁷¹³η⁷¹⁴η⁷¹⁵η⁷¹⁶η⁷¹⁷η⁷¹⁸η⁷¹⁹η⁷²⁰η⁷²¹η⁷²²η⁷²³η⁷²⁴η⁷²⁵η⁷²⁶η⁷²⁷η⁷²⁸η⁷²⁹η⁷³⁰η⁷³¹η⁷³²η⁷³³η⁷³⁴η⁷³⁵η⁷³⁶η⁷³⁷η⁷³⁸η⁷³⁹η⁷⁴⁰η⁷⁴¹η⁷⁴²η⁷⁴³η⁷⁴⁴η⁷⁴⁵η⁷⁴⁶η⁷⁴⁷η⁷⁴⁸η⁷⁴⁹η⁷⁵⁰η⁷⁵¹η⁷⁵²η⁷⁵³η⁷⁵⁴η⁷⁵⁵η⁷⁵⁶η⁷⁵⁷η⁷⁵⁸η⁷⁵⁹η⁷⁶⁰η⁷⁶¹η⁷⁶²η⁷⁶³η⁷⁶⁴η⁷⁶⁵η⁷⁶⁶η⁷⁶⁷η⁷⁶⁸η⁷⁶⁹η⁷⁷⁰η⁷⁷¹η⁷⁷²η⁷⁷³η⁷⁷⁴η⁷⁷⁵η⁷⁷⁶η⁷⁷⁷η⁷⁷⁸η⁷⁷⁹η⁷⁸⁰η⁷⁸¹η⁷⁸²η⁷⁸³η⁷⁸⁴η⁷⁸⁵η⁷⁸⁶η⁷⁸⁷η⁷⁸⁸η⁷⁸⁹η⁷⁹⁰η⁷⁹¹η⁷⁹²η⁷⁹³η⁷⁹⁴η⁷⁹⁵η⁷⁹⁶η⁷⁹⁷η⁷⁹⁸η⁷⁹⁹η⁸⁰⁰η⁸⁰¹η⁸⁰²η⁸⁰³η⁸⁰⁴η⁸⁰⁵η⁸⁰⁶η⁸⁰⁷η⁸⁰⁸η⁸⁰⁹η⁸¹⁰η⁸¹¹η⁸¹²η⁸¹³η⁸¹⁴η⁸¹⁵η⁸¹⁶η⁸¹⁷η⁸¹⁸η⁸¹⁹η⁸²⁰η⁸²¹η⁸²²η⁸²³η⁸²⁴η⁸²⁵η⁸²⁶η⁸²⁷η⁸²⁸η⁸²⁹η⁸³⁰η⁸³¹η⁸³²η⁸³³η⁸³⁴η⁸³⁵η⁸³⁶η⁸³⁷η⁸³⁸η⁸³⁹η⁸⁴⁰η⁸⁴¹η⁸⁴²η⁸⁴³η⁸⁴⁴η⁸⁴⁵η⁸⁴⁶η⁸⁴⁷η⁸⁴⁸η⁸⁴⁹η⁸⁵⁰η⁸⁵¹η⁸⁵²η⁸⁵³η⁸⁵⁴η⁸⁵⁵η⁸⁵⁶η⁸⁵⁷η⁸⁵⁸η⁸⁵⁹η⁸⁶⁰η⁸⁶¹η⁸⁶²η⁸⁶³η⁸⁶⁴η⁸⁶⁵η⁸⁶⁶η⁸⁶⁷η⁸⁶⁸η⁸⁶⁹η⁸⁷⁰η⁸⁷¹η⁸⁷²η⁸⁷³η⁸⁷⁴η⁸⁷⁵η⁸⁷⁶η⁸⁷⁷η⁸⁷⁸η⁸⁷⁹η⁸⁸⁰η⁸⁸¹η⁸⁸²η⁸⁸³η⁸⁸⁴η⁸⁸⁵η⁸⁸⁶η⁸⁸⁷η⁸⁸⁸η⁸⁸⁹η⁸⁹⁰η⁸⁹¹η⁸⁹²η⁸⁹³η⁸⁹⁴η⁸⁹⁵η⁸⁹⁶η⁸⁹⁷η⁸⁹⁸η⁸⁹⁹η⁹⁰⁰η⁹⁰¹η⁹⁰²η⁹⁰³η⁹⁰⁴η⁹⁰⁵η⁹⁰⁶η⁹⁰⁷η⁹⁰⁸η⁹⁰⁹η⁹¹⁰η⁹¹¹η⁹¹²η⁹¹³η⁹¹⁴η⁹¹⁵η⁹¹⁶η⁹¹⁷η⁹¹⁸η⁹¹⁹η⁹²⁰η⁹²¹η⁹²²η⁹²³η⁹²⁴η⁹²⁵η⁹²⁶η⁹²⁷η⁹²⁸η⁹²⁹η⁹³⁰η⁹³¹η⁹³²η⁹³³η⁹³⁴η⁹³⁵η⁹³⁶η⁹³⁷η⁹³⁸η⁹³⁹η⁹⁴⁰η⁹⁴¹η⁹⁴²η⁹⁴³η⁹⁴⁴η⁹⁴⁵η⁹⁴⁶η⁹⁴⁷η⁹⁴⁸η⁹⁴⁹η⁹⁵⁰η⁹⁵¹η⁹⁵²η⁹⁵³η⁹⁵⁴η⁹⁵⁵η⁹⁵⁶η⁹⁵⁷η⁹⁵⁸η⁹⁵⁹η⁹⁶⁰η⁹⁶¹η⁹⁶²η⁹⁶³η⁹⁶⁴η⁹⁶⁵η⁹⁶⁶η⁹⁶⁷η⁹⁶⁸η⁹⁶⁹η⁹⁷⁰η⁹⁷¹η⁹⁷²η⁹⁷³η⁹⁷⁴η⁹⁷⁵η⁹⁷⁶η⁹⁷⁷η⁹⁷⁸η⁹⁷⁹η⁹⁸⁰η⁹⁸¹η⁹⁸²η⁹⁸³η⁹⁸⁴η⁹⁸⁵η⁹⁸⁶η⁹⁸⁷η⁹⁸⁸η⁹⁸⁹η⁹⁹⁰η⁹⁹¹η⁹⁹²η⁹⁹³η⁹⁹⁴η⁹⁹⁵η⁹⁹⁶η⁹⁹⁷η⁹⁹⁸η⁹⁹⁹η¹⁰⁰⁰η¹⁰⁰¹η¹⁰⁰²η¹⁰⁰³η¹⁰⁰⁴η¹⁰⁰⁵η¹⁰⁰⁶η¹⁰⁰⁷η¹⁰⁰⁸η¹⁰⁰⁹η¹⁰¹⁰η¹⁰¹¹η¹⁰¹²η¹⁰¹³η¹⁰¹⁴η¹⁰¹⁵η¹⁰¹⁶η¹⁰¹⁷η¹⁰¹⁸η¹⁰¹⁹η¹⁰²⁰η¹⁰²¹η¹⁰²²η¹⁰²³η¹⁰²⁴η¹⁰²⁵η¹⁰²⁶η¹⁰²⁷η¹⁰²⁸η¹⁰²⁹η¹⁰³⁰η¹⁰³¹η¹⁰³²η¹⁰³³η¹⁰³⁴η¹⁰³⁵η¹⁰³⁶η¹⁰³⁷η¹⁰³⁸η¹⁰³⁹η¹⁰⁴⁰η¹⁰⁴¹η¹⁰⁴²η¹⁰⁴³η¹⁰⁴⁴η¹⁰⁴⁵η¹⁰⁴⁶η¹⁰⁴⁷η¹⁰⁴⁸η¹⁰⁴⁹η¹⁰⁵⁰η¹⁰⁵¹η¹⁰⁵²η¹⁰⁵³η¹⁰⁵⁴η¹⁰⁵⁵η¹⁰⁵⁶η¹⁰⁵⁷η¹⁰⁵⁸η¹⁰⁵⁹η¹⁰⁶⁰η¹⁰⁶¹η¹⁰⁶²η¹⁰⁶³η¹⁰⁶⁴η¹⁰⁶⁵η¹⁰⁶⁶η¹⁰⁶⁷η¹⁰⁶⁸η¹⁰⁶⁹η¹⁰⁷⁰η¹⁰⁷¹η¹⁰⁷²η¹⁰⁷³η¹⁰⁷⁴η¹⁰⁷⁵η¹⁰⁷⁶η¹⁰⁷⁷η¹⁰⁷⁸η¹⁰⁷⁹η¹⁰⁸⁰η¹⁰⁸¹η¹⁰⁸²η¹⁰⁸³η¹⁰⁸⁴η¹⁰⁸⁵η¹⁰⁸⁶η¹⁰⁸⁷η¹⁰⁸⁸η¹⁰⁸⁹η¹⁰⁹⁰η¹⁰⁹¹η¹⁰⁹²η¹⁰⁹³η¹⁰⁹⁴η¹⁰⁹⁵η¹⁰⁹⁶η¹⁰⁹⁷η¹⁰⁹⁸η¹⁰⁹⁹η¹¹⁰⁰η¹¹⁰¹η¹¹⁰²η¹¹⁰³η¹¹⁰⁴η¹¹⁰⁵η¹¹⁰⁶η¹¹⁰⁷η¹¹⁰⁸η¹¹⁰⁹η¹¹¹⁰η¹¹¹¹η¹¹¹²η¹¹¹³η¹¹¹⁴η¹¹¹⁵η¹¹¹⁶η¹¹¹⁷η¹¹¹⁸η¹¹¹⁹η¹¹²⁰η¹¹²¹η¹¹

ιῆιεν· ἡ δὲ πόρεν περικαλλέΐ Τηλεφαάστηι,
ηῆτε οἱ αἴματος ἔσκεν· ἀνύμφωι δ' Εύρωπείηι
μῆτηρ Τηλεφάσσα περικλυτὸν ὥπασε δῶρον.
ἐν τῷ διάδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα.
ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη Ἰναχὶς Ἰώ
εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυὴν δ' οὐκ εἶχε γυναῖν.
φοιταλέη δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἀλμυρὰ βαῖνε κέλευθα
νηχομένηι ἱκέλη· κνάνου δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
δοιοὶ δ' ἔστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὀφρύος αἰγαλοῖο
φῶτες ἀολλήδην, θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
ἐν δ' ἦν Ζεὺς Κρονίδης ἐπαφώμενος ἡρέμα χερσί^{οικείων τατα}
πόρτιος Ἰναχίης, τὴν δ' ἐπταπόρωι παρὰ Νείλῳ
ἐκ βοὸς εὐκεράοιο πάλιν μετάμειβε γυναῖκα.
ἀργύρεος μὲν ἔην Νείλου ρόσος, ἡ δ' ἄρα πόρτις
χαλκεή, χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην Ζεύς.
ἀμφὶ δὲ διωήεντος ὑπὸ στεφάνην ταλάροιο
Ἐρμείης ἡσκητό· πέλας δέ οἱ ἐκτετάνυστο
Ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
τοῖο δὲ φοινήεντος ἀφ' αἴματος ἔξανέτελλεν
ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθέΐ χροῖη,
ταρσὸν ἀναπλώσας, ώσει τέ τις ὡκύαλος ηῆν
χρυσείον ταλάροιο περίσκεπτε χείλεα ταρσός. —
τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος Εύρωπείης.

αὶ δ' ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἐσ ἀνθεμόεντας ἵκανον,
ἄλλη ἐπ' ἄλλοιοισι τότ' ἀνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
τῶν δὲ μὲν νάρκισσον ἐύπνοον, δὲ δὲ δάκρυον,
ἡ δὲ ἵον, δὲ δὲ ἐρπυλλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δὲ ἔραζε
λειμῶνων ἀεροτρεφέων θαλέθεσκε πετηλά.
αὶ δὲ αὐτεῖς ἔανθοιο κρόκου θυόεσσαν ἔθειραν

44 Ἰνάχου S 45 γυναικός S 46 φοίτα^ρ αἴδε S 47 κυάνου
Meineke: κυανὴ 50 Ζεὺς ἐπαφώμενος ἡρέμα χειρὶ θεείη S
51 Ἰναχίης τὴν Pierson: εἰναλί(λύ) Mης^τ τὴν F M: εἰνατ ληιστὴν S
55 στεφάνοις M 60 ἀναπλώσας S ὡκύαλος M 61 ταρσός scripsi:
ταρσοῖς 63 ἐπ' M ἐσθλυθον ἀνθεμόεντας S 65 νεύκισσον S
67 ἀεροτροφέων S: ἀεροτρεφέθων M θαλέεσκε F: θαλέσθεκον M
68 ἔθειρην

δρέπτον ἐριδμαίνουσαι· ἀτὰρ μέσσηισιν ἄνασσα
ἀγλαΐην πυρσοῖο ρόδου χείρεσσι λέγουσα,
οιά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Ἀφρογένεια.

70

οὐ μὲν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν ἴαίνεω,
οὐδὲ ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.

ἡ γὰρ δὴ Κρονίδης ὡς μιν φράσαθ', ὡς ἐόλητο
θυμὸν ἀνωίστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι

*Η μετάδικη
τελεταρχία*
75

Κύπριδος, ἡ μούνη δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσται.

δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ἡλίμονος Ἡρῆς
παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατῆσαι
κρύψει θεὸν καὶ τρέψει δέμας καὶ γείνετο ταῦρος,
οὐχ οἶος σταθμοῖς ἐνιφέρεται, οὐδὲ μὲν οἶος
ῶλκα διατμήγει σύρων εὐκαμπὲς ἄροτρον,

80

οὐδὲ οἶος ποίμνης ἐπιβόσκεται, οὐδὲ μὲν οἶος
ὅστις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.

τοῦ δὴ τοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ἔανθόχροον ἔσκε,
κύκλος δ' ἀργύφεος μέσσωι μάρμαιρε μετώπωι,
ὅσσε δ' ὑπογλαύσσεσκε καὶ ὥμερον ἀστράπτεσκεν.
Ἴσά τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου

85

ἄντυγος ἡμιτόμου κεραῆς ἄτε κύκλα σελήνης.

*εἰς τὸν δέλτα
τηνακτικόν*

ἡλυθε δ' ἐς λειμῶνα καὶ οὐκ ἐφόβησε φαανθείς
παρθενικάς, πάσησι δ' ἔρως γένετ' ἐγγὺς ἱέσθαι
ψαῦσαι θ' ἵμερτοῦ βοός, τοῦ δ' ἀμβροτος ὁδμή
τηλόθι καὶ λειμῶνος ἔκαίνυτο λαρὸν ἀντμήν.

90

στῆ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρωπείης
καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέρην, κατέθελγε δὲ κούρην.

ἡ δέ μιν ἀμφαφάσκε καὶ ἡρέμα χείρεσιν ἀφρόν
πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργυντο καὶ κύσε ταῦρον.

95

69 δρέπον M	μέσ(σ')οισιν Bas. M	μέση ἔστη S	70 ρόδα M
74 ἐβέθλητο S	78 τ' om. M	79 γένετο Ahrens: γένετο S:	
γίνεται M: γένετο F	81, 82 om. S	82 οὐδ' ὅποιος M	ποίμνης F
85, 86 om. S	86 ὑπογλαύσσεσκε Bas. : -γλαύθ- M: -γλαυκ- F	87 καρήνω M	88 ἄντα κεραίην
καὶ F: δι' M	ἀστραπέεσκε F	90 παρθενικᾶς πάσαις δὲ M	91 θ' edd. ant. :
ἡμιτόμου S	94 δέριν F	95 ἀμφιφ. F	χερσὸν F
δ' F M S	94 δέριν F	95 ἀμφιφ. F	χερσὸν F

αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μυκήσατο· φαῖο κεν αὐλοῦ
Μυγδονίου γλυκὺν ἥχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
ῶκλασε δὲ πρὸ ποδοῖν, ἐδέρκετο δ' Εὐρώπειαν
αὐχέν' ἐπιστρέψας καὶ οἱ πλατὺ δείκινε νῶτον.
ἢ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετένυπε παρθενικῆισι·
‘δεῦθ’ ἔταραι φύλαι καὶ ὄμηλικες, ὅφρ' ἐπὶ τῷδε
ἔζόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα· δὴ γὰρ ἀπάσας
νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται, οὐλά τ' ἐνηῆσ
πρητύς τ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος, οὐδέ τι ταύροις
ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἡύτε φωτός
αἴσιμος ἀμφιθέει, μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς.’

ὣς φαμένη νάτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα,
αἱ δ' ἄλλαι μέλλεσκον, ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος,
ἥν θέλεν ἀρπάξας· ὡκὺς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανεν.

ἢ δὲ μεταστρεφθεῖσα φύλας καλέεσκεν ἑταίρας
χεῖρας ὀρεγνυμένη, ταὶ δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν.
ἀκτάν δ' ἐπιβὰς πρόσσω θέεν, ἡύτε δελφίς
χηλαῖς ἀβρεκτοῦσιν ἐπ' εὐρέα κύματα βαίνων.

ἢ δὲ τότ' ἐρχομένοιο γαληνιάσκε θάλασσα,
κήτεα δ' ἀμφὶς ἄταλλε Διὸς προπάροιθε ποδοῖν,
γηθόσυνος δ' ὑπὲρ οἶδμα κυβίστεε βυσσόθε δελφίς.
Νηρεῖδες δ' ἀνέδυσαν ὑπὲξ ἀλός, αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
κητεῖοις νάτοισιν ἐφήμεναι ἐστιχόωντο.

καὶ δ' αὐτὸς βαρύδουνπος ὑπὲιρ ἄλλα Ἐννοσίγαιος
κύμα κατιθύνων ἀλίης ἡγεῖτο κελεύθου
αὐτοκαστιγνήτωι τοὶ δ' ἀμφὶ μιν ἡγερέθουντο
Τρίτωνες, πόντοιο βαρύθροι αὐλητῆρες,

97 φαῖο Meineke: φαῖε F: φαίε M: φαῖης S	98 μυγδόνιον
M λιγὸν FS 100 αὐχένι παντρέψας S ¹ (?)	102 φύλαι M
104 γρ. καὶ ἐνηῆσ F: νῆσος F (tis add. F ²) M: νῆα S	105 τ' ομ.
S: τ' ἐσιδ. M: τις lđ. F ἀμείλιχος M ¹	109 μέλεσκον F M:
μέλλεσκεν S ἀνεπήλατο S	113 πρόσω F M S: corr. F ipse
114-117 ομ. S 116 δ' F: τ' M 117 κυβίστει M βυσσόθε	
M: βυσσόθι F 118 ἀνέβησαν M 120 ἀλός S 121 κύματ'	
Ιθύνων M 123 βαθύθροι M S ἐνναετῆρες S	

κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἡπύοντες.

ἢ δ' ἄρ' ἐφεζομένη Ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις

τῇ μὲν ἔχειν ταύρου δολιχὸν κέρας, ἐν χερὶ δ' ἄλλῃ
εἴρυε πορφυρέην κόλπου πτύχα, ὅφρα κε μή μιν
δεύοι ἐφελκόμενον πολιῆς ἀλὸς ἀσπετον ὕδωρ.
κολπώθη δ' ὄμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπείης,
ἰστίον οἰά τε νηός, ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην.

ἢ δ' ὅτε δὴ γαῆς ἀπὸ πατρὸδος ἦεν ἀνευθεν,
φαίνετο δ' οὗτ' ἀκτή τις ἀλίρροθος οὗτ' ὅρος αἰπύν,
ἄλλ' ἀπὸ μὲν ἄνωθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων,
ἀμφὶ ἐ παπτήναστα τόσην ἀνενείκατο φωτήν.

‘πῆι με φέρεις θεόταυρε, τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευθα
ἀργαλέ’ εἰλιπόδεσσι διέρχεαι, οὐδὲ θάλασσαν
δειμαίνεις; νηνσὸν γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
ώκυάλοις, ταῦροι δ' ἀλίην τρομέοντιν ἀταρπόν.

ποιὸν σοὶ ποτὸν ἥδυ, τίς ἔξ ἀλὸς ἔστετ’ ἐδωδή;

[ἢ ἄρα τις θεός ἐστι· θεοῦς δ' ἐπεοικότα ρέζεις.]

οὐθ' ἄλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς οὔτε τι ταῦροι
ἐν πόντῳ στιχώσαι, σὺ δὲ καὶ κατὰ πόντον
ἄτρομος ἀίστεις, χηλαὶ δέ τοι εἰσω ἐρετμά.

ἢ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἡέρος ὑψόσ’ ἀερθείς
εἴκελος αἰψηροῖσι πετήσεαι οἰωνοῖσιν.

ώμοι ἔγὼ μέγα δή τι δυσάμμορος, ἢ βά τε δῶμα
πατρὸς ἀποπρολιπούσα καὶ ἐσπομένη βολ τῷδε
ξείνην ναυτιλήν ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴη.

ἄλλὰ σύ μοι μεδέων πολιῆς ἀλὸς Ἐννοσίγαιε
ἴλαος ἀντιάσειας, δον ἔλπομαι εἰσοράσθαι

127 πορφυρέας κ. πτύχας S κε νηῶν M S

έλκομενον S 129 ἀνέμοισι multi, refutati picturis

133 ἄνωθεν M : ὑπερθεν F S 135 ἔπλετο M

ἀργαλέ’ εἰλιπόδεσσι Ahrens : κέλευθον ἀργαλέην πόδεσσι M :

ἀργαλέοισι πόδεσσι F S 139 τι M 140 delevi

ἐπεοικότι M : ἢ βά τις ἐσσοι θεὸς τι θεοῖς δ' ἀπεοικότα β. S

F M : οὐν S¹ 142 στείχουσι S 143 ἄβροχος S

M 145 ίκελος M S πετήσεαι Iunt. : ποτ. 148 πελάζομαι F

150 ἀντήσειας M δυ om. M S

128 ἐγ δέ οἱ

132 ἀλλίρροος S

135-6 κέλευθα

139 τι M 140 θεῶ δ'

141 οὐδ'

143 δέοι εἰσὶν

τόνδε κατιθύνοντα πλόον προκέλευθον ἐμεῖο.

οὐκ ἀθεὶ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.'

ὡς φάτο· τὴν δ' ὥδε προσεφώνεεν ἡύκερως βοῦς·

‘θάρσει παρθενική, μὴ δειδίθι πόντιον οἶδμα.

αὐτός τοι Ζεύς εἴμι, καὶ ἐγγύθεν εἴδομαι εἶναι 155

ταῦρος· ἐπεὶ δύναμαλ γε φανῆμεναι διττοὶ θέλοιμι.

σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέηκε τόσην ἀλλα μετρήσασθαι

ταύρῳ ἐειδόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ἥδη,

η̄ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτόν, ὅπῃ νυμφήια σεῦ

ἔσσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτοὺς φιτύσεαι νᾶς, 160

οἱ σκηπτοῦχοι ἄπαντες ἐπιχθονίοισιν ἔσονται.'

ὡς φάτο· καὶ τετέλεστο τά περ φάτο· φαίνετο μὲν δή

Κρήτη, Ζεὺς δὲ πάλιν σφετέρην ἀνελάζετο μορφήν,

λύσε δέ οἱ μίτρην, καὶ οἱ λέχος ἔντυνον Ὄραι.

ἡ δὲ πάρος κούρη Ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη

καὶ Κρονιδηὶ τέκνα τίκτε [καὶ αὐτίκα γίνετο μήτηρ]

151 πόντον προπάροιθεν M

155 ἐγγύθι S ἥμεν M S

157 ἀνέοικε M : ἐνέηκε S

κε θ. F 157 ἀνέοικε M : ἐνέηκε S

161 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S

165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνα M

153 δ' αὖ δ γε M

156 φανῆναι S

158 ταῦρον F S

163 ἐτέρην S

164 ἔντυνον F S</p

ΕΚ ΤΩΝ ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ

I (Stobaeus Flor. 59. 19 = IV 17. 19)

Τὰν ἄλα τὰν γλαυκὰν ὅταν ὥνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδέ τι μοι γὰ
ἐντὶ φίλα, ποθεὶς δὲ πολὺ πλέον ἄ με γαλάνα.
ἄλλ' ὅταν ἀχήσητι πολιὸς βυθός, ἄ δὲ θάλασσα
κυρτὸν ἐπαφρίζῃ, τὰ δὲ κύματα μακρὰ μεμήνητι,
ἐσ χθόνα παπταώνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα φεύγω,
γὰ δέ μοι ἀσπαστά, χά δάσκιος εὔαδεν ὕλα,
ἔνθα καὶ ἦν πνεύσηι πολὺς ὥνεμος, ἄ πίτυς ἄιδει.
ἢ κακὸν δι γριπεὺς ζώει βίον, ωι δόμος ἄ ναῦς,
καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα, καὶ ἵχθυες ἄ πλάνος ἄγρα.
αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνωι βαθυφύλλωι,
καὶ παγᾶς φιλέοιμι τὸν ἐγγύθεν ἄχον ἀκούειν,
ἄ τέρπει ψοφέοισα τὸν ἀγρικόν, οὐχὶ ταράσσει.

II (Flor. 63, 29 = IV 20, 29)

*Ἡρατο Πὰν Ἀχῶς τᾶς γείτονος, ἥρατο δ' Ἀχώ
σκιρτατᾶ Σατύρω, Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Λύδαι.*

ώς Ἀχώ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγειν Ἀχώ,
καὶ Λύδα Σατυρίσκον· Ἔρως δὲ ἐσμύχετ’ ἀμοιβά.

δόσον γάρ τήνων τις ἐμίσεε τὸν φιλέοντα,
τόσον δύναται φιλέων ἡχθαίρετο, πάσχε δ' ἀ ποίει.

ταῦτα λέγω πᾶσι τὰ διδάγματα τοῦς ἀνεράστοις
στέργετε τὰς φωλέοντας, ἵν' ἦν φιλέητε φιλῆσθε

I 2 μοι γὰ Bosius: μοῖσα 3 ποθεῖ Vossian.²: ποθή cett.
 πλέον ἄμμει γελάνα Stephanus: ἀ με Teucher: πλέονα μεγάλαν ἄλα
 10 Ιχθύες Teucher: Ιχθύς 12 ἥχον 13 ἀγρικόν Stephanus:
 ἀγροίκον

II integrum carmen ι Ἡρατο Wakefield: Ἡρα 6 ηχθαιρεόν
archetypus vitio aegyptiaco

III (Flor. 64. 19 = IV 20. 55)

Αλφειὸς μετὰ Πίσταν ἐπήν κατὰ πόντον ὁδεύηι,
 ἔρχεται εἰς Ἀρέθοισταν ἄγων κοτιωηφόρον ὕδωρ,
 ἔδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἵραν,
 καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὰν δὲ θάλασσαν
 νέρθεν ὑποτροχάει, κοὺ μίγνυται ὕδασιν ὕδωρ,
 ἀ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένω ποταμοῖο.
 κώρος δεινοθέτας κακομάχανος αἰνὰ διδάσκων
 καὶ ποταμὸν διὰ φύλτρον Ἔρως ἐδίδαξε κολυμβῆν.

5

ΜΟΣΧΟΥ ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΑΡΟΤΡΙΩΝΤΑ

IV (Anthol. Plan. iv. 200)

Λαμπάδα θεὶς καὶ τόξα βοηλάτιν εἴλετο ράβδον
 οὐλος Ἔρως, πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην,
 καὶ ζεύξας ταλαιργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων
 ἔσπειρεν Δηοῦς αὐλακα πυροφόρον.
 εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διί· ‘πλῆσον ἀρούρας,
 μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω.’

5

III integrum carmen 7 δεινοθέτας suspectum
 IV nec pictura talis nec epigramma Moschi Siculi temporibus
 convenit

ΕΚ ΤΩΝ ΒΙΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ

I (Stobaeus Flor. 29. 52)

Ἐκ θαμνᾶς ῥαθάμιγγος, ὅπως λόγος, αἱὲς ιοίσας
χάλιθος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνεται.

II (Flor. 29. 53)

Οὐ καλόν, ὡ φίλε, πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοιτῆν,
μηδ' ἐπὶ πάντ' ἄλλω χρέος ἰσχέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτός
τεχνᾶσθαι σύριγγα· πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.

III (Flor. 43. 8 = IV 1. 8)

Μηδὲ λίπηις μ' ἀγέραστον, τὸν δὲ πάντην χώραν Φοῖβος ἀείδειν
μισθὸν ἔδωκε. τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσονα ποιεῖ.

IV (Flor. 58. 11 = IV 16. 14)

Οὐκ οἶδ', οὐδὲ ἐπέοικεν ἀ μὴ μάθομες πονέεσθαι.

V (Flor. 58. 11 = IV 16. 15)

εἰ μεν καλὰ πέλει τὰ μελύδρια, καὶ τάδε μῶνα
κῦδος ἐμοὶ θήσοντι, τά μοι πάρος ὥπαστε Μοῦρα—
εὶ δ' οὐχ ἀδέα ταῦτα, τέ μοι πολὺ πλείονα μοχθεῖν;
εὶ μὲν γὰρ βιώτω διπλόσον χρόνον ἄμμιν ἔδωκεν
ἡ Κρονίδας ἡ Μοῦρα πολύτροπος, ὥστ' ἀνύεσθαι
τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάρματα, τὸν δὲ ἐπὶ μόχθωι,
ἥν τάχα μοχθήσαντι μεθύστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι.
εὶ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἔνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεῖν
ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μείονα πάντων,
ἐς πόσον ἀ δειλοὶ καμάτως κεῖσθαι πονεῦμες,
ψυχὴν δὲ ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα καὶ ποτὶ τέχνας
βάλλομες, ἴμείροντες ἀεὶ πολὺ πλείονος ὅλβω;

5

10

I ι θαμνῆς ὅπως αρογρ.: *ωκως*

II cf. Epitaph. Bion. 83 2 μηδὲ ἐπὶ Grotius: μηδέ τοι ἄλλω
Salmasius: ἄλλο

III*

*IV μάθομεν

V ι μεν Ahrens μόνα 6 ἐπὶ scripsi: ἐνὶ 7 μεθύστερον
Meineke: ποθ' ὅστ. 9 βραδὺν A 10 in καμάτως κεῖσθαι
praepositio ἀπὸ κοινοῦ intellegenda 12 πλέονος

ἢ λαθόμεσθ' ἄρα πάντες, ὅτι θνατοὶ γενόμεσθα,
χῶς βραχὺν ἐκ Μοίρας λάχομες χρόνον;

VI (Flor. 63. 7 = IV 20. 7)

Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα τὸν ἄγριον οὐ φοβέονται
ἐκ θυμῷ δὲ φιλεῦντι καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἔπονται.
κῆν μὲν ἄρα ψυχάν τις ἔχων ἀνέραστον ἀείδην,
τῆνον ὑπεκφεύγοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι διδάσκειν.
ἢν δὲ νόον τις Ἔρωτι δονεύμενος ἀδὺ μελίσδην,
ἐς τὴνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι προρέοντι. 5
μάρτυς ἐγών, ὅτι μῦθος ὅδ' ἐπλετο πᾶσιν ἀλαθής.
ἢν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινὰ μέλπω,
βαμβαίνει μοι γλῶσσα καὶ ὡς πάρος οὐκέτ' ἀείδει.
ἢν δ' αὐτὸν ἐσ τὸν Ἔρωτα καὶ ἐσ Λυκίδαν τι μελίσδω, 10
τοτὲ καὶ τόκα μοι χαίροισα διὰ στόματος ῥέει αὐδά.

VII (Flor. 63. 26 = IV 20. 26)

Α μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώοντι παρέστα
νηπίαχον τὸν Ἔρωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα
ἐς χθόνα νευστάζοντα, τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον.
μέλπειν μοι φίλε βοῦτα λαβῶν τὸν Ἔρωτα δίδασκε. 5
ῶς λέγε· χᾶ μὲν ἀπῆνθεν, ἐγὼ δ' ὅσα βουκολίασδον,
νήπιος ὡς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἔρωτα δίδασκον,
ῶς εὑρεν πλαγίανλον ὁ Πάν, ὡς αὐλὸν Ἀθάνα,
ῶς χέλυν Ἐρμάων, κίθαριν ὡς ἀδὺς Ἀπόλλων.
ταῦτα μιν ἔξεδίδασκον· δο δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
ἄλλα μοι αὐτὸς ἀειδεν ἐρωτύλα, καὶ με δίδασκε 10
θνατῶν ἀθανάτων τε πόθως καὶ ματέρος ἔργα.
κῆγὼν ἐκλαθόμαν μὲν ὅστων τὸν Ἔρωτα δίδασκον,
ὅστα δ' Ἔρως με δίδαξεν ἐρωτύλα πάντα διδάχθην.

13 ἢ λαθόμεσθ' Hermann : λαθόμεθ' ἢ 14 λάχομεν

VI integrum carmen 1 οὐ Gesner : ἢ cett. 2 ἐκ θυμῷ δὲ
φιλεῦντι Valckenaer : ἢκ θυμῷ φιλέοντι δεῖ δῆ : corr. B 5 τις
Brunck : τῶ 7 ἀληθής 9 μοι Α : μεν SM in ras. 11 φεῖ
ῶδα : corr. Vrsinus

VII integrum carmen 11 πόθους 13 πάντ' ἐδίδ.

VIII (Flor. 63. 27 = IV 20. 27)

Ἐσπερε, τᾶς ἐρατᾶς χρύσεον φάος Ἀφρογενείας,
 Ἐσπερε κνανέας ἱερὸν φίλε Νυκτὸς ἄγαλμα,
 τόσσον ἀφαυρότερος μῆνας, ὅσον ἔξοχος ἀστρων,
 χαῖρε φίλος, καὶ μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι
 ἀντὶ σελαναίας τὸ δίδον φάος, ὕνεκα τήνα
 σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύεν. οὐκ ἐπὶ φωράν
 ἔρχομαι, οὐδὲ ἵνα νυκτὸς ὀδοιπορέοντας ἐνοχλέω.
 ἀλλ ἔράω· καλόν τοι ἐρασταμένῳ συναρέσθαι.

5

IX (Flor. 63. 28 = IV 20. 28)

Ολβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἵσον ἀντεράωνται.
 ὅλβιος ἦν Θησεὺς τῷ Πειριθόῳ παρεόντος,
 εὶς καὶ ἀμειλίκτοι κατήλυθεν εἰς Ἀίδαο.
 ὅλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν Ἀξείνοισιν Ὁρέστας,
 οὕνεκα οἱ ἔννας Πυλάδας ἀμρητο κελεύθως.
 ὅλβιος ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάρω ζώοντος Ἀχιλλεύς.
 ὅλβιος ἦν θνάσκων, ὅτι οἱ μόροι αἰνὸν ἄμυνεν.

5

X (Flor. 64. 21 = IV 20. 57)

Ιξευτὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσεῃ δευδράεντι
 δρυεα θηρεύων τὸν ἀπότροπον εἶδεν Ἐρωτα
 ἐσδόμενον πύξιο ποτὶ κλάδον· ὡς δὲ νόησεν,
 χαῖρων ὕνεκα δὴ μέγα φαίνετο τῶρνεον αὐτῷ,
 τὰς καλάμως ἄμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων
 τὰι καὶ τὰι τὸν Ἐρωτα μετάλμενον ἀμφεδόκευεν.
 χώ παις ἀσχαλάων, ὅκα οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
 τὰς καλάμως ρίψας ποτ' ἀροτρέα πρέσβυν ἵκανεν,
 ὃς νιν τάνδε τέχναν ἐδιδάξατο, καὶ λέγεν αὐτῷ,
 καὶ οἱ δεῖξεν Ἐρωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς

5

10

VIII 3 ἀφαυρότερος Vrsinus: -τερον 7 ὀδοιπορέοντας Gaisford: -τα
 8 τοι scripsi: δέ τ' συναρέσθαι Ahrens: συνεράσθαι

IX 5 οἱ add. Gesner ἄροιτο Α: ἄρκτο Μ: ἄμρητο Grotius 7 cf.
 Hom. Σ 98, 121

X integrum carmen 2 cf. Hom. ξ 372 3 νόαστε 4 τῶρνεον
 Valckenaer: ὄργεον 7 ὅκα Porson: οὕνεκα fere codd.

μειδιάων κίνησε κάρη καὶ ἀμείβετο παιδα·
 ‘ φείδεο τᾶς θήρας μηδ’ ἐs τόδε τῶρνεον ἔρχεν.
 φεῦγε μακράν. κακόν ἐντι τὸ θηρίον. ὅλβιος ἔπσηι,
 εἰσόκε μή νιν ἔληις· ἦν δ’ ἀνέρος ἐs μέτρον ἔλθηις,
 οὗτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος αὐτὸς ἀφ’ αὐτῷ 15
 ἔλθων ἔξαπίνας κεφαλὰν ἔπι σεῖο καθιξεῖν.’

XI (Flor. 64. 22 = IV 20. 58)

‘Αμερε Κυπρογένεια, Διὸς τέκος ἡὲ θαλάσσας,
 τίπτε τόσον θνατοῦσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις;
 τυτθὸν ἔφαν· τί νι τόσον ἀπήχθεο καὶ τεῖν αὐτᾶι,
 ταλίκον ὡς πάντεσπι κακὸν τὸν Ἔρωτα τεκέσθαι,
 ἄγριον ἄστοργον μορφᾶι νόσον οὐδὲν ὅμοιον; 5
 ἐs τί δέ νι πτανδύ καὶ ἔκαβόλον ὄπασας ἥμεν,
 ὡς μὴ πικρὸν ἐόντα δυναίμεθα τῆνον ἀλύξαι;

XII (Flor. 65. 4 = IV 21. 3)

Μορφὰ θηλυτέραισι πέλει καλόν, ἀνέρι δ’ ἀλκά.

XIII (Flor. 110. 17)

Αὐτὰρ ἔγὼν βασεῦμαι ἐμὰν ὁδὸν ἐs τὸ κάταντες
 τῆνο ποτὶ φάμαθόν τε καὶ διόνα ψιθυρίσδων,
 λιστόμενος Γαλάτειαν ἀπηνέα· τὰς δὲ γλυκείας
 ἐλπίδας ὑστατίω μέχρι γήραος οὐκ ἀπολείψω.

XIV (Ecl. i. 5. 7)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΚΙΝΩΝ

‘Αμφασία τὸν Φοῖβον ἔλεν τὸ σὸν ἄλγος ὄρῶντα.
 δίζετο φάρμακα πάντα, σοφὰν δ’ ἐπεμαλέτο τέχναν,
 χρῶν δ’ ἀμβροσίαι καὶ νέκταρι, χρῖεν ἄπασαν
 ὡτειλάν· Μοίραισι δ’ ἀναλθέα φάρμακα πάντα.

14 εἰσόκα μν XI cf. Epitaph. Bion. 85 3 τεῖν Hermann: τὸν
 4 τεκέσθαι Hermann: τέκηαι XII θηλυτέρησι XIII cf.
 Epitaph. Bion. 61 1 βασεῦμαι Vrsinus: βὰs εὖ καὶ 2 ἡιόνα
 XIV cf. Epitaph. Bion. 6 1 ὄρῶντα Vsener: ἔχοντα 2 ἐπε-
 μαλέτο Vulcanius: ἐπεβένετο F: ἐπεβώσατο P 4 μοίραιαι F et
 fortasse P¹

XV (Ecl. i. 8. 39)

— Εῖαρος, ὁ Μύρσων, ἡ χείματος ἡ φθινοπώρου
 ἡ θέρεος τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλέον εὔχεαι ἐλθεῖν;
 ἡ θέρος, ἀνίκα πάντα τελείεται δσσα μογεῦμες,
 ἡ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά,
 ἡ καὶ χείμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χείματι πολλοὶ 5
 θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργεῖαι τε καὶ ὅκνωι.
 ἡ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὔαδεν; εἰπέ, τί τοι φρήν
 αἴρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἡ σχολὰ ἄμμιν.
 — κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεήια ἔργα βροτοῦσι·
 πάντα γὰρ ἵερὰ ταῦτα καὶ ἀδέα· σεῦ δὲ ἔκατι 10
 ἔξερέω Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 οὐκ ἐθέλω θέρος ἡμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπτῆι.
 οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσον ὕρια τίκτει.
 οὐλον χεῖμα φέρει νιφετόν· κρυμὸν δὲ φοβεῦμαι.
 εἴαρ ἐμοὶ τριπόθατον δλωι λυκάβαντι παρείη, 15
 ἀνίκα μήτε κρύος μήτ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
 εἴαρι πάντα κύει, πάντ' εῖαρος ἀδέα βλαστεῖ,
 χά νὺξ ἀνθρώποισιν ἵσα καὶ δμοίος ἀώς.

XVI (Ecl. i. 9. 3)

Μοίσας Ἐρως καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ἐρωτα φέροιεν.
 μολπάν θ' αἱ Μοῖσαι μοι ἀεὶ ποθέοντι διδοῖεν,
 τὰν γλυκερὰν μολπάν, τὰς φάρμακον ἄδιον οὐδέν.

XVII (Orion Anth. 5. 4)

Πάντα θεοῦ γ' ἐθέλοντος ἀνύσιμα, πάντα βροτοῦσιν
 ἐκ μακάρων ῥάιστα καὶ οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.

XV 1 & Vrsinus: δ 6 θέλγονται Vrsinus: θάλποντες 7 τί τοι
 Vrsinus: τοι τι 8 ἡμῖν 14 φέρει Meineke: φέρειν κρυμὸν
 Vrsinus: κρυμὸς F: κρυμόει P δὲ scripsi: τε 16 μήτ' ἄμμε
 Vrsinus: ἄμμι 17 βλάστη
 XVI 2 θ' αἱ scripsi: τε F P¹: ταὶ P² 3 ἄδιον P²: ἄδη P¹: εῦδη F
 XVII 1 γ' ἐθέλοντος Schneidewin: γὰρ θέλοντος ἐναίσιμα Hermann: ἀμεύσιμα Bergk 2 ῥάιστα Ahrens: γὰρ ῥάστα

TECHNOPAEGNIA

ΣΙΜΙΟΥ ΠΕΛΕΚΥΣ

Ανδροθέαι δῶρον δ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἡρα τίνων
 Ἀθάναι
 ὥπασε' Ἐπειὸς πέλεκυν, τῷ ποτε πύργων θεοτεύκτων κατέ-
 ρειψεν αἴπος.
 τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυρίπνωι πόλιν ἡιθάλωσεν
 Δαρδανιδᾶν, χρυσοβαφεῖς δ' ἐστυφέλιξ ἐκ θεμέθλων ἄνακτας,
 οὐκ ἐνάριθμος γεγαῶς ἐν προμάχοις Ἀχαιῶν, 5
 ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν ίθαρᾶν νῦμα κόμιζε δυσκλής.
 νῦν δ' ἐς Ὁμήρειον ἔβα κέλευθον
 σὰν χάρω, ἀγνὰ πολύβοντες Παλλάς.
 τρὶς μάκαρ δὲν σὺ θυμῶι
 Ἰλαος ἀμφιδερχθῆις. 10
 ὅδ' ὅλβος
 ἀεὶ πνεῖ.

[Σιμίας βαίνων κλυτὸς ἵσα θεοῖς ὡς εὑρε 'Ρόδου γεγαῶς
 δο πολύτροπα μαιόμενος μέτρα μολπῆς]

Codices: Anth. Pal. xv. 22 cum scholiis, Y B K (numero κα' praefixo). desunt in K cum alia tum imparium versuum extrema. Hephaestio cap. 9 Σιμίας δ 'Ρόδιος ἔχρησατο (pentametro choriam-bico) ἐν τε τῷ Πελέκει 'ἀνδροθέαι . . . Ἀθάναι' καν τὰς Πτέρυξιν 'λεύσσετε . . . ἐδράσαντα.' schol. Ambros. κατὰ μίμησιν πελέκεος συντέθεικε μακρὰν ἐκατέρωθεν θεις καλ ἐν τῷ μέσωι. quo modo fere in codicibus versus ordinantur α ὥπασεν A: ὥπασε δ' Y δ K B ποκα B κατέριψεν A: κατήρειψ' Y: κατέρειπεν B: κάλλιτεν K 3 τῆμος A Y πυρίπνω B: πυρίνω cett. 4 χρυσοβαφεῖς om. K B δ' K B: τ' cett. 5 ἐναρίθμιος K B Y ἐνὶ προμάχοισι (om. 'Αχ.) B: ἐνι (om. cett.) K 6 κρηνᾶν A Y καθαρᾶν A² K Y: καθαρὸν B νῦμα om. Y δυσκλεής BY: δυσηλεής K 8 ἀγνὰν K Call. 11 ὅδ' ὅλβος A K: ὅδ' ὅλβιος Y: τὸν ὅλβος B 13 manubrium cum deesse videretur, fictus est versus praelongus, qua interpolatione caret A, Y titulum eo loco scripsit Σιμίας 'Ροδίον Πέλεκυς δν 'Ἐπειὸς Φωκεὺς τῇ Αθηνᾷ δῶρον ἔδωκε. K B e titulo et ultimo Ovi versu v. 13 confinxere, quem Hephaestionis schol. Ambros. iam videtur novisse. Σιμίας scripsi (perperam enim geminatum μ dedit ipse Hephaestio) . . . τας K: τὰν Iunt.: τὸν Call. βαίνων Iunt.: βίνων Call.: βίνο K μαιόμενος scripsi: μοῦνος K B μολπῆς B: ambigua tantum primae litterae vestigia K

SIMOY HEPETE

Λεῦσσε με τὸν Γᾶς τε βαθυστέρων ἄνακτ' Ἀκμονίδαν τ' ἀλλυδις ἔδρασαντα.
μηδὲ τρέσης, εἰ τόσος ὡν δάσκια βέβριθα λάχναι γένεια.
τῆμος ἐγὼ γὰρ γενόμαν, ἀνέκ' ἔκραυ', Αράγκα,
πάντα δὲ Γᾶς εἰκὲ φραδαῖσι λυγρᾶς
5 ἔρπετά, τὸν θ' ὅσ' ἔρπετό
δι' αἴθρας.

Χάσους δέ,
οὐτι γε Κύπριδος παις
ὁ κυπέτας οὐδέ, *Αρεος καλεῦμαι·
οὐτι γάρ ἔκρανα βλαι, πραιλόγωι δὲ πειθοῦ,
εἴτε τέ μοι γάια θαλάσσας τε μνχοὶ χάλκεος οὐρανός τε·
τῷν δὲ ἐγὼ ἐκνοσφιτάμαν ωγήγουν σκάπτρον, ἔκρινον δὲ θεοῖς θέμιστας.

10

ΣΙΜΙΟΥ ΩΙΟΝ

- u - u | - u -
 u - u - | - - u - | u - -
 u - u - | u u u - | - - u - | u - -
 u - u - | u - u u - u - | u - u - | u - -
 u - u - | u - u - | u - u - | - u u - u u - u - u
 u - u - | u - u - | - - | - - | - u u - u u - u - u
 - - | - - | u u - | u u - | u u - | u - u - | u - u -
 - u - u | - u - u | - - | - - | - - | - u - u u - | u - u -
 - - | u u - | u u - | u u - | u u - | u u - | u u - | - u | - -

Κωτίλας

ματέρος

τῇ τόδ' ἄτριον νέον

Δωρίας ἀηδόνος·

πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο· δὴ γὰρ ἀγνᾶς

5

λίγεια μιν κάμ' ἵφι ματρὸς ὡδίς·

τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ἐρμᾶς ἔκειξε κάρυξ

φῦλ' ἐσ βροτῶν ὑπὸ φίλας ἐλὰν πτεροῦσι ματρός,

ἄνωγε δ' ἐκ μέτρου μονοβάμονος τμέγαν πάροιθ' τάεξεν

*Codices: Anth. Pal. xv. 27 cum paucis scholiis. Bucolicorum C; editum est demum ab H. Stephano 1566 e codice simili. Titulus: Βησαντίνου 'Ροδίου ὡδὸν χελιδόνος, subscriptio Βησαντίνου 'Ροδίου ὡδὸν et ἡ Δωσιάδα ἡ Σιμμίου· ἀμφότεροι Ρόδιοι A. τοῦ αὐτοῦ Σιμμίου 'Ροδίου ὡδὸν C (antecedunt pagg. vac.). Simiae nomen praebet Hephaest. π. ποιη. p. 117 Gaisf. ἀντιθετικά — τοῦτο τὸ εἶδος παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς σπανιότατον ἔστιν, παρὰ δὲ Σιμμίαι τῷ 'Ροδίῳ ἔστιν οὕτω πεποιημένα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ 'Ωῳ. hanc dispositionem sicut in Securi secuntur codd. 3, 4 τῇ τόδ' ὡδν νέον ἀγνᾶς ἀηδόνος: πανδιωνίδας δωρίας: νασιώτας ἄτριον: βόδου A τί τόδ': ἀηδών: ὡδν νέον πρόφρων δὲ ἀγνᾶς ἀηδόνος Δωρίας ἀγρίου C κωτίλας ἄτριον τ. τ. ὡ. ν. ματέρος Δωρίας Bergk: correxi 5 δεῖ γὰρ ἀγνᾶ A: δὴ ἀγνὰ C: ἀγνᾶς Salmasius 6 κάμ' ἵφι Haeberlin: καμφι 7 ἔκιξε A: ἔκιξε C 8 φίλος λες βρ. C πτεροῦσι Scaliger: πέτροις A: πέτροισι C 9 ὄντοι δ' C ἀεξειν A: ἀνξε C; sententia erat ἐκ μονομέτρου προβαίνοντα

ἀριθμὸν εἰς ἄκραν δεκάδ' ἵχνίων, κόσμον νέμοντα ρυθμῶν,
θοῶς δ' ὑπερθεν ὡκὺ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων
πίφανσκεν

II

ἵχνει θενῶν . . . τον παναίολον Πιερίδων μονόδουπον αὐδάν,
θοᾶς ἵσταις νεβροῖς κῶλ' ἀλλάσσων, δρσιπόδων ἐλάφων
τέκεσσω·

ταὶ δ' ἀμβρότωι πόθωι φίλας ματρὸς ρώοντ' αἰψα μεθ' ἴμε-
ροέντα μαζόν,

πᾶσαι κραιπνοῖς ὑπὲρ ἄκρων ἵέμεναι ποσὶ λόφων
κατ' ἀρθμίας ἵχνος τιθῆνας.

βλαχαὶ δ' οἰῶν πολυβότων ἀν' ὀρέων νομὸν ἔβαν
τανυσφύρων ἐς ἄντρα νυμφᾶν·

καὶ τις ὡμόθυμος ἀμφίπαλτον αἰψ' αὐδὰν θὴρ ἐν κόλπῳ
δεξάμενος θαλαμᾶν μυχοιτάτῳ

ρύμφα πετρόκοιτον ἐκλιπῶν ὅρουσ' εὐνὰν ματρὸς πλαγκτὸν
μαιόμενος βαλίας ἐλεῦν τέκος·

καὶ τ' ὁκα βοᾶς ἀκοὰν μεθέπων ὅγ' ἄφαρ λάσιον
νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσσυται ἄγκος·

ταῖς δὴ δαίμων κλυτὸς ἵσα θοοῖς . . . δονέων
ποσὶ πολύπλοκα μεθίει μέτρα μολπᾶς.

10 ἀριθμοὶ δ' εἰς ἄκρον C κόσμος νέμοντο ρυθμῶι A : κόσμον
νέμοντα ρυθμόν C : corr. Bergk 11 σποράδων Salmasius : σποράδην
πίασκε C 12 θενω ταν A : θένων τὸν C 13 θοᾶς ἵστ' Bergk :
θοᾶσί τ' ἀλλὰ σῶς ὀρσιπέδων C 14 τ' ἀμερότωι A : δ' ἀμβρότι C
ρύῶντ' 15 πᾶσαι scripsi: πάλαι ἵεμένα A ποσσὶ A : ποδὶ C

ἵχνοι corr. in ἵχνη C τιθένας A 16 λαχαὶ C ἔβα A ἐς
supplevi νυμφῶν 17 τῆς δμόθυμος (hoc et A¹) ἀμφίπλατον αἰψ'
οὐδ' ἀν θῆσ ἐν κόλποις C θαλαμᾶν Haeberlin: θαλάμων μυχοι-
τάτῳ scripsi: πουκότατον A: πουκότητα C 18 πετρόκ. Salmasius:

πτερόκ. A: περίκ. C πλακτὸν καιόμενος βαλίαις C 19 καὶ τ'
scripsi: καὶ ταδ' κοῦν μ. C ὅγ' ἄφαρ Bergk: ἄφαρ ὅγε λάσιον
Salmasius: λασίων ὀφοβόλων C ἀν' ὀρέων om. C ἔσσυται

ἄγκος Salmasius: ἔσσυτ' ἀνάγκαις 20 κλυτὸς Bergk e manubrio
Securis: κλυταῖς ἵσα θεοῖς ποσὶ δονέων A: θο ποσὶ πονέων C: θοοῖς
Jacobs supplendum ex. gr. βάδισιν μολπαῖς A

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΙΓΞ

Οὐδενὸς εὐνάτειρα Μακροπτολέμοιο δὲ μάτηρ
 μαίας ἀντιπέτροιο θοὸν τέκεν Ἰθυντῆρα,
 οὐχὶ Κεράσταν, ὃν ποτὲ θρέψατο ταυροπάτωρ,
 ἀλλ' οὐ πειλιπὲς αἰθε πάρος φρένα τέρμα σάκους
 οὖνομ' "Ολον δίζων, ὃς τᾶς μέροπος πόθον
 κούρας γηρυγόνας ἔχε τᾶς ἀνεμώδεος,
 ὃς μοίσαι λιγὺ πᾶξεν ἰστεφάνωι
 ἔλκος, ἄγαλμα πόθοιο πυρισμαράγου,
 ὃς σβέσεν ἀνορέαν ἵσανδέα
 παπποφόνου Τυρίαν τε
 ὡι τόδε τυφλοφόρων ἐρατόν
 πῆμα Πάρις θέτο Σιμιχιᾶς·
 ψυχὰν δι βροτοβάμων
 στήγτας οἶστρε Σαέττας
 κλωποπάτωρ ἀπάτωρ . . .
 λαρνακόγυνε χαρείς
 ἀδὺ μελίσδοις
 ἔλλοπι κούραι,
 Καλλιόπαι
 νηλεύστωι.

5

10

15

20

Anth. Pal. xv. 21 cum scholiis, codd. Bucolicorum (M P E F Z edd. ant. alii); v. 1, 2 schol. Dionys. Thr. 11 Hilg. Bucol. praemittunt σύριγξ οὖνομ' ἔχεις, καὶ δεῖ σε μέτρα σοφίης heroum miurum factum ut laudaret carmen, minime ut Theocriti esse videretur 1, 2 μάτερ . . . τέκεις Buc. 2 ἀντιπάτροι Buc. v. 1. 4 ἀλλ' ἀπέλιπες οὐδὲ Buc. 5 δίζων E Call. F : δίζων cett. 6 ἔχεις A : διθε Buc. ἀνεμάδεος Σ^Δ Buc. : ἀνεμάκεος A 8 πυρισφαράγον Buc. 10 Τυρίας τ' ἀφείλετο Buc. : καὶ τῆς ἀπωλείας τὴν Εὐρώπην ἐρρύσατο Σ^Δ, unde Τυρίαν τ' ἐρρύσατο Salmasius : τ' ἐξήλασεν Haebelin 11 conieci τῶι 12 πᾶμα Α² Buc. quod lectorem non deciperet 13 ἀ Hecker : ἀεις A : ἀ Buc. conieci βοτοβάμων 14 δέτ(τ)ας Buc. 16 χαρεῖς Hecker : χαρίεις A : χα(ι)ροις Σ^Δ Buc. 17 μελίσδεις Σ^Δ Numeri dactyli ab hexametro ad dimetrum catalecticum in syllabam decrescentes

Paraphrasis: 'Οδοντσέως γυνὴ Τηλεμάχον δὲ μάτηρ ἔτεκεν τὸν ταχὺν ποιμένα τῆς αἰγὸς (τῆς τοῦ Διὸς τροφοῦ, ἀνθ' οὐ πέτρα τῶι Κρόνῳ ἐδόθη), οὐδὲ Κομάταν, ὃν ποτε μέλισσα ἔθρεψατο, ἀλλ' οὐ πάλαι Πίτυς (ἥ ἐλλαίπη τὸ πεῖτας γιγνομένη) ἡράσθη, Πάνα τὸ ὄνομα, διφυῆ, ὃς τῆς τὴν φωνὴν μεριζόντης παιδὸς πόθον ἔσχε τῆς ἐκ φωνῆς γιγνομένης καὶ ἐκ πνεύματος συγκειμένης (τῆς Ἡχοῦ), ὃς τῇ μουσικῇ ὅργανον τὴν σύριγγα ἔπιξεν, ἄγαλμα ἔρωτος διαπύρου, ὃς τὴν Περσικὴν ἀρτὴν κατέσβεσεν (διμώνυμον τοῦ τὸν πάππον 'Ακρίσιον ἀποκτείναντος) καὶ τῆς Εὐρώπης ἐξέβαλεν τούτῳ τόδε τὸ τῶν πηροφορούντων βουκόλων κτήμα Θεόκριτος δὲ καὶ Σιμιχίδης ἀνέθηκεν ταύτῃ τῇ σύριγγι ἡσθεῖς, ὃς Πάν, ὃς βαίνεις ἐπὶ λαῶν (ὃς πρόβατα βαίνεις?), δὲ χηλόπους, Λυδῆς γυναικὸς ἐρώμενε, κλέπτου ('Ερμοῦ) νιέ, ἀπάτωρ (ώς Πηγελόπης ἀπασι τοῖς μυηστῆροι μειχθείσης), ἥδη μουσίζοις τῇ μενεῖαι παιδί, τῇ μοισητῇ μούσῃ (τῇ μειχθείσῃ).

ΔΩΣΙΑΔΑ ΔΩΡΙΕΩΣ ΒΩΜΟΣ

Είμαρσενός με στήτας
 πόσις, μέροψ δίσταβος,
 τεῦξ, οὐ σποδεύνας ίνις Ἐμπούστας μόρος
 Τεύκροιο βούτα καὶ κυνὸς τεκνώματος,
 Χρύσας δ' ἀίτας, ἄμος ἐψάνδρα
 τὸν γυιόχαλκον οὐρον ἔρραιστεν,
 δν ἀπάτωρ δίσευνος
 μόγησε ματρόριπτος·
 ἐμὸν δὲ τεῦγμ' ἀθρήσας
 Θεοκρίτοιο κτάντας
 τριεσπέροιο καύστας
 θώυξεν τ' ἀνιώξας τ,
 χάλεψε γάρ νιν λῶι
 σύργαστρος ἐκδὺς γῆρας
 τὸν δ' τ' ἀεὶ λινεῦντ' τ' ἐν ἀμφικλύστωι
 Πανός τε ματρὸς εὐνέτας φώρ
 δίζωιος ίνις τ' ἀνδροβρῶτος Ἰλιοραιστᾶν
 ήρ' ἀρδίων ἐς Τευκρίδ' ἄγαγον τρίπορθον.

5

10

15

Codices: A P xv. 26, Holoboli F Z Y Tr. Call. alii cum scholiis. laudatur a Luciano Lexiph. 25, schol. Dion. Thrac. 11 Hilg. 5 χρυσοῦς Hol. δ' add. Valckenaer 6 ουνον cum signo corruptelae A 8 μόγησε F non habet, sed Σ (έπεκτήνατο): μόρησε Α Hol. 11 τριεσπερίοιο A 12 θώνξεν Α: ἄξεν Hol. αλν' λύξας male Salmasius 14 σύγγαστρος Α 15 ἀελ λιγεῦντ' Α: ἐλλινεῦντ' Hol.: ειλινεῦντ' male Hecker: εύνιν εῦντ' conieci 17 ινοραίσταν Α: λ(ι)οραίστας Hol. 18 ἄγαγε Hol. Numeri iambi; 2 dimetri catalecticici, 2 trimetri, 2 trimetri catalecticci (ultimo metro spondiaco), 8 dimetri, 2 monometri cum Reiziano, 2 dimetri cum Reiziano

Paraphrasis: 'Εποίησέ με δ τῆς γυναικὸς τῆς ἀνδρείας ἐσθῆτη χρωμένης ἀνήρ (έπιβουλεύσασα γὰρ ἡ Μήδεια τῷ Θησεῖ ἔφυγεν εἰς Μηδίαν, ἀνδρείαν ἐπιβαλοῦσα στολὴν Schol.), ἀνθρωπὸς δις ἡβῆσας (δ 'Ιάσων), οὐχ δ νίδε τῆς ὡς ἡ "Εμπουσα μεταμορφουμένης (Θέτιδος), δ ἐν τέφραι κοιμιζόμενος (εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς ὑπὸ τῆς μητρὸς Αχιλλεύς) δ θανατωθεὶς ὑπὸ τοῦ Τρωικοῦ θουκόλου τοῦ καὶ ὑπὸ κυνὸς (τῆς εἰς κύνα ἀποθηριωθησομένης 'Εκάβης) γεννηθέντος, ἀλλ' δ Χρυσῆς Ἀθηνᾶς φίλος, ὅτε ἡ ἀνδρας ἀνέψουσα (Μήδεια) τὸν χαλκοῦν φύλακα κατέβαλεν (τὸν Τάλω), διν δ ἔνευ πατρὸς τεχθεὶς δ δύο γυναικας γῆμας καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς καταρριφθεὶς ("Ηφαιστος) κατεσκεύασεν. ἐμδο δ' οἰκοδόμημα ἴδων δ Πάριδος φονεὺς καὶ Ἡρακλέα (cf. Lycophr. 33) καύσας (Φιλοκτήτης) ἐξεβόστεν . . . ἐπίεσε γὰρ αὐτὸν τῷ φαρμάκῳ ὅφις τὸ γῆρας ἀποβαλών τὸν δὲ . . . ἐν τῇ νήσῳ δ Πηνελόπης ἀνήρ, ἀνθρωπὸς δις ζῆσας (δ ἐξ ἄιδου ἀνελθὼν 'Οδυσσεύς), καὶ δ τοῦ ἀνθρωποφάγου (Τυδέως) νίδε ἔνεκα τῶν τῷ 'Ιλιώι ὀλεθρίων βελῶν εἰς τὴν τρὶς πεπορθμένην Τροίαν ἤγαγον.

ΒΗΣΑΝΤΙΝΟΥ ΒΩΜΟΣ

Ο λὸς οὐ με λιθρὸς ἵρων
Λ ιβάδεσσιν οῖα κάλχη
Τ ποφοινίησι τέγγει,
Μ αύλιες δ' ὑπερθε πέτρης Ναξίης θοούμεναι
Π αμάτων φείδοντο Πανός, οὐ στροβίλωι λιγνῦ 5
Ι ξὸς εὐώδης μελαίνει τρεχνέων με Νυσίων
Ε σ γὰρ βωμὸν ὅρης με μήτε γλούρον
Π λίνθοις μήτ' Ἀλύβης παγέντα βώλοις,
Ο ιὸδ' ὅν Κυνθογενῆς ἔτενξε φύτλη
Λ αβόντε μηκάδων κέρα, 10
Λ ισταῖσιν ἀμφὶ δειράσιν
Ο σσαι νέμονται Κυνθίαις,
Ι σόρροπος πέλοιτό μοι
Σ ὑν οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις
Ε ἵνας μ' ἔτενξε γηγενής, 15
Τ ἀων ἀείζωιον τέχνην
Ε νευστε πάλμυς ἀφθίτων.
Σ ὑ δ', ὁ πιὼν κρήνηθεν ἦν
Ι νις κόλαψε Γοργόνος,
Θ ύνοις τ' ἐπισπένδοις τ' ἐμοί 20
Τ μηττιάδων πολὺ λαροτέρην
Σ πονδὴν ἀδην· ἵθι δὴ θαρσέων
Ε σ ἐμὴν τεῦχω, καθαρὸς γὰρ ἐγώ
Ι δὸν ἱέντων τεράων, οῖα κέκενθ' ἐκεῖνος,
Α μφὶ Νέαις Θρηικίαις ὅν σχεδόθεν Μυρλής 25
Σ οί, Τριπάτωρ, πορφυρέου φῶρ ἀνέθηκε κριοῦ.

Codices: Anth. Pal. xv. 25 cum scholiis, unde primus protulit Salmasius, Y Tr. e qua recensione perdite corrupta pauca excerpto. lemma Βησαντίνου βωμός Y: Besantini nomen in A ad Ovum traiectum; exstat etiam in F, ubi forma aerae tantum delineata est. Βησαντίνου probabiliter coni. Haeberlin 2 κάλχη Brunck (κ. πορφύρα Hesych.): κάχλην A Y 4 ναξίας 5 στροβίλωι Salmasius: στροβίλων 7 μ. γλούρου Bergk (γλ. χρυσός Hesych.): μ. ταγχούρου A: μηταχούρου Y 10 λαβόντε scripsi: λαβόντα 12 κυνθίας A¹ Y 16 τάων Y: τάων δ' A 21 Ὀμηττιαδᾶν A: -τίδων Y 22 ἄδδην Y 23 εἰς 26 τριπάτορ Y Numeri: 3 Anacreontei; 3 tetrametri trochaici; 3 phalaeciei; 11 dimetri iambici; 3 dimetri anapaestici; 3 tetrametri choriambici polyschematisti.

Paraphrasis: οὐχ ὁ μέλας χυμὸς τῶν θυσιῶν ὥσπερ πορφύρα ὑπερύθροις λιβάσιν με βρέχει· αἱ δὲ μάχαιραι αἱ Ναξίαι λίθῳ ἀκονώμεναι ἔφειδοντο τῶν Πανὸς θρεμμάτων, οὐδὲ κατνῶι δινομέναι δὲν ὀδης τῶν Ἀραβικῶν δένδρων (δὲ λιβανωτός) με μελάνει· δράις γάρ βωμόν με μήτε ἐκ χρυσῶν πλινθίων μήτε ἐξ ἀργυρῶν συγκείμενον, οὐδὲ ὅμοιος ἡνὶ εἴη μου δὲν οἱ ἐν Δήλῳ γενόμενοι θεοὶ ἐποίησαν συνθέντες τὰ κέρατα τῶν αἰγῶν τῶν ἐν τοῖς τοῦ Κύνθου κρημνοῖς νεμομένων. ἐμὲ γάρ ἐποίησαν μετὰ τῶν Οὐρανίων (δὲλνυπτια δώματ' ἔχουστῶν, Μνήμης Μελέτης Αοιδῆς) αἱ ἐννέα Μοῦσαι αἱ ἐπὶ γῆς (ἐν Ἐλευθεραῖς) γεννηθεῖσαι, ὃν τὴν τέχνην ἀδιον ἔναι δ θεῶν βασιλεὺς συνεχώρησεν· σὺ δὲ (δὲ Ἀδριανὲ ποιητῆς καὶ αὐτὸς ὑπάρχων), δες ἔπιες ἐξ Ἰππου κρήνης, ἦν διπλῆς πληγῆς ἔρρηξεν δ Πήγασος, θύοις καὶ ἐπισπένδοις ἐπ' ἐμοὶ σπονδὴν γλυκυτέραν πολλῶι τοῦ Ὀμηττίου μέλιτος ἀφθόνως· πρόσελθε δὴ θαρρῶν πρὸς τὴν ἔντευξίν μου· καθαρὸς γάρ ἐγὼ τῶν ιοβόλων κνωδάλων, ολα ἐκεῖνος δὲ βωμὸς περιέχει δὲν πλησίον Λήμνου ἐν ταῖς ἐπὶ Θράκης Νέαισ σοὶ, ὁ Τριτογένεια, δ τοῦ πορφυροῦ κριοῦ κλέπτης (δὲ Ἰάσων) ἀνέθηκεν.

ARGVMENTA CARMINVM

Θύρσις Theocrit. I.

Mimus. Inducuntur Thyrsis opilio et caprarius quidam in luco amoeno sub meridiem greges suos pascentes. caprarius Thysidi persuadet ut Δάφνιδος ἄλγεα cantet, qua cantilena nuper Chromin Afrum ab eo victum esse. inter praemia cantori promissa scyphus est ligneus affabre caelatus, cuius ornamenta multis describuntur. tandem incipit Thyrsis, cuius cantus praeludii (nam ephymnii nomen minime convenit) variata forma in tres dividitur partes. in prima Daphnidem, qui mori potius constituit quam amori indulgere, consolari student et a morte retinere pastores, Mercurius pater, Priapus. in altera Veneris superba iactatione Daphnis, qui usque adhuc tacuerat, permovetur ut illi graviter maledicat, ipsa morte (nempe quod castus mori quam ad venerem prolabi mavult) se victorem esse. in tertia parte fistulam suam, bucoliasmi ab ipso inventi instrumentum, Pani tradit et spiritum reddit, ipsa Venere ad miserationem permota. denique cantu finito caprarius Thysidi dona promissa tradit.

Scaena in insula Co, sed Thyrsis Aetnaeus est: nempe Theocritus Syracusanus Cois amicis hoc cantat et ab eisdem praemio ornatus est cum Chromin vicisset. appareat subesse nonnulla quae penitus perspicere nobis datum non est. Thysidis cantus popularem pastorum Siculorum cantilenam reddit, quae Daphnidis, herois cum Hippolyto comparandi, res longe aliter tractabat atque a Stesichoro aut Timaeo narratae erant. carmen omnibus numeris absolutum a carm. 5 compluria mutuatur.

Θαλύσια Theocrit. VII

Narrat Simichidas poeta bucolicus: recolit memoriam felicis diei, quo die, cum a Phrasidamo et Antigene, nobilibus civibus Cois, ad celebranda Thalysia invitatus cum duobus amicis ex urbe profectus per amoenos insulae agros iter faceret, obviam sibi

venisse Lycidam caprarium cantandi peritissimum, quocum se in bucolici cantus certamen descendisse. refert et illius et suum carmen. illud propempticon est Ageanactis pueri, hoc Aratum amicum ab ingrato amore dehortatur. denique feriarum Cerealium deliciae describuntur.

Forma carminis ita instituta est ut cantilenae concertantium pastorum epice redditae copiosa narratione circumdentur. quod specie, non re differt ab arte Thyrsidis et Bucoliasmi 6.

Personae multae suis nominibus appellantur et vita hominum Coorum veraciter redditur. sed Simichidas et Lycidas (addo Tityrum poetam v. 72) pastores veri esse non possunt: caprariis familiaritas cum locupletissimis praediorum dominis nulla est. latent igitur sub pastorum personis certi homines, aequalibus minime ignoti. Simichidam ipsum esse Theocritum nec umquam dubitatum est et diserte prodit Syrinx. quamquam ratio nominis latet nec videtur omnino quaerenda esse; haud multo magis hic Simichidas Theocritus est quam Thyrsis Aetnaeus. sed de Lycida ('Lupulo') et Tityro ('Capella') certi nihil umquam poterit affirmari.

Scholia tradunt Theocritum cum Phrasidamo et Antigene familiaritatem contraxisse antequam Alexandream peteret. quod quamvis ignoremus quomodo illi cognoscere potuerint, tamen a veri specie non abhorret. sed carmen ipsum conditum est postquam Theocritus in illas regiones rediit. convenient ars omnibus numeris absoluta.

Kôpos Theocrit. III

Verba faciens inducitur caprarius, qui v. 19 hoc nomine quasi proprio utitur. pronuntiat se ad Amaryllidem comissatum ire gregemque Tityro amicissimo pascendum commendat. ita nimirum Theocritus 'Tityro' suo carmen dedicat. statim alloquitur commissator Amaryllidem, stans ad antri quod illa habitat ostium, ter binis versibus. illa nihil respondet. denuo eam compellat quater ternis versibus. non respondet. quod ille solitario versu 24 graviter conqueritur. dein rursus quater ternis versibus desperationem enuntiat. sed cum augurio quodam in novam spem excitetur, cantare incipit mythica amoris exempla. nec tamen quidquam proficit. tandem procumbit ad antrum in fera silva pernoctaturus. haec omnia tristichis comprehensa sunt.

Caprarius doctor inductus est quam solet veracitas Theocriti pastores facere. Tityrus certe personatus tantum pastor est. e quo nomine colligimus carmen eodem fere tempore atque Thalysia conditum esse. conspirat ars perfectissima.

Nομές Theocrit. IV

Mimus rusticus. inducuntur Corydo ('Alauda') bubulcus, frugi sed stultus homo, et Battus caprarius, vafer sed nugax. qui Corydonem multis ludificatur, tum maxime cum Amaryllidem, pastorum delicias, mortuam effuse plorare videtur: serio tantum lamentatur cum spina dumeti ictus est. virtus carminis in moribus pastorum est ad vivum delineatis; nullum fortasse magis Sophroneum.

Scaena Crotone: ideo pugili cuidam Milonis, antiqui olympionicae, nomen inditur, sed nequaquam remotis illis temporibus res geruntur, imo Glaucae poetriae carmina laudantur, quam Theocriti aequalem Alexandreae floruisse constat. hanc vero Theocritus antequam Aegyptum adisset vix erat commemoraturus; unde aetas carminis aliquatenus definitur. Milonis nomen in carmen 10 transtulit, Amaryllidis nomen in carmen 3: neutrubi de eadem cogitandum est persona.

Αἰπολικὸν καὶ ποιμενικόν Theocrit. V

Mimus rusticus, cuius genuinum nomen perisse videtur.

Vbi Sybaris fons profluvio suo lacum efficit, haud procui a Crathi fluvio inter quercus et arbusta sedet Comatas Eumarae servus caprarius, in colle vicino pinis obsito Laco Sibyrtae Thurini sive Sybaritae servus (nam in agro Thurino olim fuerat Sybaris urbs, durabatque fluvii et fonticuli nomen). qui postquam multa in se coniecerunt convicia ad cantandi certamen descendunt arbitro vocato Morsone cive Thurino. praeit Comatas singula disticha, cuius inventa Laco frustra superare studet. itaque victor ille a Morsone proclamatus rustice exultat.

Comatae, servi poetae, personam a vetere fama accepit Theocritus (7. 77 c. schol.) eiusque gratia scaenam in agro Thurino collocavit. sed nobilis ille Comatas hic non magis inducitur quam Corydo (v. 6) aut Philondas (v. 114) idem intellegendi sunt qui in carm. 4 commemorantur. virtus carminis in eadem veracitate sita est atque quarti.

Versus aliquot versuumque partes in Thyrside repetivit Theocritus; videtur igitur hanc merae rusticitatis imaginem haud multo antequam sanctam divini pastoris memoriam coleret proposuisse.

Βουκολιασταί· Δάφνις καὶ Δαμοῖτας Theocrit. VI

Narrat Theocritus Arato suo Daphnin et Damoetam adulescentulos olim alternis cantasse, Daphnin, quasi Polyphemum alloqueretur, a Galatea blandis eum peti lenociniis, Damoetam respondisse e persona Polyphemii, callida duritiae simulatione se mox effecturum esse ut illa tandem se dederet.

Theocritus et in Cyclopis amoribus tractandis et in recte amandi arte, qua Aratum Coum instituit, ea quae olim in Cyclope (11), nuper in Thalsiis (7. 98-127) cecinerat longius persequitur. etiam Daphnidem bubulcum iam antea induxerat, notus enim Arato est. convenient numeri elegantissimi.

Βουκολιασταί· Δάφνις καὶ Μενάλκας [Theocrit.] VIII

Narrat poeta. Daphnin bubulcum rumor est (nempe fabula traditur de notis bucoliasmi inventoribus) convenisse cum Menalca opilione, impuberis ambos. cum in cantandi certamen Menalcas amicum provocasset, arbitrum advocatum esse caprarium quendam. cantant pueri bina uterque disticha, quibus et amicitiam mutuam et vix nascentes celebrant amores, sequitur amplius utriusque carmen, octonorum versuum, rursus per disticha dispositum. hic quoque pueri se monstrant suavi pastorum vita delectatos, amori nondum idoneos. victor proclamatur Daphnis, quem mox bucolici carminis primas tulisse et Nympham in matrimonium duxisse poeta refert.

Expectat poeta quas inducit personas audientibus notas esse e poetis antiquioribus, Theocrito et Hermesianacte (Schol. 55). ipse enim maxime studet impuberum puerorum animos et desideria proponere. quod egregie fecit; quamquam sunt quae imitationem nimis oleant. sed versus modo suavissimos pangit modo inconditos et hiulcos, nec Dorismum novit nisi Theocriteum. crederes carmen non tam a poeta profectum esse quam ab homine eruditio Musarum amico, cui semel deae subrigerent.

Βουκολιασταί· Δάφνις καὶ Μενάλκας· προλογίζεται νομένς ὁ καὶ
κριτής [Theocrit.] IX

Pastor quidam vel potius poeta ipse cantare iubet Daphnī et Menalcā. quod postquam fecerunt, donis utrumque ornat atque Musarū ope cantilenam sibi in mentem revocat quam ipse olim eisdem pastoribus cantaverat.

Confundit poeta mimum et narrationem atque male omnino personas sustinet. eadem ubique proximi carminis imitatio, eadem vitae ac veritatis ignorantia.

Ἐργατίναι Theocrit. X

Mimus. Milo Bucaeum cum in metendo frumento lendum esse videat deridet, etiam magis cavillatur causam languoris amorem ambubαιæ confessum, tandem ut laborem cantando sublebet exhortatur. quod ille ita facit ut ridiculus fiat. cui Milo veterem et vere rusticam opponit Lityersae cantilenam.

Carminis vis ac veritas in eo sita quod carmina popularia et ea quae inter labores a rusticis ex improviso funduntur a Theocrito qui utraque probe noverat inter se conferuntur.

Locus non indicatur; Lityerses Lydus est, neque κάκτος vox Sicula quicquam aliud demonstrat quam Siculum esse poetam. numeri non suaves illi carminum 3, 1, 6, sed quae sita fortasse rusticitate.

Κύκλωψ Theocrit. XI

Epistula Syracusis ad Niciam Milesium missa. Theocritus suadet amico ut Musis amorem pellat. quod adstruit exemplo Polyphei, qui inducitur rustice et ridicule Galateam suam cantans. quae cum nullis precibus moveatur, mutato animo se ipsum compellat, quaerendas esse alias puellas. respondet has sibi in promptu esse. appareat Niciam antea Theocrito confessum esse quantopere amore puellae vexaretur. cui ille, nihil gravius subesse ratus, per iocum suadet ut et poeticis lusibus deleniat furorem et ab ingrata ad facilem puellam transeat. legimus in scholiis principium carminis quo Nicias ad haec respondit

ἢν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο Θεόκριτε' τοὶ γὰρ ἔρωτες
ποιητὰς πολλοὺς ἐδίδαξαν τοὺς πρὸν ἀμούσους.

confitetur igitur, pro Philoxeno ad Euripidis Stheneboeam provocans, amore se excitari ut versus faciat. ergo eatenus

quidem paruit amici consilio, sed non fugavit amorem, quin imo hic venam poeticam excitavit. nempe puella se dedit : uxorem duxit Theugenin suam, cf. 28.

Theocritus Philoxeni Cyclopem Syracusis scriptum sibi Syracusis scribenti eximie convenire sensit. indicat eundem etiam 7. 151.

Carmen egregium tamen a perfecta et sermonis et numerorum arte, etiam ab arte mimorum longe distat : nempe antiquissimum omnium quotquot habemus.

Ἄττης Theocrit. XII

Poeta delicato puero ita blanditur ut per profusissimas amoris protestationes iocosi pelluceant stimuli.

Παιδικόν simile Aeolicis, ionice temperatum, unde Anacreontem exprimi suspiceris. numeri mollissimi convenient aetati provectioni cum Theocritus Aeolica illa condebat.

Τλας Theocrit. XIII

Carmen scriptum ad Niciam. ‘nequaquam esse debilitatem homine indignam si quis amori pueri indulget, sed ipsum Herculem Hylae amore esse percussum. qui puero ad heroicam virtutem educando adeo studuit ut vel in gravissima Argonautarum expeditione eum secum duceret. perisse Hylam, insano dolore correptum Herculem socios dereliquisse. sed ne hoc quidem impediit quominus metam expeditionis attingeret.’ ergo et proficit talis amor pueri amato, nec minuit virtutem amantis, etiam si a sociis iniustis subinde vituperetur. facile credimus Theocritum a Nicia esse vituperatum cum puerilia illa (12, 29, 30) conderet.

Hylae res non ex Apollonio narrantur, sed manifeste respicitur (16, cf. Apoll. 1. 4; 2. 211) et corrigitur Apollonius.

Κυνίκας ἕπως Theocrit. XIV

Mimus ἀνδρεῖος. Aeschines Thyonicho amico, cum forte obviam venit narrat quid in amore Cyniscae meretriculae perpessus sit; propositum sibi esse ut patria cedat stipendia meriturus. suadet Thyonichus ut ad Ptolemaeum se convertat, cuius mores tamquam ab homine peritissimo describuntur.

Scaena non indicatur, sed in Siciliam Pythagoreus Atheniensis non dicit. narratio Aeschinis comoediam sapit, sed non deest

Sophronis indicium (cf. ad 53). qui Ptolemaeum tam accurate novit, stipendia Alexandrina commendat, Theocritus est: ergo carmen conditum postquam Alexandream visitavit.

Φαρμακεύτρια Theocrit. II

Mimus *γυναικεῖος*, ad Sophronis mimum compositus *ταὶ γυναικεῖς ταὶ τὰν θεὰν φαντὶ ἐξελᾶν*, unde vel nomen Thestylidis servae sumptum est.

Simaetha adiuvante ancilla magicis artibus venenum parat amatorium, quod in limine Delphidis Myndii illinendum curat. dimissa ancilla et origines et pericula amoris Lunae narrat.

Scaenam Myndo et Coae insulae vicinam cum alia tum Philinus Cous (115) indicat, qui vicit Olympia annis 264 et 260. hinc etiam tempora carminis fere indicantur. convenit ars perfectissima.

Αδωνάξουσα Theocrit. XV

Mimus *γυναικεῖος*, adumbratus ad Sophronis mimum **ισθμια δύμεναι*.

Gorgo Praxinoam domo excitat, ut visum eant Adonidis et Veneris lectos stratos ab Arsinoa regina. proficiscuntur per vias Alexandriae, intrant in regiam, audiunt poetriae cuiusdam cantum, domum redeunt. utraque mulier origine Syracusana, sed habitant Alexandream.

Enuntiat poeta Syracusanus quanta admiratione splendidam Ptolemaei urbem spectaverit. videtur Alexandriae fere 273-71 haec recitasse.

Πτολεμαῖος Theocrit. XVII

Encomium scholastice distinctum. prooemium sexiens binis versibus comprehensum excipit tractatio. laudatur genus patris (13-33) et matris (34-57), secuntur *γοναῖ* (58-75). in qua parte cum insit et quod in generis laudatione summum est (63) et e quo vocabulo cetera apta sunt (66), transitus paratus est ad laudationem fortunae (*δόλβου*). qua et instructus est Ptolemaeus amplissima (75-95) et ne detrimentum capiat cavit (96-105) et uti scit ita ut laudem omnibus fortunis potiorem nanciscatur (106-120). aequiparat ita antiquos heroas, in quibus poeta commoratur. ab hac digressione per asyndeton pergit ad epilogum 'qui divinis parentibus et divinis nuptiis utitur ipse aliquando

deus est futurus : sed virtutem et honorem (*ἀρετὴν*) a Iove velim petat.'

Carmen conditum fere 273/2, belli Syriaci temporibus, Alexandriae ut videtur. digressionem a Gratiis mutuatur ; ultima Callimachi hymnum primum respiciunt.

Χάρτες ἡ Τέρων Theocrit. XVI

Carmen missum ad Hieronem Hieroclis f. praetorem Syracusanorum. 'tanta hoc saeculo est hominum avaritia ut Gratiae meae speni soleant. ignoratur enim rectus divitiarum usus, munificentiam maxime in poetis collocandam esse, qui soli potentibus immortalitatem conciliare valent. sed fortasse Hiero, qui nunc in eo est ut Karthaginiensibus bellum inferat, me non despiciet, cui victoriam et gloriam auguror ingentem.'

Convenit unice anno 274, cf. Iustin. xxxiii. 4. sed cum spes belli cecidisset, ne Hiero quidem gloriam adeptus est quam Theocritus ei vaticinatus erat. igitur hic patria relicta Miletum (carm. 28) et Alexandream (carm. 15. 17) petivit.

Apparet imitatio Simonidis, qui ipse nominatur.

Ἐλένης ἐπιθαλάμιος Theocrit. XVIII

Orditur poeta epicus abrupte, sicut Hesiodus Erg. 11 et epigramma Atticum stoae hermarum (Aeschin. 3. 184). cantasse ante thalamum Helenae duodecim virgines Spartanas ; qui cantus heroicis versibus redditur. illudunt marito, mox eidem gratulantur ; laudant nuptae formam lanificium cantum ; sibi nunc sine illa cursus matutinos esse instituendos, sed cras se in Platanista platanum Helenae consecraturas esse. implorato deorum favore abeunt mane reversurae.

Tradunt scholia carmen sumptum esse ex priore Helena Stesichori ; simul exprimuntur Sapphus epithalamia et Alcmanis parthenia. sacra Helenae quae erant in Platanista e docto libro cognovisse videtur Theocritus.

Ηρακλίσκος Theocrit. XXIV

Rhapsodia. narratur Herculis pueri primum facinus, e quo Tiresias colligit pacato mundo eum in deorum coetum receptum iri. parentes puerum educandum curant Dorica simplicitate ita ut futuro heroi convenit.

Narratur vulgaris fama, sed perspicua est Pindari (Nem. 1)

imitatio et in altera parte pragmatici liber, usurpatus etiam in bibliotheca Apollodorea 2. 63. titulus idem est fabulae satyricae Sophoclis. numeri perfectissimi aetatem extremam ostendunt.

Διόσκουροι Theocrit. XXII

Hymnus epicus. v. 1-24 laudes amborum Castorum; ex-primitur hymnus homericus 33. v. 26-134 laudes Pollucis. narratur pugilis victoria de Amyco reportata. famam Theocritus aliam sequitur atque Apollonius, tamen huius cyclicam Homeri imitationem superando exagitat. v. 137-211 laus Castoris. pugna cum Apharetidis ita narratur mutata ut soli Castorum inimici interficiantur. exprimuntur Cypria et fortasse Pindari Nem. 10. in epilogo Theocritus profitetur se sua et nova arte Homerum aequiperare velle. ars omnibus nominibus absoluta aetatem ultimam indicat.

Ηλακάτη Theocrit. XXVIII

‘Colus eburnea, comitare me Miletum ad Niciae mei uxorem. donaberis Theugenidi matronae lanificii tam studiosae, ut te, cive mea, digna sit. tu vero memoriam meam dominac commendare memento.’

Theocritus, pauper poeta, cum 274 Syracusis excederet, mox Aegyptum petiturus hospitio utitur Niciae, nunc Theugenidis mariti, quem ab amore illius Cyclope missso dehortatus erat. itaque conciliandus erat animus Theugenidis; quod cum pro paupertate sua largis donis efficere non posset, doctum condidit carmen. poterat epigramma facere, factum in colo inscribere: sed maluit hoc praesens cantare.

Numeri et sermo Sapphus, titulus Erinnae.

Παιδικὸν Αἰολικὸν α' Theocrit. XXIX

Fingit poeta in convivio se cantare protrepticum ad constantem amorem. re vera delectat sodales cantans inter pocula imitationem Alcae.

Παιδικὸν β' Theocrit. XXX

Confitetur poeta, cantans nimirum in convivio, amore pueri se iam diu laborare quasi febri quartana; nuper vero lenociniis pueri inflammatuſ cum obiurgaret animum suum, ab hoc confutatum esse: libidini non posse resisti.

Non valuit animum a se ipso probe distinere, sed sine Alcae exemplis imitatoris artificia aestimari non possunt.

Append. I. Βίωνος ἐπιτάφιος (Mosch. III)

‘**Lugete** prata aquae flores, Doricae regiones: periit poeta
bucolicus—lusciniae nuntiate Siciliae perisse cum Bione Doricam
poesin—cyni nuntiate Orphei patriae perisse Doricum Orpheu—
periit et a suis lugetur—lugent eum dei et quidquid ruri est—lugent
mythicae aves—ad luctum se excitant aves ab ipso in carminibus
inductae—quis fistula tua (quam in carmine tuo componere
docebas) potietur, qua ne Pan quidem dignus est?—luget Galatea
quam canebas—omnis poesis tecum periit, lugent quos cecinisti
Amores et Venus, lugebit ut olim Homerum suum ita nunc
Bionem suum Meles Smyrnaeus.—omnes poetarum patriae te
lugent, musa tua, quae Theocriti heres erat, nunc ad me in
Italiam transiit—herba revirescit, homo in aeternum moritur;
ranae semper coaxant, tu obmutuisti—veneno absumptus es:
quis tibi id dedit? nolo eum nominare—sed poena neminem non
consequitur; meum est naenia te plorare. vellem te visere
possem apud inferos. recita Proserpinae Siculae Siculum car-
men: fortasse te remittet. utinam ego nossem inferos flectere.’

Significavi capita versu intercalari distincta; pausam semper
sententia fixit, semel certo consilio graviter interrumpitur (v. 119).

Discipulus Italicus praeter magistri carmina Thyrsin Theocriti imitatur.

App. 2. Ἡρακλῆς λεοντοφόνος (Theocrit. XXV)

Titulus ab editoribus antiquis male fictus. primae parti
carminis tripertiti probe inscriptum est Ἡρακλῆς πρὸς ἀγροῦκον.
Herculi sciscitanti arator quidam Augeae divitias enarrat deducitque eum in villam rusticam, ut dominum forte praesentem
conveniat. altera pars, probe inscripta ἐπιπλησις, narrat quomodo Hercules taurum ferocem domuerit, dum cum Augea
et Phyleo greges visitat. in tertia parte, cuius inscriptio
periit, Hercules Phyleo sciscitanti narrat quomodo leonem
superaverit.

Memorabilis rhapsodiarum Homericarum, Odysseae maxime,
imitatio, minime servilis, sed ita instituta ut pro continua
narratione capita quaedam dentur. unitas non peius servatur
quam in certaminibus rhapsodorum partes Odysseae recitantium.
studia HomERICA Apollonii similia, sed animus magis Theocriteus.
videtur saeculo etiamtum tertio ab ingenioso poeta
conditum esse.

App. 3. *Meyápa* (Mosch. IV)

Principium non intellegitur, nisi nomine praemisso. Megara Herculis coniunx ad socrum Alcmenam conversa miseram sortem deplorat. Alcmena eam non tam consolatur (quamvis studeat consolari) quam matris angorem etiam graviorem prae se fert, nunc diro somnio auctum. quod fusius enarrat atque aversatur. videtur abrumpi carmen, sed re vera inest vaticinium, numquam fore ut Hercules vivus aerumnarum finem attingat.

Alcmenae mores fortasse ex magnis Eoeis sumpti, cf. fr. 138. sed longae orationes haud procul iam absunt ab hypothesisibus 'τίνας ἀν εἴτοι λόγους . . .' carmen nihil habet aut cum bucolicis aut cum Hercule commune, sed videtur alteri saeculo convenire. simile colloquium erat in Ennii Annali I.

App. 4. *Λῆναι* (Theocrit. XXVI)

Nomen e glossis arreptum. breviter narrantur Penthei res, sed ita ut et Penthei impietas et caedis atrocitas augeatur. deinde graviter poeta adfirmat nullum locum esse misericordiae in interitu impiorum, etiam si puer sit novennis; imo unam esse servandam sanctitatem et cum Baccho etiam Cadmeidas Penthei interfectrices divino cultu esse impertiendas.

Apparet respici certum facinus, caedem pueri novennis, quam poeta iustum esse iactat, adulatus interfectrices. quod facinus ignoratur. carmen arte est exigua, sermone paene plebeio. itaque incredibile ab Eustathio et Musuro recte adscriptum esse Theocrito.

App. 5. *Οαπιοττύς* (Theocrit. XXVII)

Nomen finxit Musurus. principium deest, animo refingendum e versibus ultimis a Musuro omissis. quod tale fere erat. verba faciebat pastor dives ad alterum pastorem 'ecce fistula praeclera, quam praemium propono ei qui suavissime cantaverit.' paret imperato alter cantatque dialogum pueri et puellae. puer virgini primum osculum eripit, deinde (hic incipiunt ea quae tenemus) sensim ad venerem eam pellicit. cantu finito reddit pastor fistulam, ut aliorum pastorum cantus examinatum eant.

Sermone indocto, versibus teneris, imitatione cum Theocriti tum Bionis, lascivia rusticitatem simulante paene Longiana aetas indicatur proxima Artemidoro. amores pueri puellaeque rustici saepius picti prostant Pompeis, non quidem ex hoc carmine, sed lascivia eadem.

App. 6. **Βουκολίσκος** (Theocrit. XX)

Bubulcus ab Eunica meretrice urbana spretus fastus urbanos ita detestatur ut ipsius stultitiam agrestem rideamus.

Exprimuntur cum Theocriti tum Bionis multa; versuum mollitia Bionea est. religiones commemoratae Asianam originem prodere videntur.

App. 7. **Ἄλιες** (Theocrit. XXI)

Carmen Diophanto cuidam dedicatum sententiam Euripideam *χρεία διδάσκει* exemplo piscatorum adstruit. quorum describitur paupertas, dein alter, Asphalio a Neptuno appellatus, socio somnium narrat, quod ille non ex arte interpretum sed duce sana ratione ita interpretatur ut doceat strenue esse laborandum.

Peculiare huic carmini quod mores emendare studet. numeri satis elegantes, sermo non item. nulla bucolicorum imitatio. convenire videtur aetati Bucolisci.

App. 8. **Μόσχης Ἐρως δραπέτης** (Mosch. I)

Veneris proclamatio, qua praemio Venereo proposito Amorem fugitivum investigari et ad se deduci iubet.

Elegantissime poeta se ad proclamations applicat quibus servi fugitivi vulgo repetebantur. imitatur eum iam Meleager Anth. Pal. v. 77. Moschi nomen in codice Φ omissum servavere Anthologia et Stobaeus.

App. 9. **Κηφιοκλέπτης** (Theocrit. XIX)

Veneris ad Amorem apis aculeo ictum apophthegma.

Eandem hypothesis melius tractat Anacreonteum 35. sine omni probabilitate modo Bioni, modo Moschi tributum est carmen nullo nomine commendabile.

App. 10. **Bionis Ἐπιτάφιος Ἀδώνιδις** (Bio I)

Recitat poeta atque capita narrationis versu intercalari, cuius tamen non eadem semper forma est, distinguit. quo artificio effecit ut pro narratione quam audiamus singulas scaenas quasi oculis collustremus, errores Veneris corpus mariti quaerentis, planctus reperto Adonide, curam corporis in lecto geniali collectati, naenias deorum.

Carmen non ipsi cultui sacro destinatum est sicut simile Adoniazusarum, sed eximia arte ipsius religionis et voluptates et terrores excitat.

Nomen auctoris monstravit Epitaphius Bionis.

App. 11. *Εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν*, Anacreonteum

Narratur quomodo aper Adonidis interfector ab Amoribus captus, cum se defendisset, a Venere in thiasum receptus sit.

Carmen vix multo ante ultima antiquitatis tempora conditum sero collocatum est ad Adonidem Bioneum.

App. 12. *Ἐραστής* (Theocrit. XXIII)

Narratur *χρεία* amatoria, quomodo Amor pueri crudelitatem puniverit, qui ne mortuum quidem amatorem, cuius corpus suspensum in vestibulo suo reppererat, reverebatur.

Carmen aequale, sed deterius etiam Bucolisco, Moschi potissimum imitationem ostendit.

App. 13. *Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως* (Bio II)

Nomen ab editoribus fictum male convenit, cum neque hic ullum sit epithalamium neque omnino clandestino Achillis cum Deidamia concubiti hymenaeus cantatus sit. re vera mimus est. Lycidas pastor a Myrsone iubetur Scyrios Achillis amores cantare. incipit narrationem epicam, quae mox Achillem inducit Deidamiae insidiantem; sed medio in versu abrumpitur fragmentum.

Carmen, quod bucolicam formam epicae narrationi aptare studet, vel nominibus Lycidae et Myrsonis imitationem Bionis prodit.

App. 14. Moschi *Εύρώπη* (Mosch. II)

Carmen mere epicum inter bucolica Artemidori numquam videtur receptum esse. Europa in somniis duas mulieres videt de se ipsa concertantes, Asianam et peregrinam, cui tamen magis favet. expergefacta cum ancillis ad litus properat flores collectura arrepto calatho aureo, cuius caelatura accurate describitur (exemplo erat poetae Theocriti Thyrsis). representatur Io in vaccam conversa a Iove ad Nilum sanata: ita Iovis tauri praeuntiatur facinus. qui mox accelerat, virginem pellicit ut in dorsum suum ascendet, portat eam per mare, desperantem consolatur, in Creta insula filias ex ea procreat (reges, atque terrae Europae nomen indit a Tyria puella; haec enim in extremo carmine intercidisse certo colligitur).

Europa per mare rapta adstantibus deis marinis haud raro similiter spectatur in artis operibus; sed a pictura poesin doctam esse credere malo.

Moschi fragmentum I

Sermonem facit rusticus. cum levi vento mare moveatur subinde se vitae marinae capi desiderio, sed mox oborta procella terram et silvam praeferre. aerumnosam esse piscatoris vitam, rusticum leni fontis susurro demulceri.

Erat 'conflictus maris et terrae' bucolice ornatus fortasse secundum Sophronis mimum ὠλιεὺς τὸν ἀγροιώταν. Γὰ καὶ θάλασσα Epicharmi erat comoedia.

Moschi fragmenta II, III

Integra sunt ἐρωτύλα. talia olim in scoliis cantari solebant; quae epice reddi verisimile est. nam elegidia Theognidea atque epigrammata Moschi aequalia aliter sunt composita.

Bonis fragm. V

Poeta interpellatus num in omne aevum Musis valedixerit respondet satis sibi esse laboratum. si placerent quae adhuc fecisset, bene esse, sin minus, nolle se in tam brevi vita amplius se torquere.

Persentiscimus taedia Bonis non quantum expectaverat aequalibus accepti.

Bonis fragm. VI, VII

Integra ἐρωτύλα, quae ab Anacreonteis proprius absunt quam a Theocrito.

Bonis fragm. VIII

Amator Vesperem implorat ut per noctis tenebras sibi viam monstraret. similia haud rara in epigrammatis inde ab Asclepiade, a Romanis poetis in elegiarum amplitudinem aucta.

Bonis fragm. IX

Enumerantur nobilissimae amicorum bigae. superest ex carmine paedico.

Bonis fragm. X

Integrum ἐρωτύλον. auceps puer cum Amorem capere nequeat a sene de natura divinae avis edocetur. expressit Longus ii. 3 sqq.

Bonis fragm. XV

Mimus bucolicus. comparantur inter se quattuor anni tempestates. carmen erat simile 'conflictuum' quale est Moschi fragm. I. 'Conflictus Veris et Hiemis' est in Anthologia Latina Riesii 687.

TECHNOPAEGNIA.

Simiae Πτέρυγες Ἐρωτος

Verba facit statua Amoris barbati et miram figuram a natura dei repetit.

Carmen in alis simulacri antiqui inscriptum solutionem dabat quaestionis quam illud in doctis visitatoribus excitabat.

Simiae Πέλεκυς

Explicatur id quod intuentibus ante oculos erat, nempe securis antiquissima in fano Minervae dedicata. dedicasse eam Epeum Troia capta. simul celebratur carminis Homerici virtus quae servo Atridarum immortalitatem conciliauerit.

Colligimus Simiam haec inscripsisse in antiqua illa quae Epei credebatur securi; monstrabantur ferramenta Epei Metaponti, Iustin. xx. 1.

Simiae Ωιδίων

Verba facit ovum lusciniae Doricae, quod idem est carmen Simiae Rhodii, nimirum ovo ita inscriptum, ut certo tantum artificio adhibito recte legi possit. Mercurium id ovum hominibus monstrasse et pedibus praeisse modos, ut recte legentes a monometro ad decametrum progrederentur.

Sollerter inscribe carmen in ovo, propone doctis sodalibus, vide num recte recitare versiculos valeant: laudabis iocum Simiae.

Theocriti Σύριγξ

‘Theocritus Pani fistulam dedicat ut Echoni suae suaves modos cantet.’ haec grphis involuta Theocritus in fistula inscripsit, Simiae iocos imitatus. exprimit Thalysia sua; itaque Lycidae aut Tityro grphos proposuisse videtur.

Dosiadae Βωμός

‘Dedicavit me Iaso Chrysae post Tali mortem; ad me Philoteta a serpente percussus est.’ haec per grphos dicit Dosiadas Theocriti Fistulam aemulatus. videri vult Arae Lemniae titulus, sed in charta tantum legebatur scriptus.

Besantini Βωμός

‘Aram castam Olympio dedico, ut in ea sacra faciat.’ nulla hic fingitur ara nisi quae in versum recte exaratorum figura est. cui ara dedicata sit ex acrostichide demum patefit. poeta (cuius nomen suspectum est) hanc Arae alterius imitationem Hadriano obfert tenebricosae doctrinae amatori.

SVPPLEMENTVM

PRAEFATIONIS ET ADNOTATIONIS

QVOD emendatior altera haec Bucolicorum editio in publicum prodit, duobus potissimum debeo viris doctis, qui de priore editione et de libro simul edito, cui inscripsi *Textgeschichte der Griechischen Bukoliker*, sententiam dixerunt, Ricardo Reitzenstein (*Berliner philologische Wochenschrift*, 1907, Num. 49) et Maximiliano Rannow (*Wochenschrift für class. Philologie*, 1909, Num. 47 et 48). hic vero eximia benevolentia etiam editionis meae exemplum utendum mihi commendavit, in quo multa aut correxit aut adnotavit, quibus quatenus et licebat et aequum erat gratissimo animo usus sum. denique Carolus Wendel, scholiorum Theocriteorum editor futurus, postquam alia per litteras indicavit atque ipse de Holoboli *Technopaegniorum* editione disputavit (*Byzant. Zeitschrift* xvi. 460), imagines *Technopaegniorum* quae in codicibus F, Y, Z, Laur. 32, 52 prostant lucis ope factas mecum communicavit, ita ut iam satis certo de horum carminum memoria constet et ad Theocriteam compluria adcreverint, de quibus necessario hic agendum est. quamquam ne hoc quidem tacendum est, nullum verbum novis subsidiis esse emendatum. at errores a me commissos expuli haud paucos, quae peccata fortasse novis aliquot emendationibus e parte redemisse videbor. maxime doleo gravissimum errorem non potuisse emendari, quo carmen 2 post 14 collocavi, cum in K quem sequi et debebam et volebam antecedat. ceterum esse in his carminibus multa incerta minime ignoro, alii igitur aliter sentiant necesse est. qui tamen, obsecro, editori in dubiis suam tenenti viam ne succenseant.

Familiae optimae Π, ad quam B et K pertinere nullus dubito, exempla proba usque ad saeculum xvi servata perisse questus eram ; periit etiam liber Athous

Laurae, quem in cod. Vatic. 1412 ita descriptsit Ianus Lascaris: 'Ηρακλέης Δωρῖδοι, οὐδὲ ἡ ἀρχή 'Ηρακλέα δεκάμηνον.' Ληγαὶ η̄ Βάκχαι 'Ινώ κανύπονός χά μαλοπάρανος 'Αγανά.' παιδικὰ Συρακούσια (?) 'ώιαὶ τῶ χαλεπῶ, διεφθαρμένον.' possidet etiamnunc Iberorum coenobium in Atho codicem Theocriti, de quo cum Sp. Lambros, in cuius catalogo 4381 est, spem excitasset, familiaris meus W. R. Paton multa molitus tandem effecit ut librum inspiceret nuntiavitque inesse carmina 1. 5-9, 2. 10-15, 3. cum scholiis minio pictis. appareat exemplum esse editionis vulgaris nec multum boni inde posse expectari. tales libros extare complures et olim habebam compertum et nuper comperi; probas Ambrosiani lectiones hic illic servari facile credo, quod de Laurentiano 32, 52, Pindari D, accurata et docta disputatione docuit F. Garin (*Studi di filol. class. xv.* 311), sed recensionem Theocriti inde promoveri si credidisset, edere eum non essem ausus, confirmavitque indicium meum Wendelius, scholiorum causa bibliothecas perscrutatus. haud ignorabam huius generis fuisse codicem quo Gregorius Corinthius saec. xii usus est; tamen quae excerpteram in adnotatione proponere nolui, nec paenituit brevitatis. quid quod non melioris notae sunt duorum codicum laciniae mille annis antiquiores, de quibus egi *Classical Review* xx. 103; nam ea quae in praefatione p. vi tetigi etiamnunc latent. alterum est fragmentum Berolinense, scriptum in membrana non ante saec. vi, editum a Schubarto et me, *Berlin. Classikertexte* v. 1. 55. continet pauca verba versuum 10. 20-24 et 14. 59-63. plura supersunt e codice item membranaceo qui saeculi quinti esse dicitur, servata cum Vindobonae tum Parisiis, edita a C. Wessely, *Wiener Studien* viii. 221 et *Mittheil. aus den Papyri Rainer* anni 1887, p. 78. servata sunt versuum 1. 14-18, 27-32 ultimae, 1. 46-53, 59-65 primae litterae, deinde pauca e versibus 4. 34-38, 5. 3-8, 50-56, 83-89, porro primae litterae 13. 53-64, Baccharum (Append. 4) 10-20 ultimae, denique nonnulla

e versibus 15. 15-25, 48-59, 16. 6-31, 40-64, 22. 33-35, 65-68. codex parum emendate a correctore etiam magis corruptus est; cavendum igitur ne incertissimis variarum lectionum vestigiis insistamus. itaque pauca subnotavi, signo R usus; alia infra proponentur.

Edita sunt his ultimis annis Anthologiae volumen tertium a Stadtmüllerio, in quo multa Theocriti epigrammata insunt, et Stobaei volumen tertium ab O. Hense, quo pleraque Moschi et Bionis fragmenta continentur. unde plura quam adnotatio in margine proposita capiebat supplenda erant. itaque nunc adnotationis supplementum propono, ordinem carminum secutus.

Theocrit. 3. 16 ἡ ῥά λεαίνης μαστὸν ἐθήλαξεν (sic Stobaeus). cum duo manifesta vitia antecedant, ne aoristus quidem probandus est, etsi placere potest prae imperfecto codicibus tradito, et in Iuntina ei substitutus est.

5. 87. ἄναθον codices.

5. 89. Ne quis miretur accentum acutum, cum circumflectere adsueverimus παρελαντα, diserte moneo transisse ἐλᾶν verbum in flexionem in -μι apud Coos, cf. *Götting. Dialect-Inschr.* iv. 3. 533. maxime luculentum hoc Coae dialecti in Theocrito documentum.

5. 109. Legitur in Hesychio ἥβη . . . καὶ ἄμπελος. quodsi peculiare vitis genus ita vocabatur, versus intelleguntur.

11. 60. Spero me emendasse νῦν μὰν ὡς κόριον, νῦν αὐτίκα (αὐτό γα codd.) νεῖν γε μαθένμαι, αἱ κα . . . ξένος . . . ἀφίκηται. futurum ab aoristo formatum Syracusanis condonandum est, multo illud minus mirum quam imperativus ἀφίκευσο. post repetitum νῦν nihil convenit nisi adverbium temporale, atque ridemus Cyclopem qui, cum sub mari degere natura ei negaverit, natare certe illico discere paratus est, modo praesto sit qui id doceat. quippe condicionem addit subtimidus, qua promissum ad kalendas Graecas prorogatur.

11. 72-77. Haec quoque Cyclopis esse ex arte et historia monologi Graeci sequitur, quam praeclare scripsit Fr. Leo (*Monolog im Drama*, p. 108).

13. Ad papyrus Oxyrhynchensem accesserunt membranae Parisinae R, eo certe laudandae quod spurio versu 61 carent.

13. 73. Monet Rannowius praestare Ἡρακλέην ceterorum librorum, ita enim scripsisse Apollonium Rhod. 2. 769. edideram 'Ἡρακλῆ, K secutus, qui Ἡρακλέη habet.

2. 60. (nam Φαρμακεύτριαι ante Cyniscam collocandae sunt) ὑπόμαξον τᾶς τήνω φλιᾶσ καθυπέρτερα, πάσσ' ἔτι καὶ νῦν eleganter coniecit R. Wünsch (*Hessische Blätter für Volkskunde* viii. 115),

sed καθυπέρτερα ita dici posse non videntur, praesertim cum venena limini sublini iubeantur.

2. 144. τόγε in cod. Paris. 2758, libro recentissimo, legi Ahrens tradit.

14. 13. Agis Thessalus erat miles, Cleonicus Aetolus, Stratio oriundus, cf. Stephan. Byzant. s.v. Στράτιον.

14. 17. Aeschines, cum in villa rustica cenam parat, e penu promit bulbos et cocheas. bulbum nemo miratur, cochlearium, de quo Varro agit, r. rust. 3. 14, etiam in villa Graeca fuisse grati discimus. sed pectines ibidem nutriti rerum natura vetat. tamen coniectura plerisque probatur βολβὸς κτείς κοχλίας, quia in mensa Attica hi cibi coniuncti apparent. sed multus fierem, si talia velle persequi.

14. 60. ἀνὴρ οἶός τις Berolinense fragmentum; cetera desunt. credo scribam peccasse.

15. 50. πάντες ἐρωτοί, Spohnii et Meinekii coniecturam, confirmavit Phoenicis iambus nuper e papyro Heidelbergensi editus v. 80, οἱ δὲ οὐτε σῦκα, φασίν, οὐτ' ἐριν' εὐτρες. vulgi homines sunt οὐτε γνήσιοι οὐτε κίβδηλοι, quales Dantes dicit senza infamia e senza lodo, a superis inferisque deis pariter contemptos. Aegyptii nebulones ὀλοκιβδηλοι sunt.

16. R, cuius hic paullo plura verba servata sunt, praeter errores proprios (21 οἵστε μηδέν, 24 ἀοιδῶι, 25 πολλούς, 30 sub finem versus -φιχ-?) 16 πόθεν αὐτεται habet cum PHSAE, quos omnino sprevi nullo Theocriti detimento. appareat autem ne hanc quidem recensionem a Byzantinis demum tam perdite esse corruptam.

16. 44. R utrum habuerit θεῖος, quod Syrianus legit, an ὁ θεῖος, quod Φ tradit, definiri nequit.

22. 69. Spero me emendasse οὐ γύνις ἐών κέκληκέ σ' ὁ πύκτης. codices κεκλήσεθ' δ.

28. 4. καλάμῳ ὥπ' ἀπλάτῳ scribere non dubitavi, mutatione lenissima. nam ἀπλατον=ἀπλετον Graecos dixisse, ubi ἀπλατον=ἀπλητον ne cogitari quidem potest, cum aliorum tum Diodori loci ostendunt in Thesauro collecti, inter quos est 2. 49 τερέβινθος ἀπλατος et ἄρκευθος ἀπλατος.

30. 1. ωάι ex Athoo descriptis Lascaris.

Append. 4 (Δηναί). In Athoo legebatur inter Heracliscum et Paedicum 2; quod minime miramur, cf. *Textgesch.* 87. sed in R hoc carmen Hylam excipiebat. unde non sine specie veri Reitzenstein collegit Theocriteum habitum esse carmen, quamvis spurium sicut 8 et 9.

Append. 6. 21. Abieci coniecturam meam meliora edoctus a critico 'My' *Rev. critique* 1907, 362.

Append. 10. 89 (Adon.). ἀλλεται αἰαῖ in ἀλλ' ἔλεγ' αἰαῖ potius mutandum esse opinatus est P. Maas. idem cum olim mihi in mentem venisset, abieceram: requiri enim praesens tempus proxima docent.

Append. 14. 60 (Europ.). Blassio, qui Theocr. 24. 59 eximie cor-
rexerat, in mentem venisse, ut ὁστεί τε τις in ὡς ἵστιον mutaret,
post mortem acutissimi viri publicatum est. nollem factum.
nam ut taceam de mutatione nimis violenta, proximum versum
omnino non respexit.

Mosch. frag. 1. Adnotationi addendum est: 1 βάλλη Gaisford:
βάλοι 5 μακρὰ om. codd. probi, add. B, i.e. Graecus homo,
qui saec. xvi Parisinum 1985 scripsit; operaे pretium est, eximii
huius critici nomen quaerere, nec laudo abici Gaisfordi signum B.
7 χά Stephanus: τάχα 10 ἀ πλάνως B: ἀπλανῶς 13 ἀ
τέρπει B: ἀτέρπη

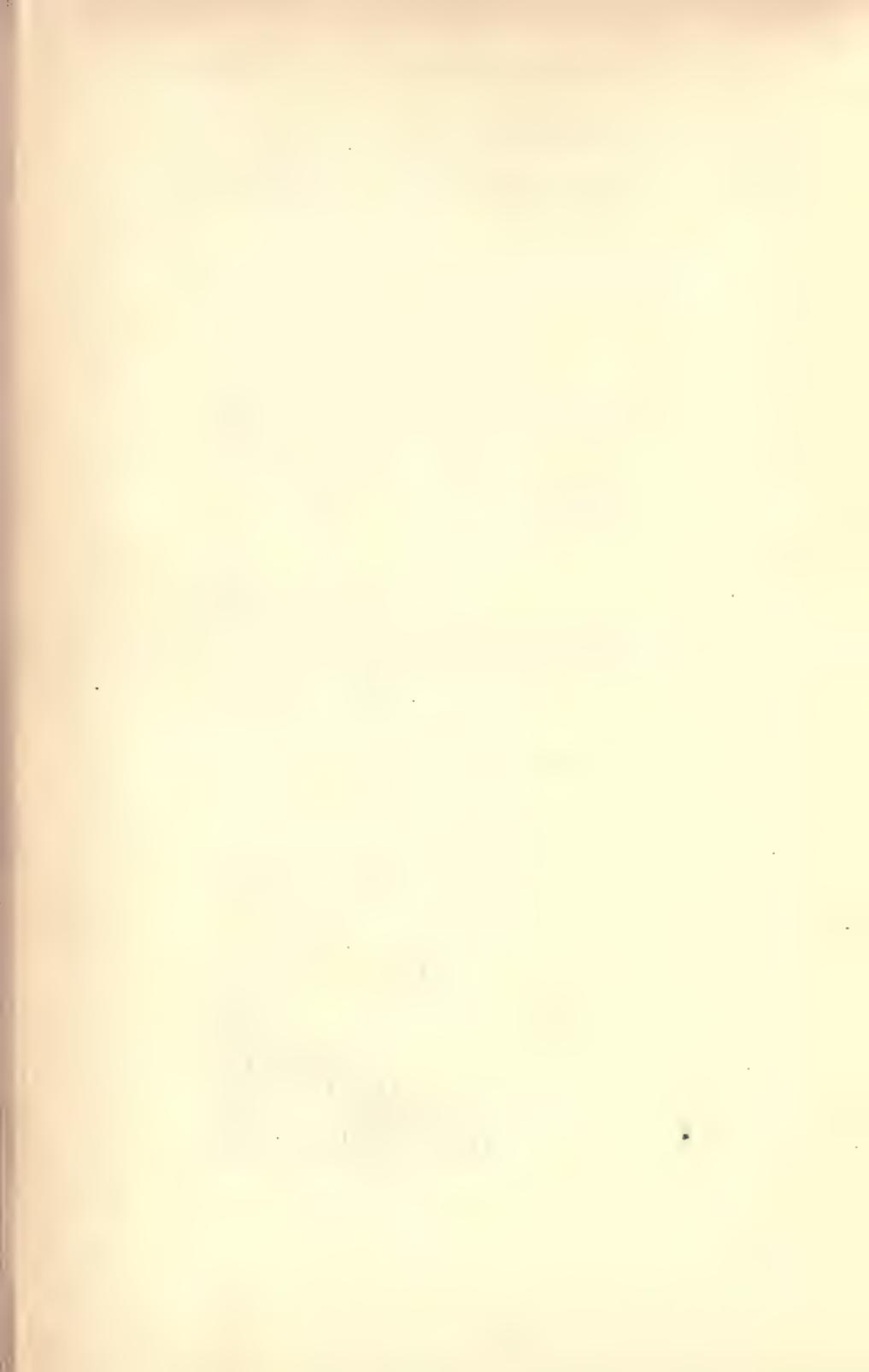
Bion. frag. 3. Versus corruptissimi prostant in capite περὶ πολι-
τείας: inerant igitur, quae huic titulo aliquo modo convenienter.

Bion. frag. 9. 4. χαλεποῖσιν ἐν Ἀξείνοισιν sanum esse animad-
verti, cum forte in Orphei Argonauticis legerem 197 ἐπὶ πλόου
Ἀξείνοιο. nam si ponti proprium nomen erat Ἀξείνος, accolae item
Ἀξείνοι appellari poterant commodissime.

Bion. II. 3. Versus exit in καὶ τὸν αὐτῶν. sciebamus τὸν posse
producī, produxit enim Theocritus 2. 20. sed ne id quidem igno-
rabamus, Graecum versum in duos spondeos non exire. frustra
igitur librarii defenduntur in Glotta i. 238.

Simiae Alae. in Laurent. 32, 52 pictus est Amor, puer bracis
et tunica manicata indutus, arcum tendens; carmen in alis
scriptum est, cf. Wendel, *Byz. Zeitschr.* xvi. 465, qui imaginem
photographicam commodavit. textus valde memorabilis est.
1 βαθύστερον cum K, sed τ' ἀλυδίς, ubi τ' unus praeterea servavit
Hephaestio 2 βεβριθότα ut omnes, sed λάχναις, ubi λάχναι
Salmasius, λαγνα(ι) cett. 4 εἰκε φραδέσσι, tantum non recte
(φραδάσι); ceteri graviter peccant 5-8 propriis vitiis ἐρπέθ'
ἀπανθ' ὅσ' ἐρπει δι' αἴθρας χάσις τε, οὐτι Κύπριδος 9 δ' ἀέρος
suprascripto ως; idem videtur in B fusse, nam ἄρεος Call., ἐρως
Iunt. 10, 11 ut K B 12 ἐγώ ἐνοσφισάμην, illud recte cum
Iunt.; ἐγών cett. ἔκραινον δέ cum A²

Simiae Ovum. Codicis Z imaginem edidit Wendel; Stephanus
(p. 386 editionis anni 1579) exemplum suum accurate reddidit.
codicis deterimi C lectiones supra proposui, vereor ut satis plene.
itaque hic non singulorum errores cumulare, sed Holoboli recen-
sionem dare iuvat, ubicumque rectius aut clarius fieri potest.
3 τί τόδ' ὡὸν νέον ἀρδόνος Δωρίας ἄγριον 5 δὴ ἀγνά, sed ἀγνᾶς
servatum est, trajectum post ὡδίς 6 7 ἥκιζε 8 φίλος |
λεσβροτῶν . . . πέρροισι 9 initio ὅνω δ' et in marg. ὥρ . . (sic)
ῶνξε 10 ἀριθμὸν δ' εἰς ἄκρον (corr. ex -os) . . . κόσμον νέμοντα ῥυθμόν
11 ποδῶν πάσκε (sic) 13 θοαῖσι τ' αἰόλαις κῶλα ἀλλὰ σῶν ὄρσι-
πέδων ἔ. τεκέεσσι; Z² supra κῶλα addit ε coni. ἵσα 15 κατα-
ρυθμίας ἵχνοι τεθῆνας; ἵχνη C² Z², ἵχνος dedit Steph. 16 τ' ἄντρα
17 καὶ τῆς ὁμόθυμος ἀμφίπαλτον αἰψ' οὐδ' ἀνθῆς εν κόλποις δεξάμενος
πουκότητα 20 μολπαῖς

OXFORD CLASSICAL TEXTS

The prices given of copies on ordinary paper are for copies bound in limp cloth; uncut copies may be had in paper covers at 6d. less per volume (1s. less for those priced from 6s. in cloth).

All volumes are also on sale interleaved with writing-paper and bound in stout cloth; prices in square brackets.

February, 1913

OXFORD: AT THE CLARENDON PRESS

LONDON: HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS, AMEN CORNER, E.C.

Crown 8vo. Prices in cloth (A), interleaved (B), on India paper (C)
Uncut copies in paper covers at 6d. less (1s. for those priced at 6s. or above in cloth)

Greek

		A	B	C
Aeschylus.	A. SIDGWICK.	3s. 6d.	7s. 6d.	4s. 6d.
Antoninus.	J. H. LEOPOLD	3s.	5s. 6d.	4s.
Apollonius Rhodius.	R. C. SEATON	3s.	5s. 6d.	4s.
Aristophanes.	F. W. HALL, W. M. GELDART	3s. 6d.	7s. 6d.	8s. 6d.
	I. Ach., Eq., Nub., Ves., Pax, Aves	3s. 6d.	7s. 6d.	4s. 6d.
	II. Lys., Thesm., Ran., Eccl., Plut. fr.	3s. 6d.	7s. 6d.	4s. 6d.
Aristotle.	I. BYWATER. De Arte Poetica	2s.	4s. 6d.	
	Ethica. (Quarto writing-paper, 10s. 6d.)	4s.	8s.	
Bucolici Graeci.	U. v. WILAMOWITZ-MOELLENDORFF.	3s.	7s.	4s.
Demosthenes.	S. H. BUTCHER			12s. 6d.
	I. Orationes I-XIX	4s. 6d.	8s. 6d.	
	II. i. Orationes XX-XXVI	3s. 6d.	7s. 6d.	
Euripides.	G. G. A. MURRAY			12s. 6d.
	I. Cyc., Alc., Med., Heracl., Hip., Andr., Hec.	3s. 6d.	7s. 6d.	9s.
	II. Suppl., Herc., Ion, Tro., El., I. T.	3s. 6d.	7s. 6d.	4s. 6d.
	III. Hel., Phoen., Or., Bacch., Iph. Aul., Rh.	3s. 6d.	7s. 6d.	
Hellenica Oxyrhynchia cum Theopompi et		4s. 6d.	8s. 6d.	
Cratippi fragmentis.	B. P. GRENFELL, A. S. HUNT			
Herodotus.	K. HUDE. I (Books I-IV)	4s. 6d.	10s.	12s. 6d.
	II (Books V-IX)	4s. 6d.	10s.	
Homer. I-II.	Iliad. D. B. MONRO, T. W. ALLEN. I-XII	3s.	5s. 6d.	7s.
	Books XIII-XXIV	3s.	5s. 6d.	
III-IV.	Odyssey. T. W. ALLEN. Books I-XII	3s.	5s. 6d.	6s.
	Books XIII-XXIV	3s.	5s. 6d.	
	V. Hymns, etc. T. W. ALLEN	4s. 6d.	8s. 6d.	5s.
Hyperides.	F. G. KENYON	3s. 6d.	6s.	
Longinus.	A. O. PRICKARD	2s. 6d.	5s.	
Lysias.	K. HUDE	3s. 6d.	7s.	4s. 6d.
Plato.	J. BURNET. (India Paper I-III, 20s. IV-V, 18s.)			
	I. Euth., Apol., Crit., Ph.; Crat., Tht., Soph., Polit.	6s.	12s.	7s.
	II. Par., Phil., Symp., Phdr.; Alc. I, II, Hipp., Am.	6s.	12s.	7s.
	III. Thg., Chrm., Lch., Lys.; Euthd., Prot., Gorg.,	6s.	12s.	7s.
	Men.; Hp., Ma. et Min., Io, Mnx.	6s.		
	IV. Clit., Rep., Tim., Critias	7s.	14s.	8s. 6d.
	Republic separately (4to with margin, 10s. 6d.)	6s.	12s.	
	Clit., Tim., Crit., paper covers, 2s.			
	V. Part i. Minos, Leges I-VIII	8s.	16s.	10s. 6d.
	Part ii. Leges IX-XII, Ep., Epp., Def., Spuria	8s.		
	Separately: Tetr. i; Ap. and Men.; Tetr. v, paper			
	covers, 2s. each. Tetr. vi	4s.		
Theophrasti Characteres.	H. DIELS	3s. 6d.	6s.	
Thucydides.	H. STUART JONES. Bks. I-IV; V-VIII each	3s. 6d.	7s. 6d.	8s. 6d.
Tragicorum Fragmenta Papyracea.	A. S. HUNT	3s.	5s. 6d.	
Xenophon.	E. C. MARCHANT. I-III			12s. 6d.
	I. Historia Graeca and III. Anabasis	each 3s.	7s.	
	II. Libri Socratici and IV. Institutio Cyri	each 3s. 6d.	7s. 6d.	

The Oxford Greek Testament. The Revisers' 4s. net.
Text, with app. crit. by A. SOUTER (Quarto writing-paper, 3s. net)
8s. 6d. net). Not sold in paper covers.

Latin

		A	B	C
Asconius. A. C. CLARK	.	3s. 6d.	6s.	
Caesar, Commentarii. R. L. A. DU PONET	.			7s.
Bellum Gallicum	.	2s. 6d.	6s.	
Bellum Civile	.	3s.	7s.	
Catullus. R. ELLIS	.	2s. 6d.	5s.	
With Tibullus and Propertius	.			8s. 6d.
Cicero, Epistulae. L. C. PURSER	.			21s.
I. ad Fam.	.	6s.	12s.	
II. ad Att., Pars i (1-8), Pars ii (9-16)	.	each 4s. 6d.	8s. 6d.	
III. ad Q. F., ad M. Brut., Fragm.	.	3s.	5s. 6d.	
Orationes.				
Rosc. Am., I. Pomp., Clu., Cat., Mur., Cael. A. C. CLARK	.	3s.	7s.	
Pro Milone, Caesarianae, Philippicae. A. C. CLARK	.	3s.	7s.	18s. 6d.
Verrinae. W. PETERSON	.	4s.	8s.	
Quinct., Rosc. Com., Caec., Leg. Agr., Rab. Perduell., Flacc., Pis., Rab. Post. A. C. CLARK	.	3s.	7s.	
Post Reditum, De Domo, Har. Resp., Sest., Vat., Prov. Cons., Balb. W. PETERSON	.	3s.	7s.	16s.
Tull., Font., Sull., Arch., Planc., Scaur. A. C. CLARK	.	2s. 6d.	5s.	
Rhetorica. A. S. WILKINS	.			7s. 6d.
I. De Oratore	.	3s.	7s.	
II. Brutus, etc	.	3s. 6d.	7s. 6d.	
Horace. E. C. WICKHAM. Ed. 2. H. W. GARROD	.	3s.	5s. 6d.	4s. 6d.
Isidori Etymologiae. W. M. LINDSAY. Two vols.	20s.		32s.	25s.
Lucretius. C. BAILEY	.	3s.	6s. 6d.	4s.
Martial. W. M. LINDSAY	.	6s.	12s.	7s. 6d.
Nepos. E. O. WINSTEDT	.	2s.	4s. 6d.	
Persius and Juvenal. S. G. OWEN	.	3s.	5s. 6d.	4s.
Plautus. W. M. LINDSAY. I. Amph.—Merc.	.	6s.	13s. 6d.	16s.
II. Miles—fragm.	.	6s.	13s. 6d.	
Propertius. J. S. PHILLIMORE. (I. P. with Catullus)	.	3s.	5s. 6d.	
Statius	.			10s. 6d.
Silvae. J. S. PHILLIMORE	.	3s. 6d.	6s.	
Thebais and Achilleis. H. W. GARROD	.	6s.	12s.	
Tacitus	.			15s.
Annales. C. D. FISHER	.	6s.	12s.	7s.
Historiae. C. D. FISHER	.	4s.	7s. 6d.	5s. 6d.
Opera Minora. H. FURNEAUX	.	2s.	4s. 6d.	
Terence. R. Y. TYRELL	.	3s. 6d.	7s. 6d.	5s.
Tibullus. J. P. POSTGATE. (India Paper, see Catullus)	2s.		4s. 6d.	
Vergil. Sir ARTHUR HIRTZEL	.	3s. 6d.	8s. 6d.	4s. 6d.
Appendix Vergilianæ. R. ELLIS	.	4s.	7s.	

Nouum Testamentum Latine, secundum Editionem Sancti Hieronymi.

Recensuit I. WORDSWORTH, Episcopus Sarisburiensis; in operis societatem adsumto H. I. WHITE. Editio Minor. Edited by H. J. WHITE. With select apparatus criticus and marginal references. 2s. net; on Oxford India paper, 3s. net.

116385

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

A 000 706 116 1

